"செந்தமிழ்"ப்பிரசுரம் — ௧௨.

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை

பன்னிருபாட்டியல்

[மூலம் மட்டும்]

இரண்டாம்பதிப்பு

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் * THE MADURA TAMIL SANGAM *

முன்னைச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திராசிரியர்

திரு. ரா. இராகவையங்காரவர்கள்

பரிசோதித்தபடி.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை, மதுரை.

1951

விலை அணா — 1½.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	21	றழவெனத்	ழறவெனத்
,,	23	மன்னுவ	மன்னுவர்
7	3	வென்னு	னென்னு
8	17	டாரு	டாகு
9	3	வலியன்	னலியான்
17	21	திருந்திச்	திருந்திய
25	22	ரூனுள	ரூனும்
32	9	கிளையாள்	கிளையார்
53	4	கொடுப்பது	கொகுப்பது

ஸ்ரீ:

பதிப்பாசிரியர் முன்னுரை

பாட்டியல் என்பது செய்யுளிலக்கணத்தினுள் ஒரு பிரிவாகும். வ்விலக்கணங்கூற எழுந்த தமிழ்நூல்கள் பலப்பல. அவற்றுள் ன்னிருபாட்டியல் என்பது பன்னிரண்டு பாட்டிலக்கணம் என்று ருள்படும். அஃது ஆகுபெயராய் வெவ்வேறாசிரியர்களால் ற்றப்பட்ட பாட்டிலக்கணநூல் பன்னிரண்டினை உணர்த்துவ டன் அப்பன்னிரண்டு நூல்களிலிருந்து பிற்காலத்தாரொருவர் த்துத் தொகுக்க சூத்திரங்களையுடையதொரு தொகை லினையும் உணர்த்திநிற்கும்.

கோவைக்கொத்துப்போலப் பல பாட்டிலக்கணநூல்களி ந்து எடுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட சூத்திரங்களையுடைய இந் ள் 1 அகத்தியர், 2 அவிநயனார், 3 இந்திரகாளியார், 4 கபி , 5 கல்லாடர், 6 கோவூர்கிழார், 7 சீத்தலையார், 8 செயிற்றிய 9 சேந்தம்பூதனார், 10 நற்றத்தனார், 11 பரணர், 12 பல் னார், 13 பெருங்குன்றூர்கிழார், 14 பொய்கையார், 5 மாபூதனார் என்னும் பதினைந்து பாட்டியற்புலவர் பெயர்கள் க்கப்பட்டுள்ளன. அவைகொண்டு பாட்டியனூல் பன்னிரண்டு வையென்றோ அவற்றை இயற்றினோர் இன்னாரின்னாரென்றோ றியுமாறில்லை.

இப்பன்னிருபாட்டியல் 360 சூத்திரங்களையுடையது; அவற்றுள் சூத்திரங்கள் நூற்பா. 204-ஆம் சூத்திரம் ஒன்றுமட்டும் ரிசைவெண்பா. எழுத்தியல் சொல்லியல் இனவியல் என்னும் மூன்றியல்களையுடைய இந்நூலுள் எழுத்தியல் எழுத்தின் பிறப்பு, வருணம், கதி, உண்டி, பால், தானம், கன்னல், புள், நாள் என்னும் ஒன்பதனையும் விரிப்பது. சொல்லியல், ..க்கணம் மங்கலச் சொல் பெயர்ப்பொருத்தம் என்பவற்றை விளக்குவது. இனவியல்,

௪.—உண்டி.

31 அமுதென விடமென [1]வருமிரு வகையு
முளவெனப் புலவ ருரைத்தன ருளரே. (௧)

32 நஞ்செனு வமுதென நவிலவும் படுமே: பொய்கையார். (௨)

33 உணவே யமுதமும் விடமு மாகும்: அவிநயனார். (௩)

34 உயிர்க்குறி ஞன்கொடு கசதப நமவ
[2]மயக்கற வமுத வெழுத்தாகு மென்ப. (௪)

[3]அவை:—அ, இ, உ, எ, க, ச, த, ப, ந, ம, வ.

35 இவ்வுயிர் மெய்யோ டியைந்தன கொளலே. (௫)

36 ஆஔ விரண்டும் யரல மூன்றுந்
தாவிவ் விருவகைக் கூட்டத் தியைந்தவு
மளபு மாய்தமு மைவகைக் குறுக்கமு
[4]முளமலி புலவ ருரைத்தனர் நஞ்சென்
றவையொரு பெயர்மருங் கணைய நிற்பி
[5]னவ்வுயுறு துஞ்சலு நடுக்கமுஞ் செய்யும். (௬)

37 இருவகைக் கூட்டத் தியைந்தமேற் கூறிய
ஆகார வோகாரத் தொடுய ரலக்க
ளென்னு மொற்றொடு மியைந்தவுயி ரளபெடை. (௭)

38 ஐவகைக் குறுக்கமு மறையுங் காலை
இகர உகர ஐகார ஔகார
மகர மென்னு மிவற்றின் குறுக்கம். (௮)

39 ஆ ஓ யரல முதலிய வளபெடை
யாய்தமைங் குறுக்க முளப்பட வெல்லாம்
விடமென மொழிப மெய்யுணர்ந் தோரே: பரணர். (௯)

[ப-ம்.] [1] இருவகை யெழுத்து. [2] மயக்கறு மமுதெழுத்தாகு; எனப்பதி [illegible] மொழிப. [3] 'அவைதாம், அஇ உஎ கசதந பமவ, [illegible] மொழிப'. [4] முளமகிழ். [5] னவையுற [illegible] னவையுறுந் துஞ்சலுங் கெடுதலுஞ்.

40[1] நஞ்சா மொற்றொடு நடந்த வுயிர்களும்
வஞ்சமில் புலவர் மறுத்தில ரென்ப; (௪௰)

41 இருவகை யுண்டியென் றெடுத்தன வல்ல
தரமே நிற்பினுந் தோமில வென்ப; (௧௧)

42 நஞ்சு மமுதா மங்கலம் புகினே; (௧௨)

43 அமுதெழுத் தென்ற வாதியுயிர் நான்கொடும்
புணர்ந்த மெய்யை யுணர்ந்தமு தென்ப; (௧௩)

44 மெய்யா மமுதின் மேவிய வுயிரும்
பொய்தீர் புலவர் பொருந்தின வென்ப: (௧௪)

[2]இவை இந்திரகாளியார்.

---

[1] 40 முதல் 44 முடிய உள்ள சூத்திரங்கள் சங்கத்தில் உள்ளதோர் ஏட்டுச்சுவடியிற் காணப்படவில்லை; அவற்றுக்குப் பிரதியாகப் பின்வரும் சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன.

'குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே.'

'வல்லெழுத் தாறோ டெழுவகை யிடத்தும்
உகரம் அசையாம் யகரமொ டியையின்
இகரமாங் குறுகு மென்மனார் புலவர்.'

'ஐயும் ஔவும் அளவிற் குறுகும்
வகார மிசையு மகாரங் குறுகும்.'

'நெட்டுயிர் ஆ ஓ யால வியைந்தவும்
அளபெடை யாய்தக் குறுக்க முளப்பட
விடமெய் மொழிப மெய்யுணர்ந் தோரே.'

'நஞ்செனப் படுபவை நாடுங் காலை
யால ஆ ஓ வியைந்தவு மளபுங்
குறுகிய வொற்றெழுத் திரண்டுங் கொளலே.'

'நஞ்செனப் படுபவை பெயரொடு நிற்பிற்
றுஞ்சல் கெடுதல் சொல்லினர் புலவர்.'

[2] "தெரிந்த பாவின்மேல்" என்னும் வெண்பாவுரையில் இவ்வைந்து சூத்திரங்களையு மெடுத்தோதி இவற்றை இந்திரகாளியமென்றார் [illegible] மாலையுரைகாரரும்.

ரு.—பால்.

45 ஆண்பால் பெண்பா லலியென நின்ற
மூன்றே பாலென மொழிந்தனர் புலவர். (க)

46 இருவகை யைங்குறி லாண்பா லென்ப. (உ)

47 அகரமோ டைங்குறி லென்று ராண்பால்.[1] (ங)

48 நெடிலே ழிருவகை பெண்பா லென்ப. (ச)

49 ஒற்று மாய்தமு மலியெனப் படுமே. (ரு)

50 ஒற்றின் வுருக்க மொன்பதிற் றிரட்டியும்
பெற்ற வாய்தமும் பேடெனப் படுமே. (சு)

51 அவ்வவ் வெழுத்தே யப்பாற் குரிய
விரவினும் வரையா ரலியெழுத் தொழித்தே. (எ)

52 [2]அவ்விரு பாற்கு மலியெழுத் தாகா
தம்முண் மயங்கினுந் [3]தாவின் றென்ப. (அ)

53 உயிரீ ராறு மாணென மொழிப
வுயிர்மெய் யெல்லாம் பெண்ணென மொழிப
வுடம்பெழுத் தெல்லா நபுஞ்சக மாகும்: பொய்கையார். (க)

சு.—தானம்.

54 குறிலைந் துடனெடில் கூட்டி நின்ற
ஐ ஔ விரண்டும் இ உ வடக்கிப்
பால குமார வரசு மூப்பு
மரணமென் றைவகைத் தானம் வகுத்தனர். (க)

55 முன்பிற் செய்யுண் முதலெழுத் ததற்குப்
பொருத்தமும் விருத்தமும் பகையுங் கொளலே: (உ)
அகத்தியர் பாட்டியல்.

---

[1] சங்கத்திலுள்ளதோர் ஏட்டுச்சுவடியிற் பின்வருஞ் சூத்திரங்களும் காணப்படுகின்றன. "ஆணெழுத் தென்ப ரகரமொ டைங்குறில்", "நெட்டெழுத் தெல்லாம் பெண்ணெனப் படுமே"

[2] இது பரணர்பாட்டியலில் உள்ளதென்பது "குற்றெழுத்தாடூஉ" என்னும் நவநீதப்பாட்டியலுரையால் விளங்குகின்றது.

[பி-ம்.] [3] தவறின்றதுவே.

56 நட்பே யுதாசி னம்பகை யென்னு
மொப்புடைக் குறிப்பி னொருமூன் றாகும். (௩)

57 பால குமார வரச வென்னு
மூவகைத் தானமு நட்பெனப் படுமே. (௪)

58 ஒழிந்த விரண்டு முதாசி னம்[1]பகை. (௫)

59 பாட்டுடைத் தலைவ னியற்பெயர் முன்னெழுத்துப்
பால னாதி நால்வகை யெழுத்தும்
வட்டமாய் முறைமையி னியலு மென்ப. (௬

60 பெயர்முத லெழுத்துப் பால னாதி
நால்வகை யெழுத்தினும் வட்ட மாக
முறையே நட்புதா சீனம் பகைவரும். (௭)

61 அகரந் தனக்காய நட்பென் றுரைப்பர்
இகர வுகரங்க டாம்; (௮)

62 அகரக் கெகர முதாசீன மாகு
மகரக் கொகரம் பகை; (௯)

63 உகர மெகர மெனவிரண்டு மென்ப
விகரந் தனக்காய நட்பு; (௧௦)

64 இகரக் கொகர முதாசீன மாகு
மிகரக் ககரம் பகை; (௧௧)

65 உகர வெழுத்துக்கு நட்பாய் வருமே
யெகர வொகரங்க டாம்; (௧௨)

66 உகரக் ககர முதாசீன [2]மென்ப
வுகரக் கிகரம் பகை; (௧௩)

67 எகரக் கொகர மகரநட் பாகு
மிகர முதாசீன மாம்; (௧௪)

68 எகரந் தனக்குப் பகையென் றுரைப்ப
துகர வெழுத்தென் றுணர்; (௧௫)

69 ஒகர வெழுத்தக் ககர வெழுத்து
மிகர வெழுத்துநட் பாம்; (௧௬)

[பி-ம்.] [1] பகையுமாம். [2] மாகு, மிகரம் பகையென் றறி.

70 ஒகரக் குகர முதாசினை மாகு
மெகரம் பகை[1]யா மெனல்; (கஎ)

71 நட்புப் பகையாம் பகையுநட் பாமவை
வைத்த முறையே [2]கொளல்:[3] (கஅ)

இவை கல்லாடனார்.

எ.—கன்னல்.

72 குணபாற் பரிதி தென்பா லியமன்
குடபால் வருணன் வடபாற் சோமன்
றிசைமுக னடுவாந் தெய்வ நிலைகளிற்
குறிலுந் தமைத்து முதன்மூன் றுங் கொள்கென
நெறியறி புலமை யறிஞர்நேர்ந் தனரே. (க)

73 அருக்க னியமன் வருணன் சோமன்
பிரமனுந் தெய்வ நிலையெனப் பேசுவர். (உ)

74 [4]அகர முத லைக முறையா னைந்தைத்
தெய்வந் தம்மேல் வைக்கப் படுமே: கபிலர். (ங)

75 உரைத்த குறிலுந் நெடிலோடொன்ன முதல
வருக்கனொ டாரு மவ்வா றாகுநிலை. (ச)

76 அகரந்தானே யருக்கனே டுறிப்ப
விகர மின்புற வெய்தி யிருக்கு
முகர நடக்கு மெகர முறங்கு
மொகரந் துஞ்சுமென் றுரைத்தனர் புலவர். (ரு)

77 அவரவர் பெயர்முத லெழுத்தவந் தறிப்ப
வவரவர்ப் பாடி னாக்கந் தருமே: இந்திரகாளியார். (சா)

78 இராப்பொழு திற்கு மிவ்வகை கொள்க. (எ)

[பி-ம்.] 1 யாகுமே. 2 கொளின். 3 இதற்குப்பின், 'உய்த்துணர்ந்து நாடி னுயிர்மெய்க்கு மிவ்வகையே, வைத்துணர்ந்து கொள்க வகுத்து' என்று ஒரு சூத்திரம் காணப்படுகிறது. [ச. பி.] 4 அம்முத.

அ.—புள்.

79 ஐவகைக் குறிலு மகரமுத லாக
வல்லா ருந்தை வலியன் குருகே
மெல்லியன் மயிலென விளம்பின ரிவற்றின்
பொருத்தமும் விருத்தமும் பகையும் பலனும்
விரித்தினி தெண்ணி மேலினர் கொளலே. (௧)

80 எண்ணப் பட்ட அகரமுத லைந்தும்
வல்லா ருந்தை வலியான் குருகே
மெல்லியன் மயிலென விளம்பிய வியற்கையிற்
புள்ளென விளம்பும் புலவரு முளரே: பரணர். (௨)

௧௦.—நாள். [1]

81 [2]மொழிக்கு முதலா கியவெழுத் தாக்கட்
கோதிய நாள்வகை யியற்றுதல் கடனே. (௧)

82 உயிர்முத [illegible] [3][illegible]
[illegible]
[illegible] (௨)

83 ககர வருக்க [illegible]
[illegible]
[illegible] புணர்பூசம் பூசம். (௩)

84 சகர நான்கைந் தொருமூன் றிவற்றின்
[illegible] முதன்மூன் றென்ப. (௪)

85 ஞகர [4]வருக்கத் தொருமூன் றவிட்டம். (௫)

[ஞா, ஞெ, ஞொ. உ-ம்: ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கல்.]

86 தகர வருக்கத் திரண்டேழ் மூன்றற்கு
வகைநாள் சோதி விசாகஞ் சதயம். (௬)

---

[1] 'அமுதெழுத் தல்லா வேனை யெழுத்து
நாளொடு புணர்த லேத மின்றே' (௯௦)
என்று ஒரு சூத்திரம்மட்டும் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [ஏ. பி.]

[பி-ம்.] [2] நாமநாண் மொழிக்குமுத லாகிய வெழுத்து. [3] மெய்யிர் [illegible]. [4] வருக்கத்து மூன்று மவிட்டம்.

87 நகரத் தாறு மருடத் தடைவே
யேனை யாறுங் கேட்டைபூ ரட்டாதி. (௭)

88 [1]பத்திய பகரத் தொருநான் கிரண்டா
றுத்திர மத்தஞ் சித்திரை யாகும். (௮)

89 மகரத் தாறு மூன்று மூன்று
மகமா யிலியம் பூர மாகும். (௯)

90 யாவே யுத்திரட் டாதி யேனை
யூயோ மூலமென் றுணர்ந்திசி னோரே. (௧௦)

91 யூயோ விரண்டு மேனும் மூலம்
யாவே யுத்திரட் டாதிநாள் பெறுமே. (௧௧)

92 ஒருநான் குரோகணி வகர மவ்வகை
மற்றை நான்கு மகசிர மாகும். (௧௨)

93 [2]மூவகை யாய்ச்செய் தொன்றுமூன் றைந்தே
ழுட்டம ராசி வைகா சியக்கால்
விட்டனர் பின்னர் மேவினர் கொளலே. (௧௩)

94 இரண்டெ ரிரண்டா றெட்டொன் பானெனத்
திரண்ட நாளே செல்வம் புகுதரும். (௧௪)

95 நன்மை பொருள்பே றின்பந் தருமெனத்
தொன்னெறிப் புலவ ருரைத்தனர் துணிந்தே.
அவை,-மூவகை யொன்பதின் முதன்முத லுளாம். (௧௫)

[பி-ம்.] [1] பற்றிய.

[2] "சொல்லியநாள் இருபத்தேழையும் ஒன்பதொன்பதாக மூன்றுகூறாக்கிப் பாட்டுடைத்தலைவனியற்பெயரின் முதலெழுத்தினைத் தொடங்கிக் கூறுகளையெண்ண, ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழ்வரிற் பொருந்தா. அல்லாத நாட்களுட் பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர்முதலெழுத்தினிராசிதொடங்கி எட்டாமிராசிநாட்களும் பொருந்தா. வைகாசியமாகிய எண்பத்தெட்டாங் கால் நின்ற நாளும் பொருந்தாது" என்பது வச்சணந்திமாலையுரை.

96 சிறந்தசீர்த் தலைவன் பிறந்தநா ளாயினும்
பெயர்நா ளாயினு மியலுற வுணர்ந்தபி
னொன்றற் கேனு மிரண்டற் கேனு
[1]மூன்றிகழ் பொருத்த மொழிவது கடனே. (௧௬)

[பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (ச-பி.)

'வகர வருக்கத் தொருநான்கும் ரோகணி
மற்றொரு நான்கு மகசிர மாகும்.' (௧௦௦)

'ஆரியர் சிதைவு மழிந்த வழக்குஞ்
சீரிய மொழிமுதற் காமெனப் புணர்க்கும்
வம்பப் புலவரு மன்னுந ராதலின்
மொழிமுதலாவகையெழுத்தெல்லாம்
பன்னீ ருயிரு மன்ன வடக்கி
யந்நாள் பெறுமென் றறைகுந ருளரே.' (௧௦௧)

'இருப துடனே ழியன்ற நாளை
ஒருவகை யொன்பா னாக்கி யிவ்வகை
மூவகை யாய்ச்செய் தொன்றுமூன் றைந்தேழ்
அட்டம ராசி வைநா சியக்கால்
விட்டனர் பின்னர் மேவினர் கொளலே.' (௧௦௨)]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

சொல்லியல்.

97 நவைபறு சீர்க்கண மங்கலச் சொற்பெய
ரிவையொரு நாலுக் கியம்புதல் சொல்லியல்.

க.—சீர்க்கணம்.

98 ஈரசைச் சீரே மூவசைச் சீரே
நாலசைச் சீரே யோரசைச் சீரெனச்
சீர்வகை நான்குந் தெரிந்தனர் புலவர். (௧)

---

[1] மூன்று இகழ் பொருத்தம்—(௩, ௫, ௭ என்னும்) மூன்றினையும் விட்ட பொருத்தம்.

99 ஈரசை யொன்றின் மூவசை நான்கு
சீரினில் வெள்ளை நிரையிறில் வஞ்சி
நாலசை பொதுமற் றோரசைச் சீரே. (௨)

100 மூவசை [1]யெஞ்சீர் கணமென மொழிந்தனர்
ஈரசை நாலசை யோரசை யொழித்தே. (௩)

101 கணமே மூவசைக் கூட்ட மாகும்: கபிலர். (௪)

102 முற்பாட் டெடுப்பின் முதலீ ரசைச்சொல்
சொற்பான் மங்கலச் சொல்லொடு தோன்றி
நிற்பினுங் கொள்ளார் நெறியுணர்ந் தோரே. (௫)

103 நன்மைசெய் கடவு ளுடைய னவற்றிற்குத்
தொன்னெறி மரபி [2]னின்மை யானே
நாலசைச் சீரு மேலோ ரொழித்தனர்: இந்திரகாளியார். (௬)

104 நீடிய மானன் றிங்க ணிலநீர்
சூரியன் வான மங்கி காற்றென
வியம்பினர் தெய்வ நலம்பெறு புலவர். (௭)

105 [3]நேரசை மூன்றிய மான னதற்குச்
சீர்புனை நாளே பரணி வாழ்நாள்
மற்றது பயக்குமென் றாய்ந்துரைத் தனரே. (௮)

106 நிரைநேர் நேர்நீண் மதிய மதற்கு
வருநாண் மகசிர மலிபுக ழாகும். (௯)

107 நிரையசை மூன்று நிலக்கண மதற்குத்
தருநாள் கேட்டை திருமிகத் தருமே. (௧௦)

108 நீர்க்கண நேர்நிரை நிரைநாள் சதயம்
பார்க்கதிர்ப் பெருக்கம் பார்க்கு மென்ப. (௧௧)

[பா-ம்.] [1] பொஞ்சீர். [2] ளின்மை யானே.

[3] நேரசை மூவசைச் சுவர்க்கம் என்னும் பெயராற் கூறுவர் வெண்பாப் பாட்டியலார். இந்திரகணமென்பர் நவநீதப்பாட்டியலுரைகாரர். "இந்திர [illegible] செய்யுள், சந்திர கணமே வாழ்நா ளருமே"—மாழலம்: [illegible] கொள்.

109 கண்ணிய நேர்நிரை நேர்வரிற் கடுங்கதிர்
நண்ணிய நோய்தரு நாள்புனர் பூசம். (கஉ)

110 நிரைநிரை நேர்தாம் வரினது வானம்
பெருகிய கேட்டை [1]தருநா ளோணம். (கங)

111 நெருப்பின் கணநிரை நேர்நிரை கார்த்திகை
விருப்புறு நாளா றிடுக்கண் செய்யும். (கச)

112 காட்டிய நேர்நேர் நிரைவரிற் காற்றது
நாட்டுறை போக்குநாட் சோதி யாகும். (கரு)

113 நிற்பன தீக்கண நான்கவை நீக்கி
நற்கண நான்கவை நாட்டினர் கொளலே. (கசு)

114 நீரே நிலனே வானே நீண்மதி
சீரிய மானன் செந்தீத் தெறுகதிர்
காற்றெனக் கிளர்ந்த கூற்றண வென்ப. (கஎ)

115 அவைதாம்,
நேர்முத லாகி நிரையிணை பின்வரி
னீர்க்கண மென்ப நெறியுணர்ந் தோரே. (கஅ)

116 நிரைமுன் றிணைந்தது நிலனெனத் தகுமே. (ககூ)

117 முந்துநிரை யிணைந்து நேரிறு மூவசை
யந்தர கணமென் [2]றறிதல் வேண்டும். (உ0)

118 முதனிரை யாகி யிணைநேர் வழிவரி
னதுமதிக் கணமென் [3]றறிந்தனர் கொளலே. (உக)

119 [4]நேரசை மூன்றிய மானன் கணமே. (உஉ)

120 நேர்நடு வாகி நிரையிரு பாலுஞ்
சேருமாயிற் செந்தீக் கணமே. (உங)

121 நிரைநடு வாகி நேரிரு பால்வரி
னவைகதிர்க் கணமென் றறிந்தனர் கொளலே. (உச)

[பி-ம்.] [1] காணோணமென்ப. [2] றறைதல். [3] றறைந்தனர்.
[4] 'நேர்மூன் றிரிய மானன் கணமே' (ந.0) [அ-பி.]

122 ஈறுநிரை யாகி யிணைநேர் முன்வரின்
மாறி வந்த மாருத கணமே. (உரு)

123 [1]நிலனு மதியு நீருமிய மானனு
நலமிகு முதல்வரிற் பிறநான் கும்பகை. (உசு)

124 யாவர்செய் யுட்கு மினமொடு புணரு
மூவசைச் சீரே [2]முதனிற் பனவே. (உஎ)

125 அவைதாம்,
பெருக்கஞ் செய்தலின் வாழ்நாள் பயத்தலிற்
றருக்கிய சீர்த்தி தன்னைத் தருதலின்
மிகுதிரு வாக்கலின் வேந்தர்க்கும் பிறர்க்குந்
தருமெனப் பகரினுந் தகாதுமற் றச்சீர்க்
குரிய நாளொடு செய்யுட் செய்யும்
பொருபடைக் குரிசினுள் பொருந்தாக் கடையே. (உஅ)

126 அவைதாம்,
தேயம் போக்குதல் செல்வந்து விளிதல்
சூனிய மாதல் சுழனை யுறுத
ஆனம் பயக்குமென் றுரைத்தன ராயினு
மாதி யமுதெழுத் தாகிய சீர்கட்
கோதிய தெய்வத் திற்குரித் தாக
வோதிய நாளொடு பாடப் படுமே. (உகூ)

127 எல்லாக் கணமு நாணல மிலவெனிற்
பொல்லாங்கு தருமெனப் புகல வேண்டும்: இந்திரகாளியார்.

128 மங்கல மமைந்த சொல்லொடு பொருந்திய
வீரசை நான்கினு ணேரீ றொழித்து

---

1 "நேரசை மூன்றிய மான விரைப்பின்பு நேரிரண்டு
சேர்வன இங்க ணிரையசை மூன்றுஞ் செழுநிலமா
நேரசைப் பின்னர் நிரையிரண் டாய்வரி னீர்க்கணமாந்
தேரிய லல்குற் றிருவே யிதுநல்ல சீர்க்கணமே."
என்பது நவநீதப்பாட்டியல்.

[பி-ம்.] 2 முன்னிற் பனவே.

நிரையீற் றியற்சீர் முதற்க ணிற்பினும்
வரையார் மூவகை வாராக் காலே. (௩௧)

129 ஈரசை முதலா நேரீ றொழித்து
நிரையீற்று மங்கலம் புணர்த்தனர் கொளலே. (௩௨)

130 நிரைநிரை கொற்றவை நேர்நிரை சாத்தன். (௩௩)

131 அவைதாம்,
மிகுதரு திருவும் புகழுஞ் செய்யும்: சேந்தம்பூதனார். (௩௪)

132 ஓரசைச் சீரு நாலசைச் சீரும்
ஈரசைச் சீரு ணேரிறு சீரும்
மங்கலம் புணரினு மங்குதல் செய்யும்: கோவூர்கிழார். (௩௫)

[பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (சு-பி.)

'நிலனு நீரு நிலவிய மதியும்
இயமானனு நல்ல வருக்குங் காலே' (௩௪)

'ஏனை நான்கு மூனம் பயக்கும்' (௩௫)

....
....
....
.... (௩௭)

'சந்திரன் றீயெல் லந்தர மதனொடு
பூமி தேவியெனப் புகலுந்தெ.........
நிரைநேர் நிரைப்பின் னேர்நிரை நிரைவரும்
ஒருநாற் சீரு மொத்தமுறை யுடைமையின்
மற்றக் கடவுட்கு வரன்முறை யாகப்
பெற்றிடற் குரிய சீரும் பெறுமே' (௩௮)

'எண்வகைச் சீரு மியலுமச் சீருள்
வருண னுளே சதயம் பெறுமே'. (௩௯)

'இயமான னுளே பரணி யாகும்' (௪௦)

'சந்திர னுளே மகசிர மாகும்' (௪௧)

'தண்பூமி தேவிநாட் கேட்டையாகும்' (௪௨)

'எஞ்சிய சீரி ரிரண்ட னுள்ளும்
வஞ்சமின் மாருத நாளே சோதி' (௪௪)

'எரிநாள் கார்த்திகை யந்நர கணத்திற்
சூரிய நாள தோனை மாகும்' (௪௫)

'சூரிய னாளே புணர்பூசம்மே' (௪௬)

'நீர்க்கண முதனோர் நேரீ றந்தரம்
பார்க்கண முந்நிரை பான்மதி நிரைமுதல்
இயம்பினர் வருமென நயம்பெறு முன்னோர்.' (௪௯)

'நிரைநடு வாமெரி நேர்நடு வாங்கதிர்
பின்னிரை காற்றுமுன் னிரையிய மானன்
நயம்பெறு கணமென வியம்பினர் புலவர்' (௫௦)

'நலனுந் நிலையு நாடுங் காலை
நிலனே திருவா நீரே பெருக்கம்
மதியஞ் சீர்த்தி யியமானன் வாழ்நாள்
வாயுநா டகற்றல் வான்றீ விளிதல்
நோயிடைக் குறுகல் சூரிய கணமே' (௫௨)

'வானின் கணமே சூரிய கணமே
வாயுக் கணமே தீயின் கணமே
சூனிய மாமெனத் துணிந்தனர் கொளலே' (௫௩)

'காவல னொளொடு கணத்தி னன்னன்
மேவப் புணர்த்தல் மெய்ந்நெறி வழக்கே.' (௫௪)

'ஈரசை முதல வானோ ரேனும்
நேர்நேர் நிரைநே ரொழிந்து நிரையிறு
மங்கலம் புணர வந்தன கொளலே.' (௫௫)]

உ.—மங்கலச்சொல்.

133 பொன்பூத் திருமணி புனலா ரணங்கடல்
செங்கதிர் திகிரி தேர்பரி யெழுத்தே
மதியங் கங்கை மலைபுக ழமுதங்
காரா ரலைகங் களிறே யருந்ததி
பார்முறி கார்சீர் [1]ஞெண்டெ னென்ன
சொன்னிய சொல்லே யனையபல பிறவுங்
கண்ணிய மங்கலச் சொல்லெனக் காட்டினர்: பொய்கையார்.

[இ-வி.] [1] [illegible] சொல்லே யனையபல பிறவுங்
[illegible] காட்டினர்.

134 சொல்லெனப் படுமவை சொல்லுங் காலைத்
திருப்பொன் பூமி புனன்மணி கடல்யா
றெழுத்தமு தெழின்மழை பசுங்கதிர் செஞ்சுடர்
நாள்சொன் ஞெண்டு நாட்டிய பரிமலை
கருட னருந்ததி மற்றிவை யென்ப
நிலைபெறு மங்கல நெறிநிற் பனவே: பொய்கையார். (உ)

135 செப்பிய வுடம்பொடு சேரா தாயிர்முத
னிற்பன மக்கட் காமென நேர்ந்திலர்
மற்றவை கடவுளர் முனிவர்க் காமே. (ங)

136 உயிரொடு புணரா மென்மையு மிடையுஞ்
செயிரிற் றீமையுஞ் செப்பத் தகுமே. (ச)

137 ஓதிய மெய்யொடு புணரா தாயிரெழுத்
தாதி நிற்பி *னானந் தம்மே. (ரு)

138 உடம்பு பிரியுயிர் சாத றூனே: இந்திரகாளியார். (சு)

139 ¹நாகரும் விலங்கு மழுதொடு வரினவை
புகரில வென்ப புலமை யோரே: பரணர். (எ)

140 மூன்றைந் தேழொன் பானெழுத் தான்ற
வொற்றுட னெண்ணிமுன் சொற்ற முறையிற்
பல்பொருள் படவரூஉஞ் சொல்லா லகற்றி
யொருபொருட் டாகி வருமொழி பற்றித்
திரித லொழியத் திருந்திச் சொல்வினுட்
²டெரிவோர் வகையுளி மறுத்து நட்டது
மங்கலச் சொல்லென வகுத்தனர் புலவர். (அ)

141 முன்னிலை யெழுத்தின் †வியநிலை நலனே
‡சமநிலை யாயின் முதல்வற் கூனம். (கூ)

---

* ஆனந்தம்—சாக்காடு.

[பி-ம்.] ¹ இச்சூத்திரத்துக்குமுன், 'எழுத்தின் இறுதி காலை [illegible] விற், பெண்ணெழுத் தல்லது முன்வைத் தானார்' என்று [illegible] காணப்படுகிறது. ² டிரவோர். [பு-பி.]

† வியம்—ஒற்றுமையின்மை. ‡ [illegible]

142 சொல்லிய மரபின் மங்கலஞ் சிதைத்துப்
புல்லுதல் குற்றம் பொருட்டலை மகற்கே. (௧௦)

143 தொடுகழல் வேந்தன் றன்னொ டோருப்
வடுவறு பரிசில் வழங்கா தோருங்
கெடுதல் வேண்டிச் சிதைத்தலு முரித்தே. (௧௧)

[மங்கலச்சொல் என்ற தலைப்பின்கீழ்ப் பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (ச. பி.)

'திருவே பூவே திங்கள் ஞாயிறு
கடலே மலையே கார்மழை பசும்பொன்
மணியே மாநிலம் வருபுன லமிழ்தம்
தேர்பரி களிறு சீர்மூத லென்றிவை
போல்வன பிறவும் புகழ்ந்தநற் சொல்லே' (௬௧)

'திருப்பொன் கடலே தேர்பரி களிறே
பொருப்பே மணிபூப் புகழிவை பிறவும்
வந்தன விதிக்கு மங்கலச் சொல்லே' (௬௨)

'நிலைபெறு கணத்தின் முதனிலை யெழுத்தே
தலைவ னொளொடு தாஅ னிருவகைப்
பெயர்முத லெழுத்தொடு கொள்ளும் பெற்றித்
தான வகைய தாப்பால் கணங்கதி
யூன மின்றி யொற்றுமை பற்றிய
வுயிர்மெய் வல்லெழுத் தாக்கிச் செயிர்தீர்
வேற்றுமை யாகா விதியின் மாறி
நஞ்செனப் படாஅ வமிழ்தெனத் தோன்றி
யெஞ்சிய விலக்கண மெல்லா முடைத்தா
யேதந் தீர்ந்த வியல்பின வென்ப' (௬௫)

'உயிரொடு புணர்ந்த மென்மை யிடைமையுஞ்
செயிரின் றிவையுஞ் செப்பத் தகுமே' (௬௬)

'தொடுகழல் வேந்தன் றன்னொ டொருவன்
வேறு பரிசில் வீயா தொருபகல்
கெடுதல் வேண்டிற் கிளத்தலு முரித்தே' (௭௧)

'எடுத்த முதன்மொழி யீறுதிரிந் தொன்றலும்
வகுத்த வச்சீர் வகையுளி சேர்தலும்
பொதுப்பட மொழிதலும் பொருட்புல னின்மையுஞ்
சிறப்பொடு படாமையுஞ் சிறுபெயர் பிளத்தலு
மறந்தன் வழீஇய வானந் தம்மே' (௭௨)]

௯.—பெயர்ப்பொருத்தம்.

144 எண்வகைப் பெயரு நண்ணுதல் செப்பிற்
குலங்குடி கோத்திர நலம்பெறு குணமே
மனமே யாணை மன்னிய சிறப்பே
யியற்பெய ரென்றிவை தம்மு ளியன்ற
சிறப்பியற் பெயரெனு மிருதிறத் திற்கு
[1]மயக்கற மொழிமுத லெடுக்குஞ் சொல்லுடன்
பொருத்தங் கொள்வர் கருத்துணர்ந் தோரே. (௧)

145 பார்ப்பா ராசர் வணிகர்வே ளாளரெனப்
பாற்படு நாற்பெயர் குலப்பெய ராகும். (௨)

146 குடிப்பெய [2]ராவன கூறுங் காலைச்
சேரன் சோழன் பாண்டிய னென்றிவை
போல்வன பிறவும் பொருத்தங் கொளலே. (௩)

147 கோத்திரப் பெயரே கூறுங் காலைத்
தாதைகுடிப் பெயரைத் தக்கவற் றியற்றல். (௪)

148 குணப்பெய ரேனைப் புலவோர் கொடுப்பத்
தணப்பில வாகித் தழுவும் பெயரே. (௫)

149 மனப்பெய ராவன தனக்குத் தானே
யெனக்கிது வேண்டுமென் றெய்தும் பெயரே. (௬)
[இஃ திராசாக்க ளுப னடியார் தோழன்.]

150 ஆணைப் பெயரே வலியோ ரஞ்சப்
பேணி யுலகம் பேசும் பெயரே. (௭)

151 சிறப்புப் பெயரே தெரியுங் காலைச்
சிறப்புடை வேந்தன் கொடுக்கும் பெயரே. (௮)

152 சாதியி னுள்ளோர் தமக்குத் தாமே
நீதிகொள் [3]சிறப்பியற் பெயர்கொளற் குரியர். (௯)

153 முடியுடை வேந்தன்முற் குலத்தோர்க் கல்லது
பட்டமும் பூவும் பூணு மாழியு
நட்டமி னலமலி சிறப்புப் பெயருங்
கொடாஅ னெனமொழிப குலமொழிப் புலவர். (௰)

[பி-ம்.] 1 மயக்கறு. 2 ராவது. 3 சிறப்பிற்.

154 வினைசெயன் மருங்கின்மிக் கோரும் பெறுப. (கக)

155 தந்தை மகப்பெயர் முந்திய குலப்பெயர்
மனப்பெயர் கோத்திரங் குணப்பெய ரானை
யியற்பெயர் சிறப்புடைப் பெயரிரண் டாகுங்
கயக்கறு முதன்மொழிப் பொருத்தங் கொளலே. (கஉ)

[பெயர்ப்பொருத்தம் என்ற தலைப்பின்கீழ்ப் பின்வரும் சூத்திரங்களும் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. (ச. பி.)

'கோத்திரப் பெயரே கூறுங் காலைக்
காப்பியன் கவுணியன் காசிப னென்றிவை
போல்வன பிறவும் பூசுரர்க் காகும்' (எகூ)

'அரசர் கோத்திரப் பெயரே கூறிற்
குடிப்பெய ரதனை வைத்தவர்க் கியற்றல்.' (எஎ)

'தந்தையர் பெயர்வழிப் பெயரன்பெய ரென்று
சிந்தித் திடுவ தியற்பெய ராகும்' (அங)

'தந்தைக்கு முந்திய தெய்வப் பெயரும்
மிக்கோர் பெயரும் விதியிற் புனைவ
தியற்பெய ரென்ப வியல்புணர்ந் தோரே' (அச)

'எண்வகைப் பெயரி னிருமூன் றுபெயரொழித்
தியற்பெயர் சிறப்புப் பெயரிரண் டிற்கு
மயக்கறு மொழிமுதற் பொருத்தங் கொளலே' (அரு)

'பாடுங் குரிசி லியற்பெயர்க்கு முன்வந்து
கூறுங் குறிநிலை கொண்டு சிறப்பின்
ஆகிய பால ராதி பெயர்......
நீக்கி யியற்பெயர் கொண்டமுத லெழுத்து
நின்ற நிலனே பால னாகத்
தென்றமிழ்ப் புலவர் தின்னிதிற் கொளலே' (அகூ)]

சொல்லியல் முற்றிற்று.

இனவியல்.

156 வெள்ளை யகவ றுள்ளுகலி வஞ்சி
யென்னு நாற்பா விவற்றுட னியன்மருட்
டாழிசை துறைவிருத் தங்களென் றிவற்றிற்
[1]கூற்வகை யினம்பல சொல்லுத லினவியல். (க)

[பி-ம்.] [1] கூறுவகை.

157 ஒன்றே யாகியு மொன்றுபல வாகியும்
பலவொன் றாகியும் பாற்படு மினமே. (உ)

158 அவற்றுள்,
ஒன்றா கியவின மெனப்பட் டனவுலா
வாற்றுப் படைவகை மடன்முத லாயின. (ங)

159 [1]ஒன்றுபல வாகிய வினமந் தாதி
கோவை காப்பிய மாதியாக் கூறுவன. (ச)

160 பலவொன் றாகிய வினமெனப் பட்டன
கலித்தொகை குறுந்தொகை [2]நெடுந்தொகை [3]முதலாயின.

161 பலவொன் றாகிய வினமெனப் பட்டன
கலம்பக மும்மணிக் கோவைமுத லாயின. (சு)

க.—பாப்பொருத்தம்.

(வெண்பா.)

162 அந்தணர் சாதி யாகிய வெள்ளைக்குச்
சந்திரன் றன்னொடு தகைமிகு வியாழன்
கடவுளர் கார்த்திகை [4]முதலேழ் நாளா
மீனங் கடகந் தேளே யோரை
சந்தனம் விரைபூ வந்தண் மல்லிகை
வெண்மதி [5]நிறனே வண்ண நிலனே
முல்லை யென்னச் சொல்லினர் புலவர் (க)

(ஆசிரியப்பா.)

163 காவலர் சாதி யாகிய வகவற்
காகிய கடவுளர் செங்கதிர் செவ்வாய்
நாளே மகமுத னாளே மாகுஞ்
சிங்கந் தனுவே மேட மோரை
செஞ்சந் தனம்விரை கழுநீர் பூவே
செந்நிற நிறனே நன்னிலங் குறிஞ்சி. (உ)

[பி-ம்.] 1 ஒன்று பலவா கியவினை மென்பவை, அந்தாதி கோவை காப்பிய மாகும். [சு. பி.]

2 நெடுந்தொகை என்பது அகநானூறு.

[பி-ம்.] 3 முதலியவை. 4 முதலே ழோரா. 5 நிறமே.

(கலிப்பா.)

164 நெடுநிலைக் கலியே வணிகர் சாதி
கடவுளர் சனிபுதன் கருதிய நாளே
யறுடமுத லாறே யோரை துலாங்குட
மிதுனஞ் சந்தனம் விரைபூச் சண்பகம்
பொன்னிற நிறனே நன்னில நெய்தல். (௩)

(வஞ்சிப்பா.)

165 எஞ்சிய வேளாண் சாதி வஞ்சி
நாளே யவிட்ட முத[1]லேழ் நாளா
மிடபங் கன்னி மகர மோரை
சார்ந்த விரையே தண்ணறுங் கலவை
யேந்திய போதே யின்னறு நீல
நீல[2]நிறனே நெடுநில மருதம். (௪)

166 நால்வகைப் பாவிற்கு மேலோர் வகுத்த
வினங்களும் பெறுமென நினைந்தனர் கொளலே. (௫)

167 நால்வகைப் பாவு நால்வகைக் குலத்தின்
பால்வகைப் படுமே [3]முதலன விரண்டின்
புணர்ச்சி மருட்பாப் பொருந்தா வருணம். (௬)

168 நாளு மோரையு நலத்தரு நிலனும்
விரையுஞ் சாதியு நிறனுங் குணனு
[4]முறைபெறும் பாநரர்க் குடைய வென்ப: கல்லாடனார். (௭)

169 அந்தச் சாதிக் கந்தப் பாவே
[5]தந்தனர் புலவர் தவிர்ந்தன வரையார். (௮)

170 வெள்ளையு மகவலும் விருத்தமுங் கலியும்
வஞ்சியு மெஞ்சா மங்கலம் பொருந்தும். (௯)

[பி-ம்.] [1] லே ழாகு. [2] நிறமே நிலமே மருதம். [3] முதல. [4] முறைபெறு பாநரான் குடைய; முறைபெறு நான்கு முடைய. [5] யிசைந்தன புலவர் தவிர்ந்தன வரையார்.

இனவியல்.

171 வெள்ளை யகவல் விருத்தங் கலியே
வஞ்சி யென்றிவை மங்கலப் பாவே: அவிநயனார். (கo)

[இனவியல் என்ற தலைப்பிட்டுப் பின்வருஞ் சூத்திரங்களும் தனியே யெழுதப்பட்டுள்ளன. (சு. பி.)

'வெள்ளை யகவல் கலியே வஞ்சி
யெனுநாற் பா......வேற்றுட னியலு
மருட்டா ழிசைதுறை விருத்தமென் றிவற்றிற்
சூழ்வகை யினம்பல சொல்லுத லினவியல்' (க)

'செய்யுட் டானே யிரண்டென மொழிப' (உ)

'புகழொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன் றாயிற்
செவியுறைச் செய்யு ளதுவென மொழிப' (ங)

'வசையொடு நசையொடும் புணர்ந்த......
ஙங்கதச் செய்யு ளென்மனார் புலவர்' (ச)

'வெள்ளை யகவல் விருத்தங் கலியே
வஞ்சி யென்றிவை மங்கலப் பாவே' (ரு)]

உ—பாவினம்.

172 [1]மேகரு சாதகம் பிள்ளைப் பாட்டே
கோதில் வேந்தன் குடைமங் கலமே
யோதிய வொருபோ கமைந்த கலம்பக
முலாவே சின்னப் பூவே பரணி
பழுதின் மடன்மறம் பல்சந்த மாலை
யிணைமணி மாலை யிரட்டைமணி மாலை
மும்மணி மாலை நான்மணி மாலை
கலம்பக மாலை மும்மணிக் கோவை
[2]யருங்கலி யொலியே யானைத் தொழிலே
வருக்க மாலை நாம மாலை
திருக்கிள ரின்னிசை சிலைபரி கரியே
யெழில்புனை [3]வாள்குடை தொழில்புனை வேல்கோ
லழிவி றடு ரைம்படை விருத்த

[பி-ம்.] [1] மேவிய. [2] யிருங்கலை யொலியியல். [3] வாள்வே றேரொடு நாடூர், மொழியிசை சங்கர்........வைம்படை விருத்த'

நாழிகைக் கவியே நவமணி மாலை
கைக்கிளை யரிபிறப் பட்டமங் கலமே
யில்லற வெள்ளை யெழில்புனை தாரகை
சொல்லிய தாண்டகந் துகளறு பதிகஞ்
சீர்மெய்க் கீர்த்தி செருக்கள வழியே
யாற்றுப் படைவகை கண்படை துயிலெடை
விளக்கு நிலையே வெஞ்சினக் கடாநிலை
யெண்ணிய யாண்டே கண்ணிய பறைநிலை
[1]பரும்பொரு ணிறுத்த வந்தா தித்தொகை
புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறாஉவே
பாத மாதி பணைமுலை நயனங்
குற்றமி லுழத்தி குறத்திப் பாட்டே
யொருபா வொருபஃ திருபா விருபஃது
கோவை கணக்கே தொடர்நிலை பாட்டே
கடைநிலை கையறு [2]நிலையெனக் கருதி
யிடனறி புலவ ரியம்பின ரினமே. (க)

1—சாதகம்.

173 தோற்றிய சாதகஞ் சாற்றுங் காலைப்
பற்றிய கலியுகத் தற்ற யாண்டிற்
றிருந்திய [3]சகாத்தமு மாண்டும் பொருந்திய
ஞாயிறும் பக்கமு மேய வாரமு
மிராசியு மன்னுற மொழிதற் குரிய. (உ)

2—பிள்ளைப்பாட்டு.

174 பிள்ளைப் பாட்டே தெள்ளிதிற் கிளப்பின்
மூன்றா முதலா மூவே ழளவு
மான்ற திங்களி னறைகுவர் நிலையே. (ங)

[பா-ம்.] 1 அரும்பொரு ணிறுத்த. 2 நிலையென வுணர்ந்தோர் - இயலும் [illegible]. 3 சகாத்தத்தி னாண்டும் பொருந்திய-ஞாயிறுட் [illegible].

175 ஒன்றுமுத லையாண் டோதினும் வரையார்: பொய்கையார். ()

176 தோற்ற முதல்யாண் டெட்டளவு
மாற்றல் சான்ற வாண்பாற் குரிய. (ரு)

177 காப்புமுத லாகிய யாப்புவகை யெல்லாம்
பூப்பு நிகழ்வளவும் பெண்பாற் குரிய: இந்திரகாளியார். (சு)

178 தொன்[1]னிலை வேந்தர் [2]சுடர்முடி சூடிய
பின்னர்ப் பெறூஉம் பிள்ளைப் பாட்டே: ணர். (எ)

179 காப்பொடு செங்கீரை தால்சப் பாணி
யாப்புறு முத்தம் வருகவென் றன்முத
லம்புலி சிற்றில் சிறுபறை சிறுதேர்
நம்பிய [3]மற்றவை [4]சுற்றத் தளவென
விளம்பினர் தெய்வ நலம்பெறு புலவர். (அ)

180 தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி
முந்துறு வுரைத்தன் முறைமை யென்ப. (கூ)

181 [5]திருந்திய பெண்மக வாயின் விரும்பிய
பின்னர் மூன்று மன்னுநீக் கென்றனர். (க௦)

182 சிற்றில் சிறுதேர் சிறுபறை யொழித்து
மற்றவை மகளிர்க்கும் வைப்ப தாகும். (கக)

183 சிற்றி லிழைத்தல் சிறுசோ றாக்கல்
பொற்பமர் குழமகன் புனைமணி யூசல்
யாண்டெ டாறநி லெழிற்காம னோன்பொடு
வேண்டுத றுனள விளம்பினர் புலவர். (கஉ)

[பி-ம்.] [1] னிலே. [2] பொன்முடி. [3] பத்திவை.

[4] "சுற்றத் தளவிங் கவிக்கெல்லை யாய்க்கொண்டு சொல்லுவரே" என்றார் நவநீதப்பாட்டியலுடையாரும்.

[பி-ம்] [5] இச்சூத்திரத்துக்குமுன்,

'பெண்பா லாயிற் பின்னர் மூன்று
மன்னுதல் நீக்கினர் வாய்மொழிப் புலவர்' (க௯)

என்று தனியே ஒருசூத்திரம் எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

184 திருமா லரனே திசைமுகன் கரிமுகன்
பொருவேன் முருகன் பரிதி வடுக
னெழுவர் மங்கைய ரிந்திரர் சாத்த
னிதியவ [1]னீலி [2]பதினொரு மூவர்
திருமக ளுமைமக டிகழ்மதி யென்ப
மருவிய காப்பினுள் வருங்கட வுளரே. (௧௩)

185 காப்பின்முத லெடுக்குங் கடவு ளானே
பூக்கமழ் துழாய்முடி புனைந்தோ னாகும். (௧௪)

186 அவன்றான்,
காவற் கிழவ னாக லானும்
பூவின் கிழத்தியைப் புணர்த லானு
முடியுங் கடகமு மொய்பூந் தாருங்
குழையு நூலுங் குருமணிப் பூணு
மணியுஞ் செம்ம லாக லானு
முன்னுற மொழிதற் குரியனென்ப. (௧௫)

187 விரிசடைக் கடவுளும் வேய்த்தோ ளெழுவரு
மருளொடு காக்கவென் றறையுங் காலைக்
கொலையுங் கொடுமையுங் கூறா ராகிப்
பெயருஞ் சின்னமும் பிறவுந் தோன்றக்
கங்கை திங்கள் கடுக்கை மாலை
மங்கல மழுவொடு மலைமக ளென்றிவை
விளங்கக் கூறல் [3]விளம்பிய மரபே. (௧௬)

[பி-ம்.] [1] னீலி நிலமக ளீளை.

[2] பதினொருமூவர்—பன்னிருவர் ஆதித்தர், பதினொருவர் உருத்திரர், எண்மர் வசுக்கள், இருவர் மருத்துவர் ஆகிய முப்பத்துமூவர். "நால்வேறியற்கைப் பதினொரு மூவரொடு" என்றார் திருமுருகாற்றுப்படையினும். "பதினொரு மூவரும் பங்கயத் தோனும் பகவதியு, நிதிமுத லோனும் பரிதியும் மருத்துவரும்" என்பதனால் நவநீதப்பாட்டியலாரும் பன்னிருவர் ஆதித்தரென்பவர்களைப் பரிதியெனக் கூறுதல் காண்க.

[பி-ம்.] [3] வழங்கிய; விளங்கிய.

188 ஒன்பது பதினொன் றென்பது காப்பே: பரணர். (கஎ)

189 அகவல் விருத்தமுங் கட்டளை யொலியுங்
கலியின் விருத்தமுங் கலிக்கொப் பாவே. (கஅ)

190 பிள்ளைப் பாட்டே கலிவெண் பாட்டெனத்
தெள்ளிதிற் செப்பும் புலவரு முளரே. (க௯)

191 முதற்க ணடிக்கு நேரடி விருத்த
மெழுத்தின் பகுதி யெண்ணினர் மொழிபே. (உ0)

192 நீணெறி யுலகை யாண்டமை விர்க்க
மைம்முற வாண்டே யாளர்முதற் காற்றல். (உக)

193 பொங்குகதிர் வேலினை யுடையின் இளைமுற்
குஞ்சரக் குழலி கோவலக் குரவை
படலை வினை கோ மாறின் பாண்டு
வினை கிடக் குவளை வென்னவார் புலவர். (உஉ)

194 பெண்பாற் கிளவிக் கேற்கு மென்ப
மாதின் கன்னி மங்கையின் பின்னை
தேவி விண்மக் கொள்ளாத் தேநல்
கரும்பி விளமுலை கல்லாக் கிள்ளை
மிளக்குவளி மல்லி பொன்றினை பெல்லாம்
பொருளே மகளிர்க் கெய்திய வுவமை. (உங)

195 இளங்கதிர்த் திங்க ளெல்லார்க்கு முரித்தே: பரணர். (உச)

196 அதனால்,
பிள்ளையைப் பாடிற் பிள்ளைப் பாட்டாய்ப்
பிறப்பே போகை காப்பே வளர்ச்சி
யச்ச முறைக்கு முடன்செங் கீரை
தால்சப் பாணி முத்தம்வா ரானை
யம்புலி சிற்றில் குழமக னாச

[பி-ம்.] 1 'யாமமன் மகவிற், கெனிறுஆ வாண்டே யாதுமுதல் சார்த்தல்'. 2 யாதுமுதற். 3 கதிர் திங்கள்.

லென்றனர் பிறவுந் தொன்னெறி மரபிற்
றத்தந் தொழிற்குத் தகுவன புகற
லத்திறத் தோர்க்கு முரிய வென்ப[1]
கொச்சகக் கலியொடு நெடுவெண் பாட்டே. (உரு)

197 நெடுவெண் பாட்டின் முந்நான் கிறவாது
தொழிலொடு குறித்துத் தோன்றுஞ் செய்யு
ளொன்றுமூன் றைந்தே ழொன்பான் பதினொன்
றென்றிவை யிவற்றி[2]னிகந்தன விழுக்கே. (உசு)

198 பிறப்பே யோகை பேணுறு வளர்ச்சி
சிறைப்பட வச்ச முறுத்தலொடு நான்கு
மாசா யுங்கா லைந்துமூன் றிடையா
யோரே ழொருபொருட் குயர்ச்சியிழி பொன்றே: (உஎ)

இந்திரகாளியார்.

3.—வேந்தன் குடைமங்கலம்.

199 முன்னீ ரடியினுங் குடைத்தொழி லியம்பியும்
பின்னீ ரடியிற் றனிநிலை யிரட்டியுங்
கொற்றவற் [3]புகழ்ந்து குடையென முடிக்கு
நற்றிற நேரிசைக் குடைவெண் பாட்டே.[4] (உஅ)

[ஏ-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்க்குமாறு,
'கொச்சகக் கலியொடு கலிவெண் பாட்டே
நெடுவெண் பாட்டின்முந் நான்கிற வாது
நேரடி நெடிலடி கழிநெடி லடியெனு
மூவகை யடியி னீரிரண் டாகிக்
கோவை யொப்பது கொச்சகக் கலியே' (உஅ)
என்று ஒரு சூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

[2] னிழிந்தன. [3] புணர்ந்து.

[4] இதற்குப்பின் சேர்க்குமாறு,
'கொடைமங் கலப்பொருள் குறித்த நேரிசைத்
தொடையமை வெள்ளை சுடர்முடி சூடிய
மொய்கழன் மன்னைமுற் பாடுங் கலியென
மையறு புலவர் வகுத்துரைத் தனரே' (கூஉ)
என்று ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

200 அதுவே,
குடைச்சொற் சிந்தடி யீற்றில்வைத் தந்தக்
குடைச்சொல் [1]லாதி குறளகத் தடக்கி
யீற்றய லடியினு மீற்றினு மிறைவனைப்
போற்றிப் புகழ்ந்து புகறல் வேண்டும்: இந்திரகாளியார். ()

201 ஒட்டிய குடைப்பொரு ளுரைக்கு நேரசை
கட்டளை யாகுதல் கடனென மொழிப. (௩௦)

202 கட்டளை யென்பது கருதுங் காலை
யீற்றடி யொழிய வேனைமூன் றடியும்
பாற்படு மெழுத்தின் பகுதியொப் புதுவே. (௩௧)

203 இதற்கே யாமெழுத் தெண்ணுங் காலைக்
குற்றிய லிகரமுங் குற்றிய லுகரமு
[2]மொற்று மொழித்துயி ருயிர்மெய்யுங் கொளலே. (௩௨)

204 மோனையு மெதுகையுந் தொடையென மொழிப. (௩௩)

205 சாற்றியமா றொத்த றனிமை மிகுதிசமம்
போற்றுமுடம் பாடு புலனுண்மை—யேற்றுந்
தலைப்பாடு பாதி கருகொடை டத்து
நிலைப்பாடு நேரசையா நேர். (௩௪)

[இஃது நேரசை தனிமைக்கண் வந்தது.]

4.—ஒருபோது.

206 தன்மை முன்னிலை படர்க்கையுட் டன்மை
யொழித்திரு வகையு ளொன்றுற் கடவுட்
பழிச்சு மொருபோ கிருமூன் றுறுப்பு
மமைந்தொருங் கியலு நியந்திகழ் கலியுள்
வண்ணகம் போதினு மெண்ணே போதினு
மோதிய வுறுப்பாற் போர்புகன் றனரே. (௩௫)

[பி-ம்] [1] லாதிக் குளகத் தடக்கி. [2] மொற்றுமாய் தழுமொழித் துயிர்மெய்யுங்.

207 வான்முறை பிறழ வுறப்பு மயங்கி
மிக்குங் குறைந்தும் வருவது கொச்சக
வொருபோ காமென வுரைத்தனர் புலவர்.[1] (௩௬)

208 [2]கொச்சகத் தன்மையிற் கொச்சக மென்ப:[3] நற்றத்தனுர். ()

209 தேவப் பிரணம மெனும்வட மொழியைத்
தேவ பாணியெனத் திரித்துவழங் கினரே: செயிற்றியனுர்.

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்க்கவேண்டியனவாக,
'தரவு........ழிசைமுறையின்றிச்
சுரிதக நிமிர்ந்து மெண்ணிடை பிறழ்ந்தும்
வருவது கொச்சக வொருபோ கடி...கை
...ருபதிழி பாய்நாற் பதின்மிகு மென்ப.' (௩௯)
'[illegible] கொச்சக [illegible]ாகஞ் சிற்றெண்
[illegible]ம் [illegible].' (௪௦)
[illegible]. [அ. பி.]

[2] [illegible]
[illegible]
[illegible]
'[illegible] கொச்சக [illegible]
அடுக்கியுடுக்கு[illegible]
வும் விராயடுக்கியுந் [illegible]
கொச்சகமென்றராகலி [illegible]. இக்கா[illegible]
உடையுறுப்பாக்கிக் கொச்சகமென்று [illegible]' (தொல். செய்.
கநிஅ) எனவும் பேராசிரியரும், "பல கொடுபட அடுக்கியுடுக்கும் உடையினைக்
கொச்சகமென்பவாகலின் அதுபோலச் சிறியவும் பெரியவும் விராயடுக்கியும்
தம்மு ளொப்ப அடுக்கியும் வருஞ் செய்யுளைக் கொச்சகமென்றார். இது ஒப்பி
னாகியபெயர். இக்காலத்து இது மகளிர்க்குரியதாய்க் கொய்சகமென்று வழங்
கிற்று" (தொல். செய். கநிஅ) என நச்சினார்க்கினியரும் கூறியவாற்றானறிந்து
கொள்க. இனிக் கொச்சைத்தன்மையினென்பதூஉம் பாடம். "கொச்சக
[illegible]" (தொல். செய். கடுக) என்பதனுரையில் 'சிறப்பிலதனைக் கொச்சை
[illegible] கூறும் வழக்குநோக்கி இதனையும் சிறப்பின்மையாற் கொச்சக
[illegible] ரென்பாரு முளர்' என நச்சினார்க்கினியரே கூறினர்.

[பி-ம்.] [3] இதற்குப்பின், 'தேவரை வாழ்த்தலிற் றேவர்பாணி
[illegible]' என ஒரு சூத்திரம் காணப்படுகிறது. [ச. பி.]

210 தேவ பாணி தெரியுங் காலை
மாசறு துழாய்முடி மலேந்த சென்னி
நீர்நில மளந்த நெடியோன் மேற்றே. (௩௯)

211 சுடர்கதிர்த் திங்கள் சூடி யோற்கும்
படர்திரைப் பனிக்கடன் மாதடிந் தோற்கு
முரிய காலமு முளவென மொழிப: செயிற்றியனார். (௪0)

212 வேந்தன் வேண்டு நெறிசெய் தாலும்
வாய்ந்த மதியு மரபும் வாழ்த்தலும்
விதியென மொழிப மெய்ந்நெறிப் புலவர். (௪௧)

5—கலம்பகம்.

213 சொல்லிய கலம்பகஞ் சொல்லி லொருபோகு
முதற்கண் வெண்பாக் கலித்துறை புயமே
யம்மனை யூசல் யமகங் களிமறஞ்
சித்துக் கால மதங்கி வண்டே
[1]கொண்டலன் மருள்சம் பிரதம் வெண்டுறை
தவசு வஞ்சித் துறையே யின்னிசை
குறமே யகவல் விருத்த மெனவருஞ்
செய்யுட் கலந்துற வொழிய வந்த
மாதிய ராக வருமென மொழிப.[2] (௪௨)

[பா-ம்.] [1] ‘கொண்டலன் மருள்சம் பிரதம்வெண் டுறைதவம்
வஞ்சித் துறையே யின்னிசை குறமே
யகவல் விருத்த மெனவருஞ் செய்யுட்
கலந்துட னொழிய வந்த மாதியாய்
வருமெனத் தெரிந்தனர் வாய்மொழிப் புலவர்’ [ச. பி.]

[2] இதற்குப் பின் சேர்க்குமாறு,
‘சொல்லிய கலம்பகத் தொடர்பு நோக்கி
லொருபோகு முதற்கண் வெண்பாக் கலித்துறை
புயமே யம்மனை யூசன் மதங்கு
களிமறஞ் சித்துக் கால மடக்கே
வண்டே கொண்டன் மருள்சம் பிரதம்
வெண்டுறை தாழிசை வஞ்சித் துறையே
யின்னிசை குறமே யகவல் விருத்தமென
வந்த செய்யுட் கலந்துட னெய்தி
யந்த மாதியாய் வருமென மொழிப’ (௪௩)
என ஒரு சூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச. பி.]

214 தேவர்க்கு முனிவர்க்குங் காவ லரசர்க்கு
நூறு தொண்ணூற் றைந்துதொண் ணூறே
ஒப்பி லெழுப தமைச்சிய லோர்க்குச்
செப்பிய வணிகர்க் கைம்பது முப்பது
வேளா ளர்க்கென விளம்பினர் செய்யுள். (௪௩)

6—உலா.

215 முதனிலை பின்னெழு நிலையுலா வெண்கலி. (௪௪)

216 பாட்டுடைத் தலைவ னுலாப்புற மியற்கையு
மொத்த காமத் திளையாள் வேட்கையுங்
கலியொலி தழுவிய வெள்ளடி யியலாற்
றிரிபின்றி [1]நடப்பது [2]கலிவெண் பாட்டே: பொய்கையார்.

217 பேதை முதலா வெழுவகை மகளிர்கண்
டோங்கிய வகைநிலைக் குரியா னொருவனைக்
காதல்செய் தலின்வருங் கலிவெண் பாட்டே. (௪௬)

218 குடிநெறி மரபு கொளல்கொடை விடிய
[3]னன்னீ ராட னல்லணி யணித
றொன்னக ரெதிர்கொள [4]நன்னெடு வீதியின்
மதகளி றூர்தன் முதனிலை யாகும். (௪௭)

[பி-ம்.] [1] நடப்பினது; நடப்பது வெண்கலிப் பாட்டே.

[2] "இனி யொருபொருணுதலாது திரிந்துவருங் கலிவெண்பாட்டும் ஈண்டுக்கூறிய நெடுவெண்பாட்டோ டொருபுடையொப்புமையின் அக்கலி வெண்பாட்டாக இக்காலத்தார் கூறுகின்ற உலாச்செய்யுளும் புறப்புறக் கைக்கிளைப்பொருட்டாதல் ஒன்றெனமுடித்தல் என்னு முத்தியாற் கொள்க. அவ்வுலாச்செய்யு ளிரண்டுறுப்பாயும் வெண்பாவிற் கெட்டும் வருதலிற் கலிவெண்பாவின் கூறும். இக்காலத்து அதனை ஒருறுப்பாகச் செய்து செப்பலோசையாகவுங் கூறுவர். அது துள்ளலோசைக்கே யேற்குமா றுணர்க" (தொல். செய். ௧௧௮) எனவும், "அது திருவுலாப்புறத்துள், 'வாமான வீசன் வரும்' (சேரமான்பெருமாளுயனார் ஞானவுலா) என முடித்து மேல் வேறோருறுப்பாயவாறும், ஒழிந்தவுலாக்களுள் வஞ்சியுரிச்சீர் புகுந்த வாறும் அடிவரையறையின்மையும்" (தொல். செய். ௧௫௧) எனவும் நச்சி னார்க்கினியர் கூறுவர்.

[பி-ம்.] [3] வின்னீ. [4] வன்னெடு.

219 ஆதி நிலையே குழாங்கொள லென்றறிந்
தோதிய புலவரு முளரென மொழிப. (சஅ)

220 எழு நிலையு மியம்புங் காலைப்
பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை
யரிவை தெரிவை பேரிளம் பெண்ணெனப்
பாற்படு மகளிர் பருவக் காத
னோக்கி யுரைப்பது நண்ணியோர் கடனே.[1] (சகூ)

221 பேதைக் கியாண்டே யைந்துமுத லெட்டே. (ரு௦)

222 பெதும்பைக் கியாண்டே யொன்பதும் பத்தும். (ருக)

223 மங்கைக் கியாண்டே பதினொன்று முதலாத்
திரண்ட பதினெ லளவுஞ் சாற்றும். (ருஉ)

224 மடந்தைக் கியாண்டே பதினைந்து முதலாத்
திடம்படு மொன்பதிற் றிரட்டி செப்பும். (ருங)

225 அரிவைக் கியாண்டே யறுநான் கென்ப. (ருச)

226 தெரிவைக் கியாண்டே யிருபத்தொன்பது. (ருரு)

227 ஈரைந் திருநான் கிரட்டி கொண்டது
பேரிளம் [2]பெண்டுக் கியல்பென மொழிப: பொய்கையார். ()

228 காட்டிய முறையே நாட்டிய வாண்பாற்
கெல்லையும் பெயரு மியல்புற வாய்ந்து
சொல்லிய தொன்னெறிப் புலவரு முளரே. (ருஎ)

229 பாலன் யாண்டே யேழென மொழிப. (ருஅ)

230 மீளி யாண்டே பத்தியை காறும். (ருகூ)

231 மறவோன் யாண்டே பதினொன் காகும். (சு௦)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப் பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'ஐந்தொன் (பது)பதி னொன்றுபன் மூன்றே
பத்தொன் பதுநா லுடனே யைந்து
முப்பதொ டெட்டுய ரெண்ணைந் தென்ன
யாண்டி னெல்லை யியம்பினர் புலவர்' (சக)
என்று ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. (ச-பி.)

[2] பெண்ணிற் கியல்பென.

232 திறலோன் யாண்டே பதினொன் றாகும். (சூ௧)

233 பதினா றெல்லை காளைக் கியாண்டே. (சூ௨)

234 அந்திற [1]மிறந்த முப்பதின் காறும்
விடலைக் காகு மிகினே முதுமகன்: அவிநயனார். (சூ௩.)

235 நீடிய நாற்பத் தெட்டி னளவு
மாடவர்க் குலாப்புற முரித்தென மொழிப. (சூ௪)

236 சிற்றில் பாவை கழங்கம் மனையே
பொற்புறு மூசல் பைங்கிளி யாழே
பைம்புன லாட்டே பொழில்விளை யாட்டே
[2]நன்மது நுகர்த லின்ன பிறவு
மவரவர்க் குரிய வாகு மென்ப. (சூ௫)

237 வேந்தர் கடவுளர் விதிநூல் வழியுணர்
மாந்தர் கலிவெண் பாவிற் குரியர். (சூ௬)

238 நாலு வருணமு மேவுத லுரிய
வுலாப்புறச் [3]செய்யுளென் றுரைத்தனர் புலவர்: அவிநயனார்.

7—சின்னப்பூ.*

239 மலையும் யாறு நாடு மூரும்
பரியுங் களிறுங் கொடியு முரசுந்
தாரும் பெயரு மெனத்தெரி பத்துஞ்
சொல்லு மெல்லையின் முதற்குறட் கண்ணே
சின்னத் தொழிலை மன்ன வைத்துப்
பின்னர்க் குறளுட் பாட்டுடைத் [4]தலைவ
ரியற்பெயர் வைத்தவர்க் குரிமை தோன்றுஞ்

[பி-ம்.] [1] மியன்ற. [2] யொளிபெறு காத லின்னன பிறவு. [3] செய்யு ளெனவுரைத் தனரே.

* "வாறக்கொடு சிவணிய வகைமை யான" (தொல். பொருள். புறத். ௯௧) என்பதனுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "சிவணியவகைமை என்றதனானே முற் கூறியவற்றோடே நாடும், ஊரும், மலையும், யாறும், படையும், கொடியும், குடையும், முரசும், நடைநவில்புரவியும், களிறும், தேரும், பிறவும் வருவன வெல்லாங் கொள்க. இவற்றுட் சிலவற்றை வரைந்துகொண்டு சின்னப்பூ என்று பெயரிட்டுப் பிற்காலத்தார் கூறுமாறுணர்க" என்பர்.

[பி-ம்.] [4] தலைவர், பெயர்வைத் தவர்தமக் குரிமை தோன்றுஞ்.

செயல்பெற வைப்பது சின்ன மதுவே
யாதிப் பாவி னதனினம் வருமே: பொய்கையார். (௬௮)

240 மலையே யாறே நாடே யூரே
பறையே பரியே *களிறே தாரே
†பெயரே கொடியே யென்றிவை தசாங்கம். (௬௯)

241 பத்தே யேழே மூன்றே சின்னம்.[1] (௭௦)

8—பரணி.

242 மயக்கறு கொச்சகத் தீரடி யியன்று
நயப்புறு தாழிசை யுறுப்பிற் பொதிந்து
வஞ்சி மலைந்த வழிஞை முற்றித்
தும்பையிற் [2]சென்ற தொடுகழன் [3]மன்னனை
[4]வெம்புசின மாற்றான் றனைவெங் களத்திற்
குருதிப் பேராறு பெருகுஞ் செங்களத்
[5]தொருதனி யேத்தும் பரணியது பண்பே. (௭௧)

243 தேவர் வாழ்த்தே கடைநிலை பாலை
மேவி யமருங் காளி கோயில்

---

* களிறொழித்துப் படைகோடலுமுண்டு. அவ்வாறு திருவாசகத்துள்ள திருத்தசாங்கத்துக் காண்க.

† பெயரை ஆணை என்பாருமுளர். (இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்-௨௨)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,

'பத்தே யேழே மூன்றொரு சின்னமொழி
யாயிற் பின்னர் வருமொழி தன்னொடு
பிளவா திருமொழி யாமெனி னைஞ்செழுத்
துடன் .... தாகு
மெ'ன்)ன மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்' (௩௭)
'ஒருபெய ரீரடி மொழிவைத்துப் பிளவார்'

என இரண்டு சூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. [ந-பி.]

[2] சினம்பெற. [3] மன்னன்; மன்னவன். [4] வெம்பு சினமாற் றானை யெ வங் களத்துக், குருதிப் பேரியாறு பெருகுங் கொற்றம். [5] தொருதனியேத் தாற்றும். [க-பி.]

கன்னிமை யேத்த லலகை விநோதங்
கனுநிலை நிமித்தம் பசியே யோகை
பெருந்தேவி பீட மழகுற விருக்க
வமர்நிலை நிமித்த மவள்பதம் பழிச்சா
மன்னவன் வாகை மலையு மளவு
மாபினி துரைத்தன் மறக்களங் காண்டல்
செருமிகு களத்திடை யடுகூழ் வார்த்தல்
[1]பரவுத லின்ன வருவன பிறவுந்
தொடர்நிலை யாகச் சொல்லுதல் கடனே. (எ௨

244 யானை சாய்த்த வடுகளத் தல்ல
தியாவரும் பெறூஉர் பரணிப் பாட்டே (எ௩)

245 [2]எழ்தலைப் பெய்த நூறுடை யிபமே
யடுகளத் தட்டாற் பாடுதல் கடனே. (எ௪)

9—மடல்.

246 அறம்பொருள் வீடு திறம்பெரி தழித்துச்*
சிறந்த வேட்கை செவ்விதிற் பராஅய்ப்
பாட்டுடைத் [3]தலைமக னியற்பெயர்க் கெதுவை
நாட்டிய வெண்கலிப் பாவ தாகித்
தனிச்சொல் லொரீஇத் தனியிடத் தொருத்தியைக்
கண்டபி னந்த வொண்டொடி [4]யெய்தலு
மற்றவள் வடிவை யுற்றகிழி யெழுதிக்
காமங் [5]கவற்றக் கரும்பனை மடன்மா
வேறுவ ராடவ ரென்றனர் புலவர். (எ௫)

247 மடன்மாப் பெண்டி ரேறா ரேறுவர்
கடவுளர் தலைவ ராய்வருங் காலே. (எ௬)

248 கடவுளர் மேற்றே காரிகை மடலே.* (எ௭)

[பி-ம்.] [1] பரவுதன் மன்ன. [2] இச்சூத்திரம் சங்கத்துப்பிரதியிற் காணப்படவில்லை.

* இவ்வாறு வந்தன மங்கையர்கோன் அருளிச்செய்த சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல் என்பன.

[பி-ம்.] [3] தலைவ னியற்பெயர்க். [4] யெய்தல். [5] கையுறக்.

249 எந்தை [1]யுடைப்பெயர்க் கெதுகை சாற்றி
யந்தமி லின்பம் பொருளா [2]வேத்திப்
பொருளு மறனும் [3]வீடும் பழித்து
மடன்மா வேறுதன் மாதர்க் குரித்தே. (எஅ)

10—மறம்.

250 பெருநில வேந்தன் மகட்பால் [4]வேண்டி
யொருபெருந் தூத னுரைத்தமொழி கேட்டுக்
குறுநில மறவன் [5]வெஞ்சினந் திருகி
[6]மாற்றமிக வுரைப்பது மறமென மொழிப.[7] (எகூ)

11—பல்சந்தமாலை.

251 சொன்ன கலம்பக வுறுப்புவகை நீக்கி
மன்னிய பத்து முதனூ றளவா
வந்த மரபின் வருஉஞ்செய்யுண் முதலா
வந்தது பல்சந்த மாலை யாகும்.[8] (அ0)

12—இணைமணிமாலை.

252 இணைமணி மாலை தணிவிலந் தாகியாய்
மறையவர் பாவும் வணிகர்தம் பாவின்
றுறையு மிணைந்தீ ரைம்பது வருமே. (அக)

[பி-ம்.] [1] யுடையபெயர்க். [2] வேற்றி. [3] வீடு மழித்து. [4] வேண்ட, வொருபெருந். [5] வெஞ்சின வஞ்சினை; மறமிக மொழிவது. [6] மாற்றமென.

[7] இதற்குப் பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,

'கூடாக் குலமுதன் மன்னன் மகள்வேண்டத்
தாதையுந் தாயுந் தன்னைய ரனைவரு
மாறுசொன் மகட்பாற் காஞ்சியு மறனே' (சுஉ)

என ஒருசூத்திரம் தனியே யெழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

[8] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,

'உறுப்பி னீக்கிய பலவகைச் சந்த
மிறுத்த வகைய தியற்பல சந்தம்' (சுச)

என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

253 வெண்பாக் கலித்துறை யீரிரண் டிடையிட்ட
வெண்பா நூறவை யிணைமணி மாலை.* (அஉ)

13—இரட்டைமணிமாலை.

254 வெண்பா முதலாக் கலித்துறை பின்வரு
மிந்த விருப திரட்டைமணி மாலை. (அங)

255 ஆதியந்தம் வெண்பாக் கலித்துறை
[1]யேதமின்றி வருவ திரட்டைமணி மாலை
[2]யதுவே நாலைந் தியலு மென்ப. (அச)

14—மும்மணிமாலை.

256 மிருத்த வெள்ளை கலித்துறை யகவல்
விருத்த மும்மணி [3]விளம்புமந் தாதி[4]. (அரு)

15—நான்மணிமாலை.

257 [5]வெண்பாக் கலித்துறை யகவல் விருத்தம்†
நண்பாய் வருவது நான்மணி மாலை. (அசு)

258 அகவலு மகவல் விருத்தமு நாற்ப
தகவலை முன்வைத் தறைவது கட்டனே.‡ (அஎ)

---

* வெண்பாவகவ லிணைமணிமாலையுங் கொள்வர் இலக்கணவிளக்கப் பாட்டியலார்.

[பி-ம்.] [1] யேதமின் றியல்வ. [2] அதுவே, நாலைந் தியலு மென்மனார் புலவர். [3] 'மாலையந் தாதி.

[4] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
'வெண்பாக் கலித்துறை யகவல் விருத்தம்
வண்பா மூன்றவை மும்மணி மாலை' (சுஅ)
'வெள்ளை கலித்துறை யகவல் விருத்தங்
கொள்வ மும்மணி கோத்தவந் தாதி' (சுகூ)
என இரண்டு சூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன.

[5] 'வெண்பா முன்வரக் கலித்துறை யகவல்
விருத்த நண்பாய் வருவது நான்மணி
மாலை யென்று வகுத்துரைத் தனரே' [சு-பி.]

† வெண்பாக் கலித்துறை விருத்தம் அகவல எனத் தொடுப்பர் பிற் காலத்தார்.

‡ [illegible] திருக்கிறது.

259 வெள்ளை கலித்துறை யகவல் விருத்தங்
கொள்வது நான்மணி கோத்தவந் தாதி.[1] (அஅ)

16—கலம்பகமாலை.

260 [2]ஒருபோ குடனே யம்மனை நீக்கி
வெள்ளை முதலா வெல்லா வுறுப்புந்
தள்ளா தியல்வது கலம்பக மாலை.[3] (அகூ)

261 ஒருபோ கம்மனை யொழித்துவெண் பாமுதற்
கருதிற் போவது கலம்பக மாலை. (கூO)

17—மும்மணிக்கோவை.

262 [4]வெள்ளையு மகவலு நேரிசை யாகக்
கலித்துறை யவவந் தாதி யாகி
முறைமையி னியல்வது மும்மணிக் கோவை. (கூக)

263 தோன்றிய வகவல் வெள்ளை கலித்துறை
மூன்றும் வருவது மும்மணிக் கோவை. (கூஉ)

264 மும்மூன் றொருபொருண் மிசைவரு மென்ப. (கூங)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
‘வெண்பா வகவல் கலியே வஞ்சியெனு
நன்பா நான்கனை நான்மணி மாலை’ (எO)
‘அதுவே யந்தாதி யாக வருமே’ (எக)
என இரண்டுசூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. [ச-பி.]

[2] ஒருபோ குடனம் மனைகனி நீக்கி. [ச-பி.]

[3] இதற்குப்பின் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி,
‘அந்த மாதி யாகியுங் கலம்பகம்
வந்த செய்யுள வாகினும் வருமே’ (எங)
என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

அகவலும் வெள்ளையு நேரிசை யாகக்
கலித்துறை யீரவந்த தாதி முறைமையி
னியல்வது மும்மணிக் கோவை யாகும்’ [ச-பி.]

இதற்கும் அளவு முப்பது. இஃது ஆசிரியம் வெண்பாக் கலித்துறையாக வருமெனவும், மும்மணிமாலை வெண்பாக் கலித்துறை ஆசிரிய விருத்தமாக வருமெனவும் கொள்க.

18—கலியந்தாதி.

265 வல்லின மெல்லின மிடையின [1]வெழுத்துப்
புல்லி மருங்கு போகா தொன்றிக்
குறிலெனிற் குறிலே நெடிலெனி னெடிலே
[2]பொருந்தி நாற்கலை [3]கொண்டோ ரடியாய்த்
திருந்து மிவ்வகை நான்கடி யாகியு
மோரொலி யாகியு மெண்ணான் காகிய
[4]கலையொடு பொருந்தியுங் குறிலு நெடிலு
முறைமுதல் வரினு மவ்வெழுத் தாகியு
மிப்பரி சியன்ற முப்பது கட்டளை
மிக்கது கலியந் தாதி யாகும். (௧௪)

266 [5]வெண்கலி யுஞ்சில சிறுபான்மை வருமே. (௧௫)

19—ஒலியந்தாதி.

267 தத்த மினத்தி லொப்புமுறை பிறழாது
நாலடி யீரெண் கலையொரு முப்பது
கோலிய தொலியந் தாதி யாகும். (௧௬)

268 ஈரொலி [6]யாகிய வெண்ணான்கு கலையெனச்
சீரியற் புலவர் [7]செப்பினர் கொளலே. (௧௭)

269 வண்ணக மென்ப தொலியெனப் படுமே. (௧௮)

20—யானைத்தொழில்.

270 மூவகை நிலனு மூவகை நிறைவும்
பல்வகைத் தேயமு மெழுவகை யுறுப்பும்
வருணமும் யாண்டு மைவகைக் கொலையும்

[பி-ம்.] 1 வொற்றுப். 2 பொருந்து. 3 கொண்டதோ ரடியாய்.
4 'கலையொடு பொருந்தியுங் குறிலுங் குறிலு
நெடிலு நெடிலு மிம்முறை முதல்வர
அவ்வெழுத் தாகியு மிப்பரி சியன்ற
முப்பது கட்டளை கலியந் தாதி
யாகும் பெயரென் றறையல் வேண்டும்' [ச-பி.]
5 'வெண்கலி யுஞ்சிறு பான்மையில் விடத்துள'
6 யாகி யெண்ணான்கு. 7 செப்பின ரென்ப. [ச-பி.]

பிருவகை நடையு மைவகை யுணர்வு
முடையோர்ப் பேணலு முளப்படப் பிறவு
நண்ணிய வேளாண் பாவி னலம்பெற
வெண்ணி யுரைப்ப தியானைத் தொழிலே. (௯௯)

271 ¹கிரிசரம் வனசர நதிசர மென்றிவை
நிலைபெறு நிலனென நிறுத்திசி னோரே. (௧00)

272 உயரமு நீளமுஞ் சுற்று மளவினிற்
குறையா தியல்வது நிறைவெனப் படுமே. (௧0௧)

273 பல்வகைத் தேயங் கொல்களிறு பிறக்கும்
பல்வகைத் தேயமு மென்மனார் புலவர். (௧0௨)

274 பாத நாலுங் கையும்வா லதியுங்
கோசமு நிலனுறத் தீண்டுதல் குறியே. (௧0௩)

275 குலமெனப் படுவது பலவகை வருணமு
நலனுற வுரைக்கு நலத்த தென்ப. (௧0௪)

276 நலமிகு வாழ்நாள் பொலிவுற வியம்புதல்
யாண்டென மொழிப வியனெறிப் புலவர்.² (௧0௫)

277 கையுமுற் கூறுங் கடியபிற் கூறுங்
கூர்ங்கோ டிரண்டுங் கொலைத்தொகை வகையே. (௧0௬)

278 முன்ன ருன்றிய காற்குறி தன்னிற்
பின்னர்ப்பத மிடுவது தோரண மென்ப. (௧0௭)

279 பிறழ விடுவது வக்கிர மதுவே
சாரிகை விகற்பமு மாகு மென்ப. (௧0௮)

280 நன்மை யியற்றலுந் தீமை யியற்றலும்
பற்றிய நன்மை தீமை நினைத்தலுங்
கயக்கறு கால நினைத்தலும் புலனே. (௧0௯)

[பி-ம்.] ¹ மலையே யாறே காடே யென்றிவை. [சு-பி.]

² இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
'அரும்பெறற் றடக்கையிற் பாதத் திறத்திற்
றிருத்துபு வாலிற் சினமிகு வாயிற்
பொருத்திறக் கோட்டிற் கொல்லுதல் கொலையே' (அ
என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுளது. [சு-பி.]

281 வழுவா றுடையோ ரேவ லியற்ற
லுடையோர்ப் பேண லென்மனார் புலவர். (ககo)
[மேல் நண்ணிய என்றதனு லாசிரியவடியாற் பாடுவாருமுளர்.]

282 அகவலு முரித்தெ னவறைகுந ருளரே. (ககக)

21—வருக்கமாலை.

283 [1]மொழிக்குமுத லாகிய வெழுத்துக் கெல்லாம்
வருக்க முரைப்பது வருக்க மாலை. (ககஉ)

22—நாமமாலை, புகழ்ச்சிமாலை.

284 [2]மைந்தர்க் காயின் வஞ்சிப் பல்வகை
நேர்ந்தவடி [3]மயக்க நாம மாலை.[4] (ககங)

285 ஆடவர்த் திறத்து வஞ்சி யின்னெறி
நாடிய பாத மயங்க வைப்பி
னாம மாலை மற்றது மடந்தையர்க்
காமெனிற் புகழ்ச்சி மாலை யாகும். (ககச)

286 அதுவே, செங்கலை வண்ணப் பாவு மியங்கும்: கோவூர்கிழார்.

287 வெள்ளடி யியலாற் [5]புணர்ப்போன் குறிப்பிற்
றுள்ளா [6]வியலது புகழ்ச்சி மாலை: சேந்தம்பூதனார். (ககரு)

23—இன்னிசைத்தொகை.

288 தொண்ணூ றேனு மெழுப தேனு
[7]பின்னிசைத் தொடுப்பி னின்னிசைத் தொகையே.[8] (ககஎ)

[பி-ம்.] [1] மொழிக்கு முதலெழுத்தின் வருக்க மெல்லாம்.
[2] மாந்தர்க். [3] மடக்கு.
[4] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
'மாதர்க் கெனினது புகழ்ச்சி மாலை யென்
றோதினர் விளங்க வுயர்மொழிப் புலவர்' (கங)
என்னுஞ் சூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]
[5] புணர்ப்போர். [6] வியல்பது. [7] மின்னிசை தொடுப்பினஃ
தின்னிசைத் தொகையாம்.
[8] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு,
இருமை [illegible] [illegible] யுடைமையி
னின்னிசை யென்பர் தொன்னெறிப் புலவர்' (கஎ)
என்னுஞ் [illegible] [illegible] எழுதப்பட்டுளது. [ச-பி.]

289 எண்ணிய வகையா னின்னிசை வெண்பாத்
தொண்ணூ றெழுபது தொடுப்பது தொகையே. (௧௧௮)

கோவூர்கிழார்.

24—விருத்தவகை.*

290 பரிசிலை யானை [1]வாள்குடை வேல்செங்
கோலொடு நாடு [2]நுரைப்பி னகவல்
விருத்தம் பத்தென [3]வேண்டினர் புலவர்[4]. (௧௧௯)

25.—ஐம்படைவிருத்தம்.

291 சக்கரந் தனுவாள் சங்கொடு தண்டிவை
யைம்படை யகவல் விருத்த மாகும். (௧௨௦)

26—நாழிகைக்கவி.

292 ஈரிரண் டியாமத் தியன்ற நாழிகைச்
சீர்திகழ் வெண்பாப் பாடுநர் யாவரு
மிருநான் கேழு மிருநான் காமெனக்
கன்னன் முப்பது மெண்ணின ரினிதே. (௧௨௧)

293 மன்னர் கடவுளர் முன்னிலை யாக
வண்ண கடிகை யென்னு மியல்பிற்
றொருகுநெறி யன்னவை நேரிசை வெண்பா. (௧௨௨)

[முதல்யாமம் ஏழளவும் பாடி எட்டாவதில் யாமம் ஒன்றென்றும், இரண்டாம்யாமம் ஆறளவும்பாடி ஏழில் யாமம் இரண்டென்றும், மூன்றும் யாமம் ஆறளவும்பாடி ஏழில் யாமம் மூன்றென்றும், நான்காம்யாமம் ஏழளவும் பாடி எட்டில் யாமம் நான்கென்றும் பாடின் முப்பதுவெண்பாவாம்]

---

* பரிமுதலியவற்றைப் பத்துப்பத்தாகக் கூறும் ஒன்பதுவகை விருத்தமும் அவ்வப்பெயரால் விளங்குமென்றுணர்க.

[பி-ம்.] [1] வாளொடு வெறேர். [2] குறுப்பி. [3] விளம்பினர்.
[4] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'பரிசில் யானை வாளொடு வேலே
தேர்பரி நாடு குடைப்பி னகவல்
விருத்தம் பத்தென விளம்பினர் புலவர்' (௯௭)
என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ஏ-பி.]

27—நவமணிமாலை.

294 பாவே யினமே யென்றிவை யிரண்டு
மேவிய வகையது நவமணி மாலை. (௧௨௩)

28—கைக்கிளைமாலை.

295 [1]இரங்க வருவது மயங்கிய வொருதலை
யியைந்த நெறியது கைக்கிளை மாலை[2]. (௧௨௪)

296 தாயர் சேரிய ராயர் றீங்குழ
றென்றல் சேடமணி யன்றிறிங்கள்
வேலை வீணை மாலை கங்குல்
காம னங்கணை கண்வளர் கனவென
வெஞ்சிய நன்னிற வேனில் குயிலே
கொஞ்சிய கிள்ளை கொய்தளிர்ச் சேக்கை
பயிறரு [3]நன்னலம் பாங்கர் பாங்கிய
ரியன்ற பருவர லென்மனார் புலவர். (௧௨௫)

297 முல்லை யசோகு மாந்தளிர் தாமரை
யல்லி நீல மைங்கணை யாகும். (௧௨௬)

[மயங்கிய என்றதனால் ஓரினப்படுத்திப்பாடுவாருமுளர். பாடும்பொழுது மருட்பாவாற்[4]பாடப்படும்: அல்லாதவழி ஆசிரியமும் வஞ்சியும் ஒழிய அல்லாத பாவானும் இனத்தானும் [4]பாடப்படும். சிறுபான்மை ஆசிரியப்பாவானு மினத்தானும் [4]பாடப்படும் (எனக் கொள்க.)]

29—அரிபிறப்பு.

298 சேலே யாமை யேனஞ் சிங்கங்
கோல வாமனன் மூவகை யிராமர்
கரியவன் கற்கி யென்வரு கடவுளர்
புரிதரு தோற்றந் தெரிதரப் பாரதுய்ப்
பாட்டிடைத் தலைவனைக் காக்க வேண்டி

[பி-ம்.] [1] இயங்க. [2] இதற்குப்பின், 'கைக்கிளை யென்ப தொருதலைக் காமம்' என ஒருசூத்திரம் காணப்படுகிறது. [3] நன்னிலம். [4] பாடப்பெறும். [அ-பி.]

பினமொழி நாட்டி யகவல் விருத்த
மொருப தியற்றுத லாழியோன் பிறப்பே[1]. (கஉஎ)

30—அட்டமங்கலம்.

299 ஒருவனைக் காக்கவென் றிறைவனை யேத்திய
வெண்வகை யகவல் விருத்தம் புணர்த்த
லெண்ணிய வட்ட மங்கல மென்ப. (கஉஅ)

300 இறைவனை யேத்திய வெண்வகை மங்கல
மறிதரும் பாவே யகவல் விருத்தம்: சேந்தம்பூதனார். (கஉகூ)

31—இல்லறவெள்ளை.

301 கலைதரு வண்ணமும் வெள்ளையு மொன்பா
னிலைபெறப் புணர்ப்பினஃ தில்லறவெள்ளை. (கங0)

[இதனுள், கலைதருவண்ணம் என்றதனால் வெண்கலிப்பா ஒன்றனும், நிலைபெற என்றதனாற் சந்தவகை யொன்பதினாலும் வெண்பா ஒன்பதினாலும் பாடுவாருமுளர்.]

32—மங்கலவெள்ளை.

302 சந்தமும் வெள்ளையுந் தருவன கற்புடை
மங்கல வெள்ளை வருவன வொன்பான். (கஙக)

303 அதுவே,
வெண்கலி யானும் [2]வருதற்கு முரித்தே: மாபூதனார். (கஙஉ)

304 சந்தமும் வெள்ளையுந் தனித்தனி புணர்த்தது
மந்தமில் புலவ ராமென மொழிப: சீத்தலையார். (கஙங)

33—தாரகைமாலை.

305 இரண்டு பொருள்புண ரிருபத் தெழுவகைச்
சிறிய பாட்டே தாரகை மாலை. (கஙச)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'போற்றி யொருவன் புறங்காப் பு...க்கு
மாற்றல் சான்ற வகவல் விருத்தம்' (க0அ)
'வெண்கலி தானும் வருதற்கு முரித்தே' (ககக)
என இரண்டுசூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன.

[2] வருதலும். [க-பி.]

34—செந்தமிழ்மாலை.

306 மெய்ப்பொரு ளொன்று மிருபத் தெழுவகை
செப்பிய [1]நெறியது செந்தமிழ் மாலை. (௧௩௫)

[பாவானும் இனத்தானும் [2]பாடுவாரு முளர். நான்கு முதற்பாவானுந் தம் ஒருபாவி னினத்தானுதல் [3]பாடுக என்பாருமுளர்.]

35—தாண்டகம்.

307 மூவிரண் டேனு மிருநான் கேனுஞ்
சீர்வகை நாட்டிச் செய்யுளி னடைவர்
கடவுளர்ப் புகழ்வன தாண்டக மவற்று
ளறுசீர் குறியது நெடியதெண் சீராம். (௧௩௬)

308 அறுசீ ரெண்சீ ரடிநான் கொத்தங்
கிறுவது தாண்டக மிருமூச் சீரடி
குறியது நெடிய திருநாற் சீரே: பல்காயனார். (௧௩௭)

309 மங்கல மரபின் மானிடர் கடவுளர்
தம்புக ழுரைப்பது தாண்டக வகையே. (௧௩௮)

310 தாண்டக மானிடர் கடவுளர்க் குரித்தே: மாபூதனார். ()

311 அடிவரை நான்கும் வருமெழுத் தெண்ணி
நேரடி வருவது தாண்டக [4]மாகும்: சீத்தலையார். (௧௪௰)

36—பதிகம்.

312 ஆசிரி யத்துறை யதனொடு விருத்தங்
கலியின் விருத்த மவற்றி னொன்கடி
யெட்டின் காறு முயர்ந்த வெண்பா
டிணைவைத் திரைந்து காலைந் தென்னப்
பாட்டுரைத் தொடுப்பது பதிக மாகும். (௧௪௧)

37—ஸ்ரீமெய்க்கீர்த்தி.

313 சீர்நான் காகி யிரண்டடித் தொடையாய்
வேந்தன் மெய்ப்புக ழெல்லாஞ் சொல்லியு
மங்கலத் தன்னா லாறு சொல்லியு

[பி-ம்.] [1] நெறிவகைத்து. [2] பாடுவாருமுளர். [3] பாடுவாருமுளர். [4] மென்ப.

மவளுடன் வாழ்கெனச் சொல்லிய மற்றவை
னியற்பெயர்ப் பின்னர்ச் சிறக்க யாண்டெனத்
திறம்பட வுரைப்பது சீர்மெய்க் கீர்த்தி.[1] (கசஉ.)

314 [2]நிலைபெறு சீர்மெய்க் கீர்த்தியி னந்த
முறையாய் முடியு மெனவுரைத் தனரே: கோவூர்கிழார். ()

38—செருக்களவழி.

315 தலைவன் செய்த நிலைபெறு புகழ்தனை
நேரிசை வெண்பா வின்னிசை வெண்பாப்
பஃறொடை வெண்பா மறக்கள வழியே. (கசச)

316 நேரிசை யின்னிசை பஃறொடை வெண்பா
போரின் களவழி புகலப் படுமே. (கசரு)

39—மறக்களவஞ்சி.

317 குறள்சிந் தளவடி யகவ லடிவிரா அய்
வஞ்சிச் செய்யுளின் மன்னவர் மறக்கள
மெஞ்சா துரைப்பது மறக்கள வஞ்சி. (கசசு)

318 இயங்குபடை மன்ன ரிகற்களம் புகழ்ந்த
மயங்கியல் வஞ்சி மறக்கள வஞ்சி. (கசஎ)

40—செருக்களவஞ்சி.

319 விருத்தவகை பத்தான் விளம்பு மதனைச்
செருக்கள மெனவே செப்பினர் புலவர். (கசஅ)

41—ஆற்றுப்படை.

320 புரவலன் [3]பரிசில் கொண்டு மீண்ட
விரவலன் வெரிசெறு மிருங்கா னத்திடை
வறுமை யுடன்வரூஉம் புலவர் பாணர்
பொருநர் விறலியர் கூத்தர்க் கண்டுப்
புரவல னுயர்பெயர் கொடை பராஅ
யாங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை. (கசகூ)

[பி-ம்.] [1] இதற்குப்பின் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி,
'மதிபுரை வெண்குடைக் கீழுரி யணைமிசை
விதியினி திருந்தன மெய்பெற நாட்டே' (கஉ)
என ஒருசூத்திரம் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது.
[2] நிலைபெறு. [3] பரிச. [சு-பி.]

321 ஓங்கிய வதுதா னகவலின் வருமே. (௧௫௦)

322 புலவராற் றுப்படை புத்தேட்கு முரித்தே. (௧௫௧

42—கண்படைநிலை.

323 காலைபகன் மாலை யாழ்முறை யறத்தி
னமைச்சிய லரசிய லேனை யியலிசை
[1]நாடகத் தியலோடு நான்மறை
முறையே யெய்தினை யூழி வாழி
யினிய மகளிரோ டின்பத் துயில்கொள்'
றிங்ஙன முரைப்பது கண்படை யாகும். (௧௫௨)

43 துயிலெடைநிலை.

324 கண்படை மன்னவர் முன்னர்த் தண்பதம்
விடிய லெல்லை யியல்புறச் சொல்லித்
தந்த திறையருந் தாராத் திறையரு
[2]மேத்தி நின்மொழி கேட்டினி தியங்க
வேண்டின ரித்துயி லெழுகென விளம்பி
னதுவே மன்னவர் துயிலெடை நிலையே. (௧௫௩)

44—விளக்குநிலை.

325 துளக்கமின் மன்னர்க் காம்விளக் குரைப்பது
விளக்கு நிலையென வேண்டினர் புலவர். (௧௫௪)

45—கடாநிலை.

326 கொற்றவை தனக்குக் கொற்றவ ரெறியுங்
கடாநிலை யுரைப்பது கடாநிலை யாகும். (௧௫௫)

327 படாஅ துறைக் கன்னிக்கு மன்னவ ரெறிந்த
கடாநிலை யுரைப்பது கடாநிலை யாகும்: பெருங்குன்றூர்கிழார்.

[பி-ம்.] [1] நாடகத் தியலொடு நான்கு முறைமுறை, யெய்தினை யூழி வாழி யினிய, மகளிரொ டின்பத் துயில்கொள்கென் றின்ன, உரைப்பது கண்படை யாகு மென்ப. [2] மேற்ற; மேத்திநின் மொழிகேட் டினிதியங்க வேண்டின, ரித்துயி லெழுகென வியம்பி னதுவே, மன்னவ ரின்பத் துயி லெடை நிலையே. [ச-பி.]

46—யாண்டுநிலை.

328 வையக மன்னவன் [1]மன்னுக பல்யாண்
டெய்துக வென்ப தியாண்டுநிலை யாகும். (கருஎ)

[இது பெரும்பான்மை நேரிசைவெண்பாவாற் பாடப்பெறும். சிறு பான்மை எல்லாப்பாவானும் பாடப்பெறும்.]

47—பறைநிலை.

329 காவல ரினிதுறத் தேவர்காத் தளிக்கெனக்
கடவுளர் விழவினுங் கதிர்முடி விழவினு
நாடு நகரமு நலம்பெற வியம்பி
வருநெறி வஞ்சி வழங்கப் பற்றிய
மொழிவரத் தொடுப்பது பறைநிலை யாகும். (கருஅ)

48—அந்தாதித்தொகை.

330 வெண்பாக் கலித்துறை வேண்டிய பொருளிற்
பண்பா வுரைப்பதந் தாதித் தொகையே. (கருகூ)

49—புறநிலை, வாயுறை, செவியறிவுறூஉ.

331 புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறமையின் மருட்பாச் செய்யுளின் வருமே. (கசு0)

50—பாதாதி.

332 அகவடி யுகிரே விரல்புற வடியே
பரடே கழலே கணைத்தாண் முழந்தாள்
குறங்கே யல்குல் கொப்பூழ் வயிறதன்
வரையே யிடையே மயிரி னொழுக்கே
முலையுகிர் விரலே முன்கை யங்கை
தோளிணை கழுத்தே முகநகை செவ்வாய்
மூக்கே கண்ணே காது புருவ
நுதலெனு மாறைந் துறுப்புட னிரண்டும்
பாத மாதியா வேண்டுதல் புணர்ப்பினஃ
தோதிய பாத மாதியா மென்ப.

[பி-ம்.] [1] மன்னிய பல்யாண், டெய்துவ னென்ப.

51—பயோதரப்பத்து, நயனப்பத்து.

333 பணைமுலை நயனம் பாங்கா மகவல்
விருத்தம் பத்தென விளம்பினர் புலவர். (கசுஉ)

334 ஆசிரிய கண்முலை யகவல் விருத்தம்: பெருங்குன்றூர்கிழார். ()

52—உழத்திப்பாட்டு.

335 புரவலற் கூறி யவன்வா ழியவென்
றகல்வயற் றொழிலை யொருமை யுணர்ந்தன
னெனவரு மீரைந் [1]துழத்திப் பாட்டே. (கசுச)

53—துறத்திப்பாட்டு.

336 இறப்பு நிகழ்வெதிர் வென்னுமுக் காலமுந்
திறப்பட வுரைப்பது [2]துறத்திப்பாட்டே. (கசுரு)

337 துறத்திப் பாட்டு மதனோ ரற்றே. (கசுசு)

54—ஒருபாவொருபது.

338 வெள்ளை யாத லகவ லாத
றள்ளா வொருப தொருபா [3]வொருபது. (கசுஎ)

55—இருபாவிருபது.

339 வெள்ளை யகவல் பின்னர் முறைவைத்
தெள்ளா [4]தியல்வ திருபா விருபஃது. (கசுஅ)

340 ஒருபா [5]வொருபது மிருபா [6]விருபதுங்
கூறுப வெள்ளையு மகவலுங் காட்டினர். (கசுகூ)

56—கோவை.

341 கோவை யென்பது கூறுங் காலை
கோவைக் களவு கற்பொடுங் கிளவி
யகத்திணை நிலைய வகைப்பொரு டழீஇ
[illegible] றென்ப. (கஎ0)

[ஏ. டு.] [1] துழத்திப் பாட்டே. [2] துறத்திப் பாட்டே. [3] வொரு பஃது. [4] வியல்வ திருபா விருபது. [5] வொருபஃது. [6] விருபஃதுங்.

342 களவினுங் கற்பினுங் கிளவி வகையாற்
றிணைநிலை திரியாச் செம்மைத் தாகி
நாட்டிய கலித்துறை நானூ றுரைப்பது
கோட்ட மில்லாக் கோவை யாகும். (கஎக)

343 ஐந்திணை தழுவிய வகநிலைக் கோவை
தந்தநா [1]னூ றாந் தாங்கலித் துறையே. (கஎஉ)

57—கணக்கு. (மேற்கணக்கு—கீழ்க்கணக்கு.)

344 மேல்கீழ்க் கணக்கென [2]விருவகைக் கணக்கே. (கஎங)

345 மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்ந்தனர் கொளலே. (கஎச)

346 அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீரு
மிருத்துடன் றொகுப்பன மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யெண்பெறி
னெள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே. (கஎரு)

347 ஐம்பது முதலா வைந்நூ றீறு
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மரபிற்
றொகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும். (கஎசு)

348 அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி [3]யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும். (கஎஎ)

58—தொடர்நிலைச்செய்யுள்.

349 வித்தெண் டுளிகொடி தலைவனென்று மேவி
யொத்த வெள்ளை விருத்த மகவல்
வைத்த [4]வொருதொடை கொச்சக வுறுப்பு
நடைபெற வருவது தொடர்நிலை யென்ப.

[பி-ம்.] [1] னூற தாங்கலித் துறையே. [2] விதித்தனர் புலவர். [3] யவ்வகை. [4] வுரைதொடை.

350 ¹வித்தே யெண்டுளி விருந்தியல் கொடியென
வொத்த மூவகை யிறைவனொடு பொருந்தி
யொழுகிய வெள்ளை விருத்த மகவ
லுரையொடு மிடைந்த பாட்டுடைக் கொச்சக
நடைபெற வருவது தொடர்நிலை வகையே. (௧௭௯)

351 தொடர்நிலைச் செய்யுள் பாட்டுப்பல தொடுத்துத்
தலையிடை கடையென நுவலவும் படுமே. (௧௮௦)

352 அவற்றுள்,
தலையெனப் படுபவை மலைவின் றாகி
யறம்பொரு ளின்பம் வீடென ²விவற்றின்
றிறந்தெரி மரபி னீங்கா தாகி
வென்றிகொ ளிருக்கை யென்றிவை யனைத்துஞ்
சந்தி யாகத் தந்துநிலை பெறுமே. (௧௮௧)

[பி-ம்.] ¹ இதற்குமுன் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'தொடர்நிலை யென்பது தமிழியற் பெயரே' (௧௫௨)
'கடவுள் வணக்க நாடூர் காவலர்
மாப்புணர்ச்சிகொண் மகளிர் முடிசூடிடல்
கற்றல் படைகுடி திறல்செல றூது
செற்றோர் ....
....
....
.... தருதிறை கற்றோர்க் குதவல்
கடல்புனல் வரவு கார்ப்பொழி லுண்டாட்டுத்
தான மகப்பெறுதல் காலை மாலையென
விருகதிர்க் கோளே யறுவகைக் காலமு
மியைந்துட னுகர்த லெழிறரு வீடெனப்
பகர்ந்தவும் பிறவுந் தொடர்நிலைப் பண்பே' (௧௫௩)
'உரையிடை மிடைந்த பாட்டுடைச் செய்யுள்
விரவிய மரபின் விளம்பிய நெறித்தே' (௧௫௪)
'சருக்க நடையினு மிலம்பக முடிவினும்
விருத்த நடையது வெற்றிசை யான' (௧௫௫)
'வெண்பா நடையினும் பண்புற வருமே' (௧௫௬)
'விதப்புக் கிளவி வேண்டியது விளக்கும்' (௧௫௭)
என ஆறு சூத்திரங்கள் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளன. [ர-பி.]
² விவற்றிற்.

59—பாட்டு. (பத்துப்பாட்டு.)

353 நூறடிச் சிறுமை நூற்றுப்பத் தளவே
[1]யேறிய வடியி னீரைம் பாட்டுத்
தொடுப்பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே. (௧௮௨)

354 அதுவே: அகவலின் வருமென வறைகுநர் புலவர். (௧௮௩)

60—கடைநிலை.

355 கடைநிலை யென்பது காணுங் காலைப்
பரிசி லுழப்புங் குரிசிலை முனிந்தோர்
கடையகத் தியம்புங் காட்சித் தென்ப. (௧௮௪)

356 பரிசினீட் டித்த லஞ்சி வெறுத்தோர்
கடைநின் றுரைப்பது கடைநிலை யென்ப.[2] (௧௮௫)

[கடையெனினும் அங்கதமெனினும் ஒக்கும்.]

61—கையறுநிலை.

357 வலங்கெழு வேந்தர் [3]வான்புகக் கவிஞர்
கலங்கித் தொடுப்பது கையறு நிலையே. (௧௮௬)

358 வெற்றி வேந்தன் விண்ணக மடைந்தபின்
கற்றோ ருரைப்பது கையறு நிலையே. (௧௮௭)

359 [4]கலியொ டுவஞ்சியிற் கையற வுரையார். (௧௮௮)

360 [5]சொற்றன வல்ல வேறுபிற தோன்றினு
மத்தகு [6]மரபி னடக்கினர் கொளலே. (௧௮௯)

இனவியல் முற்றும்.

பன்னிருபாட்டியல் முற்றிற்று.

[பி-ம்.] [1] யொன்றிய.

[2] இதற்குப் பின் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி,
'கடைநிலை யெனினும் வசைப்பாட் டெனினும்
அங்கத மெனினு மொருபொருண் மேற்றே' (௧௬௧)
என ஒரு சூத்திரந் தனியே எழுதப்பட்டுள்ளது. [ச-பி.]

[3] வாழ்வுகக். [4] கலியே. [5] மற்றவை வல்ல வினைம்பெரி தொன்றினு. [6] பாவி னடங்கின வென்ப.

சூத்திரமுதற்குறிப்பகராதி.

[எண்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன.]

அகரக்கெகர	7
அகரந்தனக்காய	7
அகரந்தானே	8
அகரமுதலாக	8
அகரமோடைக்குறி	6
அகவடியுகிரே	49
அகவல்விருத்தமுங்	27
அகவலுங்கலிப்பா	51
அகவலுமகவல்	38
அகவலுமுரித்தென	42
அடிநிமிர்பில்லாச்	51
அடிவரைநான்கும்	46
அத்திறமிறந்த	34
அதுவே, அகவலின்	53
அதுவே, குடைச்	29
அதுவே, செங்கலை	42
அதுவே, வெண்கலி	45
அந்தச்சாதிக்	22
அந்தணர்சாதி	21
அமுதெழுத்தென்ற	5
அமுதெனவிடமென	4
அரிவைக்கியாண்டே	33
அருக்கணியமன்	8
அவ்வவ்வெழுத்தே	6
அவ்விருபாற்கு	6
அவாவார்பெயர்	8
அவற்றுள், உயிர்க்	3
அவற்றுள், ஒன்	21
அவற்றுள், குலை	52
அவன்முன், காவற்	26
அவைதாம், [illegible]	3
அவைதாம், [illegible]	14
அவைதாம், [illegible]	13
அவைதாம், [illegible]	27
அவைதாம், [illegible]	14
அவைதாம், மிகுதரு	15
அறம்பொருள்வீடு	36
அறுசீரெண்சீ	46
ஆ ஓ யரல	4
ஆ ஓ விரண்டும்	4
ஆகியகண்மூலை	50
ஆசிரியத்துறை	46
ஆடவர்திறத்து	42
ஆண்பால்பெண்பா	6
ஆணைப்பெயரே	19
ஆதிநிலையே	33
ஆதியந்தம்	38
இகரக்கொகர	7
இணைமணிமாலை	37
இதற்கேயாமெழுத்	29
இந்திரன்வெங்கதிர்	2
இந்திரனிரவி	2
இயங்குபடை	47
இயமன்படைத்த	2
இயமனிதிக்கோ	2
இரக்கவருவது	44
இரண்டீரிரண்	10
இரண்டுபொருள்	45
இராப்பொழுதிற்கு	8
இருவகைக்கூட்டத்	4
இருவகையுண்டி	5
இருவகையைங்குறி	6
இவ்வுயிர்மெய்யோ	4
இளங்கதிர்த்திங்க	27
இறப்புநிகழ்வெதிர்	50
இறைவனையேத்திய	45
ஈரசைச்சீரே	11
ஈரசைமுதலா	15
ஈரசையாகலின்	12
ஈரிரண்டியாறு	43
ஈரைந்திருநான்	33
ஈரொலியாகிய	40
ஈறுநிரையாகி	14
உகரக்ககர	7
உகரமெகர	7
உகரவெழுத்துக்கு	7
உடம்புபிரிவுயிர்	17
உணவேயமுதமும்	4
உயரமுநீளமுஞ்	41
உயிர்க்குறி	4
உயிர்முதனுன்குஞ்	9
உயிர்மெய்போல	2
உயிர்மெய்வழக்க	2
உயிராறு	6
உயிரொடுபுணரா	17
உரைத்தகுறிலைக்	8
எகரக்கொகர	7
எகரந்தனக்கு	7
எஞ்சியவேளாண்	22
எண்ணப்பட்ட	9
எண்ணியவகையா	43
எண்வகைப்பெயரு	19
எந்தையுடைப்	37
எப்பொருளேனு	46
எல்லாக்கணமு	14
ஏத்தியவோத்திய	1
ஏழ்தலைப்பெய்த	36
ஏழுநிலையு	33
ஐந்திணைதழுவிய	51
ஐம்பதுமுதலா	51
ஐவகைக்குறி	9
ஐவகைக்குறுக்கமு	4
ஓ ஒவிரண்டும்	3
ஒகரக்குகர	8
ஒகரவெழுத்துக்	7

ஒட்டியகுடைப் 29
ஒருநான்குரோகிணி 10
ஒருபாவொருபது 50
ஒருபோகம்மனை 39
ஒருபோகுடனே 39
ஒருவனைக்காக்க 45
ஒழிந்த ஐ ஔ 3
ஒழிந்தவிரண்டு 7
ஒற்றின் வருக்க 6
ஒற்றுமாய்தமு 6
ஒற்றுமைக்காலையும் 2
ஒன்பதுதேவரு 1
ஒன்பதுபதினென் 27
ஒன்றுபலவாகிய 21
ஒன்றுமுதலையான் 25
ஒன்றேயாகியு 21
ஓங்கியவதுதா 48
ஓதியமெய்யொடு 17
ஓரசைச்சீரு 15
ககரவருக்க 9
கட்டளையென்பது 29
கடவுளர்மேற்றே 36
கடைநிலையென்பது 53
கண்ணியநேர்நிரை 13
கண்ணுதறிருமால் 1
கண்படைமன்னவர் 48
கணமே மூவசைக் 12
கதியெனப்படுபவை 3
கலியொடுவஞ்சியிற் 53
கலைதருவண்ணமும் 45
களவினுங்கற்பினும் 51
காட்டியநேர்நேர் 13
காட்டியமுறையே 33
காப்பின்முத 26
காப்புமுதலாகிய 25
காப்பொடுசெங்கீரை 25
காலைபகன்மாலை 48
காவலர்சாதி 21
காவலரினிதுறத் 49
கிரிசரம்வனசரம் 41
குடிநெறிமரபு 32
குடிப்பெயராவன 19
குணப்பெயரேனைப் 19
குணபாற்பரிதி 8
குலமெனப்படுவது 41
குறத்திப்பாட்டு 50
குறள்சிந்தளவடி 47
குறிலைந்துட 6
கூற்றுவன்படைத்தன 2
கையுமுற்கூறுங் 41
கொச்சகத்தன்மை 30
கொற்றவைதனக்குக் 48
கோத்திரப்பெயரே 19
கோவையென்பது 50
சக்கரந்தனுவாள் 43
சகரநான்கைந் 9
சந்தமும் (சூ. 302, 304)
சாதியினுள்ளோர் 19
சாற்றியமாறெருத்த 29
சிற்றில்சிறுதேர் 25
சிற்றில்பாவை 34
சிற்றிலிழைத்தல் 25
சிறந்தசீர்த்தலைவன் 11
சிறப்புடையெழுத்தின் 1
சிறப்புப்பெயரே 19
சீர்நான்காதி 46
சுடர்கதிர்த்திங்கள் 31
செப்பியவுடம்பொடு 17
சேலையாமை 44
சொல்லியகலம்பகஞ் 31
சொல்லியமரபின் 18
சொல்லின்கிழத்தி 1
சொல்லெனப்படு 17
சொற்றனவல்ல 53
சொன்னகலம்பக 37
ஞகரவருக்கத் 9
தகரவருக்கத் 9
தத்தமினத்தி 40
தந்தை தாயே 25
தந்தைமகப்பெயர் 20
தலைவன்செய்த 47
தன்மைமுன்னிலை 29
தாண்டகமானிடர் 46
தாயர்சேரிய 44
திருந்தியபெண்மக 25
திருமாலரனே 2, 26
திருமிகுநிதிக்கோன் 2
திறலோன்யாண்டே 34
துளக்கமின்மன்னர்க் 48
தெரிவைக்கியாண் 33
தேவப்பிரமம 30
தேவபாணி 31
தேவர்க்குமுனிவர்க் 32
தேவர்கதியே 3
தேவர்மக்க 3
தேவர்வாழ்த்தே 35
தொடர்நிலைச் 52
தொடுகழல்வேந்தன் 18
தொண்ணூறேனு 42
தொன்னிலவேந்தர் 25
தோற்றமுதல்யாண் 25
தோற்றியசாதகம் 24
தோன்றியவகவல் 39
நகரத்தாறு 10
நஞ்சாமொற்றொடு 5
நஞ்சுமமுதா 5
நஞ்செனவமுதென 4
நட்புப்பகையாம் 8
நட்பேயுதாசீனம் 7
நரகரும்விலங்கும் 17
நரகும்விலங்கும் 3
நல்லுயிர்ப்பகுதி 1
நலமிகுவாழ்நாள் 41
நவையறுசீர்க்கண 11
நறுமலர்த்திசைமுக 1
நன்மைசெய்கடவு 12
நன்மைபொருள்பே 10
நன்மையிற்றலூர் 41
நால்வகைப்பாவிற்கு 22
நால்வகைப்பாவு 22
நால்வகைவருணத் 2
நாலுவருணமு 34
நா[illegible] 22

நிரைநடுவாகி 13
நிரைநிரை 15
நிரைநிரைநேர்தாம் 13
நிரைநேர்நேர்நீண் 12
நிரைமூன்றியைந்தது 13
நிரையசைமூன்று 12
நிலனுமதியு 14
நிலைபெறுசீர்மெய்க் 47
நிற்பனநீக்கண 13
நீடியநாற்பத் 34
நீடியமானன் 12
நீணெறியுவகை 27
நீர்க்கணநேர்நிரை 12
நீரேநிலனே 13
நூறடிச்சிறுமை 53
நெடிலேழிருவகை 6
நெடுநிலைக்கலியே 22
நெடுவெண்பாட்டின் 28
நெருப்பின்கணநிரை 13
நேர்நடுவாகி 13
நேரசைமூன் 12, 13
நேரிசையின்னிசை 47
பனைமூலநயனம் 50
பத்தியபகரத் 10
பத்தேயேழ 35
பதினொறல்லை 34
பரிசினீட்டித்த 53
பரிசிலையானை 43
பல்வகைத்தேயங் 41
பலவொன்(சூ.160,161)
பாட்டுடைத்தலைவ 7,32
பாதகாதுங் 41
பார்ப்பாரரசர் 19
பாலகுமார 7
பாலன்யாண்டே 33
பாவேயினமே 44
பிள்ளைப்பாட்டே 24, 27
பிறப்பேயோகை 28
பிறழவிடுவது 41
புரவலற்கூறி 50
புரவலன்பரிசில் 47
புலவராற்றுப்படை 48
புறநிலைவாயுறை 49
பெண்மகவிற்குப் 27
பெதும்பைக் 33
பெயர்முதலெழுத்துப் 7
பெருநிலவேந்தன் 37
பேதைக்கியாண்டே 33
பேதைமுதலா 32
போங்குகதி 27
பொன்பூத்திருமணி 16
மக்கட்கதியே 3
மக்கட்சாதி 2
மகாத்தாறு 10
மங்கலமமைந்த 14
மங்கலமரபின் 46
மங்கைக்கியாண்டே 33
மடந்தைக்கியாண் 33
மடன்மாப்பெண்டிர் 36
மயக்கறுகொச்சகத் 35
மலைபும்யாறும் 34
மலையேயாறே 35
மறவோன்யாண்டே 33
மன்னர்கடவுளர் 43
மன்னுவதேவர் 3
மனப்பெயராவன 19
மிகுத்தவெள்ளை 38
மீளியாண்டே 33
முடியுடைவேந்தன் 19
முதற்கணெடுக்கு 27
முதனிரையாகி 13
முதனிலைபின்னெழு 32
முந்துநிரையிணைந்து 13
மும்மூன்றொரு 39
முல்லையசோகு 44
முற்பாட்டெடுப்பின் 12
முன்பிற்செய்யுண் 6
முன்னரூன்றிய 41
முன்னிலையெழுத் 17
முன்னீரடியினுங் 28
மூவகைநிலனு 40
மூவகையாய்ச்செய் 10
மூவசையெண்சீர் 12
மூவிரண்டேனு 46
மூன்றைந்தே 17
மெய்யாமமுதின் 5
மேதகுசாதகம் 23
மேல்கீழ்க்கணக் 51
மேற்கணக்கெனவுங் 51
மைந்தர்க்காயின் 42
மொழிக்குமுத 9, 42
மோனையுமெதுகையுங் 29
யாவர்செய்யுட்கு 14
யாவேயுத்திரட்டாதி 10
யானைசாய்த்த 36
யூயோவிரண்டு 10
வடாஅதுறை 48
வண்ணகமென்ப 40
வரன்முறைபிறழ 30
வல்லினமெல்லின 40
வலங்கெழுவேந்தர் 53
வழுவாதுடையோ 42
வானவர்மக்க 3
வித்தெண்டுளி 51
வித்தேயெண்டுளி 52
விரிசடைக்கடவுளும் 26
விருத்தவகை 47
விலங்குநரகும் 3
வினைசெயன் 20
வெண்கலியுஞ்சில 40
வெண்பாக்(சூ.253,257, 330.) பக். 38, 49.
வெண்பாமுதலாக் 38
வெள்ளடியியலாற் 42
வெள்ளைகலித்துறை 39
வெள்ளையகவல் 2023 50
வெள்ளையாத 50
வெள்ளையுமகவ 22, 39
வெற்றிவேந்தன் 53
வேந்தர்கடவுளர் 34
வேந்தன்வேண்டு 31
வையகமன்னவன் 49

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உவமானசங்கிரகம்.

விநாயக வணக்கம்

புவனமிசை மாதர் பொருந்தவய வங்கட்
குவமான சங்கிரக மோதக்—கவளடிக்கட்
சிந்து மதவருவிச் செங்கட் புகர்வதனத்
தைந்துகரத் தான்காவ லாம். (க)

நூல்.

உள்ளங்காற்கும், விரலுக்கும் உவமானம்.

வனச மலர்மாந் தளிர்முயலின் வயிறுசெயலை யணத்தூவி
கனக னுக்குச் செம்பஞ்சு துகடு ரனிச்ச மிவை மடவார்
வினவுள் ளடிநேர் பெருங்காலின் விரல்க டமக்கு மஞ்சண்முளை
யனைய வென்பர் தவருமிணை யாமென் றுவந்து சொல்வாரே. (உ)

கால்விரனகத்திற்கும், புறங்காலுக்கும், கரட்டிற்கும்.

காலின் விரல்சே ருகிர்படிகங் கண்பத் தாகக் கடைந்தமதி
சாலும் புறங்கால் கமடமும்புத் தகமுங் கமுகம் பாளையுமாம்
பாலின் பாளை யுட்குரும்பை பந்து தராசு சிப்பியிவை
யாலுங் கரட்டிக் குவமையென நவில்வ ரியனூற் கவிவலரே. (ந)

குதிக்கும், கணைக்காற்கும்.

பரவு சிறுதூ ரிசைப்பெட்டி பந்து சங்கு வனசமுகி
ழிரச நறுமாங் கனிகுதிக்கா மேய்க்கு முவமை பெறுந்தூணி
விரவு தேன்பூ விரிபாளை வேணு காளம் வராலைந்து
முரவுக் கணைக்கா லுக்கிணங்கு முவமை யாமென் றுரைப்பாரே. (ச)

முழங்காற்கும், தொடைக்கும்.

அலவன் பசுமூக் குற்றதிற லாலான் பணிசே டகத்தின்குமிழ்
சொலுநன் முழந்தாட் குவமையெனச் சொலுவர்தொடைக்கா னைத்துதிக்கை
வலமி லீனு விளங்கதலித் தண்டா மல்குற் றடநீந்தக்
குலவு தெப்பந் தூணெனவுங் குறிப்ப ருவமை நெறியெனவே. (ரு)

ஸ்ரீ:

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

சேதுஸம்ஸ்தாநவித்துவான்

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

74683

SENTHAMIL COLLEGE, MADURAI.

UGC ... PLAN

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் * THE MADURA TAMIL SANGAM *

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—க

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1935

[இதன் விலை அணா—௩]

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

முத்தோள்ளாயிரம் என்பது, சேரர் பாண்டியர் சோழர் என்னும் முடியுடைத் தமிழரசர் மூவரையும் அறம்பொருளின்பம்பற்றிப் புகழ்ந்துள்ள ஈராயிரத் தெழுநூறு வெண்பாக்களான் ஆயதோரரிய பெரிய பண்டைத் தண்டமிழ்நூல். இது மூவேந்தரையும் தனித்தனியே சிறப்பித்துவரும் தொள்ளாயிரம் தொள்ளாயிரம் பாடல்களாக மூன்றுதொள்ளாயிரமுடைமையின், முத்தொள்ளாயிரம் எனப் பெயர்சிறந்ததென்ப. இது முடியுடைவேந்தர்க்கு வற்ற பெற்றியான் நாடு, நகர், நிறை, தானை, யானை, குதிரை, அமர்க்களம், வென்றி, கொடை, புகழ், இன்பம் என்பன முதலிய பலபல வகைகளாகப் படைத்துக்கொண்டு புகழ்ந்ததாமெனத் தோற்றுகின்றது. "விருந்தே தானும், புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே" (தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்-உ௩௧) என்பதனுரையிற்பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் புதிதாகத் தொடுக்கப்படுந் தொடர்நிலை மேற்றாகிய விருந்து என்பதற்கு இம்முத்தொள்ளாயிர நூலை எடுத்துக் காட்டுதலான் இது பழையதும் புதியதுமாகிய கதைமேற்றன்றி ஒருவர் புதிதாகத் தாம் வேண்டியவாற்றாற் படைத்துச் செய்த தொடர்நிலைச்செய்யுளென்பதும், "நெடுவெண் பாட்டே முந்நா லடித்தே, குறுவெண் பாட்டி னளவெழு சீரே" (தொல். செய்-கரு அ) என்பதன் உரையில், அவ்வுரையாளரிருவரும், முறையே, "பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள்ளும் முத்தோள்ளாயிரத்தும் ஆறடியினேறாமற் செய்யுள்செய்தார் பிறசான்றோரு மெனக் கொள்க" எனவும், "இக்கருத்தானே கீழ்க்கணக்கினுள் நான்கடியும் ஈரடியுமே மிக வந்தவாறும் முத்தோள்ளாயிரத்து நான்கடியே மிகவந்தவாறும் காண்க" எனவும் கூறியவாற்றான், இந்நூல்வெண்பாக்கள் பெரும்பான்மை நான்கடியானும் சிறுபான்மை ஐந்து ஆறு அடிகளானும் வந்தன என்பதும், பேராசிரியர் "அங்கதப் பாட்டவற் றளவோ டொக்கும்" (தொல். செய். கருக) என்பதனுரையில் 'கைக்கிளைச்செய்யுள் முத்தோள்ளாயிரத்துட் பலவாயினும்' எனக் கூறுதலான், இதன்கட் சுட்டியொருவர் பெயர்கொண்ட

பாடாண்டிணைப் புறப்புறக் கைக்கிளைச்செய்யுட்கள் பலவாமென்பதும் அறியப்படுவன. வச்சத் தொள்ளாயிரமும் ஒட்டக்கூத்தர் செய்த அரும்பைத் தொள்ளாயிரமும் இம் முத்தொள்ளாயிர நெறியே தழுவி யுரைக்கப்பட்டனவாமென ஊகிக்கப்படுகின்றன. இந்நூல் இந்நாட்டுத் தமிழ்க்குடிகளும் தமிழரசர்களுமே நிலவிய மிகப் பழையகாலத்தே இயற்றப்பட்டதாதலின், இதனால் அத்தொன்மைக்கால வியல்புகள் பல நன்கறியலாகுமெனத் தெரிகின்றது. இத்தகைப் பெரிய பழைய நூலின் ஒருசில செய்யுட்களே புறத்திரட்டென்னும் இனிய செய்யுட்டொகைநூலில் ஆங்காங்குக் கோக்கப்பட்டிருத்தலிற் காணப்படுதலல்லது இந்நூன்முழுதும் ஒருசேரக் காண்பது இக்காலத் தரிதாயிற்று. நல்லாசிரியர் தொல்லுரைகளில் தமிழ் மூவேந்தரி லொருவரைச் சிறப்பித்து இனிய வெண்பாயாப்பின் வரும் பாடல்கள் சில இம்முத்தொள்ளாயிரமா மென்று கருதப்படுகின்றன. அவை, புறத்திரட்டிற் காணப்பட்டனபோல, முத்தொள்ளாயிரமெனப் பெயர்குறிக்கப்படாமையின் ஒருதலையாகத் துணியப்படவில்லை. புறத்திரட்டின்கண்ணுள்ள அவ்வொருசில முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்களும் தேனும் பாலுங் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்திப்பனவாதலின், அவற்றைப் பலரும் அறிந்து கூட்டுண்டு களிக்குமாறு, இச் 'செந்தமிழ்' வாயிலாக வெளியிடற் கவாவினேன். இந்நூலாசிரியர்பெயர் முதலியன ஒன்றும் இப்போது அறியலாவதில்லை. இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்துவெண்பாவாலும் புகழின்கணுள்ள 'மடங்காமயிலூர்தி' 'செங்கணெடியான்' என்னும் வெண்பாக்களாலும் இவர் சமயக் கோட்பாட்டிற் சைவராவர் எனக் கருதுகின்றேன். ஈண்டு வெளிப்படும் இம் முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள் இச்சங்கத்துக்குக் கிடைத்த புறத்திரட்டுப் பிரதிகளினின்று திரட்டப்பட்டன. இவற்றுள் இன்பப்பகுதிபற்றிய இன்பொருட்பாடல்கள் சென்னையிலிருக்கும் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரும்ம ஸ்ரீ தி-வேங்கடராமையங்காரவர்களுடைய புறத்திரட்டுக் 'காமத்துப்பால்' ஏட்டிலும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகர் ஸ்ரீமத் ரா-சுப்பிரமணியக் கவிராயரவர்களுடைய புறத்திரட்டேட்டிலும் இருந்தன.

இங்ஙனம்,

ரா. இராகவையங்கார்,

செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க மன்னிய நாண்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரு
மாதிரையா னாதிரையா னென்றென் றயர்வுறுமீ
யூர்திரைநீர் வேலி யுலகு.*

நாடு.

உ அள்ளற் பழனத் தரக்காம்பல் வாயவிழ
வெள்ளந்தீப் பட்ட தெனவெரீஇப்—புள்ளினந்தங்
கைச்சிறகாற் பார்ப்பொடுக்குங் கவ்வை யுடைத்தரோ
நச்சிலைவேற் கோக்கோதை நாடு.

௩ நந்தி னிளஞ்சினையும் புன்னைக் †குவிமொட்டும்
பந்த ரிளங்கமுகின் பாளையுஞ்—சிந்தித்
திகழ்முத்தம் போற்றோன்றுஞ் செம்மற்றே தென்ன
னகைமுத்த வெண்குடையா னாடு.

௪ காவ லுழவர் களத்தகத்துப் போரேறி
‡ நாவலோஒ § வென்றழைக்கு நாளோதை—காவலன்றன்

---

* இதன் பின்னடி யிரண்டையும் நீலகேசித்தெருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துரையிற் சமயதிவாகரமுனிவர் மேற்கோள்காட்டியுள்ளார். 'என்றென் றயருமால்' எனவும் பாடமுண்டு.

† 'கருவிமொட்டும்' எனவும் பாடம்.

‡ "இதனுள் 'நாவலோஒ' என்புழி உயிரளபெடை [illegible] ளோடு மாறுகொள்ளாதுநின்று அலகுபெற்றவா று" [illegible] விருத்தி (சூத்திரம். ௩).

§ 'வென்றிசைக்கு' மென்பதும் பிரதிபேதம்.

*

மாறன்பொறையனார் இயற்றிய

ஐந்திணையைம்பது

மூலமும் உரையும்.

இவை,

ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்வான்

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன

7468

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்
THE MADURA TAMIL SANGAM

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—க.

மூன்றாம் பதிப்பு.

மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1935

[இதன்விலை அணா—4]

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

க.	முதற்பதிப்பின் முகவுரை	...	...		க—சு
உ.	விஷயசூசிகை	...	...	...	எ—அ
ங.	ஐந்திணையைம்பது மூலமும் உரையும்			...	க—உ0
	(1) முல்லை	...	...	க—ச	
	(2) குறிஞ்சி	...	...	ரு—அ	
	(3) மருதம்	...	...	கூ—கஉ	
	(4) பாலை	...	...	கங—கசு	
	(5) நெய்தல்	...	...	கஎ—உ0	
ச.	செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி	...	...		உக
ரு.	அரும்பத அகராதி	...	...	...	உஉ—உச

ஸ்ரீ:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஐந்திணையைம்பது என்பது கடைச்சங்கம் மருவிய பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்களுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன;— க-நாலடி, உ-நான்மணிக்கடிகை, ங-இனியது நாற்பது, ச-இன்னா நாற்பது, ரு-களவழிநாற்பது, சு-கார்நாற்பது, எ-ஐந்திணையைம்பது, அ-ஐந்திணையெழுபது, கூ-திணைமொழியைம்பது, க0-திணைமாலை நூற்றைம்பது, கக-திருக்குறள், கஉ-திரிகடுகம், கங-ஆசாரக்கோவை, கச-பழமொழி, கரு-சிறுபஞ்சமூலம், கசு-முதுமொழிக்காஞ்சி, கஎ-ஏலாதி, கஅ-கைந்நிலை என இவை; இதனை,

*"நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு"

என்னும் வெண்பாவினு லறிந்துகொள்க. 'நானாற்ப தைந்திணை' என்புழி நானாற்பது, நாலைந்திணை என வுரைக்க. 'கீழ்க்கணக்கு, நாலடி......மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோடு ஏலாதி கைந்நிலையவாம் என்ப' என்க. கணக்கு-மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என இருவகைப்படும். ஐம்பதுமுதல் ஐந்நூறிறுதியாக ஐவகைப்பாவானும் வருவது மேற்கணக்கெனப்படும். அவ்வகையெண்ணில் அறம்பொருளின்பங்களைப்பற்றி வெண்பா ஒன்றனானே வருவது கீழ்க்கணக்கெனப்படும். இவற்றிற் கிலக்கணம்;—

"மேல்கீழ்க் கணக்கென விருவகைக் கணக்கே"

---

* இவ்வெண்பா, "நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப், பால் கடுகு கோவை பழமொழி—மாமூலம், மின்னிலைய காஞ்சியுடனேலாதி யென்பவே, நன்னிலைய தாகுங் கணக்கு" என ஆழ்வார்திருநகரியிற் கிடைத்த பழையதோர் திருக்குறளுரையேட்டிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பாடத்து ஐந்திணையென்பது ஐந்து திணைநூல்களைக் குறிக்கும்; அவை ஐந்திணையைம்பது முதலிய நான்கும், கைந்நிலையும் ஆம்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

"மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்ந்தனர் கொளலே"

"அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீறா
யிருந்துடன் றொகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யெண்பெறி
னெள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே"

"ஐம்பது முதலா வைந்நூ றீறா
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மரபிற்
றொகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்"

"அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்"

எனவரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களா லுணர்க. கீழ்க்கண கிற்கு வெண்பாவேயன்றி அதனினமும் ஆம் என்பது முதுமொழி காஞ்சியில் "ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்—ஓதலிற் சிறந் றொழுக்க முடைமை" என வெண்செந்துறை வந்தவாற்றா னற மேற்கணக்கிற்கே "ஐம்பது முதலா வைந்நூ றீறா" என "பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீறா" எனவும் சிறுமைக்கும் பெ மைக்கும் எண்வரையறைகூறிக் கீழ்க்கணக்கிற்கு "அவ்வ யெண்பெறின்" எனவும், "அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகு எனவும் ஓதினமையாற் கீழ்க்கணக்குச் சிறுபான்மை ஐம்ப குறைந்தும் ஐந்நூற்றின் மிக்கும் வருமெனக்கொள்க. இனிய இன்னா, களவழி, கார் நான்கும் ஐம்பதிற் குறைந்துவந்தன. மு பால் ஐந்நூற்றின் மிக்குவந்தது. இக் கீழ்க்கணக்குநூல்களை தாயபனுவல் என்னும் பெயராற் கூறுவர் எனவும், இவை அ பொருளின்பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணஞ்சொல்லுவ எனவு வேறிடையிடை அவையன்றியுந் தாஅய்ச்செல்வது முண்டெனவு இச்செய்யுட்கள் அடிநிமிராது இரண்டடிமுதல் ஆறடியிறுதிய

வருவன எனவும், அவை எழுத்தினானகன்றுகாட்டாது சில எழுத்தினான் வருவன எனவும், அவை யெண்ணுச் சுருங்கிச் சிலவாகவருவன எனவும், "வனப்பியலுளே" என்னுஞ் செய்யுளியற்சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தவாற்று னுணர்ந்துகொள்க. "சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ, டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே" என்ற தொல்காப்பியநெறியேபோற்றி இப்பன்னிருபாட்டியற்கண்ணும் "அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி" எனக் கூறியதுங் காண்க. இவ்வைந்திணையைம்பது அறம்பொருளின்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் இன்பப்பகுதிபற்றிச் சிலவாய மெல்லிய சொற்களால் நான்கடியினேறாமல் ஐம்பதாய் எண்ணுச்சுருங்கி வெண்பாவான் வந்தமையாற் கீழ்க்கணக்காயவாறு கண்டுகொள்க.

இஃது அவ்வின்பப்பகுதிக்குரிய இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஐவகை ஒழுக்கங்களையும் முறையே முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்னும் பெயரான் ஐந்திணையாகவைத்து ஒவ்வொருதிணைக்கும் பத்துப்பத்து வெண்பாவாகக் கூறுதலான் ஐந்திணையைம்பது எனப் பெயர்பெற்றது. இந்நூலுள் ஐந்திணையையும் முல்லைமுதலாக நெய்தலிறுதியாகவைத்தது, பெரும்பான்மையும் தொல்காப்பியத்து,

"மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே"

என்னும் அகத்திணையியற்சூத்திரத்து ளோதப்பட்டமுறையே பற்றியதாகும். மற்று ஈண்டோதப்படாத பாலையையும் உடன் வைத்ததென்னையெனின்;—அது, "நிலம் நான்கேயாகக்கூறலிற் பாலைக்கு நிலமின்றெனின், அற்றன்று: 'புணர்தல் பிரித லிருத்

விளங்க, ஊடலிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே' (தொல். பொருள். அகத். கச.) என நால்வகைநிலத்துங்கொண்ட உரிப்பொருள்களோடு பிரிதலும் உரிப்பொருளா ஆசிரியர் கொண்டார், அப்பிரிவு நானிலத்திடையும் பொதுவா மையின்வருமென் றது கருதி; ஆதலின், கண்டேப் பாலைத் திணையையு நிலையாக ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் கோத்தாரென்று கூறுக" என ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கலித்தொகைமுகத்துக் கூறியவாற்றா னுணரப்படும். இனி இம்முறைவைப்பிற்குக் காரணம் வருமாறு;- இவ்வொழுக்கமெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாதலின் கற்பொடுபொருந்திக் கணவன்சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ் செய்தன் மகளிரதியற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. புணர்தலின்றி இல்லறம் நிகழாமையின் புணர்தற்பொருட்டாகிய குறிஞ்சி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. புணர்ச்சியின் ஊடனிகழு தலின் அதன்பின் மருதம் வந்தது. அம்மருதத்து நிகழும் பரத்தையிற்பிரிவுபோலப் பிரிவொப்புமைநோக்கிப் பிரிதலையுடைய பாலை அதன்பின்னையது. பிரிவுபற்றி உளதாகும் இரங்கலையுடைய நெய்தல் அப்பாலைக்குப் பின்னின்றது என்பது. இவ்வைந்திணையியல்புகளு பலவற்றை இந்நூல் சுருங்க விளங்க வுரைக்கும். இந்நூற்பாயிரத்துள் "ஐந்திணை யைம்பது மார்வத்தி னோதாதார், செந்தமிழ் சேராதவர்" எனக் கூறியவாற்றானே இதன்பெருமை நன்கறியக்கிடக்கும். இதன்கண்ணுள்ள பாடல்கள் பல நச்சினார்க்கினியர் முதலிய நல்லாசிரியர்களாற் றம்முரைகளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. ச

இந்நூலாசிரியர் மாறன்பொறையனார் என்பார். பாண்டியன் பெயரும் சேரன்பெயருமே இவர்க்குப்பெயராக இணைந்திருத்தலின் இவர் அவ்விருபேரரசர்க்கும் நட்பினராம் உரிமையுடையரோ என ஊகிக்கப்படுகின்றார். மாறன்-பாண்டியன்; பொறையன்-சேரன். கோப்பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர்க்கும் உண்டாகிய நட்புரிமையாற் பிசிராந்தையார் தம்பெயரைப் பிறர்க்குவ

சொல்லும்பொழுது தம்பெயர் சோழனென்று அவ்வரசன்பெயரையே தம் பெயராகச் சொல்லியதனையும் ஈண்டைக் காராய்ந்து கொள்க. அதனைத் "தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர், பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த, காதற் கிழமையு முடையன்" எனவரும் புறப்பாட்டான் (உகசு) அறிக. இவர் தம்நூன் முதற் செய்யுளில் திருமாலையும், முருகக்கடவுளையும், சிவபிரானையும் எடுத்தோதுதலான், இவர் வேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கினரென்பதும் அறியலாகும். இவரது சொற்பொருள் வழக்குக்களும், உவமைகளும், பிறவும் மற்றைக் கீழ்க்கணக்குநூல்களினும் பத்துப்பாட்டினும் எட்டுத்தொகையினும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும் ஆங்காங்குக் காணலாகும். இந்நூற்கண்ணுள்ள வெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன்பின்னும் தனித்தனியே கருத்துரையும் பொழிப்புரையும் உள்ளன. அவற்றை இயற்றியோர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவ்வுரைகளை யின்னார் ஆயினும் அவையும் முற்காலத்தனவாகத் தெரியப்படுகின்றன. இவ்வுரையோடுகூடிய ஐந்திணையைம்பதுப் பிரதிகள் இரண்டு இச்சங்கத்திற்குக் கிடைத்தன. இவை இத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய பாலவனத்தம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான்-பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் நன்முயற்சியானே பெறப்பட்டன. இவற்றை உதவிய பேருபகாரிகள் சென்னைவித்வான்: மகா-ள-ள ஸ்ரீ தி. செல்வக்கேசவராய முதலியாரவர்கள் எம். ஏ., திருமயிலை வித்துவான்: மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் என்னும் இவர்கள். இவ்விருபிரதிகளினும் உள்ளவாறே இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இந்நூல் முல்லையில் "மின்னுமுழக்கும்" என்பது முதலாகப் "பிரிந்தவர்மேனி" என்பதிறுதியாக உள்ள வெண்பாக்களாறும் "அணிநிறமஞ்ஞை" என்பதுபோலப் 'பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது' ஆயிற் செவ்வனம் இயைபுடையவாகும். அவ்வாறன்றிப் பிரதிகளிற் 'பருவங்கண்டழிந்த

திக்குத் தோழி சொல்லியது' எனவேயுள்ளது. தலைவியது ஆற்றாமைக்குக் காரணமாய காரும் மாலையும் சிறுகுழலோசை முதலியவும்தோழி கண்டு கேட்டுத் தானும் ஆற்றாளாய்க் கூறி ஆற்றுவித்தளென ஒருகாற் கொள்ளவுமாமென்று கருதி அதனை யான் மாற்றத் துணிந்திலேன்.

இஃது இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று வெளியாகின்ற "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகைக்குரிய முதற்பிரசுரமாவது. இவ்வாறே இதுகாறும் அச்சிடப்படாமலுள்ள பொருளாற் பெரியவும் அளவாற் சிறியவும் ஆகிய பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ் நூல்கள் பலவற்றை இச்செந்தமிழ்வாயிலாக வெளியிடக் கருதியிருத்தலின், அப்பழைய ஏடுகளுடைய நல்லோர் அவற்றை இச்சங்கத்திற் கனுப்பியருளுமாறு அவரைப் பன்முறை வேண்டுகின்றேன்.

'அறிவ தறியு மறிவினர் கேண்மை
நெறியே யுரையாமோ தா மற்று' (ஐந்திணையைம்பது-.23

'மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொற்கங் கடைப்பிடியா தார்' (ஷை, 48.)

இங்ஙனம்,
ஸேதுஸம்ஸ்தானவித்வான்,
ரா. இராகவையங்கார்
செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர்.

விஷயசூசிகை.

[எண்கள்-பாட்டெண்கள்.]

அருவி நறுவிரை கலந்திழிதல் 13
அருவியாடல் 13, 15
அருவியாடிக் கண்சிவத்தல் 15
அல்லகுறிப்படுதல் 49
அழல்போலத் தாமரையவிழ்தல் 25
அன்றில் செம்பூப்போலுஞ்
சூட்டுடையது 41
ஆயன் குழலோசை 7
ஆனிரை 7
இளவேனி லின்பம்பயத்தல் 31
ஊடல் 30
கடம்பமர்ந்தான் 1
கடல் 44
களிறு பிடியைக் குளிப்பாட்டல் 32
காடெரிந்து தினைவிளைத்தல் 18
கார் 1—4
கிளியின்வாய் பவளம்போறல் 33
குதிரையைத் தேரிற்பூட்டல், மணி
கூடலிழைப்பு 43 [யணிதல் 50
கூடல் 30
கூந்தல் அரன்மணல்போல்வது 27
கூந்தல் ஐவகை 27
கூந்தல்வெண்மரல்போலத்திரிதல் 27
கோற்சேரியி லூசிவிற்றல் 21
சந்தனச்சாந்து 24
சுரம் 32
சுனையிற் சிறுநீரைப் பிணையுண்ணவே
ண்டிக் கலை பொய்யே யுறிஞ்சுதல்
சூரியன்-தேரோன் 7 [38
தலைவன் இரவின்வருதல் 19
தலைவன் தேரூர்ந்து பரத்தையர்
மனைக்குப்போதல் 28
தலைவன் நறுமேனி 30
தலைவனும் தலைவியும் உடன்
போதல் 33
தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர்கையிற்
றொடி ஓடிவீழ்தல் 36
தலைவி தலைவன் றுயங்கிப் புடை
பெயர்காலத்தும் ஆற்றளாதல் 39
தழையணி 14
தாழையினது பூநடுவுள்ள சோறு
வெண்ணெய்போறல் 49
தினைகாத்தல் 12, 14
தென்றல் குளிரும்பருவத்து மினிதா
தேர் 26 [தல் 30
நேர்போனவழியை ஞெண்டுசிதைத்
தல் 42
தோழியர்சூழ முற்றத்தில் விளையா
நடுகல் 35 [டல் 37
நலம்புனைதல் 11
படைத்துமொழிகிளவி 44
பாக்கம் 12
பாகன் நூல்பயிறல் 10
பாணன் 21
பாணன் தலைவற்குத் தூதாய்த்திரி
பாலகன் குடுமி 25 [தல் 22
பாலையில் ஆறலைப்போர் 34
பாலையில் வேட்டுவச்சாதி 34-35
பீர் 2
புண்ணிற்குக் காரமிடுதல் 24
புதுமணங்களின்முழவொலித்தல் 26
புன்னையரும்புபல்லிமுட்டைபோறல்
புனத்தின்கட் களவொழுக்கம் 11[43
பேய்த்தேரை நீரெனக்கருதல் 36
பேய் நடுகல்லிழலி லுறங்கல் 35
பேய் பிணந்தின்றல் 35
பொருண்மேற்பிரிதல் 35
மகளிர்க்குச் செல்சார்வு கொழுநர் 6
மகளிர் கவுண்மிசைக் கையூன்றல் 10
மகளிர் கற்பு 10
மகளிர் பாவை, பந்து, கிளியுடைமை
மகளிர் மாந்தளிர்மேனி 15,45 [33
மகளிர் மீனுணங்கல்கவருற்
புள்ளோப்புதல் 47

மகளிர் வண்டலிழைத்தல் 46 [44
மகளிர் வண்டலைக் கடல் சிதைத்தல்
மகளிர் வேங்கைப்பூக்கொய்தல் 15
மகளிராயம் 33
மகளிரைத் தெய்வம் வருத்தல் 20
மல்லரைவென்றவன் 1
மழலை 25
மறியறுத்து உதிரந்தூவல் 20
மாவேட்டம் 14
மான்போன்ற மதர்த்தகண் 13
மீனுணங்கல் 47
முத்தினை விளக்காகவிரும்பல் 46
முத்து 46, 48
முப்புரங்களை எய்தவன் 1
முரசின்குரல்போற் காரிடித்தல் 4
முரசு 4
முருக்கரும்பு வேங்கையுகிர்போறல் 31
முல்லைமுகைபோன்ற பல் 3
மொழி பால்போறல்
யானை புலிக்கு வெருவுதல்
வதுவைவிழவு
வம்பமழை
வயல்செய்தல்
வலைவீசி மீன்பிடித்தல்
வள்வார்முரசு
வள்ளிகள்
வளை
வளைத்தோள்
வாட்கண் 9, 28,
வெண்பாவில் ஐஞ்சீரடிவந்தது
வெறியாடல்
வேங்கைப்புலி
வேங்கைப்பூ
வேல்போலமின்னுதல்
வேலன்

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

மாறன்பொறையனார்

இயற்றிய

ஐந்திணையைம்பது

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

*பண்புள்ளி நின்ற பெரியார் பயன்றெரிய
வண்புள்ளி மாறன் பொறையன் புணர்த்தியாத்த
ஐந்திணை யைம்பது மார்வத்தி னோதாதார்
செந்தமிழ் சேரா தவர்.

க.—முல்லை

மல்லர்க் கடந்தா னிறம்போன் றிருண்டெழுந்து
செல்வக் கடம்பமர்ந்தான் வேல்மின்னி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் றார்பூப்ப வீதோ
மயங்கி வலனேருங் கார்.

என்பது தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லரைவென்றான் நிறம்போல இருளைச்செய் தெழுந்து செல்வக் கடப்பந்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல மின்னி விசும்பின் இயங்குமின்ற முப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடைந்து எழாநின்றது நல்லாய்! இக்கார் என்றவாறு. (க)

---

*இச்செய்யுள் சங்கத்தேட்டுச்சுவடியில் [illegible] பயின்றது.

2 *அணிநிற மஞ்ஞை யகவ விரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் றாழ்ந்து—பணிமொழி
கார்நீர்மை கொண்ட கலிவானங் காண்டொறும்
பீர்நீர்மை கொண்டன தோள்.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) அழகிய நிறத்தையுடைய மயில்களழைக்க முழங்கி நீலநிறத்தையுடைய மாமலைகளின்கட் படிந்து, மெல்லிய மொழியையுடைய, கார்காலத்துத்தன்மையைக்கொண்ட மிக்க முகில்களைக் காணுந்தோ, என்றோள்கள் பீரின்தன்மையைக்கொண்டன எ-று.

3 மின்னு முழக்கு மிடியுமற் றின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரப்பிய முல்லை
முகைவென்ற பல்லினா யில்லையோ மற்று
நமர்சென்ற நாட்டுளிக் கார்.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) நமர்சென்றநாட்டின்கண் மின்னும் முழக்கும் இடியும் என் சொல்லப்பட்ட இக்கொலைப்படைகளை நிரம்பப் பரப்புதற்கு இக்காரில்லை முல்லைமுகைவென்ற பல்லினாய்! எ-று. (

4 உள்ளார்கொல் காதல ரொண்டொடி நந்நிறம்
வள்வார் முரசின் குரல்போ லிடித்துரறி
நல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிமொழியைக்
கொல்வாங்குக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நந்நிறத்தைக் காதலர் உள்ளார்கொல்லோ ஒண்டொடி! வ-லார்ந்த முரசின்குரலினோசைபோல இடித்து முழங்கித் தங்கொழுநனை பிரிந்த நல்லார் மனங்கவரும்படி தோன்றி நங்காதலர் சொன்ன இன்சொற்களை சிதைப்பதுபோல மிக்கது இக்கார் எ-று. (

* இச்செய்யுளைப் பருவங்கண்டு பெருமகன் புலம்பற்கு உதாரணங்காட்டினார் அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர் (களவியல். 54).

5 கோடுயர் தோற்ற மலைமே லிருங்கொண்மூக்
கூடி யிரண்டு தலைபிணங்கி—யோடி
வளிகலந்து வந்துறைக்கும் வானங்கண் டோறுந்
துளிகலந்து வீழ்தருங் கண்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) குவடுகளுயர்ந்த தோற்றத்தையுடைய மலைகண்மேற் பெருமுகில்கள் திரண்டு மிடைந்து ஒன்றோடொன்று பிணங்கியோடிக் காற்றோடு கலந்து பெய்கின்ற விசும்பு காணுந்தோறும் துளிகலந்து பெய்யாநின்றன என்கண்கள் எ-று. (௫)

6 முல்லை நறுமல ரூதி யிருந்தும்பி
செல்சார் வுடையார்க் கினியவாய்—நல்லாய்மற்
றியாருமி னெஞ்சினே மாகி யுறைவேமை
யீரு மிருண்மாலை வந்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நல்லாய்! இருந்தும்பி முல்லைநறுமலரை யூதுதலால் நமக்குச் செல்சார்வாகிய கொழுநரையுடையார்க்கு இன்பத்தைச் செய்வனவாய், யாரும் துணையில்லாத நெஞ்சினேமாகி உறைவேமை இருண்மாலை வந்து ஈராநின்றன எ-று. (௬)

7 *தேரோன் மலைமறைந்த செக்கர்கொள் புன்மாலை
ஆரான்பி னாய னுவந்தூ துஞ்—சீர்சால்
சிறுகுழ லோசை செறிதொடி வேல்கொண்
டெறிவது போலு மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) தேரினையுடைய பகலவன் மலையின்கண் மறைந்த செக்கர்கொண்ட புன்மாலையின்கண் அரிய ஆனிரையின்பின்னே ஆயன் விரும்பி ஊதுஞ் சீரமைந்த சிறுகுழலின்னோசை, வேல்கொண்டு எறிவதுபோலாநின்றது செறிதொடி! எனக்கு எ-று. (௭)

---

* இதனை அகப்பாட்டினுள் இருவகைத்தலைமக்களும் வாராதொழிந்ததற்கு காரணங்காட்டினர் அகப்பொருள்விளக்க உரைகாரர் (ஒழி. 40).

8 பிரிந்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி
பொருந்தினர் மேனிபோற் பொற்பத்—திருந்திழாய்
வானம் பொழியவும் வாரார்கொ லின்னாத
கானங் கடந்துசென் றார்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) துணைவரைப்பிரிந்தார்மேனிபோலப் புற்கென்ற வள்ளி, துணைவரோடு பொருந்தியிருந்தார்மேனிபோலப் பொலிவுதோன்றும்வ வானம்பொழியவும் வாரார்கொல்லோ, திருந்திழாய்! இன்னாதகானங்களை கடந்துசென்றார் எ-று.

9 வருவர் வயங்கிழாய் வாளொண்க ணீர்கொண்
டுருகி யுடன்றழிய வேண்டா—தெரிதியேற்
பைங்கொடி முல்லை யவிழரும் பீன்றன
வம்ப மழையுறக் கேட்டு.

எ-து பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத் தோழி பருவமன்றென் வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) விளங்கிய இழைகளையுடையாய்! நங்காதலர் பருவம் வந்த வருவர்; வாளினை ஒக்கும் நின்கண் நீர்கொள்ள நீ யுருகி மாறுபட்டு அழ வேண்டா; ஆராய்வாயாயிற் றன்பருவமல்லாமையின் நிலையில்லாத முழக் கேட்டுப் பைங்கொடிமுல்லைகள் அவிழரும்பு ஈன்றன காண் எ-று.

10 நூனவின்ற பாகதேர் நொவ்விதாச் சென்றீக
தேனவின்ற கானத் தெழிலோக்கித்—தானவின்ற
கற்புத்தாள் வீழ்த்துக் கவுண்மிசைக் கையூன்றி
நிற்பா ணிலையுணர்கம் யாம்.

எ-து வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ-ள்) நூல்பயின்ற பாகனே! நின் தேர் கடிதாகச் செல்வதாக; தேன் பயின்ற காட்டினது அழகை நோக்கித் தான் பயின்ற கற்பென்னும் தாளினைச் செறித்து உயிர்காத்துக் கவுளின்மிசைக் கையூன்றி நிற்பாளது நிலைமையை நாம் சென்று அறிவாம் எ-று.

முல்லை முடிந்தது.

உ.—குறிஞ்சி.

11 பொன்னிணர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழிலு
ணன்மலை நாட னலம்புனைய—மென்ருலையாய்
போயின சின்னாள் புனத்து மறையிரு
லேயிரு ரின்றி யினிது.

எ-து பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

(இ-ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையுடைய வேங்கைகள் அழகு பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்த நன்மலைநாடன் நினது நலத்தினைப் புனையக் கழிந்தன சிலநாள்; புனத்தின்கட் களவினால் எதிர்ப்பட்டோரின்றி இடையூறின்றியே யினிதாக எ-று. (க)

12 *மால்வரை வெற்ப வணங்கு குரலேனல்
காவ லியற்கை யொழிந்தேம்யாம்—தூவருவி
பூக்கண் கழூஉம் புறவிற்றாய்ப் பொன்விளையும்
பாக்க மிதுவெம் மிடம்.

எ-து பகற்குறிவந்துபெயர்கின்ற தலைமகனைக்கண்ணுற்றுத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

(இ-ள்) பெரிய மலைகளையுடைய வெற்பனே! வளைந்த கதிர்களையுடைய தினையைக் காத்தல் யாம் ஒழிந்தேம்; தூவருவிகள் பூவின்கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டினையுடைத்தாய்ப் பொன்விளையும் இப்பாக்கம் எம்முடைய இடம், ஆதலால், நீ யிங்கே வரக்கூடின் வருவாயாக எ-று. (உ)

13 கானக நாடன் கலவானென் றேளென்று
மானமர் கண்ணாய் மயங்கனீ—கானங்
கலந்திழியு நன்மலைமேல் வாலருவி யாடப்
புலம்பு மகன்றுயில் லா.

எ-து சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யியற்பழித்ததோழிக்குத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்தது.

---

*இதனைப் பாங்கி தலைமகன்முன் னின்று செறிப்பறிவுறுத்தற் குதாரணமாக காட்டினர் அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர் (களவு. 38); 'பாக்க மிதுவெம திடம்' என்பது அதனுட் கண்ட பாடம்.

(இ-ள்) கானகநாடன் என்றோளைப் புணரானென்று சொல்லி, போன்ற மதர்த்த கண்ணிணையுடையாய்! [1]அறிவுகெடாதொழிவா பல நறுவிரைகளையுங் கலந்து இழியாநின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள அருவியையாட என்றோள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று.

14 * புனைபூந் தழையல்குற் பொன்னன்னாய் சாரற்
றினைகாத் திருந்தேம்யா மாக—வினைவாய்த்து
மாவினவு வார்போல வந்தவர் நம்மாட்டுத்
தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு.

எ-து தோழி தலைமகட்கு மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பு கூறியது.

(இ-ள்) செய்யப்பட்ட பூந்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்குல் யுடைய பொன்னன்னாய்! மலைச்சாரலின்கட் டினையைக் காத்து நாம் இருந் மாக, வேட்டைவினையை வாய்க்கச்செய்து ஒரு மாவினவுவார்போல வ ரொருவர் நம்மாட்டுத் தாம் வினவலுற்றது பிறிதொன்று உண்டு எ-று.

15 †வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி வியர்ப்பமற்—றியாங்கெனைத்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் செயரிக்கண் டாம்.

எ-து பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தா கேட்டதற்கு மறுமாற்றஞ்சொல்லுவாள்போலப் படைத்துமொழிகிளவ யான் வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) வெற்பின்கண் வேங்கைமலரை யாங் கொய்து நின்மகள் மா தளிர்மேனி வியர்த்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே யாகப் பணிமொழியையுடையாட்குச் செயரிக்கண்டாம் சிவந்தனகாண் எ-று.

[பி-ம்] [1]அறிவுகோடா தொழிவாயாக என்பது சங்கத்து எட்டுப்பிரதியிற் கண்ட பாடம்.

* இதனை,—'மறைந்தவளருகத், தன்னொடும் அவளொடும் முதன்மூன் றளைஇப் பின்னிலை பல்வேறு நிகழும் மருங்கினும்' என்பதற் குதாரணங்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். களவு. 23).

† இதனை, 'ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மாற்றி மெய்வழி கொடுப்பினும்' என்பதற் குதாரணங்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள், களவு. 23); 'சேந்தனவாஞ்செயரிக்கண்' என்பது அதனுட் கண்ட பாடம்.

16 *கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழ மிரீஇ—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிருட்
டுஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்.

எ-து. இரவுக்குறிவந்துபெயரும் தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) கொடுவரிவேங்கையாற் கோட்பட்டுப் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழ மிரிந்து தன் னடியோசையைப் புலி கேட்குமென்று அஞ்சி மெல்ல நடக்கும் வழியை நினைந்து, கங்குலின்கட் சுடர்த்தொடியையுடையாள் கண் துயிலா எ-று. (கூ)

17 மஞ்சிவர் சோலை வளமலை நன்னாட
வெஞ்சார னீவருதி யென்றெண்ணி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாத
ருருவொடுங்கு முள்ளுருகி நின்று.

இதுவுமது.

(இ-ள்) முகில் படாநின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே! ஒருநாள் ஒழியாது இரவின்கண் நீ வாராநின்றாய் என்று எண்ணித் திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுள்ளுருகிநின்று தன்மேனி மெலியாநின்றாள் எ-று. (எ)

18 ‡எறிந்தெமர் தாமுழுத வீர்ங்குர லேனன்
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா—கறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ னெஞ்சத்துக் கொண்டு.

---

*இதனை, 'ஆற்றது தீமை யறிவுறு கலக்கமும்' என்பதற் குதாரணங்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். கள. 23).

‡இதனை 'ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்' என்புழி எடுத்தோதினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். கள. 23); 'இன்குரலேனல்' என்பது அதனுட்கண்ட பாடம். அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர், பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி ஓம்படைசாற்றற்கு உதாரணங்காட்டினர் (களவியல். 38).

எ-து தோழி செறிப்புறிவுறீஇத் தலைமகனை வரைவுகடாயது

(இ-ள்) காடெறிந்து எமர்தா முழுத ஏர்க்குரலேனலின்கண் மறஞும் கிளியினமும் வாரா, நாங்களும் வாரோம்; கறங்கருவியினையுடைய நாடனே! மடமொழியோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சு கொண்டு மறவாயாக எ-று.

19 *நெடுமலை நன்னாட நீள்வே றுணையாக்
கடுவிசை வாலருவி நீந்தி—நடுவிரு
ளின்னா வதர்வா வீர்ங்கோதை மாதரா
ளென்னாவா ளென்னுமென் னெஞ்சு.

எ-து தோழி இரவுக்குறியின்கண் நெறிவிலக்கி வரைவுகடா

(இ-ள்) நெடுமலை நன்னாடனே! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விசையுடைய வாலருவியை நீந்தி, நடுவிருளின்கண் இன்னாத வழியின்கண் ஈர்ங்கோதைமாதராள் எப்பெற்றியாவாளோ என்று தடுமாறுகிற்கும் என்னெ எ-று.

20 †வெறிகமழ் வெற்பனென் மெய்ந்நீர்மை கொண்ட
தறியாண்மற் றன்னோ வணங்கணங்கிற் றென்று
மறியீர்த் துதிரந்தூய் வேலன் றரீஇ
வெறியோ டலமரும் யாய்.

எ-து தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தொடுநின்று வெறிவிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ-ள்) விரைகமழாநின்ற வெற்பன் எனது மெய்யின்கண் உள்ளமையைக் கொண்டது அறியாளாய், அந்தோ தெய்வம் என்னை வருத்திற்று என்று வேலனைத் தந்து மறியை யறுத்து உதிரத்தைத் தூவி வெறியோடு வருந்தாநின்றாள் அன்னை எ-று.

குறிஞ்சிமுடிந்தது.

---

*இதனை இரவுக்குறி விலக்கியது என்றார் நச்சினார்க்கினியரும் (தொ. பொரு. சூ. 2[illegible]); 'நீள்வேல்' என்பதும் அதனுட்கண்ட பாடம்.

† இதனை வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொ. பொருள். சூ. 23); அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர் வெறிவிலக்குவித்தற்கு உதாரணங்காட்டினர் (சூ. 48). 'வெறியோ டலமரும்' என்பது அவர்கண்ட பாடம்.

ந.—மருதம்.

21 கொண்டுழிப் பண்டம் விலைபொரீஇக் *கொற்சேரி
நுண்டுளைத் துன்னூசி விற்பாரி—னொன்றானும்
வேறல்லை பாண வியலூரன் வாய்மொழியைத்
தேற வெமக்குரைப்பாய் நீ.

எ-து பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) பண்டங் கொண்ட விலையை வேறுபடுத்துவிற்றுங் கொற்சேரியின்கண் நுண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை விற்றுந் திரிவாரின் தானும் வேறல்லை; பாண! வியலூரன்வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்குரைக்கின்ற நீ எ-று. (க)

22 போதார்வண் டூதும் புனல்வய லூரற்குத்
தூதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறிவயர்ந் தெம்மில்லு ளென்செய்ய வந்தாய்
நெறியது கா ணெங்கைய ரிற்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மலர்களைநுகராநின்ற வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற்குத் தூதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே! நீதான் அறிவுகலங்கி எங்கள் மனையுள் என்செய்யவந்தாய்? எங்கையர்மனைக்கு வழி அதுகாண் எ-று. (உ)

23 யாண ரகல்வய லூர னருளுதல்
பாண பரிந்துரைக்க வேண்டுமோ—மாணா
வறிவ தறியு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று.

இதுவுமது.

---

*"வைகொண்ட வூசிகொற் சேரியின் விற்றெம்மில் வள்ளை ... பாய்கொண்டு நிற்கலுற் றேபுலை யாத்தின்னி போந்ததுவே" என்பது திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும் (386); "இருப்புக் கட்டியும் ... சியொன் றியற்றி, ... [illegible]

(இ-ள்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுவ னென்பதனைப் பாணனே! நீ காதலித்துரைக்கவேண்டுமோ? நாட்டு அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யுங் கட்டுநெறியை அருளுடைமையோ உரைப்பதோ? எ-று.

24 கோலச் சிறுகுருகின் குஞ்சுக்கஞ்சி யீர்வாளை
நீலக்கயப் புக்கொளிக்கு மூரற்கு—மேனாளைச்
சீர்தகற்குச் சந்தனச்சாந் தாயினே மிப்பருவங்
காரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) அழகிய சிறுகுருகின் குஞ்சினையஞ்சிக் குளிர்ந்த வாளை மீன்கள் புக்கு ஒளிக்கும் வயலினையுடைய ஊரற்கு முன்னெல்லாம் குளிர்ச்சிக்குச் சந்தனமாயினோம்; இக்காலம் புலவியின்கண் காரத்திலும் வெய்யவாம் எம்முடைய தோள் எ-று.

25 அழலவிழ் தாமரை யாய்வய லூரன்
விழைதகு மார்ப முறுநோய்—விழைவிற்
குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மழலைவாய்க் கட்டுரை யால்.

எ-து வாயில்வேண்டிச்சென்றார்க்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்து

(இ-ள்) அழல்போல அவிழும் தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனு கண்டார்விழையப்பட்ட மார்பம் துன்புறுநிற்கும்; குழலுங் குடுமி பாலகன்கூறும் மழலைவாய்க்கட்டுரையான் எம்மைவிரும்பிப் புணருமா எ-று.

26 பெய்வளைக் கையாய் பெருநகை யாகின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழவியப்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வானைச் சென்றிவ
னெய்தி யிடருற்ற வாறு.

எ-து புதல்வனை முனிந்து தலைமகன் மறுத்தாளைப்போ தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ள்) பெய்வளையினையுடைய கையாய்! எனக்குப் பெரிய நகைதருகின்றது; செய்த வயல்களையுடைய ஊரன், பரத்தையர்புதுப்புனலாங்களில் உள்ள முழவு ஒலித்தலாற் கைதுவிட்டு ... செல்வரை ஆம்புதல்வன் ... ண்டு சென்று ... அவ்வூரன் புதுமணம் ... இ...து (௬)

27 தண்வய லூரற் புலக்குந் தகையமோ
நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைங்கூந்தல்
வெண்மணற் போல நிறந்திரிந்து வேறாய
வண்ண முடையேமற் றியாம்.

எ-து வாயில்வேண்டிச்சென்றார்க்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) தண்வயலூரனை ஊடுந்தகையமோ? நுண்ணிய அறல்மணற் போலும் நுணுகிய ஐம்பகுதிக் கூந்தல் வெள்ளைமணற்போலத் தன்னிறந் திரிந்து வேறுபட்டநிறத்தையுடையேம் ஆதலான் எ-று. (எ)

28 ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய் — நில்லென்னா
தேக்கற் றுறங் கொண்டகன் றானிற்ப வென்னெஞ்சு
நோக்கான்றே நோக்கது கண்டு.

எ-து தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பெரும்வாசையாலும் ஒல்லென்னொலிக் கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் செல்லாது வலித்து நின்றது; வாட்கண்ணாய்! புதல் வன் தன்னை விருப்பிநிற்கக் கண்டுவைத்தும் ... நிற்பவன்றுசெல்லாதே புதல்வனையும் பின்பாராதே ... நோக்கத்து பரத்தையர் மனைக்குச்சென்றது கண்டு எ-று. (அ)

29 ஒல்லென் றொலிபுன லூரன் வியன்மார்பம்
புல்லென்பா னென்பேன் புலவியிழையாய் — புல்லி
னெனைக்கோ குறிப்பு முடையேனோ வூரன்
றனக்கேவல் செய்தொழுகு வேன்.

எ-து ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்துநீங்கிய பின்பு சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்சொல்லியது.

(இ-ள்) அவர் செலவினை விலங்காதொழிக; விளங்கிய இழை யுடையாய்! செல்லமாட்டார்; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியினை அது வெற்றிற்களிறு தம்மனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன்கையாலேயெடுத்து அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சுரத்தை எ-று.

33 பாவையும் பந்தும் பவளவாய்ப் பைங்கிளியு
மாயமு மொன்று மிவைநினையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினாள் செல்லுங்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர்தெறூஉங் காடு.

எ-து மகட்போக்கிய நற்றாய் கவன்றுசொல்லியது.

(இ-ள்) பாவையையும், பந்தையும், பவளம்போன்ற வாயையுடைய பசுங்கிளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் நினையாளாய்ப் பால் போலும் இன்மொழியையுடையாள், தன் காதலன்பின் செல்லுங்கொலோ! என்று பகலோன் சுடுகின்ற காட்டினை எ-று. (

34 கோட்டமை வல்விற் கொலைபிரியா வன்கண்ண
ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனைவயிற் சேறிரோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

எ-து தோழி தலைமகனைச் செலவழுங்கியது.

(இ-ள்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்வில்லிற்கொலையை இடையறாத வன்கண் மையையுடையார் ஆறலைத்து ஓட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்கும் சுரங்கள்பலவற்றையும் நீந்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ ஐய! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (ச

35 கொடுவி லெயினர்தங் கொல்படையால் வீழ்ந்த
தடிநிண மாந்திய பேஎய்—நடுகல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்
பொருள்புரிந்தார் போய சுரம்.

எ-து தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்தகாலத்து ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றுவலென்பதுபட மொழிந்தது.

(இ-ள்) கோட்டிய வில்வினையுடைய வேட்டுவர் தங் கொல்படையானே வீழ்ந்த தசையையும் நிணத்தையும் தின்ற பேய்கள், போரின்கட்பட்டார் பெயர்பொறித்துநட்ட கல்லின் கீழ்நிழற்றங்கும் வெம்பகாவென்று சொல்லுவர்; தோழி! பொருள்விரும்பினர் போகிய கடறு எ-று. (௫)

36 கடிதோடும் வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணிப்
பிடியோ டொருங்கோடிக் காள்பிணங்கி வீழும்
வெடியோடும் வெங்கானஞ் சேர்வார்கொ னல்லாய்
தொடியோடி வீழத் துறந்து.

எ-து பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாதுசொல்லியது.

(இ-ள்) விரைந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்றுகருதிக் களிறுகள் பிடியோடேகூட ஓடிக் [illegible] வணங்கிவீழும் [illegible] வெங் கானத்தைச் சென்று தங்காதலர் சேர்வாரோ? நல்லாய்! கைகளிற் றொடியோடிவீழத் துறந்து எ-று. (௬)

37 தோழியர் சூழத் துறையுறன்றி யாடுங்கால்
வீழ்பவள் போலத் தளருங்கா — லூழாது
கல்லதா ரத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லளோ மாதர் நடை.

எ-து உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய் கவன்றுரைத்தது.

(இ-ள்) தோழியர்சுற்ற முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழுதும் வீழ்பவளைப்போலத் தளரும் கால்கள் ஓய்ந்து தாழாதே கல்வழியையுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுநன்பின் போதல்வல்லளோ? காதலையுடையாள் நடை எ-று. (௭)

38 சுனைவாய்ச் சிறுநீரை யெய்தாதென் றெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக் — கலைமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

எ-து பிரிவின்கண் ஆற்றளாயின தலைமகளைத் தோழி யாற்றுவித்தது.

(இ-ள்) கோட்டிய வில்லினையுடைய வேட்டுவர்தங் கொல்படையானே
ழ்ந்த தசையையும் நிணத்தையுந் தின்ற பேய்கள், போரின்கட்பட்டார்
பயர்பொறித்துநட்ட கல்லின் கிரிழற்றுவிழும் வெய்யகாடென்று சொல்
லுவர்; தோழி! பொருள்விரும்பினோர் போகிய கடறு எ-று. (௫)

36 கடிதோடும் வெண்டேரை நீரென் றெண்ணிப்
பிடியோ டொருங்கோடிக் களிறிணங்கி வீழும்
வெடியோடும் வெங்கானஞ் சேர்வார்கொ லல்லாய்
கொடியோடி வீழத் துறந்து.

எ-து பிரிணவுர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாதுசொல்
லியது.

(இ-ள்) விரைந்தோடும் பேய்த்தேரை நீரென்றுகருதிக் களிறுகள்
பிடியோடேகூட ஓடிக் காலிடறி இணக்கிவீழும் வெடிவோடிய வெங்
கானத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? அல்லாய்! நங்கையிற்
றொடிபோடிவீழத் துறந்து எ-று. (௬)

37 தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
வீழ்பவள் போலத் தளருங்கா—லூழால்
கல்லத ரத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லையோ மாதர் நடை.

எ-து உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய் கவன்றுரைத்தது.

(இ-ள்) தோழியர்சுற்ற முற்றத்திற்றுறையில் விளையாடும்பொழு
தும் வீழ்பவளேபோலத் தளரும் கால்கள் ஓய்ந்து தாழாதே கல்வழியை
யுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுநன்பின் போதலைவல்லையோ? காதலை
யுடையாள் நடை எ-று. (௭)

38 சுனைவாய்ச் சிறுநீரை யெய்தாதென் றெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—கலைமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

எ-து பிரிவின்கண் ஆற்றாளாயின தலைமகளைத் தோழி யாற்று
வித்தது.

(இ-ள்) சுனையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம் தென்றெண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக் கலையாகிய தனது கள்ளத்தினுனே பொய்யே உறிஞ்சும் சுரமென்று சொல்லுவர்; காதலர் தம் அகத்தினுற் போயின நெறி எ-று.

39 மடவைகா ணன்னெஞ்சே மாண்பொருண் மாட் டோடப்
புடைபெயர் போழ்தத்து மாற்றாள்—படர்கூர்ந்து
விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றுமோ
நம்மிற் பிரிந்த விடத்து.

எ-து தலைமகன் பொருள்வலித்தநெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செ வழுங்கியது.

(இ-ள்) அறியாய்காண் மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளி மாட்டுச் சேறலான், மயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்ட ளாய்த் துன்பமிக்கு விம்மி உயிராநின்ற விளங்கிழையாள் ஆற்றவல்லளோ நம்மை நீங்கியவிடத்து எ-று. (௩

40 இன்றல்க வீர்ம்படையு ளீர்ங்கோதை தோடுணையா
நன்கு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நாளைநாம்
குன்றத ரத்த மிறந்து தமியமா
யென்கொலோ சேக்கு மிடம்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) இன்றிரவின்கட் குளிர்ந்த சேக்கையுள் ஈர்ங்கோதையை யுடையாள் தோள் நமக்குத் துணையாக மிகவுந்தங்கினை; நன்னெஞ்சே! இவ் வின்பத்தைவிட்டு நாளையிரவின்கண் யாம் மலைவழியே யிறந்து தமியேமாய் யெவ்விடம் தங்குமிடம்? எ-று. (௪0)

பாலை முடிந்தது.

௫.—நெய்தல்.

1 தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரியப் புலம்படைந்
தொண்டடங்கண் டுஞ்சற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருகிற் சேக்குமா லென்கொலோ
பூந்தலை யன்றில் புலம்பு.

எ-து அல்லகுறிப்பட்ட தலைமகட்குச்சொல்லுவாளாய்த் தோழி லைமகற்குச்சொல்லியது.

(இ-ள்) தெண்கடற்சேர்ப்பன் பிரிதலாற் றனிமையையடைந்து நின்னுடைய ஒள்ளியகண் துயிலாதொழிக; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய்! நன்னிலையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னைகொல்லோ? செம்பூப்போலுங் குடுமியையுடைய பெடையன்றிற் புலம்புதல் -எ-று. (க)

42 *கொடுங்கா லலவ குறையா மிரப்பே
னெடுங்கா னெய்தற் சேர்ப்ப—னொடுந்தேர்
கடந்த வழியை யொழியா நின்
கடந்து சிதையாதி நீ.

எ-து காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(இ-ள்) கோடுபோன்ற காலினையுடைய அலவனே! ஒரு காரியம் நின்னை யிரப்பேம்; ஒலியாநின்ற அடங்காத; கடற்சேர்ப்பன் நெடுந்தேர் போயினவழியை எம்முடைய கண் நிரம்பக்காணும்வகை அதன்மேல் நடந்து அழியாதொழிவாயாக எ-று. (உ)

3 †பொரிப்புறப் பல்லிச் சினையீன்ற புன்னை
வரிப்புற வார்மணன்மே லேறித்—தெரிப்புறத்
தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றூரகல நல்குமே
லாழியாற் காணுமோ யாம்.

இதுவுமது.

---

* இதனைக் 'காமஞ்சிறப்பினும்' என்பதற் குதாரணங்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். கள. 20).

† இதனைப், 'பிரிந்தவழிக் கலங்கினும்' என்பதற் குதாரணங்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். கள. 20).

(இ-ள்) பொரிந்த புறத்தையுடைய பல்விரட்டைபோல அரும்பீன்ற புன்னைப்பூக்களையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த புகுன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, தெளிவுறத் தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பனுடைய தாரகலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற் *கூடலிழைப்பாற் காண்பேம் யாம்

44 கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழினோக்கி
யுண்கண் சிவப்ப வழுதே னொளிமுகங்
கண்டன்னை யெவ்வம்யா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

எ-து பகற்குறிக்கட்டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைமொழிகிளவியாற் றோழி தலைமகட்குச்சொல்லுவாளாய்ச் செறிட்டுறீஇ வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) நம்மை இற்செறிக்கையாற் கொண்கன் பிரிந்த குளிர் பொழிலைநோக்கி உண்கண்சிவப்ப அழுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு அன்னை நினைந்து வந்து இதென்னை யாது என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்டில் சிற்றிலைச் சிதைத்தது என்று சொன்னேன்; எம்பெருமாட்டி எ-று

45 ஈர்ந்தண் பொழிலு ளிருங்கழித் தண்சேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவளைத்தோள் பற்றித் தெளித்தகன்ற
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற விடுவணவோ
பூந்தண் பொழிலுட் குருகு.

எ-து தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற்பொருட்டுத் தலைமக
வரைவுவேட்டுச் சொல்லியது.

(இ-ள்) குளிர்ந்த தண்பொழிலின்கண் இருந்து பெரிய கழியையுடை தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவளைத்தோள்பற்றி என்னைத் தெளிவித் வஞ்சினத்தை, மாந்தளிர்மேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிடவல்லவோ அப் பூந்தண்பொழிலுள் வாழுங் குருகுகள் எ-று (

*இதனைக் "கூடலாவது: வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ் சுழித்து இவ்விரண்டுசுழியாகக் கூட்டினால், இ டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸங்கேதம் என நாச்சியார்திருமொழி உரையினும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) "மணற்குன் னீத்தகன்றூர் வருகென், றூழி திருத்திச் சுழிக்கணக் கோதி" எனத் தி சிற்றம்பலக்கோவையினும் (186) "வளைத்துக் கிடந்த வரிமணற்கூடலு என அம்பிகாபதிகோவையினும் (322) வருவனவற்றான் உணர்க.

46 ஓதந் தொகுத்த வொலிகடற் றண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங்
கானலஞ் சேர்ப்ப தகுவதோ வென்றோழி
தோணலந் தோற்பித்த னீ.

இது பகற்குறிவந்து புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) ஓதம் எறிந் திரட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தங்களைப் பேதைமையுடைய மடவார் தம் வண்டற்சிறுமனைக்கு விளக்காக விருப்புச்செய்யும் கானலஞ் சேர்ப்பனே! நினக்குத் தகுவதொன்றோ? என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின்நலத்தை நீ தொலைவித்தல் எ-று. (௬)

47 பெருங்கட லுள்கலங்க நுண்வலை வீசி
யொருங்குடன் றன்னைமார் தந்த கொழுமீ
னுணங்கல்புள் ளோப்பு மொளியிழை மாத
ரணங்காகு மாற்ற வெமக்கு.

எ-து தோழிக்குத் தலைமகன்சொல்லியது. தோழற்குச்சொல்லியதூஉ மாம்.

(இ-ள்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க நுண்ணிய வலைகளாலே வீசி ஒருங்குடனே தன்னையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுத்த மீனுணங்கல்களைக் கவரும் புட்களையோப்புகின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்துந்தெய்வமாம் எ-று. (௭)

48 எக்கரிடுமணன்மே லோதந் தரவந்த
நித்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தந்சேர்ந்தா
ரொற்கங் கடைப்பிடியா தார்.

எ-ரு தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) திரைவந்திட்ட இளமணன்மேல் ஓதம் தரவந்த முத்தங்கள் நின்று விளங்காநின்ற நீண்ட கழியினையுடைய தண்சேர்ப்பனே! உலகத்தின்கண் விளங்கிய மிகுபுகழைத் தாங்கவல்லரோ; தம்மைச் சேர்ந்தாருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தீராதார் எ-று. (௮)

49 *கொடுமுண் மடற்றாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ
விடையு ளிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலாந்
தெய்வங் கமழுந் தெளிகடற் றண்சேர்ப்பன்
செய்தான் றெளியாக் குறி.

எ-து அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) கொடிய முள்ளையுடைய மடற்றாழையினது மொட்டவிழ் ஒள்ளிய பூக்கள் நடுவுள்ள சோற்றுள் வெண்ணெய்போலத் தோன்றி மருங்கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழாநின்ற தெளிந்த கடற்றண்சேர்ப்பன் நம்மாற் றெளிக்கப்படாதகுறியைச் செய்தான்; ஆதலால் அல்லகுறிப்பட்டேம் எ-று. (

50 † அணிகடற் றண்சேர்ப்பன் றேர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியரவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கனிவிரும்பும்
புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தே னொளியிழா
யுள்ளுருகு நெஞ்சினே னாய்.

இ து வு ம து .

(இ-ள்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்சேர்ப்பன் தேர்பூண்ட பரி அணிந்த மணியரவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கனிகளை விரும்புகின்ற புள்ளரவங்களைக்கேட்டு மணியரவமன்றென்று போந்தேன்; ஒளியிழாய் உள்ளுருகும் நெஞ்சினேனாகி எ-று. (க

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்திணையைம்பது முற்றிற்று.

---

* இதனை அல்லகுறிப்பட்டமை சிறைப்புறமாகக்கூறியதற் குதாரணங்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். சூ. 42); 'கூன்புணைந்து' என்பது அந்நூற் கண்ட பாடம். 'பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பியது' எனக் கொள்வர் அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர் (களவியல். 44

† இதனைக் 'குறியிறொப்புமை மருடற்கண்ணும்' என்பதற்கு உதாரணங் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருள். சூ. 20); 'தான் குறியுடன் வரவுணர்ந்து தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது' எனக் கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர் (களவியல். 44).

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

[எண்கள் - பாட்டெண்கள்.]

அணிகடற் - 50
அணிநிறமஞ்ஞை - 2
அழலவிழ்தாமரை - 25
இன்றல்க - 40
ஈர்ந்தண்பொழிலு - 45
உதிரந்துவரிய - 31
உள்ளார்கொல் - 4
எக்கரிழுமணல் - 48
எறிந்தெழுபாம் - 18
ஒல்லென்பெருவிக்கு - 28
ஒல்லென்பெருவலி - 29
ஓதந்தொருநற் - 46
கடிதோராடும் - 36
கானகநாடன் - 13
துளிரும்பருவத்தே - 30
கொடுந்தாளலவ - 42
கொடுமுண்மடற் - 49
கொடுவரிவேங்கை - 16
கொடுவிலெயினர் - 35
கொண்கன்பிரிந்த - 44
கொண்டுழிப்பண்டம் - 21
கோட்டமைவல்விற் - 34
கோடுயர்தோற்ற - 5
கோலச்சிறுகுருகின் - 24
கூனிவாய்ச்சிறுநீரை - 38
தண்வயலூரற் - 27
தெண்கடற்சேர்ப்பன் - 41
தேரோன்மலை - 7
தேர்மியர்சூழத் - 37
நூனவின்றபாக - 10
நெடுமலைநன்னாட - 19
பாவையும்பந்தும் - 33
பிரிந்தவர்மேனி - 8
புள்ளிப்பூந்தழை - 14
பெய்வளைக்கைபாய் - 26
பெருங்கடலுள் கலங்க - 47
பொரிப்புறப்பல்லிச் - 43
பொன்னிணர்வேங்கை - 11
போதார்வண்டூதும் - 22
மஞ்சிவர்சோலை - 17
மடலவைகா - 39
மல்லர்க்கடந்தான் - 1
மால்வரைவெற்ப - 12
மின்னுமுழக்கு - 3
முல்லைநறுமல - 6
யாணரகல்வயல் - 23
வருவர்வயங்கிழாய் - 9
விலங்கல்விளங்கிழாய் - 32
வெறிகமழ்வெற்ப - 20
வேங்கைநறுமலர் - 15

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் - பாட்டெண்கள்.]

அகவல் - அழைத்தல், 2.
அசைதல் - வருந்துதல், 32.
அணங்கிற்று - வருத்திற்று, 20.
அணங்கு - தெய்வம், 20, வருத்துந்
[தெய்வம், 47.
அணி - அழகு, 2.
அதர் - வழி, 16, 19.
அத்தம் - கடறு, 34. வழி 37.
அமர்தல் - விரும்புதல், 1. போரு
[தல், 13.
அமை - மூங்கில், 34.
அயர்தல் - கலங்குதல், 22.
அலமருதல் - வருந்தாநிற்றல், 20.
அல்கல் - இரவு, 40.
அறல் - அறன்மணல், 27.
அன்னோ - அந்தோ, 20.
ஆடுதல் - விளையாடுதல், 37.
ஆர - நிரம்ப, 42.
ஆரான் - அரிய ஆனிரை, 7.
ஆரிருள் - கங்குல், 16.
ஆர்தல் - நுகருதல், 22.
ஆழி - கூடலிழைப்பு, 43.
இணர் - பூங்கொத்து, 11.
இயம்புதல் - ஒலித்தல், 26.
இரங்குதல் - முழங்குதல், 2.
இரீஇ - பிரிந்து 16.
இருமை - பெருமை, 5.
இல் - மனை, 22.
இவர்தல் - படர்தல், 17.
இழுது - வெண்ணெய், 49.
ஈர்த்தல் - அறுத்தல், 20.
ஈர்ம்படை - குளிர்ந்த சேக்கை, 40.
உடன்று - மாறுபட்டு, 9.
உணர்கம் - அறிவாம், 10.
உரறி - ;முழங்கி, 4.
உருவொடுங்குதல் - மேனி மெலியா
[நிற்றல், 17.
உவத்தல் - விரும்புதல், 7.
உள்ளுதல் - நினைத்தல், 16.
உறைக்கும் - பெய்கின்ற, 5.
ஊச்சுதல் - உறிஞ்சுதல், 38.
எக்கரிடுமணல் - திரைவந்திட்ட
[மணல்
எஞ்சாமை - ஒழியாமை, 17.
எதிரி - எதிர்ந்து, 31.
எதிருதல் - தம்முட் டலைப்படு
எயினர் - வேட்டுவர், 35. [
எய்தாது - நிரம்பாது, 38.
எவ்வம் - இடும்பை, 44.
எழில் - அழகு, 10.
ஏக்கற்று - விரும்பி, 28.
ஏயினோர் - எதிர்ப்பட்டோர், 11.
ஏனல் - பசுந்தினை, 12.
ஐங்கூந்தல் - ஐவகைப்பட்ட கூந்
ஒடுங்குதல் - அடங்குதல், 42. [
ஒதுங்குதல் - மெல்லநடத்தல், 1(
ஒற்கம் - தளர்ச்சி, 48.
ஒன்றானும் - யாதானும், 21.
கடத்தல் - வெல்லுதல், 1.
கடம்பு - கடப்பந்தார், 1.
கடிது - விரைந்து, 36.
கண்படுத்தல் - துயிலுதல், 35.
கவி - மிக்க, 2.
கல்லதர் - கல்வழி, 37.
கவினுறுதல் - அழகுபெறுதல், 11.
கழூஉம் - கழுவுகின்ற, 12.
காண்டொறும் - காணுந்தோறும்,
காய்ந்து - கனன்று, 33. [31
காரம் - புண்ணிற்கிடுங் காரம், 24.
கார் - கார்காலம், 2 முகில், 31.
கானம் - காடு, 35.
கான் - காடு, 10.
குரல் - கதிர், 12.
குறை - காரியம், 42.
குன்றதரத்தம் - மலைவழி, 40.
கூம்பு - மொட்டு, 49.
கூர்தல் - மிகுதல், 4.
கேண்மை - நட்புநெறி, 23.

கூழுந்தாள்-கோடியிருந்தாள், 42.
காடுவில் - கோட்டியவில், 35.
காண்மூ - முகில்கள், 5.
கால்வாங்கு- சிதைப்பதுபோல, 4.
காடு - குவடு, 5.
காலம் - அழகு, 24.
ந்தனச்சாந்து - சந்தனக்குழம்பு, [24.
ார்தல் - புணர்தல், 24.
ாலுதல் - அமைதல், 7.
ால - நிரம்ப, 3.
தையாதி - அழியாதொழிவாயாக, [42.
னை - முட்டை, 43.
ரம் - கடறு, 35.
ழ்தல் - சுற்றுதல், 37.
சென்றீக - செல்வதாக, 10.
சேக்குதல் - தங்குதல், 40, 41.
சேத்தல் - சிவத்தல், 15.
டி - தசை, 35.
லைபிணங்குதல் - ஒன்றோடொன்று
[பிணங்குதல், 5.
ன்னைமார் - தமையன்மார், 47.
தருதல் - கொண்டுவருதல், 47.
தாழ்தல் - படிதல் 2.
தாழ்வீழ்த்தல் - தாள்செறித்தல், 10.
தாள்பிணங்கி - தாளோய்ந்து, 36.
திரிதரல் - உழலுதல், 22.
துஞ்சுதல் - துயிலுதல், 16.
துறைமுன்றில் [முன்றில் துறை] -
முற்றத்திற்றுறை, 37.
தெரிதல் - ஆராய்தல், 9.
தெரிப்புற - தெளிவுற, 43.
தெறூஉம் - சுடுகின்ற, 33.
தென்றல்வளி -தென்றற்காற்று, 30.
தேரோன் - தேரினையுடைய பகல
தேற - தெளிய, 21. [வன், 7.
தொகுத்தல் - திரட்டுதல், 46.
தோற்பித்தல் - தொலைவித்தல், 46.
நகையாகின்று - நகையாகாநின்றது,
நடுகல் - போரின்கண் இறந்தார் [26.
[பெயர்பொறித்து நட்ட கல், 35.
நவிலுதல் - பயிலுதல், 10.
நன்கு - மிகவும், 40.
நன்னெஞ்சு - மிக்கநெஞ்சு, 39.

நாணர் - நறுவிரைகள், 13.
நித்திலம் - முத்துக்கள், 48.
நிரந்து - மிடைந்து, 5.
நீத்தல் - துறத்தல், 34.
நீர்மை - தன்மை, 2.
நீலம் -நீலமலர், 24.
நுணங்குதல் - நுணுகுதல், 27.
நெறி -வழி, 22.
நொவ்விதா - கடிதாக, 10.
படர்கூர்தல் -துன்பமிகுதல், 39.
படர்தல் - போதல், 38.
பணிமொழி -மெல்லியமொழி, 2.
[இன்சொல், 4.
பரிதல் -காதலித்தல்,23.
பருவம் - காலம், 24
பிரியா - இடையறாத, 34.
புடை - மருங்கு, 49.
புரிதல் -விரும்புதல், 35.
புலத்தல் -ஊடுதல், 27.
புலம்படைதல் - தனிமையையடைத
புல்லுதல் - முயங்குதல்,29. [ல்.41.
புல்லெனல் - புற்கென்றல், 8.
புறவு - காடு, 12.
புனைதல் - செய்தல், 14.
பூந்தலைஅன்றில் - செம்பூப்போலுஞ்
[சூட்டினையுடைய அன்றில், 41.
பொருந்தினர் - துணைவர், 8.
பொற்ப - பொலிவுதோன்றும்வகை,
போதல் - கழிதல்,11. [8.
போது - மலர், 22.
மஞ்சு - முகில்,17.
மஞ்ஞை -மயில், 2.
மடவைகாண் - அறியாய்காண், 39.
மணி - நீலமணி, 2.
மயங்குதல் - மிடைதல், 1. அறிவு
[கெடுதல், 13.
மறவல் - மறவாயாக, 18.
மறை - களவு, 11.
மன்ற - மெய்யாக, 45.
மாண - மாட்சிப்பட, 23.
மாதர் - காதலையுடையாள், 37.
மாந்துதல் - தின்னுதல், 35.
மால் - பெருமை, 12.

மேலெலாம் - பண்டெல்லாம், 24.
யாணர் - வளமை, 23.
யாய் - அன்னை, 20.
யணங்குதல் - வளைதல், 12.
வண்டல் - விளையாட்டுச்சிற்றில், 44, [46.
வண்ணம் - நிறம், 27.
வதிதல் - தங்குதல், 40.
வதுவை - புதுமணம், 26.
வம்பு - நிலையின்மை, 9.
வயங்குதல் - விளங்குதல், 9
வரை - குவடு, 12.
வலனேரும் - எழாநின்றது, 1
வல்லென்றல் - வலிதாதல், 28.
வளி - காற்று, 5.
வள்வார்முரசு - தோலார்ந்தமுர
வாய்த்து - வாய்க்கச்செய்து
வார் - உயர்ந்த, 43.
வானம் - முகில், 2.
வியன் - அகன்ற, 29.
விலங்கல் - விலங்காதொழிக,
விலையொரீஇ - விலையைவேறு [து
வீழ்தருதல் - பெய்யாநிற்றல்,
வெடி - பிளவு, 36.
வெண்டேர் - பேய்த்தேர், 36.
வெறி - விரை, 20.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
0.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
1.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
2.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
3.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	6	0
4.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
5.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	4	0
2.	கனாநூல் (5) இனியநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	சோபிராதம் (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	6	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ..	0	8	0
9.	அநுமான விளக்கம்			
0.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
2.*	பன்னிருபாட்டியல்			
3.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
4.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
5.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
6.	திருவாரூருலா	0	8	0
7.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
8.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
9.	தேவையுலா	0	3	0
0.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
1.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
2.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)			
4.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
5.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	2	0
6.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
17.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	0	8	0
28.*	சந்திராலோகம்			
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
1.	[illegible]	0	4	0

32.	மனீஷாபஞ்சகம்	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1
36.	உவமானசங்கிரகம்	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0
39.	*பழமொழி மூலமும் பழையவுரையும் (முதல் 100 செய்)	1
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0
43.	மேகவிடுதூது	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0
46.	இராமோதந்தம்	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1
52.	கூடற்புராணம்	0
53.	திருவள்ளுவர்	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு ...	1
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0
56.	பாப்பாவினம்	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0
60.	சங்கரநயினார்கோயில் அந்தாதி	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர்
புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளவே

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய வி
களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்கு வ
சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வ
சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 31 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கி
இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. கை
செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0-வீதமும், கை
செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—12—0 வீதமும்
பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொ
இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும்
மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10
கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.

ஸ்ரீ:

[illegible] நூற்றந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

இவை

ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்துவான்

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்—எ.

இரண்டாம்பதிப்பு.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,

மதுரை.

1935

[விலை அணா-6]

ஸ்ரீ:

திருநூற்றந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

இவை

14680

ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்துவான்

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

THE MADURA TAMIL SANGAM

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்—எ.

இரண்டாம்பதிப்பு.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,

மதுரை.

1935

[விலை அணா—6]

ஸ்ரீ:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

அந்தாதி என்பது இறுதிமுதலாகத் தொடுப்பதாகும். அஃதாவது, பலவடிகளாலாயதோர் செய்யுளாயின், முன்னடியின் ஈற்றிலுள்ள எழுத்து, அசை, சீர் இவற்றிலொன்று வருமடியின் முதற்கண் வருதலும், முன்னடியேனும் முன்னடியிற் பெரும்பான்மையேனும் வருமடிமுதற்கண் வருதலும்; பலசெய்யுளான் ஆயதோர் நூலாயின், முற்செய்யுளின் ஈற்றிலுள்ள எழுத்து, அசை, சீர், அடி இவற்றிலொன்று வருஞ்செய்யுளின் முதற்கண் வருதலுமாம். ஒரு செய்யுளகத்து அடிகள் இவ்வந்தாதியாற் றொடுக்கப்படின், அஃது அந்தாதித்தொடையெனப்படும். ஒரு நூலகத்துச் செய்யுட்கள் இவ்வந்தாதியாற் றொடர்ந்துவரப்பெறின், அஃது அந்தாதித்தொடர்நிலையெனப்படும். இதனை அந்தாதித்தொகை என்றலும் உண்டு. இவ்வந்தாதிநூலெல்லாம் முற்செய்யுளி னிறுதியும் வருஞ்செய்யுளின் முதலும் ஒன்றாய்வருதலேயன்றிப் பெரும்பாலும் நூலிறுதிச்செய்யுளி னிறுதியும் நூன்முதற்செய்யுளின் முதலும் ஒன்றாகியும் வரும். அந்தாதித்தொடைச்செய்யுளும் அடிகளின் ஈறும் முதலும் ஒன்றாய்வருதலேயன்றிச் சிறுபான்மை அச்செய்யுளின் ஈறும் முதலும் ஒன்றாகியும் வரும். இத்திருநூற்றந்தாதி நூறுசெய்யுளும் அந்தாதியாகத் தொடர்ந்துவந்தமையேயன்றி, இறுதிச்செய்யுளின் இறுதியும் முதற்செய்யுளின் முதலும் முறையே 'பூக்கொண்டதே', 'பூக்கொண்டு' என ஒன்றாய்வந்ததனையும் நோக்கிக்கொள்க.

"உலகுடன் விளக்கு மொளிகிளர் அவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசன
மாசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை
யறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்தர தென்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே"

இவ்வந்தாதித்தொடைச்செய்யுளிற் பலவடிகளும் ஈறுட லும் ஒன்றாய்வந்தனவேயன்றிச் செய்யுளின் ஈறும் முதலும் ஒ வந்ததனையும் நோக்கிக்கொள்க. இவ்வந்தாதி, எழுத்து அ அடி இவைபற்றி ஈறுமுதலாத் தொடுக்கப்பட்டவாறே, எழு தாதி, அசையந்தாதி, சீரந்தாதி, அடியந்தாதி என நான்காக கப்படும். "உலகுடன் விளக்கும்" என்னும் ஆசிரியத்துள் தந்தாதி, அசையந்தாதி, சீரந்தாதி மூன்றும் வந்தன காண்க.

"ஆதியங் கடவுளை யருமறை பயந்தனை
போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை
போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய
சேதியஞ் செல்வநின் றிருவடி பரவுதும்"

இதன்கண் அடியந்தாதி வந்தது. இவ்வாறே அந்தாதிநூ ளும் எழுத்தசை சீரடிகள் அந்தாதியாகவருதல் ஆங்காங்குக் க கொள்க. திருவாய்மொழியிற் "கண்ணன் கண்ணல்ல தில்லை கண்ணே" என்னுஞ் செய்யுளீற்றடிப்பின் "ஏபாவம்பரமே யே கும்" என வேறுசெய்யுண் முதலடிவந்தது எழுத்தந்தாதிய "தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ தையலார்முன்பே" என்பதன் 'பேய்முலை யுண்டு சகடம்பாய்ந்து மருதிடை' என வந்ததும் அ அசையுஞ் சீரும் அந்தாதியாக வருவனவே, அந்நூலுள்ளும் நூலுள்ளும் மிகப்பலவாம். பதிற்றுப்பத்து நான்காம்பத்தின்கணுள் ௪, ௫, ௬-ஆம் பாட்டுக்கள் அடியந்தாதியாற் றொடர்ந்துவந்தன.

இனி ஒரு செய்யுட்கண் இறுதியடியி னிறுதியும் முதலடியி முதலும் ஒன்றாய்வருவனவற்றை மண்டலவந்தாதியென்றும் அ வாறு வாராதவற்றைச் செந்நடையந்தாதியென்றும், பல விரவிவ வனவற்றை மயக்கந்தாதியென்றும், எழுத்தசைசீர்களால் இடை யிட்டுவருவனவற்றை இடையிட்டந்தாதியென்றும், எழுத்த சீர்களால் இடையிட்ட அடியந்தாதியை இடையிட்டடியந்தா யென்றுங் கூறி, அவை மண்டலவெழுத்தந்தாதி, செந்நடையெழு த்தந்தாதி, மண்டலவசையந்தாதி, செந்நடையசையந்தாதி, மண் டலச்சீரந்தாதி, செந்நடைச்சீரந்தாதி, மண்டலவடியந்தாதி, செந் நடையடியந்தாதி, மண்டலமயக்கந்தாதி, செந்நடைமயக்கந்தாதி

மண்டலவிடையிட்டந்தாதி, செந்நடையிடையிட்டந்தாதி என விரிப்பாருமுளர். இவையன்றி மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, அளபெடையந்தாதிகளும் கூறுவர். இவ்வந்தாதித் தொடைவிகற்பமும் இவற்றிற் குதாரணமும் பிறவும் "ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதியென், றோதினர் மாதோ வுணர்ந்திசினோரே" என்னும் யாப்பருங்கலச்சூத்திரத்துக்குக் கூறிய விருத்தியுரையுட் கண்டுகொள்க.

மேலெடுத்தோதியவாறன்றி, இறுதிநின்ற சொற்பொருணோக்கத்தால் ஆகுபெயரால் அந்தாதியாகவருதலும் உண்டு. இதனை மாறனலங்காரவுரைகாரர் "இறுதிநின்ற சொற்பொருணோக்கத்தான் ஆகுபெயராற் சொற்றொடர் வருவனவுமுள. அதற்குச் செய்யுள்:

"பரிவதி லீசனைப் பாடி
விரிவது மேவ லுறுவீர்
பிரிவகை யின்றிநன் னீர்தூஉய்
புரிவது வும்புகை பூவே."

"மதுவார் தண்ணந் துழாயான்
முதுவே தமுத லவனுக்
கெதுவே தென்பணி யென்னா
ததுவே யாட்செயு மீடே."

இவை முதற்பத்தின் ஆறாந்திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டும் இரண்டாம்பாட்டும். இவற்றுட் பூ என்ற சொல்லின் பொருணோக்கத்தாற் சினையைக்கூற முதலை அறிவிக்கும் ஆகுபெயரால் அந்தாதித்தவாறு காண்க" எனக்கூறியவாற்றான் அறிந்துகொள்க. அந்தாதியை இயலிசையந்தாதி யெனவும், பொருளிசையந்தாதி யெனவும் இரண்டாகப்பகுத்து, இத்திருவாய்மொழிகளைப் பொருளிசையந்தாதி எனப் பணிப்பர் திருவாய்மொழியீட்டின் அரும்பதவுரையாளர்.

இவ்வாறு வரும் அந்தாதிவிகற்பமெல்லாம் தொல்காப்பியனார் கூறிய இயைபு (செய்-உ௩௧) என்பதன் வகையாய் அடங்கும்.

ஆண்டுப் பேராசிரியர் "பொருட்டொடராகவும், சொற்றொட
வும் செய்வது இயைபு எனப்படும்" எனவும், 'சொற்றொடர்
பது அந்தாதி எனப்படுவது' எனவும் கூறியவாற்றான் உண
கொள்க. இக்கருத்தானே மாறனலங்காரமுடையாரும்,

> சொல்லாற் பொருளாற் றொடருந் தொடர்நிலை
> யெல்லா மவற்று ளெழுத்தசைசீர்—மல்கு
> மடிசொற் றொடர்நிலை யந்த முதலாப்
> படிவைத் தனர்முன் பகுத்து (பொதுவியல். ௫.)

என்பதனால் அந்தாதியினைச் சொற்றொடர்நிலையென்று கூறி
இங்ஙனம் அந்தாதியாக ஒரு செய்யுளுட் பலவடிகளையும்
நூலுட் பலசெய்யுட்களையும் தொடுப்பது தமிழிற் றொ
தொட்டேயுள்ள பெருவழக்கமாம். இதனை யாப்பருங்கலவி
காரர் (௫௨) "பன்மணிமாலையும், மும்மணிக்கோவையும், உத
குமாரன் கதையும், தேசிகமாலையும் முதலாகவுடைய செய்யு
ளுள் அந்தாதி வந்தவாறு காண்க" எனவும், (௫௨) "இ
வெழுத்துஞ் சொல்லும் இடையிட்டுத் தொடுக்க செய்யுளந்
விகற்பம், உதயணன்கதையும் கலியாணகதையும் பன்மணிமாலை
மும்மணிக்கோவையும் என்றுமிவற்றுட் கண்டுகொள்க." எ
வும் கூறியதனானும், பேராசிரியர் "விருந்தேதானும், புது
கிளந்த யாப்பின்மேற்றே" என்னுஞ் செய்யுளியற்சூத்திரவுரை
"புதுவது கிளந்த யாப்பின்மேற்" றென்றதென்னையெனின், பு
தாகத்தாம் வேண்டியவாற்றாற் பலசெய்யுளுந் தொடர்ந்துவரச்செ
வது; அது முத்தொள்ளாயிரமும் பொய்கையார் முதலாயி
செய்த அந்தாதிச் செய்யுளும் என வுணர்க" என வுரைத்ததனா
பதிற்றுப்பத்தின்கட் காப்பியாற்றுக்காப்பியனார் பாடிய நான்
பத்து அந்தாதியாகத் தொடர்ந்துவந்ததனானும் அறிந்துகொ
பாட்டியலுடையார் கலம்பகம் பல்சந்தமாலை இணைமணிமாலை இ
டைமணிமாலை மும்மணிமாலை நான்மணிமாலை மும்மணிக்கோ
[illegible] மணிமாலை கலியந்தாதி ஒலியந்தாதி பதிற்றந்த
நூற்றந்தாதி முதலிய பலபிரபந்தங்களிற் செய்யுட்கள் அந்த
[illegible]

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

இவ்வந்தாதிச் செய்யுட்கள் எழுமுதல் ஆயிரம் இறுதியாகத் தொடர்ந்துவருவன என வுணர்க. சடகோபர் திருவாசிரியம் ஏழு பாட்டு அந்தாதியாகவந்தது; திருவாசகத்துக் கோயிற்றிருப்பதிகம் கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம் முதலாயின பத்துப் பத்துச் செய்யுட்கள் அந்தாதியாகத்தொடர்ந்தன. நீத்தல்விண்ணப்பம் ஐம்பதுசெய்யுட்களும் திருச்சதகம் நூறுசெய்யுட்களும் அந்தாதியாகத் தொடர்ந்தன. திருவாய்மொழி ஆயிரஞ்செய்யுள் அந்தாதியாகவந்தது. எல்லாப் பாக்களும் பாவினங்களும் இவ்வந்தாதியாற்றொடர்ந்துவரவும் பெறும்; பாவும் பாவினமுங் கலந்து அந்தாதியாகத்தொடர்ந்தது கலம்பகத்துட் காண்க. பாக்களுள் வெண்பாவும் பாவினங்களுட் கலித்துறையும் அந்தாதியாற் றொடர்ந்துவந்தனவே மிகப் பலவாம்.

> "வெண்பாக் கலித்துறை வேண்டிய பொருளிற்
> பண்பா யுரைப்பதந் தாதித் தொகையே"

என்று பன்னிருபாட்டியலாருங் கூறுதல் காண்க. இதனைக் கபிலதேவர் பரணதேவர் நக்கீரதேவர் காரைக்காலம்மையார் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் திருமழிசைப்பிரான் சடகோபர் வெண்பாவந்தாதிகளானும், திருவாதவூரர் நீத்தல்விண்ணப்பம், சடகோபர் திருவிருத்தம், சேரமான்பெருமாணாயனார் பொன்வண்ணத்தந்தாதி, நம்பியாண்டார்நம்பி திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருவரங்கத்தமுதனார் இராமாநுசநூற்றந்தாதி, கம்பர் சடகோபரந்தாதி முதலிய கலித்துறையந்தாதிகளானும் உணர்ந்துகொள்க.

இனித் திருநூற்றந்தாதி என்பது மேற்காட்டிய கலித்துறையந்தாதிகளைப்போல நூறு கலித்துறைகள் அந்தாதியாகத் தொடர்ந்துவர யாத்த திருவுடையதோர் நூலாகும். இது சொல்லானும் பொருளானும் சுவை பெரிது பயந்து, அருக்கக்கடவுளைப் பராவி வருதலின், இத்தமிழ்நாட்டுச் சைனர்பலராலும் சிறப்பித்துப் போற்றப்படுவது. இந்நூல் மயிலையிற் கோயில்கொண்டிருந்த நேமிசந்திரஸ்வாமி பெயரால் அமைந்தது எனவும், இந்நூற்கு, கூஷ்மாண்டியக்ஷி, இந்நூலாசிரியர்முன் வந்து [illegible] கூறிய, மயிலையிற் சைனசினாலயமொன்றிருந்ததை, [illegible]

வுரைக்கண் "தேனிமிர் பைம்பொழிற் றென்மயி லாபுரி, நீள்
கடவு ணேமி நாதர்" என வருதலான் அறியப்படும். இந்நூ
முகத்தும் "மறமே புரிந்து மயிலா புரிநின்று மன்னுயிர்கட், கற்
பொழியு மருட்கொண்டலே" என்பதனால், அந்நேமீசர் துதிக்
படுதலும் காண்க. இந்நேமீசர்கோயில் இற்றைக்கு முந்நூ
வருடங்கட்குமுன் கடல்கொள்ளப்பட்டதென்பர். இக்கோ
கடல்கொள்ளப்படுவதைத் தரிசனங்களால் ஜைனர் முன்ன
யுணர்ந்து, நேமீசர்விக்கிரகத்தைச் சித்தாமூர்க்கணுள்ள தங்க
மடத்துக் கொண்டுய்த்தனரென்பர். இந்நூல், தமிழறிந்த ஜைன
பலரால் நாடோறும் பாராயணஞ்செய்யப்படுகின்றது. இந்நூ
கண் ஜைனசமயக்கோட்பாடுகள் பல நன்கு தெளித்துரைக்கப்படு
கின்றன. அவற்றை இந்நூற் பொருளடக்கத்துக் கண்டுகொள்
இந்நூலியற்றப்பட்ட காலம் ஒருதலையாகத் துணியக்கூடவில்
ஆயினும், இந்நூற்கணுள்ள "முத்தனென்கோ" என்னுஞ்செய்யு
நேமிநாதவுரைகாரரால் எடுத்துக்காட்டப்படுதலானும், "அருந்த
டெழுதற வாழியப்பா" என்னுஞ்செய்யுள் சிவப்பிரகாசப்பெரு
திரட்டு என்னும் அரிய பழைய பெரிய தொகைநூலிற் சேர்க்
பட்டிருத்தலானும் (அநுபவக்கட்டளை, அதி—ஆட்சிய[illegible]
பாட்டு-அ) இந்நூல் நானூறுவருஷத்துக்கு முற்பட்டகாலத்தெ
பதுமட்டிற் கொள்ளத்தகும்.

இந்நூலாசிரியர் அவிரோதியாழ்வார், அவிரோதிநாதர் என
பெயர்பெறுவர். இந்நூலுரைகாரர் "புங்கவன் பூரணன்" என்ப
னுரையில் "பிறர்போலே ஆழ்வார் வீடுவேண்டியபதாம்" எனக் கூறு
லானும், இந்நூல் நாந்திச்செய்யுட்கண் "நாக்கொண்ட செ
சொல்விரோதி நாதனின்றமெய்ந்நூல்" என வுரைத்தலானு
அவ்விருபெயரும் இவர்க்குண்மை யுணர்ந்துகொள்க. முதற்க
வைஷ்ணவசமயத்திருந்த இவர், மயிலையில் நேமிசந்திரஸ்வாமி
நிதியில் ஜைனசமயாசாரியரொருவர் தரிசனங்களை மாணாக்கர்கட
உபதேசித்துக்கொண்டிருந்தபோது ஆண்டுச்சென்று, அவ்வாசி

து அறிவோடுகூடிய அறவுரைகளினின்று தம்நெஞ்சினை மீட்க ற்றாதுநிற்கையில் அவ்வாசிரியர்,

“மோக்ஷமார்க்கஸ்ய நேதாரம் பேத்தாரம் கர்மபூப்ருதாம்।
ஜ்ஞாதாரம் விஶ்வதத்வாநாம் வந்தே தத்குணலப்தயே”।

ன ஓர் சுலோகத்தை மொழியக்கேட்டு அதன்கணுள்ள “தத்குணப்தயே” என்பதன் ரகஸ்யார்த்தம் உணரவேண்டி அவ்வாசிரியரை வினாயினார்; அதற்கு விடையாக அவர் நம்சமயத்தவர்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு இவ்வகை நுணுக்கங்கள் உரைக்கப்படமாட்டா எனக் கூறினர். இவர் அதுகேட்டு அப்போதே அச்சமயப்பிரவேசஞ் செய்து, நேமிநாதர்கோயிலை ஒருமுறை வலம்வருதற்குள்ளே இந்நூற்றந்தாதியைப் பாடிமுடித்துப் பின் அவ்வாசிரியரால் உபதேசம் பெற்றனர் என ஜைனர் கூறுகின்றனர். இதுபற்றியே இவர் ஆழ்வார் எனப்பட்டனர்போலும். ஆழ்வார் என்னும் பெயர் வைணவப் பெரியார்க்கன்றி, பௌத்தசமயாசிரியர்க்கும்* வழங்கப்படுதல் நீலகேசித்தெருட்டுரையான் அறியப்படுகின்றது. இக்கதையினுண்மை இப்போது அறிதலரிதாயுள்ளது. இந்நூலாசிரியரது செய்யுட்டிறத்தை ஆராயுமிடத்து, இவர் பண்டைத் தண்டமிழ் நூல்களிலும் அவற்றுரைகளிலும் நன்று பயின்றவரெனவும், சீரிய கூரிய அறிவினரெனவும் மதிக்கப்படுகின்றார்.

இந்நூலுரையாசிரியர் பெயர் இப்பொது அறியப்பட்டதில்லை. இந்நூல் உரை, பொழிப்புரையும் விசேடவுரையுமாக வுள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரும் நூலாசிரியர்போன்ற கல்வியும் அறிவும் உடையரென்பது அவரது உரைத்திறத்தான் நன்கு விளங்குகின்றது. இந்நூல் ஒவ்வொருசெய்யுளிலுமுள்ள சொன்னயம் பொருணயங்களை எடுத்துக்காட்டியும் நுணுக்கங்களை விரித்து விளக்கியும், இரகசியமான ஜைனக்கொள்கைகளைத் தெள்ளிதிற் புலப்படுத்துந்திறலால் இவ்வுரையின் அருமையும் பெருமையும் போற்றத்

* ஈழம் அடிப்படுத்தாடையாழ்வார், தாதுஆழ்வார் என்ப.

தக்கன. அரிய இனிய இவ்வுரையினைப் பலரு முணர்தற்பொருட
இந்நூல் "செந்தமிழ்" வாயிலாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தலாயி

இவ்வுரையோடுகூடிய திருநூற்றந்தாதிப் பிரதியொன்று
வருடங்கட்கு முன்னே காஞ்சீபுரத்துக்கடுத்த திருப்பருத்திக்
றத்துள்ள மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கருமையர் அவர்களால் எனக்கு உ
கப்பட்டது. உரையருமையும் நூலினிமையும் நோக்கி, அவ்வெ
பிரதிகொண்டே என் சிற்றறிவிற்கியன்றவரை ஆராய்ந்து இ
வெளியிடலாயினேன்.

இங்ஙனம்,

ரா. இராகவையங்கார்,

செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ:

பொருளடக்கம்.

[எண்கள் - பாட்டெண்கள்.]

அஞ்சணம் கஅ
அநசனம் தவத்திற் [illegible] முதல் ௪0
அபூதவுவமை ௬
அரசர்க்குரிய [illegible]
அருக என்னும் [illegible] உக
அருகக் கடவுள் [illegible] தல் எ
அருகர், [illegible]
அருகர்க்கு [illegible] காட்சியும் [illegible]
அருகர்க்குரிய [illegible]
அன்பே [illegible] [-௯0
ஆ என்பது [illegible]
ஆகுபெயர் [illegible]
ஆசனம் [illegible]
இஞ்சி [illegible]
இய [illegible]
இரண்டு [illegible]
இரத் [illegible] [[illegible]
இருபத் [illegible]
இல்லறத் [illegible] யர் கஎ
இறந்தமுக்குற்றம்; [illegible] ௫க
இறைவிலைக [illegible] யதனிழுவா [illegible] செய்தல் ௬௬
இன் [illegible] இரசம் விகார [illegible] ௬௧
ஈசன [illegible] அஅ
உட்மை [illegible]
உம்மை வருவித்தல் க௫, உஅ, ௯எ, ௬௧, ௫௪, [illegible]
உலகம் பதினெண் [illegible] முடையது என்பது ௬௧
உவமை வருவித்தல் ௬௫, ௬0
ஊசிக்குழையில் ஆகாயம் காணல் [illegible] தெனல் ௬அ
எண்வகைச்செருக்காவன ௯௨
ஏழுகாலம், இழிவுகாலமென்னு மிரு கழற்சியுடைத் தலமென்பது ௬எ
ஐம்படையாவன உ௩
ஐவகைவிரதமாவன எ௯
ஓகாரம் விரித்தல் ௭௭
கஞ்மர் என்பது தேற்றப்பொருளில் வருதல் உ
கன்டு என்பது கேட்டு என்னும் பொருளில் வருதல் ௪அ
[illegible]மென்பது ௯ [illegible]
[illegible] பெய்த கற்பும் [illegible] பூவெள்ளமாதல் [illegible] [௧.௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கோ[illegible] கொண்டது [illegible] க அ
[illegible] (பொன்னுடை) ௯அ
கோவிலுக்குச் செரும் பிண்டி க
கொலைற்றலிங்கம் க௨
சமவசரணத்தின் சிறப்பு ௯0
சமவசரணம் பன்னிரண்டோசனை யுடைத்தென்பது கஅ, ௬௬
சித்திரத்திலுருவஞ் [illegible] தென்பது ௬௨
சிங்கம் என்பது [illegible] காட்டவருதல் (ஏழாயிரச்சிங்கம்) க௨
சீலாதி முதலாகிய அறுபொருள் ௯0
[illegible] இரவுண்ணாமை அக
சோர்க்கம் - [illegible] விகற்பம் க
சொல்லெச்சம் அக
சௌதர்மேந்திரன் கவ
தம்சாரியைக்குத் தன்சாரியை வருதல் தற்குறிப்பு எ [அ௨
தேவலோகத்தில் [illegible] யென்பது க௨

நரகம் ௯௫ ௪௭
நலம்புனைந்துரைத்தல் ௩௩
நல்வினை தீவினைகளை முறையே
பொன்விலங்கு இருப்புவிலங்காகக்
நால்வகைத்தேவராவார் ௧௧ [கூறல் ௯
நாற்கதியாவன ௩௮
பஞ்சபரமேஷ்டிகளாவார் ௪௯, ௮௩
பஞ்சாஸ்திகாயமாவன ௨௩
பஞ்சாஸ்திகாயம் பம்பத்திகாயமெனத் திரிதல் ௨௩
பரிணமைபரம்பரை ௧
பவணலோகத்தில் சினாலயம் இவ்வள வென்பது ௯௨
பவணலோகம் பத்தடுக்காயுள்ள தென் பது ௯௨
பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல் ௯, ௨௰, ௪௮, ௭௭
பன்னிருகணமென்னவெனல் ௪௰, ௫௯
பாசண்டமூடர் ௪௯
பாம்பு தோலுரித்தல் புறப்பற்றறுத்த தற்கும், நஞ்சுமிழ்தல் அகப்பற்றறுத் ததற்கும் உவமையாதல் ௧௯
பிரகிருதி பகடியெனவாதல் ௩
பிரபாவலயம் மூன்று ௮
பிரபாவலயம் மூன்றுமடிப்பாக விளங் குது என்பது ௬௩
பிரிகிலேயகாரம் விரித்தல் ௮௰
பிறப்புத்தோறும் சுற்றம் தடுமாறுவத ற்கு யாழிடுமணல் உவமையாதல் ௪௫
பிறிதுமொழிதல் ௪௩
பூமியிற் சினாலயம் இவ்வளவென்
போதிசோறு ௫௭ [
பொறிகளைத் தவணம்பண்ணுதலே மென்பது ௧௯
மத்தியதீபம் ௫௨
மாவாற்செய்த கோழியாலுங் கொ
பாவம் எய்தியமை ௪௨ [
மானஸ்தம்ப முதலியவற்றுடன் கோ
மானஸ்தம்பம், ஜினாலயவாயில்
டப்படுதல் ௨௨
முக்குடை ௭, ௨௧
மூக்குற்றமாவன ௧௨
மூழுமூடர் மும்மூடமெனத்திரி
மூவகை மூடமாவன ௯௨
மூவெளர், ௮, ௨௯,
மூன்றதிசயமாவன ௫௯
வட்டின் வம் எனக் குறைதல் ௯௰
விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற்றில்
லாகாதென்பது ௫௯
வினைகள் எட்டு ௩
வெள்ளாளர் ௬௯
வேப்பு பழுத்தாற் காக்கைக்கு
யாம் என்பது ௮௯
வேற்றுமை மயக்கம் ௨௰
ஜீவாதிபதார்த்தங்களின்னவெனல்

ஸ்ரீ:

தொகையகராதி.

[எண்கள்-பாட்டெண்கள்.]

அகாதிகர்மங்கள் நான்கு (௮௮) - ஆயுஷ்யம், வேதநீயம், கோத்ரம், நாமம்.

அதிசயம் மூன்று (௫௧) - ஸஹஜாதிசயம், கர்மக்ஷயாதிசயம், தைவீகாதிசயம்.

அஸ்திகாயம் ஐந்து (௨௫, ௨௧) - ஜீவன், அஜீவன், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம்.

ஆச்சிரமம் இரண்டு (௧௭) இல்லறம், துறவறம். இவையே தானம், தவம் எனக் கூறப்பட்டன. இவற்றைக் கிருகஸ்தாச்ரமம், யதியாச்ரமம் என்ப. கிருகஸ்தாசிரமம் தர்சநீகன், விரதிகன், யாமாயிகன், ப்ரோஷதோபவாஸி, ஸசித்தவிரதன், ராத்ரியஹூக்தன், பிரஹ்மசாரி, அநாரம்பன், அபரிக்ரகன், அநுமதிவிரதன், உத்திஷ்டபிண்டவிரதன் எனப் பதினொரு வகைப்படும் எனவும், யதியாசிரமம் யதி, ருஷி, முனி என மூவகைப்படும் எனவும் கூறுவர்.

இஞ்சி மூன்று (௧௮) - உதயதாம், பிரீதிதாம், கல்யாணதாம்.

உலகம் மூன்று (௧௫) - நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம்.

ஒளி மூன்று (௮, ௨௯, ௭௧) - ஆலோகம், பிரபாமூர்த்தி, கனப்பிரபை.

கல்யாணம் ஐந்து (௬) - ஸ்வர்க்காவதரணம், மந்த்ராபிஷேகம், மகாப்பிரஸ்தானம், கேவலோத்பத்தி, பரிநிர்வாணம்; ஸ்வர்க்காவதரணம் - ஸ்வர்க்கத்தினின்று இறங்குதல்: அம்தாவது உலகிலவதரித்தல். இதனைக் கர்ப்பாவதரணம் என்பதும் உண்டு. இது தீர்த்தங்கரர் பிறத்தற்குரிய தாய் தந்தையரை அவர் பிறத்தற்கு ஆறுமாதங்கட்குமுன்பே நால்வகைத்தேவரும் பூசித்தல் என்பர். மந்த்ராபிஷேகம், தீர்த்தங்கரர் பிறந்தபோதே நால்வகைத்தேவரும் மஹாவிருபாண்டுசிலையில் க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தால் மந்த்ரபூர்வகமாக அவரை மஞ்சனஞ்செய்தல்; இதனை ஜந்மாபிஷேகம் எனவுஞ்சொல்வர். மகாப்பிரஸ்தானம் - துறந்துசேறல். இதனைப் பரிநிஷ்கிரமணம் எனவும் கூறுவர். கேவலோத்பத்தி - தானும் பிறிதுமாகிய ஸகலத்தையும் உணருங் கேவலஞான முண்டாதல். பரிநிர்வாணம் - காதி அகாதி நிர்மூலத்தவித்தபதப்ராப்தி என்பர்.

கணம் பன்னிரண்டு (௫௧) - முனிவரர், ஆர்யாங்கனைகள், கொலையை விடவுடன்பட்ட விலங்குஜாதி, பவணர், வியந்தரர், சோதிடர், கற்பவாசியர், பவணர்மனைவியர், வியந்தரர்மனைவியர், சோதிடர்மனைவியர், கற்பவாசியர்மனைவியர், சக்கரவர்த்திகள்.

கதி நான்கு (௯அ) - நரககதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவகதி.

கஷாயம் பதினாறு (௫௧) - இவை அநந்தாநுபந்திக்ரோதம் முதலாக சஞ்ஜ்வலனலோபம் ஈறாகக் கிடந்தன. இவற்றை "தெளிவரும் தெழுவுபட்டார்" என்னும் சிந்தாமணிமூலத்திலெப்பச் செய்யுட்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய வுரையானுணர்க. அனந்தமானகஷாயம் என்றது அநந்தானுபந்தி மானகஷாயத்தினை.

காதி நான்கு (அஅ) - ஞானாவரணீயம், தர்சனாவரணீயம், மோஹனீயம், அந்தராயம்.

குடை மூன்று (உ௬) - சந்த்ராதித்யம், நித்யவிநோதம், ஸகலபாஜநம்.

குத்தி மூன்று (எ௫) - மனம் மொழி காயம் அடங்கல்.

குற்றம் மூன்று (௪உ, ௫௧) - காமம், வெகுளி, மயக்கம்.

கேவலி நால்வர் (௬௦) - கேவலி, அநகாரகேவலி, அந்தர்முகூர்த்தகேவலி, சிருதகேவலி. இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர் கேவலி. இராமன் முதலியோர் அநகாரகேவலி. ஆதிசக்ரவர்த்தியாகிய பரதர் அந்தர்முகூர்த்தகேவலி. விஷ்ணு நந்திமித்ரர், அபராஜிதர், கோவர்த்தனர், பத்ரபாகு சுருதகேவலி: என்பர்.

சிறப்பு எட்டு (அ௦) - பிரபாவலயம், தேவவாத்யம், திவ்யத்வனி, ஸிம்மாசனம், அசோகவிருக்ஷம், வெண்சாமரை, புஷ்பமாரி, முக்குடை.

செருக்கு எட்டு (௬உ) - பிறப்பு, குலம், வலி, செல்வம், வனப்பு, சிறப்பு, தவம், உணர்வு. இவற்றை அஷ்டஸ்மயம் என்பர்.

ஞானம் ஐந்து (௧௩, அஅ).

திரவியம் ஆறு (௬௦) - சீவன், புற்கலம், தருமம், அதருமம், ஆகாசம், காலம். இவற்றை ஷட்த்ரவ்யமென்பர்.

தேவர் நால்வர் (௬௬) - பவணர், வியந்தரர், சோதிடர், கற்பவாசியர். கல்பாதீதர் [illegible] என்பதும் உண்டு. (சீவகசிந்தாமணி - [illegible] ௬௦.)

நரகம் ஏழு (௪௭) - இரத்தினப்பிரபை, சருக்காரப்பிரபை, வாலுகாப்பிரபை, பங்கப்பிரபை, தூமப்பிரபை, தமப்பிரபை, தமத்தமப்பிரபை.

பதார்த்தம் ஒன்பது (௧௦) - ஜீவபதார்த்தம், அஜீவபதார்த்தம், புண்யபதார்த்தம், பாபபதார்த்தம், ஆச்ரவபதார்த்தம், பந்தபதார்த்தம், ஸம்வரபதார்த்தம், நிர்ஜரபதார்த்தம், மோக்ஷபதார்த்தம்.

பரமாகமம் மூன்று (௨௬) - அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமம். அவை பன்னிரண்டும், பதினான்கும், பதினாறுமாக நாற்பத்திரண்டாம்.

பரமேஷ்டிகள் ஐவர் (௪௬) - அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சாதுக்கள்.

பிராகாரம் ஏழு (௧௮) - மானஸ்தம்பம், ஜலகாதிகை, புஷ்பவனம், சைத்தியவிருக்ஷம், துவஜபூமி, சித்தார்த்தவிருக்ஷம், ஸ்தூபஹர்மாவலி.

பொறி ஐந்து (௬௮) - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

மித்யாத்வம் ஐந்து (௬௮) - ஏகாந்தமித்யாத்வம், விபரீதமித்யாத்வம், விநயமித்யாத்வம், ஸம்சயமித்யாத்வம், அஜ்ஞானமித்யாத்வம். இவை முறையே புத்தன், [illegible], தாபதன், [illegible], மஸ்கரி என்னும் [illegible] என்பர்.

மூடம் மூன்று (௬௦) - உலோகமூடம், தேவதாமூடம், பாஷண்டமூடம்.

ரத்நத்ரயம் (௨௪) - ஸம்யக்தர்சனம், ஸம்யக்ஞானம், ஸம்யக்சாரித்ரம். இவற்றை நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் என்ப. இவை மூன்றுங் கூடிப் பிறவிக்கொருமருந்தாகலின் இவற்றைத் திரியோகமருந்து எனவுங் கூறுவர்.

விரதம் ஐந்து (எக) - கொலை, பொய், களவு, கள், காமம் ஐந்தனையு முற்றத் துறத்தல்.

விஷயம் ஐந்து (௬௮) - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம்.

வினை எட்டு (எசு - ௩) ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம்.

ஸ்ரீ:

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் - பாட்டெண்கள்.]

அகலா - நீங்கா ச
அங்கணம் - இடம் கஅ
அசைவு - தளர்வு அங
அச்சு - உயிர் உக
அச்சுதன் - கேடில்லாதவன் உo
அஸ்தி - பஞ்சாஸ்திகாயம் உகூ
அடர்ஆர்மலர் - தகடுநெருங்கியபூ உக
அடர்மண்டலம் - நெருங்கிய கூட்டம்
அடுதல் - கொல்லுதல் ருக [அo
அணைதருநேமி யாதனார் - கிட்டப்பட்ட சக்கரத்தினைத்தையுடையர்
அணைவல் - கிட்டல் ருகூ [ருகூ
அண்ணல் - ஸ்வாமிகள் சுo
அத்தன் - ஸ்வாமி கூகூ
அத்திகளாதல் - இரக்குந்தொழிலினராதல், எலும்பு ஆதல் சா
அந்தம் - முடிவு கஎ
அந்தரம் - ஆகாயம் உஅ
அந்தரித்தல் - பேதித்தல் சுஉ
அமரர் - தேவர் கூ
அம்பராம்பர - திசையாடையுடையவ
அரண் - ஆதாரம் சங [னே உஉ
அரி - சிங்கம் கூசு
அரித்து - படைத்து கசு
அரிமான் - சிங்கம் சுஉ
அரு - சித்தபதம் கரு
அருங்கலம் - ரத்நத்ரயம் எo
அருந்திரையம் - பெறுதற்கரிய ரத்
அல் - மெய் உக [நத்ரயம் சுo
அவம் - பயனற்றது கசு
அவா - ஆசை கூச
அழகு - நன்மை கூ
அளித்தல் - கொடுத்தல் நரு
அறம் - தர்மம் ருசு, சுஉ
அறப்பின்றி - அதிகனூரமாய் அக
அறியாப்பொருள் - வீடு உ

அறுக்கும் - கெடுக்கும் ச
அறுபதம் - வண்டு கங
அன்பு - பக்தி அக
ஆ - ஆக கரு
ஆடகம் - பொன் கூ
ஆட்புகுந்தேன் - அடிமையாகப் பு
ஆரியம் - வடகலை எங [ந்தேன் உ
ஆர்கலி - கடல் சுo [ல் உ
ஆர்தல் - நிறைதல் கச, உண்ணு
ஆர்வம் - விருப்பு உo, ஆசை ருச, ப
ஆழி - தர்மசக்கரம் கூஅ [ருக
ஆள் - ஆட்படுதல் சக
இசையார் - உடன்படார் அங
இஞ்சி - மதில் கஅ
இடர் - துன்பம் உசு, வருத்தம் ருக
இடைதல் - வருந்துதல் கஅ
இந்தனம் - விறகு கரு
இந்திரியம் - ஐம்பொறிகள் கஎ, இ
இம்பர் - இவ்வுலகம் உஉ[புலன்கள்
இயைதல் - பொருந்துதல் கூக
இரண்டின்றியொன்றாம்பத்தி - வே
தெய்வமில்லை யென்கிற ஒப்பற்
பக்தி சo
இரிதல் - கெடுதல் உசு
இருளோவிய - மயக்கமொழிந்த ரு
இன்செய்யவாய் - இனிமையும் சி
-ப்புமுடையவாய் அஉ
ஈர்தல் - அறுத்தல் எo அரிதல் எரு
உகுதல் - கெடுதல் சரு
உடை - வஸ்திரம் கூஅ
உட்கார் - பயப்படார் சுஅ
உய்தல் - பிழைத்தல் எசு, கூரு
உய்ப்பாய் - செலுத்துவாய் ரு
உளகர் - உள்ளானவர் சுக
உள்ளல் - நினைத்தல் கஉ
உறுவது - இலாபம் கங

உற்பத்தி - தோற்றம் ௭௯
உன்னுதல் - கருதுதல் ௫௯
எத்தர் - வீரகர் ௪
எயில் - கோட்டை ௯௫
எவன் - யாது ௯௭
என்கடவோம் - என்னகடப்பாடுடை-
யோம் ௯௯
ஏகம் - ஒன்று ௭௯
ஏகுதல் - செல்லுதல் ௪௫
ஏய்தல் - ஒத்தல் ௭, ௪௩
ஏழாம்நரகம் - தமத்தமப்பிரபை ௪௭
ஏழாயிரச்சின்னம் - ஏழாயிரமும், எஞ்
[சிய சிற்றெண்ணும் ௯௨
ஐவகைப்பூஞ்சரம்பற்றினன் - காம
[ன் ௪௯
ஒண்மை - அழகு ௪
ஒருவண்ணம் - ஒருபடி ௫௮
ஒருவுதல் - கடத்தல் ௯௭
ஒவ்வாநெறி - மித்தியாமார்க்கம் ௯௧
ஒன்னார் - பகைவர் ௪௮
ஓசனைத்தாய் - ஓசனைவிரிவுடைய
[தாய் ௧௮
ஓதனம் - சோறு ௯௫
ஓர்தல் - அறிதல் ௧௪
கடி - மணம் ௯௯
கடிது - விரைவு ௮௬
கண்ணல் - கருதல் ௯
கண்ணவனார் - கருத்துடையவர் ௨௫
கதம் - கோபம் ௫௨
கதிர்க்காந்தம் - ஒளியையுடைய கா
[ந்தம் ௯
கத்தி - மாறுபட்டு ௭௯
கந்தித்தல் - பரிமளித்தல் ௫0
கந்துகள் - தம்பங்கள் ௯௮
கயம் - யானை ௯௮
கருமை - பெருமை ௫௯
கவல் - கவலை ௭௯
கழிதல் - சாதல் ௩௩
கழிவிழி - தோற்பித்தவிழி ௫௪
களபம் - சந்தனச்சேறு ௯௪
களிகள் - மாதங்கர் ௨௫
களிப்பு - செருக்கு ௯௪
கறவு - சினக்குறிப்பு ௫௨
காஞ்சிரமரம் - எட்டி ௮௬
காட்சி - தரிசனம் ௨௯, ஸம்யக்தரிச
[னம் ௬0
காமர் - அழகு ௩௨
காயெரி - சுடுகின்றதீ ௩௪
கார்க்கமலம் - குளிர்ந்ததாமரை ௫0
காவி - துன்மார்க்கம் ௩௩
கில்லார் - மாட்டார் ௪௨
குஞ்சி - மயிர் ௫௪
குணம் - குளிர்ச்சி, மணம் ௯௧
குணித்தல் - விசாரம் ௨௩
குத்தி - அடக்கம் ௭௫
குபதர் - தீநெறியோர் ௯௯, ௮௨
குயிற்றுதல் - பண்ணல் ௪௮
குளிர்பிண்டி - பாவமாகிய வெப்பத்
தைநீக்கிக் குளிர்விக்கும் பிண்டி ௧
குனித்தல் - ஆடுதல் ௯
கூடக்கொண்டு - கூடுதலைக் கொண்டு ௧
கேட்டார் - (கேள் - தார்) சுற்றத்தி
[னொழுங்கு ௧0
கேவலம் - ஞானம் ௮௮
கேள் - சுற்றம் ௧0
கேள்வி - வார்த்தை ௪௨
கையர் - திருடர் ௯௪
கொண்டல் - மேகம் ௧, ௨
கொண்மூ - மேகம் ௮
கொய்சகஞ்சேருடை - பெண்ணுடை
[௪௮
கொலை - வருத்தம் ௪௭
கோகிலம் - குயில் ௧
கோலம் - அழகு ௫௪
சகம் - உலகம் ௭, ௭௮, ௯௮
சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுமவன்
[௯௭
சங்கை - மித்தியாத்வம் ௯௮
சத்திரம் - குடை ௭, ௭௮
சமைத்தல் - பண்ணுதல் ௭௮
சரணம் - திருவடி ௭
சனகர் - இட்டனர், மகளிர் ௯௧
சித்தி - சித்தியென்னும் நகர் ௪0,
மோக்ஷம் ௪௯, ௭௨
சிந்தித்தல் - நினைத்தல் ௧௩
சித்திரன் - தலைத்திரள் ௨௩
சிவம் - நன்மை ௧௭
சிறப்பு - அதிகம் ௮௧
சீர் - புகழ் ௮௧
சுடர் - பஞ்சேந்திரி ௨௯
சுதம் - பரமாகமம் ௫௨
சுத்தி - நிர்மலம் ௨௯
சுமடர் - மூடர் ௧0
சுரர் - தேவர் ௮௯
சுழல்துன்பம் - நிரயத்துன்பம் ௨0
சூழ்தல் - விசாரித்தல் ௪௨
சூழ்த்தல் - வளைத்தல் ௨0
செஞ்சுடர் - சூரியன் ௪௩

செம்பத்தி - செவ்விதாகிய அன்பு ௨௩
செயபாதங்கள் - பாவத்தைப்போக்க
[வல்லதிருவடிகள் ௮௨
செவ்வழி - செவ்வியமார்க்கம் ௬௰
செற்றம் - வெறுப்பு ௨௰, கோபம் ௭௫
செறல் - வெல்லுதல் ௬௯
சேதியம் - கோயில் ௯௩
சொர்க்கம் - கூத்தின் விகற்பம் ௯
சோமன் - சந்திரன் ௬௬
தந்தி - யானை ௱
தமித்து - தனியே ௨௩
தம்பம் - தூண் ௨௨, தறி ௨௯
தரு - கற்பகதரு ௧௫
தருமத்தரை - தருமகண்டம் ௧௫
தவம் - துறவறம் ௧௭
தளை - விலங்கு ௯, ௫௮
தனம் - பொருள் ௯௫
தாங்குதல் - தரித்தல் ௭
தார் - ஒழுங்கு ௪௰
தாவில் - குற்றமற்ற ௧௯
தானம் - இல்லறம் ௧௭
திக்கு - உலகம் ௮௮
திரிதல் - கெடுதல், சுழலுதல் ௮௯
திரிவிதக்குற்றம் - மூக்குற்றம் ௯௮
திரு - இலக்குமி ௭
திரையம்புசாக்கடல் - அலையெறியாத
கடல் ௩௬
தினைத்துணை - தினையளவு ௮௫
தீர்த்தல் - ஒழிதல் ௮௮
தீர்த்தர் - அருகர் ௯௩
துகள் - குற்றம் ௯௩
துய்த்தல் - இன்னல் ௮௯
துன்னுதல் - நெருங்குதல் ௫௧
தூண்டல் - செலுத்தல் ௨௭
தூர்தல் - நிறைதல் ௪௰
தெவ் - பகை ௧௯
தெறுவது - நீக்குவது ௯௩
தேங்கணை - தேனையுடைய பூவாளி
தேசு - ஒளி ௬௩ [௮௭
தேய்த்தல் - சுருங்கல் ௫௨
தொடி - வளையல் ௯
தோளல் - துளையிடல் ௪௰
நகாநின்ற - ஒளிவிடாநின்ற ௬௫
நசை - ஆசை ௬௨
நம்பல் - விருப்பம் ௩௮
நயர் - மக்கள் ௮௯

நரை - விடம் ௩௬
நல்கல் - கொடுத்தல் ௧௨, பயன்ப
நறை - கள் ௮௩ [
நாடுதல் - தேடுதல் ௯௫
நிரந்தரம் - எப்பொழுதும் ௩௪
நிலா - ஒளி ௭௮
நிவப்பு - உயர்வு ௯௧
நீடுமலர் - அதிசயத்தால் எக்காலு,
[ளநாகியபூ (
நீரணை - குணம் அணைந்த ௯௧
நுவலுதல் - அருளிச்செய்தல் எ(
நெறி - வழி ௫௭
நேர்தல் - உடன்பாடு ௫௯
நைதல் - வருந்துதல் ௬௩
நொடிவரை - சிறுபொழுது ௩௩
நோன்மை - பொறுமை ௬௭
பகர்தல் - சொல்லுதல் ௩௩
பசுமை - அழகு ௧, செவ்வி ௨௯
பணித்த - அருளிச்செய்த ௨௩
பணித்தல் - கொடுத்தல் ௧
பனை - பருமை ௯
பதம் - செல்வம் ௧௫, வழி ௬௰
பத்தனம் - பட்டணம் ௬௰
பந்தம் - கட்டு ௫௫
பந்தித்தல் - கட்டுதல் ௫௰
பரம் - மேல் ௬௯, ௭௯
பரத்திரயம் - மேலானதாகத்திரய
பரவாதிகள் - பரசமயிகள் ௫௧ [௨௪
பரவை - பரப்பு ௩
பரிதல் - அறுத்தல் ௯, ௫௮
பரித்தல் - சுமத்தல் ௧௯, தரித்தல் ௯௧
பருவம் - காலம் ௯௭
பல்லூழி - நெடுங்காலம் ௧௬
பல்வினை - தீவினை ௨௰
பவம் - பிறப்பு ௨௯
பளகர் - மூடர் ௯௰
பறத்தல் - விரைதல் ௫௧
பற்பதம் - பர்வதம் ௩
பாக்கியம் - புண்ணியம் ௨
பாடந்தரித்து - ஒதியுணர்ந்து ௯௨
பாதகம் - வஞ்சகம் ௫௯
பாத்தல் - பகுத்தல் ௮௯
பானையா - நிலந்தோயா ௯௧
பாரித்தல் - பன்னல் ௯௧
பார்த்திபர் - அரசர் ௮௯
பாவினை - தியானம் ௮௮

பாணல் - நீலோற்பலம் ௫௯
பிணங்குதல் - மாறுபடுதல் ௯௯
பிறழ்தல் - விளக்கம் ௮௭
புகா - புகுந்து ௩௪
புக்குற்ற - அடைந்த ௭௪
புந்தி - மனம் ௪௦௦
புரத்தல் - காத்தல் ௩௭
புரத்திரயம் - முப்புரம் ௨௪
புரந்தரலோகம் - தேவலோகம் ௩௨
புலன் - [illegible] ௫௪
புழை - துளை ௨௩
புற்புதம் - குமிழி ௩
புன்னெறி - மித்தியாமார்க்கம் ௨௨
பூரணை - நிறைவு ௯௨
பெருங்குழி - கடல் ௨௦
பொய்க்குறைவாழ்க்கை - நிலையாமை யெனு[illegible] இம்மைச் செல்வம் ௩
பொன்னுலகம் - தேவலோகம் ௧
போதல் - [illegible] ௪௦
போதி - அரசமரம் ௨௪
மக்க - [illegible]
மண்டலம் - [illegible] ௮௦
மதிநூல் - [illegible] ௨௯
மயம் - [illegible]
மயரிகள் - [illegible] ௫௩
மன்னுதல் - [illegible] ௯௫
மா - [illegible] ௯
மாசனம் - மந்திரி புரோகிதர் முதலியோர் ௩௩
மாத்திரை - கணம் ௨௫
மாடம் - ஆகாயமார்க்கம் ௨௪
மாரி - [illegible] ௩௪
மாருதம் - காற்று ௯௩
மால் - ஆசை ௧
மாருவனம் - [illegible] விட்டமனம் ௪௭
மாறு - [illegible] ௯௯
மாறுங்கணைநூதல் [illegible] - [illegible] ௪௮
மிசைதல் - புசித்தல் ௮௩
மிச்சம் - [illegible] ௨௩
மிச்சர் - மித்தியாவாதிகள் ௧௦
மிடைதல் - நெருங்குதல் ௫௩
மித்தாச்சமயம் - பரசமயம் ௬௦
மீ - மேல் ௮௪
முக்கியம் - தலைமை ௭௩
முடங்கல் மஞ்சலயம் - சிறியமனமாகிய தாமரை ௩௦
முடை - நாற்றம் ௮௭
முத்தி - சித்தி ௧
முந்து - பழமை ௯௯
முந்துற - முற்பட ௯௯
முளரி - தாமரை ௯௩
முள்ளி - முள்ளிப்பூ ௯௩
முறி - தளிர் ௭௩
முனைவன் - ஜினேசுவரன் ௫௩
முன்னல் - கருதல் ௧௧
முன்னை - பழமை ௯௨
மெய் - உடம்பு ௯௦, ௯௪
மெய்ந்நூல் - பரமாகமம் ௯௨
மெய்ம்மை - உண்மை ௫௫
வதம் - விரதம் ௪௧, ௪௨, ௫௨
வந்தரர் - வியந்தரர் ௯௨
வம் - வாருங்கள் ௯௩
வம்பு - புதுமை ௮௭
வயிரி - விரோதி, [கமடன்,] ௩௪
வரிப்பீலி - அழகியபீலி ௮௭
வரை - கல் ௩௪
வளம் - பேரின்பம் ௩௩
வற்ற - உலர ௭௫
வற்றேறு - வல்லேறு ௯௩
வம்பமா - குதிரை ௩௫
வன்றறி - வலியதம்பம் ௭௭
வாசி - குதிரை ௪௦௦
வாய் - நா [ஆகுபெயர்] ௮௪
வாய்வலம் - சொல்வல்லபம் ௨௦
வார்தளிர் - நீண்டதளிர் ௩௦
விதி - கருமம் ௯௨
வித்தி - விளைவித்து ௫௯
விபூதி - செல்வம் ௯௪
விம்ம - கனக்க ௭௫
விளிவருதல் - முன்னிற்றல் ௯௪
வீழ்தல் - விருப்பம் ௧௩
வெங்கலன் - வெப்பன் ௯௯
வெள்ளிவான் - சுக்கிலத்தியானம் ௬௯
வேட்டை - கொலை ௫௯

ஸ்ரீ:

மேற்கோள்விளக்கம்.

[௨௬-ஆம் பாட்டுரை.]

"சக்கர னான்முகன்........................மாத்தன் றுணிபு."

சக்கர னான்முகன் சங்கரன் பூரணன்
புத்தன் கபிலன் கணாதனென் —றித்திறத்
தேகாந்த வாதிக ளென்கெட்ட வாதம்போ
லாகாத மாத்தன் றுணிபு. (அறநெறிச்சாரம்)

சக்கரன் வைணவர்க்குக் கடவுள். நான்முகன் பிரமவாதியர்க்குக் கடவுள். சங்கரன் சைவர்க்குக்கடவுள். பூரணன் ஆஜீவகமதத்தருக்கு ஆப்தன். இதனை "உலையாவிறைவன்" என்னும் **நீலகேசி ஆசீவகவாதசருக்கவுரையில்** "வாக்கியப்பிரவிருத்தியும் ஊக்கியும் நரை திரை முதலாயினவும் உடையனல்லனாகி ஆகாசதலத்து இந்திரதநுசப்போலத் தோன்றுந் தோற்றத்தை யுடையனாகிக் குற்றம்படாத வறிவினையுடையன் **பூரணன்** என்னும் எம்முடைய ஆப்தன்" எனவும் "மூன்றாற்றலுடைப் புலிமூன்றும் பிழைத்த பின்னை" என்னுந் **தருமவுரைச்சருக்கவுரையில்** "மூடத்தினீங்கினோர் பாஷண்டிகளைத் தபோதனரென்றும் அரி அர புத்த **பூரணாதிகளை** ஆப்தரென்றும் புத்திபண்ணார்" எனவும் வருதலான் உணர்ந்துகொள்க. புத்தன் பௌத்தருக்கு ஆப்தன். கபிலன் சாங்கியருக்கு ஆப்தன். கணாதன் வைசேஷிகருக்கு ஆப்தன். "வீட்டினார் நெறியென விரித்து மேலையோர், காட்டினார் பலருளுங் கணாதனேயெனா, மீட்டினான்" என **வைசேஷிகவாதத்து** வருதல் காண்க. தருக்கம் ஏகாந்தவாதம், அநேகாந்தவாதம் என இருவகைப்படும். வைணவர் முதற் கணாதன் இறுதியாகக்கூறப்பட்ட எழுவரும் ஏகாந்தவாதிகளாவார். சைனர் ஒருபொருட்கொருபோதே உண்மையு மின்மையு முதலாயின கூறுதலான் அநேகாந்தவாதிகளாவார். ஏகாந்தவாதிகளான பரவிதாந்திகளுடைய குதர்க்கவாதம்போலத் தீயது ஆகாதாம், ஆருகதருக்கு ஆப்தனான அருகபரமேட்டியின் றுணிபு என்க. எண் என்பது எண்ணுத் தருக்கம். எண்கெட்டவாதம் தருக்கங்கெட்டவாதம், அஃதாவது குதர்க்கவாதம் என்பது.

ஸ்ரீ:

இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்.

[சஉ-ஆம் பாட்டுரை.]

“ சித்திரத்துருவுஞ் சிதைத்தலாகாது ” என்பது அறநூல்.

[சாக-ஆம் பாட்டுரை]

நனைந்தவளெனக் கூறுரைத்தார் ”

உரைமேற்கோள் நூல்கள்.

க. திருக்குறள்.

உ. நாலடியார்.

ங. அறநெறிச்சாரம்.

ச. அருங்கலச்செப்பு.

ரு. சிந்தாமணி.

சா. யசோதரகாவியம்.

ஸ்ரீ:

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

[எண்கள் - பாட்டெண்கள்]

அச்சமல்லாவல் லு	உ௬
அடியேனறிவற்	௯
அடையுமவருமை	௪௮
அதிசோகமோடய	௫௭
அந்தரமேலொரு	௨௮
அருளொடெழுமற	௫
அவஞ்செய்கின்ற	௧௭
அறியோமருந்தயி	௭௩
இச்சிங்கை	௭௮
இடார்பவக்கங்கு	௨௯
இரக்கும்பொழி	௩௭
இருவினைவேலை	௯௭
ஈசனென்று லு	௭௧
என்னுடைமாலை	௭௦
எரிஇன்றுபோற	௬௬
என்செயலாம்வினை	௮௨
என்னெஞ்சமேபிட	௧௮
என்னையிம்மன்னுல	௬௫
ஓத்தகலாமதி	௪
ஒருத்தருமத்தர்கள்	௩௫
ஔிவந்ததீழ	௯௪
ஒன்றறியீரமுழு	௩௭
ஓர்கின்றிலையுனை	௧௪
கதமொழிதீர்யிலை	௫௨
கந்தாதிகளென்	௯௧
கருந்திரைகாணினும்	௬௦
கற்பகமேகரு	௩
காலங்கழிதொழுங்	௫௪
குணதரரேமுனரி	௫௧
குற்றம்விட்டார்	௭௫
கேவலமுற்பத்தி	௧௧
கைகூத்தக்கடிதன்	௮௯
கொண்டல்களினூர்	௨
கொண்மூவொரு	௧௭
சங்கையஞ்சார்தளர்	௬௮
சத்தியமேயொன்று	௭௧
சாமரைசங்கு	௪௪
சித்திரஞ்சில	௨௪
சிறப்பின்றிவ்வாழ்	௮௧
சூடர்மண்டலஞ்	௮௦
சுத்திமையத்தானுடை	௨௧
சேற்றுதகாதிக	௮௮
சோதியுமப்புவனத்	௧௩
சொல்லார்பிறர்க்	௪௨
தம்பத்தின்மேற்	௨௩
தாக்குவளைக்கரச்	௮
தாமரையேயெத்	௭
தூன்றிதின்டே	௨௭
தெய்வதப்பெருன்	௭௬
தெளிக்குந்திரு	௧௮
தொல்லுமேபடை	௩௮
தோணமரச்செயித்	௪௦
நற்றவர்க்குச்சித்தி	௪௬
நாயகத்தேவர்த	௮௪
நிரந்தரநான்மை	௩௨
நினைத்தனைபாவிலும்	௮௫
நின்மாமலர்ப்பதக்	௩௫
நீசாரையிடங்	௪௩
நெறிச்செல்லுரு	௫௮
படினும்படார்தவம்	௮௧
பண்ணவரோர்சக	௨௫
பத்தர்நற்சித்தனைப்	௬௧
பரம்பரற்றிங்க	௪௧
பரித்தமலர்ப்பதத்	௮௬
பலகொல்லாமனைப்	௬௬
பறந்துபுக்குப்பா	௫௬
பாடுவனேசில	௫௧
பாரிடையீரிரு	௧௨
பிணங்கோமெவ	௬௯
புகலின்றநோயிறு	௪௫
புக்கவன்பூரணன்	௧௯
புண்ணியமாணசெம்	௯
பூக்கொண்டு	௧
பூசனையாற்	௧௬
பெயர்த்தன்பரிம்பர்	௨௨
பெறுமவருமுவல	௧௩
போயபித்திரு	௭௨
பொன்குணமாமணிப்	௩௯
போலிபொரு	௩௩
மடங்கலிருசனம்	௩௦
மணியாபரணமு	௮௭
மலர்த்தாய்வாய்று	௬௪
மாருமணல்கொண்டு	௪௭
மிரையார்தசை	௮௩
முக்குற்றநீக்கிய	௭௪
முத்தவெண்கோ	௩௧
முத்திற்பொலிகுடை	௪௦
முக்தியபோரையில்	௧௦௦
மும்மடிசூழ்ந்த	௯௩
மூண்டனையென்	௧௨
மொழித்தேனியம்பு	௫௩
மோகங்களாற்சில	௩௧
வக்தனவெண்ணரை	௧௫
வந்திக்கவும்புகழ்	௫௦
வரையம்புகாவெரி	௩௪
வழுவதல்லாவதம்	௪௬
வாழ்த்துதிதின்புகழ்	௨௦
விலைவருமாறு	௧௦
வீடும்வினைகளின்	௫௫
வேடந்தரித்து	௬௨

ஸ்ரீ:

அவிரோதியாழ்வார்

இயற்றிய

திருநூற்றந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

நேமீசர்துதி

மறவே முனிக்கு மலிலா புரிநின்ற பன் னுயிர்கட்
கறவே மொழியு மருட்கொண்ட லேயத னஞ்சிவந்த
நிறவே கரியவொண் மாணிக்க மேநெடி நாளொளிக்கும்.
பறவே நிரிந்த வெறையடி யேனைப் பொருத்தருளே.

நூல்.

பூக்கொண்டு பொன்னுலகங் கொடுப் பானைப் புலவர்செஞ்சொற்
பாக்கொண்டு முத்தி யளிக்கவல் லானைப்பைங் கோகிலங்கள்
கூக்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யானைக் குணம்புகழ்வான்
மாக்கொண்டல் வீழ்துளி யென்னவென் பேய்மன மால்கொண்டதே.

இதன் பொருள். அன்பரிடுகின்ற பூக்களைக்கொண்டு தேவலோகத்தைக் கொடுக்கவல்லவனைப் புலவர் செஞ்சொலாலே தொடுக்கப்பட்ட கவிகளைக் கொண்டு சித்தியைக் கொடுக்கவல்லவனை, அழகிய குயில்கள் கூவுதலைக் கொண்டணுகும் குளிர்ந்த பிண்டிமூலிலிருப்பானை அவனுடைய அநந்த ஞாநாதி குணங்களைப் புகழ்வான்வேண்டிப் பெரிய கொண்டலின் வீழ்கின்ற துளியை எண்ணுவதாக ஆசைப்பட்டதனையொக்கும் என்னுடைய பேய் மனம் ஆசைப்பட்டது **என்றவாறு.**

சுவாமியை ஆத்மார்த்தமாக அர்ச்சனைசெய்பவர்க்குக் கல்வியும் ஞானமும் சால வேண்டா வாதலால், அவர்க்குப் பொன்னுலகமும், பிறந்திறக்கும் வரிசையினையுடைய மனிதர்விஷயத்திலன்றிக் கடவுள்விஷயமாகப் பாடுவோர் கல்வியொடு ஞானமு முதிர்ந்தோராதலால், அவர்க்கு மோக்ஷமும் கூறப்பட்டன. காமங்களையெல்லாம் க்ஷயம்செய்தவர் பெறும் வீடு பாடினவர்

பெறுவார் என்பது, மலர் பிஞ்சு காய் கனி என்னும் பரிணாமபரம்பு யாற் பெறப்பட்டது. ஸ்வாமி வீற்றிருக்கும் அசோகிற் குயில்களில்லா னும் விருக்ஷங்களுக்குக் கூறும் இயற்கையடை சிறப்பித்தற்பொருட் வந்தது. மாவிலிருக்கும் கோகிலத்தைப் பிண்டியிலிருப்பதாகக் கூற மோ எனின்;—மாவும் அசோகும் மன்மதனுக்குக் கணையாக மல கொடுத்தலானும், மாதர்கள் மேனிக்கு உவமையாக அசோகந்தளிர் ம தளிரையே கூறுதலானும், இவ்விரண்டும் ஒருங்கே வசந்தகாலத்தின்க ணை தளிர்விடுதலானும் அக்காலத்திற் றளிரைக் கோதித்தின்றல் குயி இயற்கையாதலால் இதனிடத்துந் தங்கியிருத்தல் கூறலாமென்க*. கு பிண்டி-பாவமாகிய வெப்பத்தை நீக்கிக் குளிர்விக்கும் பிண்டி. மாக்கொ டல்-ஊழிக்காலத்தில் இடைவிடாமற் பெய்யும்படி மிகவும் நீருருக்கொண் மேகம். பெரிய மேகத்தின் றுளிகள் வரையறுத்தல் கூடாமைபோல ஸ்வ யின் குணங்களும் வரையறைப்படுத்தக்கூடா எனத் தெரிந்துகொள் மூணர்வில்லாமற் புகழப்புகுந்தேனென்பார் "பேய்மனம்" என்றார். பே மனம்-விபரீதத்தையடைந்த மனம்; பித்துப்பிடித்த மனமெனப் பொரு கூறினும் பொருந்தும். தான் விரும்பிய ஒரு பொருளையடைதற்கு ஸ முயற்சிகளையும் செய்தும் கிட்டாதாயின் அதனுடைய நினைப்பே மேவி ஒருவனுக்கு வெறிபிடிக்கும்; அதுபோல, கடவுளின்பொருட்டுத் தமக்கு பித்தேறியதென்பார் "பேய்மன மால்கொண்டதே" என்றார்; என்பது ஒருபக்ஷம். (

கொண்டல்கண் டீர்கொடை குன்றுகண் டீர்புய மென்றுகொண்டே
தொண்டர்கண் டாரையெ லாந்துதி யாவண்ணந் தொல்லுலகிற்
பண்டுகண் டேயறி யாப்பொரு ளீயவெண் பாக்கியத்தாற்
கண்டுகொண் டேன்பிண்டி நீழலின் கீழொரு கற்பகமே.

இ-ள். கொடை மேகத்தையொக்கும்; தோள் மலையையொக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பிறர்க்கடிமையாகிக் கண்டாரையெல்லாம் நாக் புகழ்ந்துசொல்லாதபடி பழைய உலகத்திடத்துப் பண்டு கண்டறியா மோக்ஷத்தை எனக்குத் தர, என் புண்ணியத்தாலே இப்பொழுது கண் கொண்டேன், பிண்டிநீழலின்கீழே இருப்பதொரு கற்பகத்தை; எ-று.

இதனால் இம்மைகருதி ஒருவனைப் புகழ்வேனோ என்பதாம். கண்டீ என்பது தேற்றப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். தொண்டர்போல எ

---

*"கூங்குயில் — விழாக்கொள விரிந்தது வீரன் பிண்டியே" என்று சிந்தாமணியினும் (முத்தி-௩௧௩.)

உவமச்சொல் விரிக்க. நாற்கதியும் யாருமறிந்ததாகலின், வீடு அறியாப்பொருளாயிற்று. ஈய-கொடுக்க. (உ)

கற்பக மேகரு ணைக்கட லேகடல் போற்குணத்தெம்
பற்பத மேபக டிப்பகை வாபர வைப்புனன்மேற்
புற்புத மேயன்ன பொய்க்குடி வாழ்க்கையைப் பே ட்டு
னற்பத மேயடைந் தேன்சுமந் தேகு நளினமொத்தே.

இ-ள். கற்பகத்தருவே! கிருபாசமுத்திரமே! குணக்குன்றமே! *என்வினைக்கும் பகைவனே! பரந்த புனன்மேலெழுந்த குமிழிபோல நிலையாத செல்வத்தைவிட்டு நிலைபெறுவதாக, நினது திருவடிகளைத்தாங்குந் தாமரைப் பூவைப்போலச் சரண்புகுந்தேன்; எ-று.

இதனால் செனன மரண துக்கத்தைப் பிறப்பிக்குஞ் செல்வத்தை வெறுத்தாராயிற்று. பற்பதம்-பர்வதம். பிரகிருதி என்பது கருமம்; அது பகடிஎனவாயிற்று. பரவை-பரப்பு. புற்புதம்-குமிழி. நளினம் ஆகுபெயராற் றாமரைப்பூ. பொய்க்குடிவாழ்க்கை-நிலையாமையே குடிகொண்டிருக்கிற இம்மைச்செல்வம். 'பொய்க்குடில் வாழ்க்கை' என்று பாடங்கூறி நிலையில்லாத தேகத்திலிருந்து வாழ்தலை என்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (ங)

ஒத்த கலாமதி யொன்றிரண் டொக்குமொண் பொற்குடைக்கீ
ழுத்தகல் யாணமொ ரைந்துடை யாபடி யோமினுமெய்ப்
பத்தர்க ளாயுனைப் பற்றிநின் றேவினைப் பற்றறுக்கு
மெத்தர்க ளோபெறு வாரிறை வாநின தின்னருளே.

இ-ள். தம்மிலொத்துநீங்கா மதி மூன்று ஒரிடத்திற்சேர்ந்ததுண்டாகில் அவற்றையொக்கும் அழகிய பொற்குடைக்கீழ் வீற்றிருக்கின்ற அத்தனே! பஞ்சகல்யாணத்தையுடையாய்! அடியோங்களினும் உண்மையான அன்பராகி உன்னை வழிபட்டு வினைகளின் பற்றைக்கெடுக்கும் வீரகர்மாத்திரமோ நின தினிய அருளைப் பெறுவார்; எ-று.

இதனால் நினதருள் யாமும் பெறவேண்டாவோ என்பதாம். கல்யாணம் ஐந்தாவன;—ஸ்வர்க்காவதரணம், மந்த்ராபிஷேகம், மகாப்பிரஸ்தானம், கேவலோத்பத்தி, பரிநிர்வாணம் என்பன. எத்தர்களோ - இதனுள் ஓகாரம் பிரிநிலை. (ச)

---

* எண்வினையாவன;—ஞானவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் என்பன.

அருளோ டொழமற வாழியப் பாபிற வாழியிற்பா
யிருளோ வியகலா யேறவுய்ப் பாயிங் கியங்களென் னு
மருளோ டுழலு மனத்தென்னை யாட்கொண்ட மற்றுனக்குப்
பொருளோ புவனங்கண் மூன்றையு மாட்கொள்கை புண்ணியனே.

இ-ள். பொருளு மின்பமுமான கடலுள் உயிர்கள் வீழாதே மயக்கத் யொழித்து வீட்டுநெறிசெலுத்தும் அறவாழியப்பனே! ஐம்புலன்களோடு கூடி மருண்ட மனத்தையுடைய என்னை அடிமைகொண்ட வுனக்கு தெருண்டமனத்தையுடைய மூவுலகத் திந்திரரையும் அடிமையாகச்செய் கொள்ளுதல் ஒருபொருளோ புண்ணியரூபியே! எ-று.

இதனால் அதனை வியப்பித்த தியாது சொல்லாய்; நீலத்துகில் ஒருவண் மும் ஏலா; வெண்டுகில் யாவும் ஏற்குமாதலால், என்னை அடிமைகொண் தே அரிதென்பதாம்.

அறத்தை முன்னே பிரித்தலாற் பிற வென்றது பொருளும் இன் பமும் ஆயிற்று*. மருண்டமனம் என்றதினாலே தெருண்டமனம் வருவ தாம். இருளோவிய கரை - மயக்கமொழிந்த கரை; எனவே வீடாயிற் மற்று-அசை. ஆகுபெயராற் புவனமூன்றில் இந்திரராயிற்று. (

புண்ணிய மானசெம் பொற்றளை போலப்பொல் லாவினையாற்
பண்ணிய பாவ விருப்புத் தளைபரிந் தேறவுய்த்தற்
கண்ணிய வெங்கதிர்க் காந்தங்கண் டீர்கதிர் மாமதிபோற்
றண்ணிய வாண்குடை மூன்றுடை யானடித் தாமரையே.

இ-ள். உலகுள்ளீர்! தீவினையாகிய இருப்புவிலங்குபோலே நல்வினை யாகிய பொன்விலங்கையும் அறுத்து வீட்டுநெறி செலுத்துவதற்குக் கருதப் பட்ட காந்தக்கண்டீர்; மூன்று குடைகளையுடையான் அடித்தாமரைகள். எ-று.

இதனால் இவனது ஆற்றன்மிகுதி கூறியதாம். இதனுட் பொற்றளை போல என்னிற் காந்தம் பொன்னைப் பற்றாததனால் இருப்புத்தளைபோல என மாற்றி அபூத வுவமையாக்கினும். பாவத்தை இருப்புத்தளையாகவும் புண்ணியத்தைப் பொற்றளையாகவும் கூறினரென்க. பரிதல்-அறுத் தல். கண்ணல்-கருதல். கதிர்க்காந்தம்-ஒளியையுடைய காந்தம். (ச

* "அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்-பிறவாழி நீந்த லரிது" [illegible]

தாமரை யேயெத் தவங்கள்செய் தாய்சக மூன்றினுக்குந்
தாமரை சேயென்று சாற்றுவ போலுமுச் சத்திரத்தாந்
தாமரை சேர்திரு வைத்திரு மார்பிற் றரித்தவர்செந்
தாமரை யேய்சர ணந்தலை மேற்கொண்டு தாங்குதற்கே.

இ-ள். மூவுலகத்திற்கும் இவரே தலைவர் பிறரல்லர் என்று உலகுக்குச் சொல்லுவனபோலும் மூன்று குடையினையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருவை மார்பிலே தரித்தவருடைய தாமரைப்பூவை யொத்த திருவடிகளை நீ தலைமேலே தரித்தற்குத் தாமரைப்பூவே நீ முற்பவத்திலே என்ன புண்ணியஞ்செய்தாய்; எ-று.

இதனால் யாமும் அத்தவஞ்செய்யச் சொல்லாய் என்று தாமரையைப் புகழ்வாரைப்போலே முன்னே சரணுகியாரைப் புகழவந்ததாம். பூவுலகு முழுதும் புரந்த அரசர்க்கு ஒரு கொற்றவெண்குடையே விருதாகவுடைய வழக்கம்பற்றி மூவுலகுங் காப்பவர்க்கு மூன்று குடைகள் வேண்டுமாதலின், சுவாமியின் றிருவடிமேல் நிழற்றுகின்ற முக்குடைகளையும் மூவுலகத்திற்கும் தலைவரென்பது உணர்த்துவனவாகத் தற்குறிப்பேற்றஞ்செய்தார். (எ)

தாங்கு வளைக்காச் சக்கர வாழ்வொடுந் தாமரைமேற்
பூங்கு வளைக்கண்ணி யொடும் புல்லுடன் போர்த்தகொண்மூ
நீங்கு வளைத்திகழ் நீள்சுடர் போல்வினை நீங்கலும்புக்
காங்கு வளைக்கவெம் மூவொளி யான்மெய் யடியவர்க்கே.

இ-ள். மேகநீங்கிய சுடர்போல வினைநீங்கலோடும் வளைத்துக்கொண்ட *மூவொளியினையுடையான்றன் அன்பர்க்குச் சக்கரவர்த்திவாழ்வோடு, திருமகள்வாழ்வோடு, புல்லோடு வாசியில்லை; எ-று.

இதனாற் பற்றற்றே வினைநீங்கவேண்டுமாதலால் நினது அடியவர் செல்வத்தை மதியார்; பிறர்மதிப்பர் என்பதாம். தாங்குவளை - தரித்த அத்தகடகம். அத்தாமரை-மூன்னிற்கவியிற் சுட்டு. கொண்மூ-மேகம். (அ)

அடியே னறிவற் கழகிய வாதவ மாடகமாங்
கொடிசேர் நிரைமதிற் கோபுரக் கோயில்சூழ் றேவல்செய்ய
முடிசே ரமரர்கண் மொய்த்தெங்கு நிற்பர்சொர்க் கங்குனிப்பார்
தொடிசேர் புயத்துச் சுரேந்திரர் சேர்பணைத் தோளினரே.

---

*"பரம [illegible]

இ-ள். என்னுடைய சுவாமிக்குக் குற்றேவல்செய்யக் கோயிலெங்கு நெருங்கிநிற்பர் முடிபொறுத்த தேவர்கள்: அவருடைய தேவிமார் கூத்தை யாடுவர்: ஆதலாலே இவரது தவமகிமை நன்றாயிருந்தது; எ-று.

இதனாற் பற்றற்றோர்க்கு இவையேலா என்று பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்‌ லாம். அழகு-நன்மை. ஆ என்றது இழிபு. ஆடகம்-பொன். சொர்க்கம்என்றது கூத்தின்விகற்பம். குனித்தல்—ஆடுதல். (க

தோளா மரச்செவித் தூரா வயிற்றுச் சுமடர்க்கெல்லாம்
வாளா விருக்க வரந்தரு மோவஞ்ச மற்றநெஞ்சோ
டாளா னவர்க்கல்ல தாயிரக் கண்ணம ரேந்திரர்க்குங்
கேளா முதற்பொருள் கேட்டார்க் குரைக்குமெங் கேவலியே.

இ-ள். இந்திரர்க்கும் கேட்டார்க்கும் முதற்பொருளையுரைக்கும் எனது *கேவலஞானி, வஞ்சமற்ற நெஞ்சுடனே அடிமைப்பட்டவர்க்கல்லது தொளையிடாத மரச்செவியினையும் நிறையாத வயிற்றினையும் உடைய மூடர்க்கெல்லாம் அவர் வாய்திறவாதேயிருப்ப வேண்டிய வரத்தைக் கொடுப்பனோ: எ-று.

இதனாற் பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூவகையுமின்றி எவ்வுயிர்க்கும் அருளுடையனாதலாலே †மிச்சரும் துதிக்கில் உடனே வரந்தரும் என்பதாம். அறங்கேளாமையாலே தொளைபடாச்செவியென்றும் அநசனமே தவத்திற்கு முதலாதலின் அந்த விரதம் அவர்க்கு இல்லாமையால் தூராவயிறு என்றும் கூறினர். தோளல்—துளையிடல். தூர்தல்—நிறைதல். கேளாமுதற்பொருள்—ஒருவரும் கேளாத ஜீவாதிபதார்த்தங்கள். அவை ஜீவபதார்த்தம், அஜீவபதார்த்தம், புண்ணியபதார்த்தம், பாபபதார்த்தம், ஆச்ரவபதார்த்தம், பந்தபதார்த்தம், ஸம்வர பதார்த்தம், நிர்ஜரபதார்த்தம், மோக்ஷபதார்த்தம் என்பன. கேட்டார்க்கும் என உம்மை வருவிக்க. கேட்டார்-சுற்றத்தினொழுங்கு. (கேள்-சுற்றம், தார்-ஒழுங்கு.) எனவே பன்னிருகணம் என்பது பெற்றாம். அவை;—ரிஷிகள், தேவஸ்திரீ இராஜஸ்திரீமுதலான ஆர்யாங்கனைகள், ஜோதிஷ்கஸ்திரீகள், வன்னியேகஸ்திரீகள், பவனஜஸ்திரீகள், தவனவாசிகள், வியந்தரர், ஜோதிஷ்கர், கல்பவாவிகர், சக்கரவர்த்தி முதலான நரவரர்கள், திரியக்வர்க்கம் என்பன. (௪0)

கேவலர் முற்பத்தி யாமள வேகிளர் பூசனைக்கென்
றேவலி யற்றுமவ் விந்திர னுக்குமுன் னெண்குணத்தெங்
காவல னைக்கவிப் பார்வளைப் பார்முளைப் பார்களைப்போன்
மூவுல கத்துள்ள நால்வகைத் தேவரு முன்னுவரே.

---

* கேவலஞானம்-திரிகாலவுணர்ச்சி † மிச்சர்-மித்தியாவாதிகள்.

இ-ள். எம் காவலனுக்குக் கேவலஞானம் உதிக்குமளவிலே அவனைப் பூசனைசெய்வதாகத் தேவர்களை ஏவல்கொள்ளும் சௌதர்மேந்திரனுக்கு முன்னே கவிப்பார்போலவும் வளைப்பார்போலவும் மூளைப்பார்போலவும் மேலுலகம் மத்திமலோகம் பவணலோகமுடையராகிய நால்வகைப்பட்ட தேவர்களும் பூசைசெய்யக்கருதுவர்; **எ-று.**

இதனால் மூவுலகும் ஏவல்செய்யக்கருதலாலே இவனது தவமகிமை இருந்தவாறு என் என்பதாம். அவரவர் ஆசனம் கம்பித்தலான் அறிந்து கருதுவரென்க.* நால்வகைத்தேவர்—பவண வியந்தர சோதிட கற்பவாசியர். முன்னல்—கருதல். (௬௧)

முன்னையென் வல்வினை போக்கிமுக் குற்றத்தை நீக்கிமுத்தி
பின்னையு நல்க வமையும் பெருமபிறப்பறுத்த
வுன்னையு மென்னையு மன்றிமற் றொன்றுமுள் ளாமலுள்ளந்
தன்னையு நின்னருள் போல்வச மாக்கித் தரப்பெறினே.

இ-ள். பெருமானே! உன்னையும் என்னையும் அல்லது வேறொன்றையும் நினையாதபடி பண்ணி, யார்கண்ணு மொப்ப நீ அருள்செய்வதுபோல என்னெஞ்சை வசமாக்கித்தர வல்லையாகில் வினையும் குற்றமும் நீக்கி யான்பெறுகின்ற முத்தி பின்பேயாகிலும் தரவமையும்; **எ-று.**

இதனால் வினைகெடுதற்கு மனமே முதற்காரணமென்பதாம்; "செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை, யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்"† என்றாராகலின். முன்னை-பழமை. முக்குற்றம்-காம வெகுளி மயக்கங்கள். உன்னல்—நினைத்தல். அருமைபற்றிப் பெறின் என்றார். (௬௨)

பெறுவது மூவுல காளும் பெருமை யருமைபொய்ம்மை
தெறுவது நாதனைச் சிந்திப் பதுசிறு முள்ளிமொய்க்கு

---

* இப்பூவுலகில் ஏதேனும் விசேடம் நிகழுமாயின் தேவர்களுடைய ஆசனம் நடுக்கமுறும் என்பதும் அக்குறிப்பால் அதனை அறிந்து அவர்கள் செய்யவேண்டுவனவற்றைச் செய்வரென்பதும் ஜைன பௌத்தர்களுடைய கொள்கை. இதனை, "தரணேந்திரன் தனது ஆஸனங்கம்பித்தலில் அறிந்து" எனவரும் ஸ்ரீபுராணவசனத்தாலும், "ஈண்டுநீர் ஞாலத் திவன்செய விந்திரன்—பாண்டுகம்பளந் துளக்கிய தாதலின்" (காதை-௧௭, அடி-௨௮, ௨௧) எனவும், "தனது பாண்டு கம்பளந் தானடுக் குற்ற தன்மை நோக்கி" (காதை, ௨௧, அடி-௨௧, ௨௨) எனவும் வரும் மணிமேகலையடிகளாலும் உணர்க.

† திருக்குறள், வினைசெயல்வகை—௭.

மறுபத மாமென வைம்புலன் மேல்விழுந் தாவதங்கட்
குறுவது மேது முறுததும் பேதைக ளோர்கிலரே.

இ-ள். ஒருவனுலகிற் பெறும் பயனாவது மூவுலகுமாளத்தக்க பெருவு பெறுவதே; அதற்குக் காரணம் யாதோவென்னில் மிச்சமீங்குதலும் இறை வனைச் சிந்திப்பதுமே; பேதைகள் அதனை அறியாதே முள்ளிப்பூவிலுள் தேனுக்கு விரும்பி மொய்க்கின்ற வண்டுபோலச் சிற்றின்பத்தை விரும்பித் தங் ளுக் குறுவதாவதும் உறுததாவதும் அறிகின்றிலர்; எ-று.

இதனால் இவ்விரண்டும் பிறழியார் நீயவை செய்யவேண்டுமென மன திற் குறுகிகூறியதாம். இதனுள் சிறியமுயற்சியாலே பெரியபயன் பெறவு யிருக்க அதுதவிர்ந்து பெரியமுயற்சி செய்து சிறிதுபயனும் பெறுகின்றிலரென் பது தோன்றப் பேதைகள் என்றார்; மிச்சம்-பொய். சிந்தித்தல்-நினைத்தல், அறுபதம்-வண்டு. வீழ்தல்-விருப்பம். உறுவது-இலாபம். ஆவதென்பதனை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. (கரு)

ஓர்கின் றிலையுனை யோனிக டோறும்பல் லூழியுய்த்து
மார்கின் றிலையின்னு மாசைநெஞ் சேயினி யந்தகனார்
சார்கின்ற போதுனக் குச்சரா ணார்சொல்லுந் தாமரைப்பேர்
தூர்கின்ற பாதால் வாலுரி யார்மற் றொருந்துணையே.

இ-ள். நெஞ்சமே! சாதலொருதலையே; நீயோ அறிகின்றிலை; உன்னை யோனிகடோறும் நெடுங்காலம் வினைசெலுத்த அனுபவித்தும் ஆசை நிறைகின் றிலை; கூற்றங் கொண்டுபோகின்றவழிக்குத் துணைவேண்டாவோ; நீ யார்துணை யென்று இருக்கின்றாய்; ஜிநேசுவரனல்லது உரியாருண்டாகிற் சொல்லாய்: எ-று.

இதனால் ஜிநதர்மமல்லது சரணில்லையென்பதாம். இதனுள் "வேற்றுவ ரில்லா நுமரூர்க்கே செல்வினும் வெருண்டீர்போல, வாற்றுணைக் கொள்ளா தடிபுறத்து வைப்பீரே யல்லீர்போலுங், கூற்றங்கொண் டோடத் தமியே யொருநெறிக்கட் செல்லும் போழ்தி, னாற்றுணைக் கொள்ளீ ரழகலா லறி வொன்று மிலிரோ போலும்"* என்றார் பிறரும். முடியாதகாரியம் முடியிடுவரோ வென்பது தோன்ற ஆசைநிறைகின்றில என்றார். †"முடிவு மிடையூறு முற்றி யாங் கெய்தும்-படுபயனும் பார்த்துச் செயல்" என்றாராகலின். ஆர்தல்-நிறைதல் அந்தகன் எமன் சொற்றதாகலின் உரியாரவனென்றார். (கச

*நீலகேசி தருமவுரை கேசகா—சுகூ. †திருக்குறள், வினைசெயல்வகை—௬

ஒருத்தரு மத்தர்கள் போலுணை ராருயி ரோம்புமெங்க
டிருத்தரு மத்தால் லாச்சிறு மானிடர் சேர்ந்தவர்க்குத்
தருத்தரு மத்தரை யோடுவிண் ணோர்பதந் தந்துபின்னு
மருத்தரு மத்தரை யாதிபட் டாரக ரரம்பரிசே.

இ-ள். தம்மையடைந்தவர்க்குத் தருவைப்போலே நரேந்திரபதத்தையும் தேவேந்திரபதத்தையும் தந்து முறையே சித்தபதத்தையும் தருகின்ற சுவாமியாமவரை ஆதிகர்த்தாவாமென்கிற முறைமை எமது ஜிநதர்மத்துள்ளாரல்லது பிறரொருத்தரும் உன்மத்தரைப்போலே அறியார்; எ-று.

இதனால் மெய்ந்நூலா லுண்மைவிளங்குவதல்லது பொய்ந்நூ லுண்மை விளக்காவாதலின் மிச்சா ருணாரரெனப்பதாம். *"உலகநூ லோதுவ தெல்லாங் கலகல" என்றார் பிறரும். இதனுள், தருவைப்போலேயென இரண்டாமுருபும் உவமையும் விரிக்க. வரையாது கிழல்செய்தலாலே தருவென்றார். தருமத்தரை-தருமகண்டம். விண்ணோர்பத மென்பதனாலே நரேந்திரபதம் வருவித்தாம். பதம்-செல்வம். அரு-சித்தபதம்; "பண்டென்றேடறியாப்பொருள்" என்றார் மேலும் (உ). உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. (கரு)

பரித்த பலர்பதத் தாருருக் கொண்டுடைக் தோலுகஞ்சு
முரித்தரிற் சர்ப்ப மெனத்துற வார்தொண்ட சோக்குலகை
யளித்து மளித்து மழிப்பவ ராக்கரென் றுபாணந்
தரித்து முடித்துந் தவஞ்செய்த வாரோத் தவஞ்செய்வரே.

இ-ள். ஜிநவேஷத்தை யெடுத்துப் பாம்பு பசுமையாகிய தோலையுரித்து நஞ்சை உமிழ்வதுபோலே உட்பற்றுப் புறப்பற்று விடத் துறவார், உலகினைப் படைத்து மளித்து மழித்துஞ் செய்வாரே தலைவராமென் றவர்க் கடியா ராபாணம் பூண்டும் ஆடைகளையுடுத்தும் தவம்பண்ணுவாரியல்பையொத்துத் தவமல்லாத காரியங்களைச் செய்கின்றார்; எ-று.

இதனாற் பற்றற்றே வினைநீங்கவேண்டுமாதலாலே பற்றேடுகூடிய தவம் தவமல்லவெனப் † பாசண்டமூடம் விலக்கியதாம். பொறிகளைத் தவனம் பண்ணுதலே தவமாதலால் இவர் இதம்பண்ணுதலாலே யவமென்றார். "பற்றுக

* நாலடியார், கல்வி-௧0.

† "மாசுண்ட மார்க்கத்து நின்றாரைப் பூசித்தல் - பாசண்ட மூட மெனல்" என்பது அருங்கலச்செப்பு-௩௩.

பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் - பற்றுக பற்று விடற்கு'' * என்பதனு மறிக. உடுத்து மென்றதனாலே யாடை வருவித்தாம். பரித்தமலர்ப்பத மெ பதனை மலர்பரித்த பதமென மாறுக. பரித்தல்—சுமத்தல். பாம்பு புறத்துத் தோலையுரித்தல் புறப்பற்றுவிடுதற்கும், நஞ்சையுமிழ்தல் அகப்பற்றுவிடுதற்கு உவமானமாயின. அரித்தலென்பது படைத்தல். (௧௬

அவஞ்செய்கின் றேனென் றறிகின்ற தேயில்லை யந்தமில்லாச்
சிவஞ்செய்கின் றானெங்க ளர்த்தப் பிரான்றிரு வாய்மொழிந்த
தவஞ்செய்கின் றாயில்லை தானஞ்செய் தாயில்லை நீநடுவே
யெவன்செய்கின் றாயிந் திரியஞ்சொன்ன வாசெய்யு மென்னெஞ்சமே.

இ-ள். அவத்தஞ்செய்கின்றேன் என்று சற்றும் அறிகின்றாயில்லை எமது தீர்த்தனருளிச்செய்யப்பட்ட துறவறஞ் செய்கின்றாயில்லை; அல்ல இல்லறந்தானுஞ் செய்கின்றாயில்லை; இரண்டுமாகாதே நீ யாது செய்கின்றனை சொல்லாய்; எ-று.

இதனாற் பிறர்க்கான செய்கின்றனை, நினக்கான செய்கின்றிலை யென் தாம். இதனுள், அந்தம் - முடிவு. சிவம்-நன்மை. தவம் - துறவறம். தானம் இல்லறம். எவன் - யாது. இந்திரியம் - ஐம்பொறிகள். (௧௭

என்னெஞ்ச மேயிட மேயுடைத் தேயிந்தி ரநிமின்றோர்
முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மாமணித்தூண்
மன்னிஞ்சி மூன்றுமா னாங் கணமுத லேழ்நிலத்துப்
பொன்னின் சிறலை மாயிற்றன் றோவெங்கள் புங்கவற்கே.

இ-ள். எங்கள் புங்கவனுறைதற்கு எனது நெஞ்சமானது பன்னிரண் டோசனையுடைத்தாய் எல்லாச்சிறப்புங்கூட இந்திரனிருமித்த சமவசரண மாயிற்றதலாலே மிகவு மிடமுடைத்தா யிருந்தது; எ-று.

இதனால் இறைவனை இடைவிடாது நினைத்த மனத்தை ஒருவன் புகழ் லாம். இதனுள், ஓசனைத்தாய்-ஓசனைவிரிவுடையதாய். இஞ்சி—மதில். இஞ்சி மூன்றாவன:—உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம் என்பனவாம். மானாங்கண முதல் ஏழ்நிலம்-மானஸ்தம்பமுதலாகிய ஏழிடங்கள்: அவை;- மானஸ்தம்பம் ஜலகாதிகை, புஷ்பவனம், சைத்தியவிருக்ஷம், துவஜபூமி, சித்தார்த்தவிருக்ஷம், ஸ்தூபஹர்மாவலி என்பன. அங்கணம்-இடம். நிலம்-விருத்தாகாரமுடையதாய்ப் பிராகாரமாகிய ஸ்தானம். அன்றோ என்பது அசை. (௧௮)

* திருக்குறள்-௩௫-௰.

புங்கவன் பூரணன் புத்தன் புராதனன் பூண்புனையாச்
சங்கரன் சக்கரன் றாமரை யோனெனத் தாவில்செங்கட்
சிங்கவன் பேரணைத் தீர்த்தனைத் தீவினைத் தெவ்வெலும்பேர்
மங்கவன் றேவெள்ளை வாள்கொண்ட வீரனை வாழ்த்துவதே.

இ-ள். உயர்ந்தவன், குணங்களாலே நிறைந்தவன், அறிவுடையோன், பழையவன், சுகத்தைப் பண்ணுமவன், அறவாழியுடையோன், அதிசயத்தாலே நான்முகனென்று நினது திருநாமங்களைச் சொல்லிச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கப்பட்ட வீரனே! தம் வினைப்பகை வெல்லவேண்டியன்றோ நின்னை வாழ்த்துவார் வாழ்த்துவது; எ-று

இதனால் நீ வாளாவிருக்கலாமோ பரிசிலீவாயாகவெனப் பிறர்போலே ஆழ்வார் வீடுவேண்டியதாம். இதனுள் இழிந்தோர், குறைந்தோர், அறிவிலார், புதியவர், தவஞ்செய்வோர், மறவாழியர், விபரீதத்தாலே நான்முகனென்னுந் தலைப்பெயராக்கியவரை இரவேமென்பது குறிப்பெச்சம். வினைகளை வென்றோனாதலாலே வீரனென்றார். தெவ்-பகை. மங்க-கெட. வெள்ளைவாள்-சுக்கிலத்தியானம். (கக)

வாழ்த்துதி நின்புகழ் வாழ்த்தவல் லாரைத்தம் வாய்வலத்தாற்
பாழ்த்துதி செய்துனைப் பாடா தவர்களைப் பல்வினைக்கே
சூழ்த்துதி யாமறி யாச்சுழ றுன்பப் பெருங்குழிக்கே
யாழ்த்துதி யார்வமுஞ் செற்றமு நீக்கிய வச்சுதனே.

இ-ள். அச்சுதனே! கேளாய்; நினது புகழை யேத்தவல்லவரைத் தேவர் தங்கள் முதலிய கொடுத்து வாழப்பண்ணுவிப்பை; தமது சொலல்வல்லபத்தாலே பாசண்டராகிப் பாழான துதிகளைச் செய்து நின்னைத் துதியாதவர்களைத் தீவினைகளை விளையப்பண்ணுவிப்பை; அவ்வளவோ எம்போல்வாரறியாத நிரயத்துன்பமாகிய கடலினுளாழப்பண்ணுவிப்பை; இப்பெற்றியுடைய நீ விழைவும் வெறுப்பும் விட்டவனே சொல்லாய்; எ-று.

இதனா லவ்விரண்டும் விடாதவனென்பது குறிப்பெச்சம். இதனுள் அச்சுதனே என்பதனுள் ஏகாரம் விளி. அறந்தலைப்பட்டோர் வாழ்த்துவாராதலாலே அவர்க்கு நற்கதியும், ஏனையோர் வாழ்த்தாராதலாலே அவர்க்குத் தீக்கதியுமொருதலைதுணிந்து அதனை இறைவன்மேலேற்றிப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்ந்தவாம். "என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே-யன்பி லதனை யறம்"* என்றாற்

* திருக்குறள்—எஎ.

போலக் கொள்க. "விரத மிலரெனினும் காட்சி யுடையோர் - நரகம் புகுவிலர்"* என்பது கருதி 'யாமறியாச் சுழறுன்பப் பெருங்குழி' என்றார். வாய்வலஞ்சொலல்வல்லபம். அச்சுதன்-கேடில்லாதவன். வினைக்கே குழிக்கே—வேற்றுமைமயக்கம். (உக)

அச்சுமல் லாவல்லு மாமெழுத் தாதியு மந்தமுமா
வச்சநெல் லாமதி நூலும் பொதிந்தது மந்திரமாய்
மெச்சுமெல் லாருக்கும் வேண்டிற் றளிப்பது மெய்த்தவத்தோர்
நச்சுமல் லார்குடை மூன்றுடை நான்முக னற்பெயரே.

இ-ள். உயிரும் உயிரல்லாத ஒற்றெழுத்துமே முதலும் இறுதியுமாக வைக்கப்பட்டதும், எல்லாப் பரமாகமங்களுள்ளும் பொதியப்பட்டதும், கொண்டாடப்பட்ட மந்திரமாகி எல்லாருக்கும் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கத்தக்கதும் ஸன்மார்க்கமுனிவர் விரும்பும் ஸ்வாமியினது திருநாமமேயாம்; எ-று.

இதனால் அருகவென்னுந் திருநாமங் கூறியதாம். அச்சு-உயிர். அல்-மெய். மதிநூல்-பரமாகமம். அல்லார்குடை-இருளைப் †போக்குகின்ற குடை. குடை மூன்றாவன;—சந்த்ராதித்யம், நித்யவிநோதம், ஸகலபாஜநம் என்பனவாம்.

பெயர்த்தன்ப ரிம்பர்நண் ணுமைநல் கும்பெரு மைச்சரணும்
புயத்தம்ப ரம்பர பேசற்றிவின் னைப்பமப் புன்னெறித்தன்
னயத்தன்பி லாரொடு தீவினைத் தெவ்வென்று நாட்டியநற்
சயத்தம்ப மோநம்ப நின்றிரு வாயிற் றனித்தம்பமே.

இ-ள். இவ்வுலகில் அன்பர் மீண்டும்வந்து பிறவாமல் வீட்டைக் கொடுக்குந் திருவடியையும் திசையாடையையுமுடைய நம்பனே! ஒருவிண்ணப்பங் கேட்டருள்வாயாக; நினது திருவாயிலிலே நாட்டப்பட்ட ஒப்பற்ற மானஸ்தம்பமானது, மித்தியாமார்க்கத்திற் சேருகின்ற உள்ளன்பில்லாத பரவாதிகளையும் வினைகளையும் வென்று நாட்டப்பட்ட சயத்தம்பமோ சொல்லவேண்டும்; எ-று.

இதனால் வினைவென்றோனே சயத்தம்பநாட்டவேண்டுமாதலாலே ஏனையோர் வினைவெல்லார் என்பதாம். இம்பர்-இவ்வுலகம். தம்பம்-தூண். (உஉ)

---

* அருங்கலச்செப்பு-சஎ.

† ஆர்தல்-உண்ணுதல்; "பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி" என்புழிக் கான்றுதல் ஆக்குதற்பொருட்டாதல்போல, ஈண்டு, ஆர்தல் குறிப்பால் அழித்தற்பொருட்டாயிற்று.

தம்பத்தின் மேற்புழை யேழுள வாக்கித் தமித்துவைத்த
கும்பத்தி னேடு நிகரொக்கு மாங்குணிப் பின்றியைந்தாம்
பம்பத்தி காயம் பணித்தபி ரான்பசுந் தாமரைத்தாள்
செம்பத்தி யால்வணங் காச்சிறி யார்தஞ் சிரத்திரளே.

இ-ள். விசாரமின்றியே பஞ்சாஸ்திகாயத்தை அருளிச்செய்த பிரானது ஸ்ரீபாதங்களைச் செவ்விதாகிய அன்பால் வணங்காத சிறியவரது தலைத்திரள், ஒரு தறியின்மேலே ஏழுதுளையுளவாக்கித் தனியேவைத்த குடத்தினையொக்கும்; எ-று.

இதனால் இறைவனை வணங்குவதே தலைமை என்பதாம். "கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான் - றாளை வணங்காத் தலை"* என்றார் பிறரும். தம்பம்-தறி. புழை-துளை. குணித்தல்-விசாரம். பஞ்சாஸ்திகாயம் என்பது பம்பத்திகாயம் எனத் திரிந்தது. அவை ஜீவாஸ்திகாயம், அஜீவாஸ்திகாயம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசாஸ்திகாயம் என்பனவாம்†. பஞ்சாஸ்திகாயம் என்பது விசேஷ்ய-வாசகபதப்பொருளைத் தராமல் விசேஷ்யமாகவேநின்று ஐந்தாமென்கிற விசேஷணத்தை முதலிற் பெற்றுநின்றது. பசுமை-செவ்வி. (உக)

சிரத்திர ளொன்றில்லை யைம்படை யேந்திலன் றிண்சிலையாற்
புரத்திர யங்களை யுமெரி யூட்டிலன் போதியென்றோர்
மரத்திரள் சேர்ந்துமன் மாயஞ்சொல் லானெந்தை மன்னுயிர்க்குப்
பரத்திர யங்கள் பணித்த பிரானெங்கள் பண்ணவனே.

இ-ள். அதிசயத்தாலன்றி விபரீதமாக நான்கில்லாதவன், பகையில்லாமையாலே ஆயுதமேந்தாதவன்‡, அன்பவரவிரகாலே அன்புநீக்கிக் குற்றங்காட்டி முப்புரத்தைச் சுடாதவன், அரசின்கீழேயிருந்து உயிரில்லை என்று பலபல மாயஞ்சொல்லாதவன்; அவன் யாவனெனில்;—மன்னுயிர்க்கு மேலாகிய ரத்நத்ரயத்தை அருளிச்செய்த எங்கள் பண்ணவன்; எ-று.

இதனால் இச்செய்கை தலைவர்க்கேலாவாதலால், தெய்வமூடம் விலக்கியதாம். "சக்கரனென்முகன்......மாத்தன் துணிபு" என்றார் பிறரும். ஐம்படை-

---

*திருக்குறள்—௯.

† "மன்ற னூறு மணிமுடி" என்னுஞ் சிந்தாமணியுள் "தெளியும் பொருள்க ளோரைந்தும்" என்றது இவ்வஸ்திகாயங்களை.

‡ "சினஞ்செய் வன்பகை வருமெனவலி - சிதைந்து வெம்படை பலகாவலா" என்றார் திருக்கலம்பகத்தினும்-௪௦.

சங்கு, சக்கரம், தநு, வாள், தண்டு என்பன. புரத்திரயம்-மூப்புரம். போதி என்றோர் மாத்திரள் - அரசென்னும் பெயரையுடைய திரண்ட மரம். மாயம். சூனியவாதம். பரத்திரயம்-மேலான ரத்நத்ரயம்; அவை;—ஸம்யக்தர்சனம், ஸம்யக்ஞானம், ஸம்யக்சாரித்ரம் என்பன.* (உச)

பண்ணவ னார்சக மூன்றுமோர் மாத்திரை பார்க்கு மெங்கள்
கண்ணவ னார்தன்மை கேட்டறி யார்கொல் களிகளைப்போல்
விண்ணவன் காற்றவன் வெந்தீ யவன்விரி நீர்பொதிந்த
மண்ணவன் மற்றுமெல் லாமவ னேயென்னு மானிடரே.

இ-ள். விண்முதலாக எண்ணியவையெல்லாம் அவனே; பிறரல்லர் என்று சொல்லுகின்ற மாக்கள், மூவுலகத்தையும் ஒருகணப்பொழுதிலே பார்க்க வல்ல கருத்தையுடையவர் இயல்பைக் கேட்டறியார்போலே இருந்தது; எ-று.

இதனால் அவர் கேட்டாச் அவ்வாறு சொல்லார் என்பதாம். அத்துவித கண்டனங் கூறியவாறு. கண்ணவனார்-கருத்தையுடையவர். களிகள்-மாதங்கர். விரிநீர் என்பதனோடு அவன் என்பதை ஒட்டிக்கொள்க. (உரு)

இடாரர் பவக்கங்கு லின்கண்மற் றென்னையுங் காணவொட்டாப்
படாரர் வினைத்திதால் லிருள்போ யிரியப்பைம் பொன்னணிமே
லடாரர் மலர்ப்பிண்டி யோடும் புகுந்தென் னகத்திருந்த
சுடாரர் விளக்கைமெய்ஞ் ஞானங் குலிகொண்டு தூண்டுவனே.

இ-ள். என்னைப் பிறப்பாகிய இரவின்கண்ணே வைத்து ஞானக்கண்ணையு மறைத்த வினையிருள்கெட, என்மனத்துட் புகுந்திருந்த பரஞ்சோதியாரது பரமாகமத்தை யான் மெய்யுணர்வாலே ஆராய்வேன்; எ-று.

இதனாற் பரமாகமம் உணர்ந்தன்றிப் பிறப்பும் வினையும் நீங்கா என்பதாம். மற்று அசை. படாரர் வினை—தன்பதிமறைந்த ஞானவாணீயம். அடர் ஆர் மலர்—தகடு நெருங்கிய பூ. சுடர் - பரஞ்சோதியார். அச்சோதி;—ஆலோகம், பிரபாமூர்த்தி, கணப்பிரபை என மூன்றும். எல்லாப்பொருளையும் விளக்குதலாலே பரமாகமத்தை விளக்கென்றும், அதற்கேற்ப விரலாலே தூண்டுவன் என்றுங் கூறினர். (உசு)

---

* "நற்காட்சி நன்ஞான நல்லொழுக்க மிம்மூன்றுந்-தொக்க வறச்சொற் பொருள்" என்பது அருங்கலச்செப்பு-க.

தூண்டுதின் டேருருள் போலச் சுழன்றுதொல் யோனிகட்கே
மீண்டுசெரண் டேருமவ் வெவ்வினைக் கஞ்சிநின் மெய்ச்சரணம்
பூண்டுகொண் டேனினிப் போகவொட் டேன்பொரு ளாகவென்னை
யாண்டுகொண் டாயற வாழிகொண் டேவென்ற வந்தணனே.

இ-ள். அறவாழியால் வினைகளை வென்றோனே! பண்டே யான் தேருருள்போலச் சுழன்று, யோனிகடோறும் மீளவுங் கொண்டுசெல்லுமோ என்று அந்தப் பவவினைக் கஞ்சி நினதடிகளைப் பற்றிக்கொண்டேன்; இனி உன்னைப் போகவொட்டேன்; என்னைப் பொருளாக முன்னே அடிமைகொண்டாயாதலாலே; எ-று.

இதனால் ஆகமங்கேட்டுப் பிறப்புணர்ந்தவன் பின்னும் இடர்ப்படுதற் கஞ்சி உரிமைகூறியதாம். முன்னிற்கவியில் என்னகத்திருந்த விளக்கு என்பது கருதியே ஆண்டுகொண்டாய் என் றிறந்தகாலத்தாற் கூறினார். தூண்டல்-செலுத்தல். மீண்டும் என உம்மை வருவிக்க. (உஎ)

அந்தா மேலொரு மந்தாம் வந்தென வம்மலர்மேல்
வந்தபி ரானடிக் கன்பில ராயின் மறையவரே
னிந்தர்கள் சாதியி னீசர்கண் டீரந்த நீசருமச்
சுந்தா னேசர்க ளாயின்வின் ணோரினுஞ் சுத்தர்களே.

இ-ள். யாவரேயாயினுந் தலைவனடிக்கு அன்பிலராயிருந்தாராயின், மறையவராயினுங் கீழ்க்குலத்தவரினும் இழிந்தவரேயாவர்; அன்புளராயிருந்தாராயின், இழிகுலத்தில் இழிஞரேயாயினும் தேவர்சாதியினும் அதிகரே யாவர்; எ-று.

இதனால் உயர்குடிப்பிறந்தாந் தலைவன்மேல் அன்பிலராயின், அதனாற் பயனில்லை என்பதாம். "பறையன் மகனெனினுங் காட்சி யுடையா - னிறைவனெனவுணரற் பாற்று"* என்றார் பிறரும். அந்தரம்-ஆகாயம். அம்மலர் என்றதனால் வெண்மையாகிய மலர் எனப் பொருள்கொள்க. மலருக்கு அந்தரத்தை உபமானமாக்கினமையால் நிர்மலமான வெள்ளிய ஆகாயம் எனப் பொருள்பெற்றாம். சாதியினும் என உம்மை வருவிக்க. சுந்தரனுக்கு நேசர் என நாலாவது விரிக்க. இந்திரரை அதிகராதலினாலே சுத்தர் என்றார். (உஅ)

சுந்தியைத் தானுடைத் தொல்லரும் பல்குணத் தொல்சுகத்த
†சித்தியைத் தாவென்று செப்புகி லேன்றூதற் சீவனுள்ளிட்

* அருங்கலச்செப்பு-நஎ
† "முத்தியைத் தாவென்று மோகிக்கிலேன்" எனவும் பாடம்.

டத்திவைத் தாளுள்ள வாறறைந் தாயடி விட்டகலாப்
பத்திவைத் தாவது முத்திபெற் றாரிற் பதின்மடங்கே.

இ-ள். சிவன்முதலாகப் பஞ்சாஸ்திகாயத்தை உள்ளவாறே அருளிச்செய்தவனே! நிர்மலமாகிய அநந்தகுணமும் இன்பமுமுடைய மோக்ஷத்தை நீ தா என்று சொல்லுகின்றேனில்லை; நினது திருவடிகளை விட்டுநீங்காத அன்பினையே தருவாயாக; அஃது எனக்கு அம்மோக்ஷத்தைப்பெற்றவரின்பத்தினும் பத்துமடங்கு நன்று; எ-று.

இதனால் முன்னிற்கவியிற் கீழோரையும் மேற்கதி செலுத்துவது அன்பாமாதலால், அதுவே சுருதி யிரந்ததாம். முதற்சிவன் என்பதனைச் சிவன்முதலென மாறுக. சுத்தி—நிர்மலம். அஸ்தி—பஞ்சாஸ்திகாயம். முத்திபெற்றார் இன்பம் என வருவிக்க. (உக)

மடங்கலி னாசனம் வார்தளிர்ப் பிண்டியும் மாமதில்சூழ்
கிடங்கலர் சோலைக ளாடக சாலைகள் கேடில்விண்ணோ
ரடங்கலு மார்கின்ற வாடகக் கோயிலி னும்மடியேன்
முடங்கன் மனாலய மேயினி தாயிற்றெம் முத்தனுக்கே.

இ-ள். முத்தனுக்கு எமது மனக்கோயிலாகிய தாமரைப்பூவே, ஆசனமுதலாக எண்ணப்பட்ட சிறப்பெல்லாமுடைய சமவசரணத்திற் பொற்றாமரைப்பூவினும் நன்மையாயிற்றன்றோ; எ-று.

இதனாற் பொற்றாமரையிற் பற்றியிராமையானும், தன் மனத்தைப் பற்றியிருந்தமையானும் தலைவன் அன்புமிகுதி கூறியதாம். ஆடகக்கோயில் என்பதனாற் பொற்றாமரைப்பூவும், அதற்கேற்ப மனத்தாமரையும் வருவித்தாம். வார்தளிர்-நீண்டதளிர். முடங்கன் மனாலயம்-சிறிய மனமாகிய தாமரை. (௩0)

முத்தனென் கோமுதன் மூர்த்தியென் கோசக மூன்றினுக்கு
மத்தனென் கோவினை யாளியென் கோவடி யேனுடைய
சித்தனென் கோபத்தர் செல்வமென் கோவினைத் தெவ்வொன்றில்லா
நித்தனென் கோபிண்டி நீழலின் கோவை நிரந்தரமே.

இ-ள். என்னுடைய வேந்தனை, மோக்ஷநாயகனென்றுசொல்லவோ; உலகுக்குச் சுவாமி என்று சொல்லவோ; என்னை ஆண்டவனென்று சொல்லவோ; என் றும் மனத்தாமரை உறைபவனென்று சொல்லவோ; அன்பர் செல்வமென்று சொல்லவோ; இவனை யாவனென்று சொல்வேன்; எ-று.

இதனால் இசையம்விடாத உறைதலினாலே தலைவனை நலம்புனைந்துரைத்த லாம். இதனுள் என்கோ என்பது என்றுசொல்லவோ என்பதாம். நிரந்தரம்- எப்பொழுதும். (௬௧)

நிரந்தரா நான்மை நிறைந்திருந் தானுநின் றோர்களைப்போற்
றரந்தரா மல்லவென் றேவருள் செய்வது தன்றலைமேற்
கரந்தர நின்றொரு கால்வணங் கப்பெறிற் காமர்செல்வப்
புரந்தர லோகம் புழைக்கடை யாகுமெம் போலிகட்கே.

இ-ள். அடைவாக அநந்தஞானாதி குணங்களால் நிறைந்த எம்முடைய சுவாமியும் ஒழிந்த தேவர்களைப்போல, இவன் மோக்ஷத்துக்கு உரியனாகின்றான், அவன் உரியனாகான் என்று ஆராய்ந்துபார்த்தோ அருள்செய்கின்றவனாவன்; எம்போல்வார் ஒருகால் வணக்கஞ்செய்யப்பெறின், அவர்க்குத் தேவலோகத்தைப் புழைக்கடையின் தன்மைபோல எளிதாக்கிக்கொடுக்கும்; எ-று.

இதனால், அங்ஙனம் ஆராய்வார் மனிதராதலின், அவர் தெய்வத்தன்மையிலர் எனத் தெய்வவுடம் பிலக்கியதாம். இதனுள் 'இருந்தானும்' என்பது ஸ்வாமிக்குப் பெயராகிற்று. உம்மை-சிறப்பு. காமர்-அழகு. (௬௨)

போலிப் பொருளுடைப் புன்னெறி யாமப் புலிகிடக்குங்
காலிச் சிறுநெறி பொய்க்குழி வீழ்கழி காவளத்த
மேலைப் பெருநெறி வீடே புகிற்பின்றி வேந்தனெங்கோ
னூலிற் பகர்செந் நெறிபோய்ப் புகுமின் னெடுவரையே.

இ-ள். போலிப்பொருளுடைய புலிகிடக்கின்ற துன்மார்க்கமாகிய சிற்றடிப்பாடுபோய் இறந்து கீழ்ப்போகின்றவரே! நீங்காத பேரின்பத்தையுடைத்தாய மேலான வீடுபுகவேண்டின், எம்மிறைவன் அருளிச்செய்த பரமாகமஞ் சொல்லுகிற பெரியவழி செவ்வையாமத்தனை; விரையப்போய்ப் புகுவீராயின்; எ-று.

இதனாற் பொருளில்லா நூனெறிசெல்லிற் பவநீங்கா என்பதாம். இதனுள் அவர் சொன்ன நூலிற்குப் பொருளில்லாமையாற் போலிப்பொருள் என்றும், கொலையஞ்சாத் தலைவாதலிற் புலி என்றுங் கூறினார். *"பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு மருளானா மாணாப் பிறப்பு" என்றார் பிறரும். மேல் என்றதனாற் கீழ் என்பது வருவித்ததாம். காலி என்பது மாட்டின் கூட்டம். புலிகிடக்

---

* திருக்குறள் - ௩௫௧

குங் காலிச் சிறுநெறியாவது புலிகிடத்தற்கும் அது கிடப்பதறியாமல் மாடுக போதற்கும் இடனாய்க் காடடர்ந்த சிறிய மார்க்கம். கழிதல்-சாதல்; *"கழிந்தாரி தலை" என்றார் பிறரும். வளம்-பேரின்பம். கொடிவரை-சிறுபொழுது. (௩௩

வரையம் புகாயெரி மாரிக ளாயவ் வயிரிசெய்த
திரையம் புகாக்கடல் பூக்கட லாகத் தியானமென்னு
நரையம் புகாவினைத் தெவ்வென்ற வாநன்று நாயடியே
னிரையம் புகாநன் னெறிபணித் தாட்கொண்ட நின்மலனே.

இ-ள். நின்மலனே! அந்தக் கமடனாகிய மேகமானது கல்லும் அம்பு நெருப்புமாகப் பொழிந்த வெள்ளமெல்லாம் †பூவெள்ளமாகத் தியானமென்னு இடபத்திலே புகுந்து நீ வினைப்பகையை வென்றபடி தர்மமாகும்; எ-று.

இதனால், பிறர்செய்த தீங்குபொறுத்தலே தலையாய தர்மம் என அதனை வியந்ததாம். ‡"இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்-புணரின் வெகுளாமை நன்று" என்றார் பிறரும். வரை-கல். காயெரி-சுடுகின்ற தீ. மாரி-வருஷம். வயிரி-கமடன். இரையம் புகாக் கடல்-அலையெறியாத கடல். இரையம்-அம் சாரியை; அம் இரை புகாக் கடல் எனக்கொண்டு நீருருவமாகிய அலையில்லா, கடல் என்பாருமுளர். நரை-விடபம்; "கருநரைமேற் சூடேபோல்"§ என்றார் பிறரும். அம் சாரியை. புகா-புகுந்து. (௩௪

நின்மா மலர்ப்பதந் தாங்கு நிரையிதழ்த் தாமரையை
வன்மா வெனக்கொண்ட மற்றதற் காகக்கொல் வாண்கருப்பு
வின்மா ரனைச்செற்ற வீரமென் போதென வீற்றிருப்பப்
பொன்மார் பளித்ததப் புண்டரி காலயப் பொன்னினுக்கே.

இ-ள். வீரனே! நினது திருவடிகளைத் தாங்குந் திருமகளுறையுந் தாமரைப்பூவைக் குதிரையாக வாங்கிக்கொண்டதற்காகவோ அந்தத் தாமரையென்ன வீற்றிருக்க அவளுக்கு நின்மார்பைக் கொடுத்தது சொல்லாய் எ-று.

---

* நாலடியார்-தூய்தன்மை-க.

† இதனை "அறனிலடல்கெழு கமடனக்கிரம சண்டத்துட் குறக்கனன் றெறி யனலமடுபடை யசனிவெற்பெனு மென்பதற்பத் துணர்க்கமர்ந்தன" என்னுந் திருக்கலம்பகத்தானும் (௩௪) உணர்க.

‡ திருக்குறள்-௩௦அ.

§ நாலடியார்-பெருமை-௯.

இதனால், பெரியோர் செய்த உதவிக்கு அளவுண்டோ என்பதாம்; *"உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி-செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து" என்றாரகலின். திருவை மார்பிலே வைத்தும் மோகமில்லாதிருந்தவர் என்பது தோன்ற 'விண்மாரனைச்செற்ற வீர' என்றார். (௩௫)

பொன்குண மாமணிப் பூந்துகி லாதிப் பொருளடியேன்
முன்கொணர் வீரென் றுமோகிக்கி லேனிந்த மூவுலகு
நன்குணர் கேவல நாயக ரேமுன்பு நானுடைய
வென்குணம் யான்பெற வெம்பெரு மானை யிரக்கின்றதே.

இ-ள். கேவலநாயகரே! பொன்னும் மணியும் துகிலு முதலான பொருளை எனக்குத் தருவீராக என்றிரக்கின்றேனல்லேன்; முன்பு நானுடைய அநந்தஞானாதிகுணங்களை யான் பெறுவது காரணமாக இரக்கின்றேன்; எ-று.

இதனால், †மாற்றிற்கும் வீட்டிற்குங் காரணங் கூறியதாம். மணியினதொளியும் மலரினது நாற்றமும்போலே உயிர்க்கெல்லாங் குண மியற்கையாதலால் 'என்குணம் யான்பெற' என்றார். குணமென்பது கயிறும் பண்பும். (௩௬)

இரக்குந் தொழிலொழிந் தியாமே யினியிந்த வேழுலகும்
புரக்கும் பொருளுடை யோம்புல வீர்வம்மின் பூமியெல்லா
நிரக்கும் பொருட்குவை யாவையு நீர்நினை யாதவெலாஞ்
சுரக்குஞ் சுரபிகண் டீர்ஜிண்டி நாதன்றன் றொல்லறமே.

இ-ள். அறிவுடையீர்! புரப்பாரைத் தேடியிருக்குந் தொழிலைவிட்டு எந்தை ஸ்ரீதர்மம் தேற வருவீராயின்; யாம் எல்லாவுலகத்தையுங் காக்கத்தக்க தொழிலுடனே, உலகில் எல்லாப்பொருளையும் உடையோமாவோம்; அவ்வளவல்ல; மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க சுரபிகண்டீரோ ஜிநதர்மமானது; எ-று.

---

* திருக்குறள்-௧0௫.

† மாறு - பிறவி. "சுணங்கனைப் போலுநீரார் மாற்றிடைச் சுழலுநீரார்" (மேருமந்தரபுராணம், வைசயந்தன்முத்திச்சருக்கம்-௧௩௬) "மறப்பனேன் மாற்றையாக்கு மிவையும் வந்தணுகா" (ஷை, பூரணசந்திரன் அரசியற்சருக்கம்-௬0) "மைந்தனு மடந்தைதானு மாற்றிடைச் சுழன்ற பெற்றி" (யசோதரகாவியம்-௪, ௭௬) என்பவற்றிற் கண்டுகொள்க.

இதனால், உயிர்கட்கு ஜிநதர்மமல்லது சரணில்லை என்பதாம். "சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங் - காக்கமெவனோ வுயிர்க்கு" * என்றார் பிறரும். இதனுள், அறிவுடையீர் என்றது இழிபு; அறிவிலராதலால் வீட்டினை 'அவ வினையாத' என்றார். வினையாதவும் என உம்மை வருவிக்க. (௧௭

தொல்லற மேபடை யாவுடை யச்சுத நாயகன்றன்
னல்லற மேவியிந் நாற்கதி நீக்கிலர் தீக்கதிசேர்ந்
தல்லற மேவுவ ரென்றறைந் தாலு மறிவிலிகள்
புல்லற மேவுவர் போகத்தின் மேலுள்ள மோகத்தினே.

இ-ள். தீயமார்க்கத்தைச் சேர்ந்தாற் பாவமே வருமென்று சொன்னாலும், அறிவில்லார், எம்பிரானது திருவறத்தைச்சேர்ந்து நாற்கதியில்வரும் பாவம் போக்கமாட்டாராய்ப் போகத்திலுண்டான மயக்கத்தாலே மீளவும் அந்தந்தத் தீயமார்க்கமே பொருந்துவர்; எ-று.

இதனால், † 'கொடிதும் பேதையுங் கொண்டது விடா' என்பதாம். சுதம்-ஆகமம். நாற்கதியில் வரும் பாவம் என வருவிக்க. நாற்கதியாவன;—தேவகதி மனுஷ்யகதி, திர்யக்கதி, நரககதி என்பன. அறமல்லாததனை அல்லறமென்றார் புல் அறம்-தீய மார்க்கம். (௧௮

மோகங்க ளார்ந்தில மூர்த்திகள் கண்டது முற்றுணர்ந்தெந்
சோகங்க ளர்க்கு மசோகர்சொல் லாதது நுண்மதிகள்.
யாகங்கள் செய்து மிருந்தசை தின்றுமீர்ங் கள்ளொடொக்கும்
போகங்க ளார்ந்துதம் மெய்யொடும் போய்ப்புகும் பொய்முத்தியே.

இ-ள். அறிவிலிகள், கொலைமுதலிய பாவமெல்லாஞ் செய்தும் கீழ்ப் போகாமல் அந்த உடம்புடனே புகுவதாகிய பொய்முத்தி, முற்றுணர்ந்தவனாலே சொல்லப்படாதது; சிற்றறிவினராகிய சில தேவர்களாலே கற்பிக்கப்பட்டது; எ-று.

இதனால், இது வீட்டுநெறியன்றென மூடம் விலக்கியதாம். ‡ "நன்றா மாக்கம் பெரிதெனுஞ் ; சான்றோர்க்குக் - கொன்றாகு மாக்கங் கடை" என்றா பிறரும். முற்றுணர்ந்தவர் என்றவதனாலே சிற்றறிவு வருவித்தாம். கன்னு

* திருக்குறள்-௩௧.

† "கொடிதும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும், படியே யாகி" என்னார் திருவாசகத்தார் (போற்றித்திருவகவல்).

‡ திருக்குறள்—௩௨௮

போலே அறிவழிக்கும் ஸ்த்ரீபோகமென்றது காணமின்றியே அவர் விதவாகமன முதலிய செய்வன கருதி.* ஆர்ந்தும் என உம்மை வருவிக்க. (௩௯)

முத்திற் பொலிகுடை மூன்றுடை யார்க்கிரண் டின்றியொன்றும்
பத்திப் பெரும்பத மல்லதுண் டோபசி நோய்முதலாம்
புத்திக் கிலேசக்க ணீங்கிப்புக் கார்க்கென்றும் போதலில்லாச்
சித்திப் பெயர்பத் தனம்புகு வார்கட்குச் செவ்வழியே.

இ-ள். சித்தியென்னும் பட்டணம் புகுவார்க்குச் செவ்விய வழி மூன்று குடையினையுடையார்மேலுண்டாகிய அன்பென்கின்ற பெரிய வழியல்லது வேறுண்டோ; எ-று.

முன்னிற் கவியிலே நெறி விலக்கினார்; இதனால் அருகத்பக்தியே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. இரண்டின்றி ஒன்றும் பத்தி - வேறு தெய்வமில்லையென்கிற ஒப்பற்ற பக்தி. பதம்-வழி. போதல்-திரும்புதல். பத்தனம்-பட்டணம். செவ்வழி-செவ்விய மார்க்கம். (௪௰)

வழுவாதநல் வரதம் வல்லன தாங்கி வருத்தற்றுநின்
அழகுநின் மேனியின் திருவுரு வாக்கொண்டு குற்றமற்று
அழுவது மன்றறி யாமகப் போலடி யேனுநின்னைத்
தொழுவதல் லாலது முழுதுணர்ந் தாய்க்கென்கொல் சொல்லுவதே.

இ-ள். முற்றுமுணர்ந்த வரதனே! யான், சரீரம் பொறுக்கவல்லனவாகிய விரதங்களைப் பொறுத்து, நினது தபோதனராகிய குழுவெல்லாம் நினது திருமேனிவடிவாகக் கைக்கொண்டு, குழவியானது தனக்கு ஒரு விதனம் வந்தபொழுது அனைக்கு இன்னவிதனம்வந்ததென்றுசொல்லவுமறியாது அழுவதே அறிவதுபோல, அடியேனும் நின்னைத் தொழுவதல்லது வேண்டியது சொல்லித் தொழவுமறியேன்; எ-று.

இதனால், மகன் தனது அறியாமைகூறுவதுபோலே, தவத்தியல்பு கூறியதாம். நீயே அறிவை என்பது தோன்ற 'முழுதுணர்ந்தாய்க்கு' என்றும், சரீரத்திற்கேற்ற வதமாதலால் 'வதம் வல்லன தாங்கி' என்றுங் கூறினர். வதம்-விரதம்.

---

* கன்னூண்டல் சௌனத்ரமணியாகத்தும், விதவாகமனம் பௌண்டரீக யாகத்தும் இகழ்தலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டதுபோலும்.

சொல்லார் பிறர்க்கிதஞ் சூழார் தமக்கரண் சூழ்பொருண்மேற்
*கில்லார் நசைவிடக் கேளார் திருவறங் கேள்வியினுங்
கொல்லா வதத்தெங்கள் கொற்றவன் கூறிய நற்றவத்தே
நில்லார் நிரயத்து நிற்பா ரிருக்கின்ற நீசர்களே.

இ-ள். கேள்வியினுங் கொல்லாவிரதத்தையுடைய கொற்றவன் கூறிய நற்றவத்தே நில்லாராய்க் கொல்வதே துணிந்து நரகத்தே நிற்கின்ற நீசராமவர் பிறர்க்கு இதஞ்சொல்லார்; தமக்கும் அரண் விசாரியார்; தாந் தேடப்பட்ட பொருண்மேலேயுள்ள பற்றுவிடமாட்டார்; அப்பற்றுவிட ஜிநதர்மங் கேளார்; எ-று.

பிறர்க்கிதஞ்சொல்வர், தமக்கும் அரண்விசாரிப்பர், அறங்கேட்பர் நல்லோராதலாலே, அச்செயல் வீட்டுநெறிக்கு விளக்கென்பது இதனாற் கூறியதாம். இதனுட் கேள்வியினுங் கொல்லாவிரதம் என்பதனால் 'கொல்வதே துணிந்து' என்று வருவித்துரைக்கப்பட்டது. உயிர்மேல் அன்பிலராதலாலே இதஞ்சொல்லாரென்றும், பொறிவேட்கையராதலாலே தமக் கரண்சூழாரென்றும், கெடுகிற பற்றுவிடாராதலாலே கேளாரென்றும், 'சித்திரத்திலுருவுஞ் சிதைத்தலாகாது' என்பது அறநூலாதலாற் 'கேள்வியினுங் கொல்லா வதத்தது' என்றுங் கூறினார். மாவாற் செய்த கோழியாலுங் கொலை வந்தது †யசோதரசரிதையிற் காண்க. சூழ்தல்-விசாரித்தல். நசை-ஆசை. கேள்வி-வார்த்தை. (௪௨)

---

* கில் என்பது வலியுணர்த்துவதோர் இடைச்சொல். இது வினையாய்க் கிற்பன், கில்லேன் என வருதல்போல, ஈண்டும் கில்லார் என வந்தது. சூழ் பொருண்மேல் நசைவிடக்கில்லார், சூழ்பொருண்மேல் நசைவிடத் திருவறங் கேளார் என இயைத்துரைக்க. நசைவிடக்கில்லார்-பற்றுவிடமாட்டார் என்றவாறு. நன்மையினை வல்லேனென்று செய்திலன்; தீமையினை மாட்டேனென்று தவிர்ந்திலன்; என்னும் பொருளில் "கிற்பன் கில்லேனென்றிலன்" (திருவாய்மொழி-௩௨௬) எனப் பெரியார் பணித்தவாற்றான் இதனை அறிக.

† யசோதரன் அவந்திநாட்டு உஞ்சைநகர்க்கணிருந்த ஓரரசன்; மாவினாற் கோழியுருவமைந்து, அதனைக் காளிக்குப் பலிகொடுத்ததனால் இவனும், இவனை இதுபுரிகவென்று தூண்டியதனால் இவன்தாய் சந்திரமதியும் கொலையுண்டு பின்னரும் பல இழிபிறப்பெய்தி அப்பிறப்புக்கடோறும் கொல்லப்பட்டுழன்றனர் என்பதனை இச்சரிதை விரித்துணர்த்தும். இது தமிழில் முந்நூற்றிருபது செய்யுட்களால் ஒருசிறுகாப்பியமாக முன்னரே பாடப்பட்டுள்ளது. இது யசோதரகாவியம் எனப்படும்: இதன் பாடலிற் சில புறத்திரட்டுநூலுட் கோக்கப்பட்டுள்ளன. இற்றைக்கு முப்பத்தைந்து வருடங்கட்குமுன் நரியம்புத்தூர்ப் பாகுபலிநயினாரால் இஃது அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

நீசர ணாமிடங் கண்டுகொண் டாய்நெஞ்ச நின்றிலங்குந்
தேசர ணாமொளி மூன்றுடை யானிரு செஞ்சுடரோ
டேய்சர ணாரவிந் தங்களல் லாற்சுமந் தீன்றெடுத்த
தாய்சர ணோதந்தை தான்சர ணோநைந்து சாமவர்க்கே.

இ-ள். நெஞ்சமே! நிலைபெற்று உலகில் விளங்குகின்ற ஒளிகளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாயிருக்கின்ற பிரபாவலயமூன்றினையு முடையவரது இரண்டு சூரியனையொத்த பாததாமரைகளல்லாமல், கர்மபந்தத்தால் வருத்தமுற்று இறக்கின்ற மானிடர்க்குத் தாயும் தந்தையும் புகலிடங்களல்ல வாதலால், நீ; உனக்கு நல்ல புகலிட மறிந்து புகுந்தாய்; எ-று.

இதனால், தன்னெஞ்சுக்கு உறுதிகூறுவதுபோலே பிறப்பு அற்று நீங்கற்கு உபாயங்காட்டலாற் *பிறிதுமொழிதலாம், நெஞ்சம்-அண்மைவிளி. ஒளி மூன்றும் முன்னர்க் கூறினும் (௨௯). ஏய்-ஒத்த. (௪௩)

சாமரை சக்குசிங் காசன மாசனஞ் சாதுரங்கஞ்
சோமனை வெல்சுடர் வெண்குடை நல்கொடித் துங்கமன்னர்
தாமர சானைவ ரத்திக ளாதல்கண் டாலுந் தொண்டர்
பூமனை மேல்வருங் கற்பக நீழற் புகுகிலரே.

இ-ள். சாமரை முதலாகத் தவளசத்திர மீறாக எண்ணப்பட்ட சிறப்பெல்லாமுடைய †ராசாதிராசரும் அந்நல்வினை நீங்கலோடும் இரக்குந் தொழிலுடையராதலைக் கண்டிருந்தாலும், மிச்சர், இச்செல்வம் நிலையல்லவென்றறிந்து இறைவன் சொன்ன துறவறம் புகுகின்றிலர்; எ-று.

இதனால், நிலையாமைகண்டும் பற்றுவிடுகிலர் மிச்சர் என இரங்கியதாம். மாசனம்-மந்திரி புரோகிதர் முதலியோர். அத்திகளாதல் - இரக்குந்தொழிலினராதல்; எனும்பாதலுமாம். "யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற் கீழ்ச்-சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு-மேனை, வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வர் தாங்கொண்ட, மனையாளை மாற்றார் கொள" ‡ என்றார் பிறரும். இறைவனைக் கற்பகமென்று உருவகஞ்செய்ததனாலே, துறவறத்தை, அதற்கேற்ப நிழல் என்றார். (௪௪)

---

* இஃது ஓரலங்காரம். இதனைப் "பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்" (திருக்குறள்-௪௭௫) என்பதற்குப் பரிமேலழகர் உரைத்தவாற்றான் உணர்க.

† துங்கமன்னர் காம் அரசாணவர்-உயர்வாகிய வேந்தர்கள் இச்சிக்கின்ற அரசர்; இதனாற் போந்தபொருள் ராசாதிராசர் என்பது.

‡ நாலடியார்-௩

புகாநின்ற ஞாயிறு போகின்ற செல்வமும் போம்புனலூட்
டொகாநின்ற தூய்மண லொக்கின்ற சுற்றமுஞ் சோர்ந்திளமை
யுகாநின்ற மேனியு மேலுத வாவென் றுனையடைந்தே
னகாநின்ற தாமரை மேனடந் தேகிய நற்றவனே.

இ-ள். எழுந்துவிழுகின்ற ஞாயிறுபோலத் தோன்றிமறைகின்ற செல்வமும், யாறிடுமணல்போலே வேறுபட்டசுற்றமும், கணந்தோறும் இளமை கெடுவதாகிய உடம்பும் உயிர்போம்பொழுது கூடவாரா என்று உனது திருவடிகளை அடைந்தேன்; நற்றவனே! எ-று.

இதனால், சரணடைவார்போலே நிலையாமைகூறியதாம். ஞாயிறுபோல என உவமை விரிக்க. ஆற்றுவெள்ளத்தால் ஓரிடத்தில் மேடிடப்பட்ட மணற்கூட்டம், அற்றைநாளே அவ்விடத்தைவிட்டு மற்றோரிடத்தை மேடாக்கலும் அவ்விடத்தை வேறிடத்துமணற்குவை வந்து மேடாக்கலுமாகிய நிலையாமைபோல, ஒருபிறப்பின்கண்ணே ஒருவற்கு உறவினராயிருந்தோர் இறந்து பிறந்து மற்றொருவற்கு உறவினராதலும் மற்றொருவற்கு உறவினரானோர் அவ்வாறே முன்சொன்னவனுக்கு உறவினராதலும் இயல்பாதலால் 'மணலொக்கின்ற சுற்றமும்' என்றார். நகாநின்ற — ஒளிவிடாநின்ற. (௪௫)

நற்றவர்க் குச்சித்தி நல்கவல் லார்க்கிரு நல்வினையுஞ்
செற்றவர்க் குச்செய்ய தாமரை மேறிச்செவ் வேநடக்கக்
கற்றவர்க் குக்குரு டொத்துழல் வேற்குநற் காட்சிதந்த
மற்றவர்க் குச்செய்வ தாளல்ல தேதுங்கைம் மாறிலையே.

இ-ள். நல்ல தவத்தைச் செய்பவர்க்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கவல்லவரும் எவ்வகைவினைகளையும் வென்றோருமாகிய சித்தபரமர்க்கும், தாமரைப் பூவின்மேல் நின்ற அருகபரமர்க்கும், பிறவிக்குருடையொத்து மித்தியாமார்க்கத்தே நின்ற எனக்கும் நல்ல காட்சிதந்த ஆசாரியர்முதல் மூவர்க்கும் ஆட்படுதலல்லது உலகம் செய்யும் கைம்மாறு வேறுண்டோ; எ-று.

இதனால், பஞ்சபரமேஷ்டிகளது ஸ்வரூபங் கேட்டோன் மிச்சநீங்கியபின் அவர்களைப் புகழ்ந்ததாம். செற்றவர்க்கும், கற்றவர்க்கும், மற்றவர்க்கு மென உம்மை விரிக்க. எண்வினையும் செற்றவற்கு என்றவதனால் ஸித்தராயிற்று. மற்றவர் என்னும் பன்மையாலே ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சாதுக்கள் என்னு மூவரையுந் தழுவியிற்று. காட்சி தரிசனம். (௪௬)

மாறு மனங்கொண்டு வானோர் தொழும்பிண்டி வாமன்மெய்ந் நூ
றேறு தொழிந்த சிறுமா னிடரென்ப தீமுதலாய்
நூறு யிரக்கொலை நோனு தெழுந்து விழுந்தொருகா
லாறு நெடுந் துயர ரேழா நரக* மடைபவரே.

இ-ள். தீயிலிடுவது முதலாக நூறுயிரம்விதம் நரகர் வருத்துவது பொறுக்கமாட்டாராய், எழுந்தும் விழுந்தும் ஒருபொழுதும் ஒழியாத துயரத்தை யுடைய நரகத்தை அடைந்தவரை, அருகபரமேசுவரனால் அருளிச்செய்யப் பட்ட பரமாகமந் தெளியாதவர் என்று சொல்லுவர்; எ-று.

இதனால், மிக்க தீவினையாளர் அந்த நரகிற் புகுவரென் என்றவாறு. மாறு மனம்—இடைவிடா மனம். நோனுமை—பொறுமை. கொலை—வருத்தம். (எஎ)

அடையு மறநீர வெங்கண் டடைதுவ ராசனமுங்
குடையு [illegible] சிவ்வேதர் குயிற்றிய கொய்சகஞ்சே
ருடையும் [illegible] பூநறு மாலைப் பூநறுமொளர் றுறைவெல்லும்
படையும் படை [illegible] பரமரே.

இ-ள். ஆசனமுங் குடையுமுதலிய தேவர்களாற் செய்யப்பட்ட எண் சிறப்புக்களையுடைய பரமனே! உலகு முதலாக மனிதருக மனிதர் துய்க்குஞ் சிற்றின்பமில்லாத உம்மை எங்ஙனங்கேட்டு உமதுபெருமையறிந் தடையுமவர் அடைவர்; எ-று.

இதனால் ஊனக்குறையில் ஆகாசங்காணலாமோ என்பதாம். கண்டு என் பதனை என்னை முதல் கண்டு என வருவிக்க: கண்டு-கேட்டு; "காணு-பிளம்பிறை யாயக்கால்" என்றாராகலின். இன்னுங் கண்டு என்பதனை என்ன செல்வங் கண்டு என்று சொல்லித் தொகம்பராதலாற் பழிப்பதுபோலப் புகழ்தலுமாம். குயிற்றிய என்னும் பெயரெச்சம் பரம்பரர் என்னும் பெயர்கொண்டது. பரம் பரர் என்பது எல்லோர்க்கும் மேலாயுள்ளவரென்பதாம். குயிற்றுதல்-பண்ணல். கொய்சகஞ்சேருடை-கொய்சகத்துடனுடை. படைவிழியாருமில்லாத என்னும் பெய ரெச்சம் உம்மை என்னும் பெயர்கொண்டது. (எஅ)

---

* ஏழாம் நரகம்-தமத்தமப்பிரபை என்பது; இதனை 'இருளிருளிருள்' என்பர் நீலகேசித்தெருட்டுடையார் (தருமவுரைச்சருக்கம்-௬௮). நரகர் ஏழின் பெயரினையும் "செறியச் சொன்ன பொருடெளிந்தார்" என்னுஞ் சிந் தாமணியுரையிற் (முத்தி—௨௪௩) நச்சினார்க்கினியர் கூறியதனால் உணர்க.

பாம்பற்றி நீக்கவொட் டாவினைப் பாசமெய்ப் பாவனைவா
ளரம்பற்றி யீர்ந்தடி யேனுய்யப் போம்வண்ண மைவகைப்பூஞ்
சரம்பற்றி னான்வலி சாய்வித்த வீரனைத் தன்புகழ்போல்
வரம்பற்ற ஞானியை மாசற்ற சோதியை வந்திப்பனே.

இ-ள். காமனை வென்ற வீரனை, ஞானியை, சோதியை அடியேன் வணங்குகின்றது யாதுகாரணமென்னில்;—மேலாயுள்ள குணங்களை யானும் பற்றி, என்னை ஒருகாலும் பிரியவொட்டாத வினையாகிய இரும்பை உண்மைத் தியானமாய வாளரத்தைப்பற்றி யறுத்துப்போகட்டுப் பிழைத்துப்போம்படி; **எ-று.**

முன்னிற்கவியில் இறைவனையடையாக் கீழோரைக் காட்டி, இதனால் அவனையடைந்து வினை வெல்வேனென வியந்ததாம். வினையோர் பெண்வலைப் பட்டனராதலின் இறைவனை வீரனென்றார். பாம்—மெய். அரம் என்றதனாலே இரும்பு வருவித்தாம். (௮௯)

வந்திக்க வும்புகழ் வாழ்த்தவுந் தாழ்ந்தில வானமெல்லாங்
கந்திக்க மேற்கொள்ளுங் கார்க்கம லத்தெந்தை தாட்கமலஞ்
சிந்தித் தலும்பண்டைத் தீப்பரி ணாமத்தாந் தீவினையாற்
பந்தித் தவைபண்டை நூன்முறை யாலே பறந்தனவே.

இ-ள். வாழ்த்தவும், வணங்கவும் தாழ்க்கத்தக்கவல்லவாய் ஆகாயமெங்கும் பரிமளிக்கக் குளிர்ந்த தாமரைப்பூவை மேற்கொள்ளும் எந்தை தாளாகிய தாமரைப்பூவை யான் தியானித்தவுடன், அநாதியில் மித்தியாபரிணாமத்தாலுண்டாகிய தீவினை எந்த முறையே கட்டின, அந்த முறையே நீங்கின; **எ-று.**

இதனால், வாழ்த்து வணக்க மிரண்டினிற் றியானமே வலியுடைத்தென்றவாறு. கந்தித்தல்—பரிமளித்தல். கார்க்கமலம்—குளிர்ந்த தாமரை. பந்தித்தல்—கட்டல். (௯0)

பறந்துபுக் குப்பர வாதிக ளென்னும் படுநாகமுன்
றறந்தலைப் பட்டவர் கட்கடைத் தேசிற்கு மார்வபுள்ளிட்
டிறந்தழுக் குற்றத்தெழும் மீசநின் னேயர்கட் கென்றெதிரே
திறந்தாநிற் குஞ்சித்தி நன்னகர் வாயிற் றிருக்கதவே.

இ-ள். ஈசனே! விரையச்சென்றுபுக்குப் பரசமயிகள் நெருக்குகின்ற கொடிய நாகமானது, உனது ஸ்ரீதர்மத்திலே வந்து தலைப்பட்டவர் புகுதாமல்

அடைத்துக்கிடவாநிற்கும்; உனது அன்பர்க்கென்றுசொல்லி எதிரே திறந்து நிற்கும், சித்தியென்ற நல்ல திருநகரவாயிலில் உளதாகிய அழகிய கதவு; எ-று.

இதனால், பாவாதிகட்கு நரகின்றிறப்பும், வீட்டினடைப்புங் காட்ட வேண்டி, அறத்துள்ளார்க்கு அவற்றின் அடைப்பும் திறப்பும் கூறியதாம். பறத்தல்-விரைதல். ஆர்வம்-ஆசை. இறந்த முக்குற்றம்-வடநூல்வழக்கு. (௯௧)

கதமொழி தீர்மின் கழுவுந் தேய்மின் கருணைநெஞ்சொ
டிதமொழி கூறுமி னின்னுயி ரோம்புமி னெப்பொழுதுஞ்
சுதமொழி கேண்மின் சுகமிக வேண்டிற் றுறவர்சொன்ன
வதமொழி பேண்மி னிவைசின னார்திரு வாய்மொழியே.

இ-ள். அறிவுடையீர்! எக்காலத்தும் பேரின்பம்வேண்டின், சினத்தோடேகூடிய மொழிகளைத் தவிர்வீராயின்; அதற்குக் காரணமான குறிப்பையும் சுருக்குவீராயின்; கருணைகூடிய மனத்துடனே பிறர்க்கிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவீராயின்; உயிர்க்கொலை தவிர்வீராயின்; பரமாகமத்தைக் கேட்பீராயின்; விரதங்களைப் பொருந்துவீராயின்; இவை ஜிநேசுரனது திருவாக்கால் அருளிச்செய்யப்பட்டனவாம்; எ-று.

இதனால், யான் சொன்னதொன்று மிகழற்கவென வினைதீருங் கருவி கூறியதாம். இதனுள் அறிவுடையீர் என்பது சொல்லெச்சம். கதம்—கோபம். தேய்த்தல்-சுருக்கல். கழுவு-சினக்குறிப்பு. சுதம்-பரமாகமம். வதம்-விரதம். எப்பொழுதும் என்பதனை மத்திமதீபமாக்கி எங்குங் கூட்டுக. (௯௨)

மொழித்தே னியம்பு மூடர்சொற் கொண்டு முனைவன்மெய்ந்நூல்
பழித்தேன் மயரிகள் சொற்பொருட் கொண்டிமைப் பானலன்ன
விழித்தே னெழுங்குழ லார்க்கிடர் கொண்டு விலங்குகள்போற்
கழித்தேன் மதிமந்த மாயே யருமந்த காலத்தையே.

இ-ள். மூடர்சொற்பொருளைக் கைக்கொண்டு பரமாகமப்பொருளை இத்தனைநாளும் பழித்துவிட்டேன்; காமுகர்சொற்பொருளைக் கைக்கொண்டு விழியினையுங் குழலினையுமுடைய மகளிர்பொருட்டு வருத்தமுற்றுப் புத்தியீனனாய் அருமந்தகாலத்தைக் கழித்துவிட்டேன்; எ-று.

இதனால், உண்மைதெரிந்தவர் வெண்மைசெய்வரோ என்பதாம். கழித்தேன் என்பதனால் இத்தனைநாள் என்பது குறிப்பால் வந்தது. மூடர் சொல்லுகிற விஷயங்கள் செய்தற்கெளியனவாதலால் 'மொழித்தேன்' என்றும், அவையும் நெறிவிலக்காயிருத்தலால் அவற்றைச் சொன்னவர்களை மூடர்களென்றுங் கூறினார். முழுமூடர் என்பது மும்மூடர் எனத் திரிந்தது. முனைவன்-ஜிநேசுவரன்.

மயரிகள்-காமநூலியர். மயரிகள் சொற்பொருள் கொள்ளுதல்:—முற்றிலை முலையார் முலைமுக டழுந்தக்—கைத்தல மிரண்டிற் களிப்புறத் தழீஇ-வாயமு துண்டுபல் வகையிற் புணர்ந்து—நாளொரு கணமென நண்ண வாழ்தலே—வீ டடையுநெறியென்றுகொள்ளுதலாம். பானல்-நீலோற்பலம். முறையழித்த லால் விலங்கென்றார். (௫௩)

காலங் கழிதொறுங் கோலங் கழியக் கறுத்தகுஞ்சி
நீலங் கழிதர நீருங் கழிதிர் நிருமலன்றன்
மூலங் கழிதல்செய் யாதுய்ம்மி னென்னினு மூர்க்கரந்தோ
வேலங் கழிவிழி யார்வலைக் கேபட்டு வீழ்வரே.

இ-ள். நமதுநாட் கழியுந்தோறும் நமதழகுங் கழிய, மயிர் கறுப்புப் போய் வெளுப்ப, நீரும் இறந்துபோகின்றீர்; நிருமலனது திருவடிகளாகிய மூலங்களை விட்டுநீங்காதே பற்றிப் பிழைத்துப்போமின் என்று கூறினும், அந்தோ மூர்க்கர்கள் வேலைத்தோற்பித்த விழியினையுடையார்வலைக்கேபட் டிறந்துபோவர்; எ-று.

இதனால், புல்லறிவினரை அறிவுகொளுத்தல் யார்க்கும் அரிதென்பதாம்; *"காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான், கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு" என்றாராகலின். கோலமும் என உம்மை வருவிக்க. வேலம்-அம் சாரியை. கழி விழி-தோற்பித்த விழி. (௫௪)

வீடும் வினைகளின் பந்தமு மெய்ம்மை விரித்துரைத்த
நீடு மலர்ப்பிண்டி நின்மல நின்மலர்ப் பாதநன்னீ
ராடு மவர்க்கர மங்கைய ராடுவ ரண்ணனின்சீர்
பாடு மவரையிம் மூவுல கோர்களும் பாடுவரே.

இ-ள். வினைகள் விடும்படியையும், அவைகள் ஆத்துமாவினிடத்தே கட்டும்படியையும் உண்மையாக விரித்துச்சொன்ன நின்மலனே! நினது திருவடி விளக்கிய தீர்த்தந் தெளித்துக்கொள்ளுமவர்க்குத் தெய்வமகளிர் ஆடாநிற்பர்; நின்புகழைத் துதிக்குமவர்களை இம்மூவுலகி லிந்திரரும் துதியாநிற்பர்; எ-று.

அறங்கேளார் துன்பம் முன்னிற் கூறி, இதனால் அது கேட்டாரது இன்பங் கூறியவாறாம். பந்தம்-கட்டு. மெய்ம்மை-உண்மை. நீடுமலர்-அதிசயத்தால் எக் காலத்தும் மலர்ந்திருக்கிற பூ. அண்ணல்-பெயர். (௫௫)

* திருக்குறள் — புல்லறிவாண்மை.

பாடுவ னேசில பாதகத் தேவரைப் பன்னெறிமே
லோடுவ னேபின் னொருநெறி கண்டபின் னென்னையுன்னா
வேடுவ னேனின் னறத்தினை வித்தி விளைத்துணைப்பெற்
றூடுவ னேயின் னுமா றுயிர் வேட்டை யதிசயனே.

இ-ள். மூன்றதிசயங்களையுமுடைய ஸ்வாமியே! நின்னைப்பாடின நாவாலே சில வஞ்சகத்தேவரையும் பாடுவேனோ; நின் ஒருவழிப்பட்ட சன்மார்க்கத்தைக் கண்டும் பலவகைப்பட்ட மார்க்கத்தின்மேற் செல்லுவேனோ; யான் முன்பு உன்னைக் கருதாத வேடனையொப்பக் கொலைபுரிந்தேனாயினும் நினது ஸ்ரீ தர்மத்தை விளைவித்து அதனை நுகரப்பெற்றும் உயிர்க்கொலைபுரிவனோ; எ-று.

இதனால், விலக்கப்பட்டதாம் வினைற்றில்விழுவேனோ; இனி அவை செய்யேன் என்றும் கூறியதாம். பரமாகமங்கேட்டோன் கொலைபுரியான் என்பது தோன்ற 'வேட்டையாடுவனோ' என்றார். வேட்டை-கொலை. மூன்றதிசயமாவன;—ஸஹஜாதிசயம், கர்மக்ஷயாதிசயம், தைவீகாதிசயம் என்பன. (௬௬)

அதிசோக மேவுட மாக்களைப் போலவிங் கூற்றுவந்தால்
மதிசோர் [illegible] மலர் மேனடந்தார்
அதிசய [illegible] செறிந்தமையாற்
பொறிசேர [illegible] தனித் தனிப் பெருநெறிக்கே.

இ-ள். உடலினுள்ள ஞானமற்ற அஞ்ஞர்களைப்போலே அவர் சொல்லுகின்ற கூற்றம் வந்தவமயம் மயங்கி அழுது அறிவிழந்துவிடேவோம்; மலர்மேல் நடந்தார் இணையடியாகிய [illegible] அவர் திருவறமாகிய பொறி சேறுடையோம்; ஆதலால் தனிப்பெருநெறிக்கு வந்தோம்; எ-று.

இதனால், உடம்பின் பயன் பெற்றோம் என்பதாம்; * "உடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றம் - வரும்போது பரிவ திலர்" என்றாராகலின். அடுதல்-கொல்லுதல். (௬௭)

நெறிச்செல் லொருவன்ன-நின்னற மாகிய நீணிலைச்செந்
தறிக்கண் ணியமெனும் மனத்தனி யானைதனைப்பரிந்தைம்
பொறிப்பற்றி யோடைம் புலன்களும் புக்கழி யாமலின்னுங்
குறிக்கொள்ள [illegible]நன் டாய்நின்டி நீமுற் குணதரனே.

இ-ள். குணங்களைத் தரித்தவனே! பரமமாகிய நிலைபெறாத கொடு நெறியெங்குந் தடுமாறி, ஒருபடியாக நின்று திருவறமான நன்றாகி நீண்டு

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்—௯.

நிலைபெற்றுச் செவ்விதாயிருக்கிற கீர்த்தியுடனே வந்துசேர்ந்த என்னுடை மனமாகிய தனியானையானது தளையையறுத்து ஐந்துபொறியாகிய பஞ் யுடனேகூட ஐந்துவிஷயமாகிய கழனிகளிலும் புகுந்து விரதங்களாகிய பயி அழியாதபடி இன்னமுங் குறிக்கொண்டு காப்பாயாக; எ-று.

இதனால், அறைபோய நெஞ்சினர்க்கு விரதமில்லை என்பதாம். மு னுங்கொடுத்தது அதுவேயாதலால் 'இன்னமும்' என்றார். நிலைபெற்று செவ்விதாகிய தறி என்பதனாலே நிலைபெறாத கொடுநெறி வருவித்தாம். தளை விலங்கு. பரிதல்-அறுத்தல். (௯

குணதா ரேமுனி மங்கைய ரேகொலை நேர்விலங்கே
பணதா ரேமுத னாற்சுர ரேயவர் பாவையரோ
டணதரு நேமி யரதன ரேயண வாறிருமாக்
கணதா ரேறுசெந் தாமரை காணெங் கருந்தலையே.

இ-ள். முனிவரர், ஆர்யாங்கனைகள், கொலையைவிடவுடன்பட்ட விலங்கு ஜாதி, பவணர் முதலான நால்வகைத்தேவர், அவரது மனைவியர், சக்கரவர்த்தி என வுலகிற் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டுகணமுஞ் சூழ்ந்த அருகத்தேவ ரேறுகின்ற தாமரைப்பூவாம்; பிறரேறுகின்றதன்று என்னுடைய பெரிய தலை யானது; எ-று.

இதனால், யான் பிறரை வணங்கேன் என்றதாம். குணங்களைத் தரித்த லால் அது முனிவர்க்குப் பெயராயிற்று. நேர்தல் - உடம்படு. மானத்தம் பங் காண்டலோடு மானகஷாயம் விடுதலாலே 'நேர்விலங்கு' என்றார். கொலை விட என வருவிக்க. ஏகார மாறும் எண். அணதரு அரதனர்—நல்வினை தானேயாகையாலே இட்டப்பட்ட சக்கரரத்தினத்தையுடையர். அணவல்-இட்டல். கருமை - பெருமை. (௯௧)

கருந்திரை காணினும் வெண்ணரை காணினுங் காட்சியுள்ளிட்
டருந்திர யந்தந்த வண்ணலைக் காண்கில ரார்கலிவாய்
வருந்திரை யோய்வதும் போம்புனல் மாய்வது மாத்திரையிற்
பருந்திரை கொள்ளமெய் வீழ்வது காணும் பளகர்களே.

இ-ள். தமது மேனி திரைபுகக் கண்டாலும் நரைபுகக் கண்டாலும் காட்சி முதலிய ரத்நத்ரயத்தை அருளிச்செய்த ஸ்வாமியைக் காணுதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்கின்றாரில்லை; கடலினின்று வருகின்ற திரை கரை யருகே வந்தோய்வதும், பிரவாஹமாகப் போகின்ற ஜலம் போகப் போகச் சுருங்குவதும் போல, இறக்கின்ற தமதுடம்பைக் காண்கின்ற மூடர்கள் எ-று.

இதனால், அவர் அறங் கேட்டாராயின் நிற்கின்றது அறமேயென்று டைப்பிடிப்பர் என்பதாம். காட்சி-ஸம்யக்தர்சனம். அருந்திரயம்—பெறுதற் ரிய ரத்நத்ரயம். ஸ்வாமியைக் காண்டற்கு வேண்டும் முயற்சியாவது-காட்சி தலிய ரத்நத்ரயத்தைக் கேட்டல். ஆர்கலி-கடல். மாய்வதும்போல என வமை வருவிக்க. பளகர்-மூடர். (௬௦)

பளகரெல் லாமனைப் பாரம் பரித்தனர் பல்வினைக்கே
யுளகரெல் லாமொத் தொவ் வாநெறி நின்றன ரோடரிக்கண்
ணளகமெல் லோதியர்க் கார்வமில் லாவற வேந்தவந்தச்
சளகரல் லாத சதுரர்நின் வேடந் தரித்தனரே.

இ-ள். அறவேந்தனே! நீ தரித்த வேடத்தை ஒப்புக்கொண்டு மகளிர்மேற் பற்றிலராய் வீடுசேருஞ் சதுரர் துறவறமே தரித்தனர்; அதனை மேற்கொண்டு மகளிர்மேற் பற்றுவிடாராய்ப் பளகர் இல்லறமே பூண்டனர்; அதுநிற்க, பல்வினைக்குமுள்ளான மிச்சத்தர் இவ்விரண்டறத்திற்கும் ஒவ்வாநெறி நின்றனர்; எ-று.

இதனால், அணிமையில் வீடுசேர்வாரையும், சேய்மையில் வீடுசேர்வாரையும், ஸம்ஸார ஜீவனையும் விளக்கியதாம். நின்வேடத்தை ஒத்துப் பற்றில்லார் துறவுற்றனர் என்றவாறு. பற்றுள்ளார் ஒத்து இல்லறநின்றனரென்றும், வினைக்குள்ளானவர் ஒவ்வாநெறி நின்றனரென்றுங் கூட்டுக. பரித்தல்-தரித்தல். உளகர்-உள்ளானவர். ஒவ்வாநெறி-மித்தியாமார்க்கம். சளகர்-இட்டளர்; மகளிராயிற்று; "ஆதி நளஞ்சளனென் றுரைத்தார்" என்றாராகலின். (௬௧)

வேடந் தரித்து விதியந் தரிக்க வொழுகிமெய்ந்நூற்
பாடந் தரித்துண்மை பாரா முனிவரிற் பாயரிமான்
பீடந் தரிக்க விருந்தபெம் மானறம் பேணலின்றி
மூடந் தரித்தெண் மயத்துநின் றார்நல்லர் மும்மடியே.

இ-ள். தவவேடத்தைத் தரித்துச் செய்யவேண்டிய கருமமானது பேதிக்க நடந்து, பரமாகமத்தை ஓதியுணர்ந்து உண்மைப்பொருளைத்தெளியாத முனிவரைக்காட்டிலும், அருகபரமரது ஸ்ரீதர்மத்தைக் காவாமல் மூவகை மூடத்தையுந் தரித்து எண்வகைச்செருக்கில் நின்றவர்கள் மூன்றத்தனை நல்லவராவார்கள்; எ-று.

இதனால், விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற்றில் வீழுகின்றார்; இவரே தறுகணர் எனக் கூடாவொழுக்கங் கூறியதாம். * "நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல்

* திருக்குறள்—௨௭௬.

வஞ்சித்து- வாழ்வாரின் வன்கணரில்'' என்றார் பிறரும். அந்தரித்தல்-பேது தல். அரிமான்-சிங்கம். மூவகை மூடமாவன:— உலோகமூடம், தேவதாமூட பாஷண்டமூடம் என்பன. எண்வகைச்செருக்காவன ;—பிறப்பு, குலம், வ செல்வம், வனப்பு, சிறப்பு, தவம், உணர்வு என்பனவாம். (கூ

மும்மடி சூழ்ந்த முழுவொளி நாத செழுஞ்சுடருக்
கம்மடி நல்ல வடியிணை தாங்கிநு நன்னுதற்குத்
தம்மடி யென்மனம் போலவற் றோதலை மீதுகொள்ள
வம்மடி கேளென்ன மாட்டா முளரி மதுமலரே.

இ-ள். சிரசின்மேல் தாங்கிக்கொள்ள ஸ்வாமிகளே வாரீர் என்று சொல் மாட்டாத தேன்றங்கிய தாமரைமலரானது, மூன்றுமடிப்பாக வளைந்த முழு வொளியாகிய பிரபாவலயத்தையுடைய ஸ்வாமியினது உதயபாநுவிலும் ஒ மிகுந்த திருவடிகளைச் சுமக்கினும் அடியேனது மனம்போல நன்னுதற்கு வ மையுடையதோ; எ-று.

இதனல், தாமரையினுஞ் சிறந்தது தன் மனம் என்பதாம். தம்-அசை. வ ேறு-வல்லதோ. வம்மின் என்பது வம் எனக் குறைந்தது. முளரி-தாமரை. (கூரு

மலந்தோய் வயிறுமம் மாநர கங்களு மண்ணும் விண்ணுங்
கலந்தே கிடந்து வலகொரு மூன்றுங் கவர்தருமெய்ப்
புலந்தோய் பொறியுடைப் பொய்த்தேவர் கள்புன் னெறிகளுப்புக்
கலந்தே னொழிந்தே னினியென்னை யஞ்சலென்னே.

இ-ள். பொய்த்தேவர்களது புல்லியமார்க்கம்புக்கு, அதனல் மக்கள் தேவர், நரகர், விலங்கென்னும் நாற்கதியிலும் கலந்து வருந்தினேன்; அது போதும்; இனியேனும் அஞ்சாதேகொள் என்னவேண்டும்; எ-று.

இதனல் மிச்சநீங்க வினைநீங்கும் என்பதாம். மலந்தோய் வயிறு என்றத னலே மக்கட்கதியும், மண்ணென்றதனலே விலங்குகதியும், விண்ணென்றத னலே தேவகதியுமாயிற்று. புன்னெறிகளும் என்பதில் உம்மை அசை. கலந்த அலந்தேன் என்க. உலகொருமூன்றுங் கவர்தரு பொறியுடைத்தேவர் என்றத அவரும் அவ்விந்திரியவயப்பட்டவர் என்பதாம். (கூச

என்னையிம் மண்ணுலகத்தே பிறப்பித்த இறைவரெல்லாம்
முன்னைய வாதிகள் செற்றபொரு ளைப்புவர் தாமணிசேர்
பொன்னெயிலின் மன்னிய புங்கவ வங்கவர் பொய்ம்மைகண்டும்
பின்னையு மின்னறந் தேறார் கிடந்து பிணங்குவரே.

இ-ள். நிலைபெறாத நன்பமார்க்கத்தோரது பொய்ம்மையைக் கண்டிருந்தும் அவராற் சொல்லப்பட்ட பொருளையே நம்புவர்: நினது திருவறத்தின் மெய்ம்மை கண்டிருந்தும் அதனை நம்பாராய்ப் பிணங்காநிற்பர்; இதற்குக் காரணம் யாதோ சொல்லாய்; எ-று.

இதனால், கதிக்கேற்ற மதியன்றோ எய்துவது என்பதாம். நிலைபெற்றவன் என்றதனால் நிலைபெறாமையும், பொய்ம்மை என்றதனால் மெய்ம்மையும் வருவித்தாம். மன்றுதல்—நிலைபெறுதல். கொலை, பொய், களவு, பிறர்மனை விழைதல் முதலிய பாவங்களை விலக்கிய செய்கோலர இம்மையிலே அரசர் தண்டிப்பக்காண்டலிற் 'கண்டுந் தேறார்' என்றார். (௯௫)

பிணங்கோ மெனவெரி பேரோஞ் சினறம் பேர்படைத்துங்
குணங்கோ [illegible] குக்கொடிக் தேவர்தங் கோயில்கண்டால்
வணங்கோ மெனவுஞ் சொன்னீ வாழ்க்குவ ளைமவர் மானிடரோ
டிணங்கோ மெனவும் பெறுவதென் னோவவ் விருவினைக்கே.

இதன் பொருள் வெளிப்படை, இதனால் நன்மைசெய்தவர் தீமை பெறுவரோ என்பதாம். நல்லவையாய தத்துவத்துக்கும் குருக்கல்லுக்கும் பெயராத லாலே, [illegible] 'பேர்படைத்துங் குணங் கோடிய' என்றார். பிணங்குதல்—மாறுபடுதல். குதர்—தீநெறியோர். அவர் மானிடர்—அம் மதத்தையுடைய அடியார். இருவினை—நல்வினை, தீவினை. அவையுடையார் பெறுவது கடைப்பிடிக்கப்படுவதாம். (௯௬)

நல்வினை தீவினை யென்னு மிருவினை நீவெந் சேர்புரிபோ
லருவினை நீயொரு வர்க்குமில்லாத்
திருவினை நீயசோ கைசநூக னீசிறந் தோங்குமெண்டிக்
கருவினை நீபுரட் சக்கர மேந்திய சங்கரனே.

இ-ள். நல்வினை தீவினையாகிய கடலைக் கடந்தவனும் நீ, வெந்த வைப் புரிபோலே உருவத்தையுடையையாயினும் வித்தராமவரும் நீ; கேவல லக்ஷ்மி யையுடையவனும் நீ; அதிசயத்தாலே திசைமுகனும் நீ; அசோகவிருக்ஷத்தை யுடையவனும் நீ; ஆதலாலே எல்லாம் நீயாய் இருந்தாய்; எ-று.

மூன்னிற்கவித் பெயர்மாத்திரை அவர்க்கு என்றார்; இதனால் அருகனே, மும்மூர்த்திகளும் பிறரும் நீயெனப் புகழ்ந்ததாம். *"ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த—பால்வே றுருவின வல்லவாம்—பால்போ, லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோல—வுருவு பலகொள லீங்கு" என்றாராகலின். இதனுள், ஆஇரையா

*நாலடியார், மெய்ம்மை—அ.

னென்றும், தசாவதாரனென்றும் அவர் கூறுதலாலே பிறர் பவமுடையர் என்பது தோன்ற 'இருவினை வென்றவன்' என்றும், அருகரே வித்தராமவர் என்பது தோன்ற 'உருவினையேனு மருவினை' என்றும், கேவலத்திரு பிறர்க்கில் லாமையாலே 'ஒருவர்க்குமில்லாத் திருவினை' என்றும், அவன் காமத்தா லெண் ணப்படாமல் இழிப்புண்டவனாதலாலே இவனெண்ணப்பட்ட திசைமுகனென் றும்; அவ்வன் கொல்லுஞ் சக்கரத்தனாதலாலே இவன் சுகத்தைப்பண்ணுஞ் சக் னென்பது தோன்ற 'அருட்சக்கரமேந்திய சங்கரன்' என்றும் கூறினார். ஒரு தல்-கடத்தல். சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுமவன். (௬௭)

சங்கையஞ் சார்தளர் நோய்க்கிடை யார்தழல் போல்விழித்த
வெங்கயஞ் சாரினு மெய்க்கடுங் காரிரை யார்களபக்
கொங்கையஞ் சாயலர் கோலநம் பார்வருங் கூற்றமுட்டார்
பங்கயஞ் சார்பத பங்கயத் தானடிப் பத்தர்களே.

இ-ள். மித்தியாதேவதைக்கும், பிணிக்கும், கொல்யானைக்கும், யமனுக் கும் பயப்படார்; மகளிர் கோலங்கண்டு நம்பார்; ஜிநதர்மத்துள்ளார்; எ-று.

இதனால், மெய்யிற் பிறரில்லாராதலாலே தமக்குற்ற நோயைப் பொறுத்த லே தவமென்று பொறுப்பரென்பதாம், *'உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறு கண் செய்யாமை, யற்றே தவத்திற் குரு' என்றார் பிறருமெனக் கொள்க. வழி படாக்கால் இடையூறுசெய்யுமெனினும் அதற்கஞ்சி வழிபடாராதலாலே 'சங் கையஞ்சார்' என்றார். சங்கை-மித்தியாத்வம். 'நோவு செய்திடு நோய்பல வாக் கிடு-மாவி கொள்ளுமலாதன வுஞ்செயுந்-தேவி சிந்தை சிதைந்தனன் சிறுமேற்-காவன் மன்ன கடிதெழு கென்றனன்' † என்றதனாற் காண்க. கயம்-யானை. களபம்-சந்தனச்சேறு. உடலை ‡உட்புறம்பாக நோக்கி அசுசித்துவம் பாவிப்ப தல்லது §கருந்தோலாற் கண்விளக்கப்படார் என்பது தோன்றக் 'கோலநம்பார்' என்றும், ¶உடம்பின் பயன் கொண்டவராதலாலே 'கூற்றமுட்டார்' என்றுங் கூறினார். நம்பல்-விருப்பம். (௬௮)

---

* திருக்குறள்-௨௬௧.

† யசோதராகாவியம்-௪௬.

‡ "பைம்மறியாப்பார்க்கப்படும்" என்பது நாலடி, தூய்தன்மை. ௨.

§ "கருந்தோலாற் கண்விளக்கப்பட்டு" ஷை ஷை ௭.

¶ "......உடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்,
'வருங்காற் பரிவ திலர்"

ஷை, அறன்வலியுறுத்தல்-௫.

பத்தர்கற் சித்தனைப் பன்னிரண் டோசனைப் பொன்னெயில்சே
ரத்தனைப் பண்டறி யாமையில் யானனந் தம்முயிர்கட்
கெத்தனை தந்தையுந் தாயரு மாயின னின்றெனக்கே
யெத்தனை தந்தையுந் தாயரு மானவரென் றெண்ணுவனே.

இ-ள். அன்பர் மனத்துள்ளும் பொன்னெயிலுள்ளுமிருந்த சுவாமியை யானறியாமையாலே எண்ணிறந்த உயிர்களுக்கு எத்தனை பரியாயம் பிதாவும் மாதாவுமாயினனென்றும், அறிக; எனக்குத்தான் அவர்கள் எத்தனை பரியாயம் பிதாவும் மாதாவுமாயினரென்றும் அவற்றை இப்பொழுது விசாரியாநின்றேன்; **எ-று.**

என்றும் என்பதூஉம், யான் என்பதனாலே அவர் என்பதூஉம் வருவிக்க. * இடைநிலையில் இகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (௬௯)

எண்ணுடை மாலையொ டூர்படை கொண்டிடத் தும்வலத்தும்
பெண்ணுடை யார்சிலர் பேதைகட் கீசர் பெருந்திசையா
நுண்ணுடை யார்நுவன் றவருங்கல மாகியமூக்
கண்ணுடை யாரிந்தக் காசினி மேனமக் கீசர்களே.

இ-ள். எண்ணத்தகுந்த மாலையோடு கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களை யெடுத்து, இடப்புறமும் வலப்புறமும் முறையே மகளிரையுடைய சிலர் மூடராயினோர்க்குத் தெய்வங்களாவார்; எமக்குக் கடவுள் யாவரெனில்;—திசையாடையையுடையார் அருளிச்செய்த இரத்தினத்திரயமாகிய மூன்று கண்ணினையுடைய முனிவரே, வேறல்லர்: **எ-று.**

இதனால், தாம்வீழ்வார் பிறர்க்கு ஊற்றமாகாராதலால் அவர் தலைவரல்லரென்று பாஷண்டமூடம் விலக்கியதாம். †“நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக், கொல்லாமை சூழ்வான் றலை”. ஈர்தல் - அறுத்தல். குற்றத்தைக் குணமாக்கியும், குணத்தைக் குற்றமாக்கியும் உலகை மருட்டுதலாலே மிச்சர் தெய்வங்களைப் “பேதையாக் கீசர்” என்றார். ‡“பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் - டூதியம் போக விடல்” என்பதனாற் காண்க. ஆகாயம் அரூபமாதலாலே ‘நுண்ணுடை’ என்றார். அருங்கலம் - ரத்நத்ரயம். (௭௦)

---

* “தாயருமானவர்” என்புழி ‘இன்’ என்னும் இறந்தகாலவிடைநிலையில் இகரம் என்க.

† திருக்குறள்-௩௨௫.

‡ திருக்குறள்-௮௩௧.

ஈசனென் றானு மிறைவனென் றானு மிலங்கொளிமுத்
தேசனென் றானுமெய்த் தீர்த்தனென் றானுஞ்சித் தித்திருவி
னேசனென் றானுமென் னெஞ்ச மிருந்திந்த நீணிலத்தோர்
பேசநின் றார்தமக் கேயநின் னாமவர் பேர்களே.

இ-ள். ஈசன் முதலாகச் சித்தித்திருவினேச னீறாக எண்ணப்பட்ட தலைமையான திருநாமங்கள் உலகமூன்றுந் துதிக்கு மிறைவனாகிய அருகர்க்கே பொருந்தும், மற்ற தேவர்களெல்லாம் அந்தப் பெயர்மாத்திரமே உடையராத் தனை; எ-று.

முத்தேசு-மூன்று ஒளி; அவை முன்னர்க்கூறினும். *எய்தல்-பொருந்தல். ()

பேரா யிரத்திரு நாமுடை யானைப் பிறங்கிடநற்
சீரா யிரத்திற் சிறந்துடை யானைநற் சித்திசெய்யுங்
காரா யிரத்தினை மூன்றளிப் பானைக் கவிதைசெய்யா
தாரா யிரத்தி ரறியா தவரை யறிஞர்களே.

இ-ள். அறிவுடையீர்! திருநாமம் ஆயிரத்தெட்டுடையானை, உயர்ந்து நன்றாகிய புகழ் ஆயிரத்தினும் மிக்குடையவனை, மோக்ஷமென்கிற பயனைத்தர மேகம்போலே ரத்நத்ரயமாகிய விதையைப் பொழியப்பட்டவனை வணங்கி யிரவாதே, அந்த மோக்ஷத்தையறியாதவர்களை யாதாகநினைந்து இரக்கின்றீர்; எ-று.

இதனால் மிடியாரை இரக்கின்ற பேறு பயனில்லையென்பதாம். பிறங்குதல்-விளங்குதல். (எ௨)

அரியோ மருந்தமி ழாரியங் கேட்டில மச்சமத்தும்
வறியோ மதுரக் கவிகளல் லோமனம் வேண்டியவைம்
பொறியோ மெழல்புன் புலமையி னேமெம் புலமையெல்லா
மறியோ டலர்பிண்டி யமரடி யாமெங்கு முக்கியமே.

இதன்பொருள் வெளிப்படை. தென்கலை வடகலையறிந்து ஆசுமதுர கவிகளான பேரறிவினரே இறைவனை வாழ்த்தவேண்டும்; மோகாந்தகாரச் சிற்றறிவினர் வாழ்த்தற்கு அரியர் என்பதாம். ஆரியம் - வடகலை. வறுமை - சிறுமை. மறி - தளிர். முக்கியம் - தலைமை. (எ௩)

---

* ௨-ம் செய்யுளுரையிற் காண்க.

முக்குற்ற நீக்கிய நின்குண முற்றுண ராமையில்யான்
புக்குற்ற நீக்கதி போயின வெக்கதி போலவற்று
ளக்குற்ற மானதெல் லாமடி யேன்குற்ற மாட்புகுந்தே
னெக்குற்ற மெய்தினு மெம்பெரு மானை யினிக்குற்றமே.

இ-ள். மூன்று குற்றங்களையு மொழித்த நினது அனந்த ஞானாதிகுணங்களை முற்காலத்தில் அறியாதிருந்தமையால், நான் அடைந்த கதிகள் எத்தனையோ கழிந்தன; அவற்றிலே கழிந்த கதிகளிற் செய்த எல்லாக்குற்றங்களும் அடியேனதே; அதுபோலன்றி அடிமையாகப் புகுந்துவிட்டேன்; இனி யான் செய்யுங் குற்றங்கள் எத்துணைக்கொடுமையவாயினும் அவை எமது இறைவனதேயாம்: எ-று.

இதனால், இனிமேல் யான்செய்யும் பிழை பிழையல்ல; உண்டாயினும் அவற்றைப் பொறுத்துப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதாம். (எசு)

குற்றம்விட் டார்குடங் குமுடை யார்செந்தி யீர்க்கடிதுஞ்
செற்றம்விட் டார்திரு மேனிமெல் லாம்பெற்ற பாசுவிம்ம
வற்றம்விட் டார்பற் றெரிந்த பவர்த்தியாய் வருமெல்லார்
சுற்றம்விட் டார்வினை மாசறுந் தாரவர் தெய்வமே.

இ-ள். வெல்லாக் குதலையுடைய குற்றமெல்லாம் விட்டவர், மன மொழி காய மூன்றும் அடங்கினவர், அடங்காத வினைகளை எரித்துக் கொன்றும் வினையை ... கோபம் விட்டவர், அஸ்நானத்தாலே மேனியழுக்கு மிகுந்தவர், அநசனவ்ருத்தத்தாலே மெய்புலர்விட்டவர், பின்பு அவைமேலே பற்றுவிட்டு உட்பற்றுப் புறப்பற்றெல்லாம் விட்டவர், அதனாலே வினைமாசு நீக்கப்பட்டவர், இவ்வியல்பாயுள்ளவரேயாம் தொழப்படுகின்ற தெய்வமாவார்; எ-று.

இதனால், குற்றமுடையவர், அடங்காதவர், கோபம்விடாதவர், காயம் பேணி அதனை அகலவிடாதவர், காமம்மேற் பற்றுவிட்டு உட்பற்றுப் புறப்பற்றுடையவர், நீராடி காலைகளிலே மூழ்கிய உடம்பவர், வினைமாசுகழுவாதவர் பிறராதலின் அவரை யாம் வணங்கோமென்று பாஷண்டமூடம் விலக்கியதாம். குத்தி-அடங்கல். ஏர்தல்-அகிதல். அடல்-கொலை. விம்ம-மிக்க. வற்றம்-உலர். செற்றம்-கோபம். (எஎ)

தெய்வமும் வேறொன்று தேடினன் நீர்வினைத் தெவ்விரண்டா
யைவனத் தொர்முரு கக்குநன் னீரிரு நால்வினைத்
தைவந நாத நரம்பதம் போதென் றொழுபதந் சேர்
நாய்வருதல் லானமக் குய்ய முபாயமற் றொன்றில்லையே.

இ-ள். எண்வினையுங் கெடுத்து *ஐவகைவிரதங்களையுமுடைய ஆதீசுவரரது அடிகளல்லது உய்யுமுபாயம் வேறில்லை; அதனை அறியாதே வேறே தெய்வமுண்டென்று தேடுகின்ற உலகீர்! அந்தத்தேவரால் வினைப்பகைவராலே வருந்துவதல்லது வீடு காணமாட்டீர்; எ-று.

இதனால், குணமும் விரதமும் இல்லாரைப்பற்றில் வீடுபேறில்லை எனப் பயந்தீர்வித்ததாம். அறுபதம் போகெதன்றெழுபதம்—வண்டுகள் தாமரைப் பூவென்று மொய்க்க எழுகின்ற திருவடிகள். (௭௬)

ஒன்றறி யீர்முழு துமுணர்ந் தீருணர் வொன்றுமில்லா
வன்றறி போல்பவர் வந்தும்மைத் தாழ்ந்திடின் மற்றவர்க்கு
நன்றறி ஞானங் கொடுத்துண்மை காட்டுதிர் நாமுமிவ்வா
றென்றறி யாதவ ரெம்பெரு மானெனக்க விச்சிப்பரே.

இ-ள். எம்பெருமானே! கேளீர்; அறிவொன்றுமிலாத வலிய தறியை ஒத்திருப்பவர்தாம் உம்மை வந்து வணங்கினால் அவர்க்கு நன்றாக அறியத்தக்க ஞானமெல்லாங் கொடுத்து உண்மைப்பொருளையும் அறிவிப்பீர்; யாமும் இப்படியிருக்கக்கடவோ மென்றறியாதே அவர்கள் உமக்கொப்பாக விரும்புவர்; ஆதலாலே எல்லாமறிந்தவரோ நீர், ஒன்றுமறியீராயிருந்தீர்; எ-று.

இதனால், பிறர் அன்பறிந்தாராய்ந்து கொடுப்பர்; நீர் ஒன்றுமறியீரெனப் பழிப்பதுபோலப் புகழ்தலாம். இதனான் ஒன்றுமறியீரெனவும் உண்மைப் பொருளையுமெனவும் உம்மையும், எல்லாமுணர்ந்தவரோ எனவோகாரமும் விரிக்க. வன்றறி-வலிய தம்பம். (௭௭)

இச்சிக னேபுவ னத்திரு நாயக னென்றெவர்க்கு
நிச்சய மாக வுணர்த்துதற் காக நிலாவிரித்து
முச்சக மூற்று நிழல்செய மூப்புவ னேந்திரராந்
தச்சர் சமைத்துடன் வைத்தனர் நாதன்முச் சத்திரமே.

இ-ள். இந்த ஜிநேசுவரனே மூவுலகுக்குங் கர்த்தாவென்று யாவர்க்கும் உண்மையாக உணர்விப்பித்தற்காகவோ ஒளியினைப்பரப்பி உலகமூன்று நிறைய நிழல்செய்ய மூவுலகுக்கும் வேந்தராகிய தச்சர் மூன்றுகுடையும் ஒக்கப் பண்ணிவைத்தனர்; நாதனே! சொல்லாய்; எ-று.

---

* "கொலைமுதலா வைந்தனையு முற்றத் துறத்தல்—தலையாய மாவத மாம்" என்பது அருங்கலச்செப்பு-அஎ.

இதனால், இவர் இழிந்தவராயின் உயர்ந்தோர் பரியாளமாவரோ என்பதாம்: "அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை-பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை"* என்பவாகலின். அறியாதவர்க்கும் ஆகவே என்பதுபட ஓகாரமும், சொல்லாவென்பதும் வருவிக்க. நாதன்-அண்மைவிளி. சமைத்தல்-பண்ணல். சத்திரம்-குடை. (௭௮)

சத்திய மேயொன்று சாற்றுகின் றேன்சம யங்களெல்லாங்
கத்தியஞ் ஞானங் கவல்கின்ற தேகடைச் சாரமெய்து
முத்தியு மேக முதல்வனு மேக முதல்வனுமுற்
பத்தியு நாசமு மொன்றுமில் லாத பரஞ்சுடரே.

இ-ள். உலகத்தீர்! உண்மையாக ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றேன்; எல்லாச்சமயங்களும் ஒருவரையொருவர் மாறுபட்டு அஞ்ஞானங்களைக் கதறிக் கவலைப்படுதலையே உடையன; முடிந்தவிடத்திற் பெறுகின்ற மோக்ஷமும் ஒன்று; ஈசுவரனும் ஒருவன்; அந்த ஈசுவரன்றானும் ஒருகாலத்திலே தோற்றுதலும் ஒருகாலத்திலே கெடுதலுமாயிவையில்லாத மேலாயிருப்பதோர் ஒளியாம்: எ-று.

இதனால், தோற்றமுங் கேடுமுண்டாமவர் தலைவராகலர் என்பதாம். கவல்-கவலை. உற்பத்தி-தோற்றம். பரம்-மேல். (௭௯)

சுடர்மண் டலஞ்சுர துந்துபி தெய்வத் தொனிசிங்கப்
பீடர்மண் டலவணை பிண்டிவெண் சாமரை பெய்மலரி
னடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ
மிடர்மண் டலங்கெடப் பார்க்கிமை யோர்செயு மெண்சிறப்பே.

இ-ள். ப்ரபாவலயம், தேவவாத்யம், திவ்யத்தொனி, வட்ட அணை பொருந்திய ஸிம்ஹாஸனம், அசோகவ்ருக்ஷம், வெள்ளிய சாமரை, நெருங்கப் பொழிகின்ற பூமழை, அழகிய பொற்குடைகள் மூன்றும் ஆம்; அடியேங்களைச் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற துன்பத்தைப் போக்குமவர்க்கே தேவர்களாற் செய்யப்படுகின்ற எட்டுச்சிறப்புக்களும்; எ-று.

இதனாலும், இந்தச் சிறப்பு பிறர்க்கில்லையாதலால், இவரே தலைவர் என்பதாம். மண்டலம்-வட்டம். இடர்மண்டலம் என்பதனுள், மண்டலம்-சூழ்தல். அடர்மண்டலம்-நெருங்கிய கூட்டம். கெடப்பார்க்கே எனப் பிரிநிலை ஏகாரம் விரிக்க. (௮0)

* திருக்குறள்-௩௭.

சிறப்பின்றிவ் வாழ்வென்று தேவேந் திரர்தொழுந் தீர்த்தநின்சீர்
மறப்பின்றி யேயென்றும் வாழ்த்தப்பெற் றான்மனை யானவற்றுக்
கறப்பின்றி யாயிழை யாரின்றி யேசென் றடையவர்க்கோ
ரிறப்பின்றி யேவெளி யாய்நின்ற வீடெமக் கென்செய்கவே.

இ-ள். இந்த வாழ்வு அதிசயமில்லையென்று தேவேந்திரர் தொழுகின்ற தீர்த்தனே! நினது புகழை இடைவிடாதே நாடோறுந் துதிசெய்யப்பெற்றால் அதுவே போதும்; மனையானவற்றுக்கு அதிதூரமாய் மகளிருமின்றிச் சென்று சேருமவர்க்கோர் இறப்புமின்றியே வெளியாயிருக்கின்ற வீடுபேறு எமக்கு யாதுக்குத்தான்; எ-று.

இதனால், இடைவிடல் வினைக்கிடமாம்; இடைவிடாது நினைப்பார்க்கே வீடுபேறு என்பதாம். இதனால், அமர்மனைசேர்ந்து மகளிரும் இறப்பும் மறைவுமுண்டான வீடு, பிறர்க்குண்டென்று குறிப்பால் விளக்கியதூஉமாம்; இதனால் அது வேண்டாமென்றார். அதுவே போதும் என்பது சொல்லெச்சம். சிறப்பு-அதிகம். சீர்-புகழ். அறப்பின்றி-அதிகதூரமாய். (அக)

என்செய லாம்வினை காளுமக் கெங்களைப் பரசமயர்போ
லின்செய வாயவர் கேள்வனைத் தேவரென் றீண்டறமாக்
கொன்செய லெங்கள் குலமன்று மூன்று குடையவர்
தன்செய பாதங்கள் கண்டுகொள் வீரெந் தலைமிசையே.

இ-ள். வினைகாள்! உம்மால் எங்களை என் செய்யலாம்; நாம் பரசமயிகளைப்போல மகளிர் கேள்வனைத் தேவரென்று அவர் சொல்வதே அறமாகப் பயனில்லாதன செய்கின்றவரல்லோம்; மூன்று குடைகளையுடையவர் திருவடிகளை எமது தலைமேலே பார்த்துக்கொள்ளீர்; எ-று.

இதனால், வினைபற்றுவது பற்றுள்ளாரையாதலின், பற்றற்றவனைப் பற்றில் வினைபற்றாவாதலாலே அவை அணுகா என்பதாம். இன்செய்ய வாய்-இனிமையும் சிவப்புமுடைய வாய். கொன்-பயனின்மை. தம்சாரியை வரவேண்டுமிடத்து எதுகைபற்றித் தன்சாரியை வந்தது. செய பாதங்கள்-பாவத்தைப் போக்கவல்ல திருவடிகள். (அஉ)

பிணையனர் தவையிருள் போனார் கறைபடு விண்டெறிந்த
பிணையனர் கொலைபொய் களவறி யாவிளக் கேகையர்மேட்
பிணையனர் பொருள்வெறுத் தைதுளைப் பேறுணர் வாய்ப்புலன்மே
[illegible] யாமெக்க நாயகரே.

இ-ள். இருளன்னார், தசையுங் கள்ளுந் தேனும் விரும்பார், துறக்கம் பெறினும் அதுபொருட்டாகப் பொய்சொல்லார், கொலையுங் களவும் அறியார், மகளிர்மோகத்தாலே மனமசையார், *பஞ்சபரமேட்டிகளை வணங்குவார்; ஐம்புலன்மேல் விருப்பம்நீங்கிய பிண்டிவேந்தனடியாராகிய எங்கள் நாயகர் **எ-று.**

இதனால், இந்த அறம் பத்தும் பிறர் பேணார் என்பதாம். மிசைதல்—புசித்தல். நறா—கள். இசையார்—உடன்படார். அசைவு—தளர்வு. 'ஐயரைப் பேணுவர்' என்றும் பாடம். **(அக.)**

நாயகத் தேவர்க †நன்முதற் றேவரை நாண்மலர்வான்
மீயகத் தேவா மேற்கொள்ளுந் தேவரை மெய்ம்மையா
வாயகத் தோன்றும் வண்புகழ்த் தேவரை மாற்றிநெஞ்சே
நீயகத் தேவரை யித்தனை நாளு நினைந்திலையே.

இ-ள். இந்திரர்களுக்கும் முதலாய தேவரை, தாமரைப்பூ ஆகாயத்தின் மேலேயும் அதன்மேல் எழுந்தருளுகின்ற தேவரை, அன்பர்நாவிலே தோற்றுகின்ற புகழுடைய தேவரைக் கைவிட்டு, நெஞ்சமே! இத்தனைநாளும் யாவரைநினைந்தாய் சொல்லாய் **எ-று.**

இதனால், மெய்ம்மையில்லாதவரை நெஞ்சோடு உசாவியதாம். மீ-மேல். வாய்-ஆகுபெயரால் வாக்கு. நீ அகத்து எவரை-நீ உள்ளே யாவரை. ()

நினைத்தனை யாயினும் வாழ்த்தினை யாயினு நீயுநெஞ்சே
தினைத்தனை நல்லறஞ் செய்தனை யாயினுஞ் சேர்ந்தவரைப்
பின்னைத் தனை வந்தனை செய்யவொட் டாப்பிண்டி யாற்கரிதோ
வுனைத்தனை யேயொக்க வித்தனை நாளி லுயர்த்துகையே.

இ-ள். நெஞ்சே! பிறரை வணங்காமல் அருகத்தேவனையே தினையளவு நினைத்தனையாயினும், வாழ்த்தினையாயினும், நல்லதருமத்தைச் செய்தனையாயினும் அது சாலும்; உலகிற் பகை, தொழுமல், நண்பு என்னாதே தன்னைச் சேர்ந்தவர் யாவரையும் பின்னைத் தன்னையும் வணங்கவொட்டாத பிண்டியானுக்குத் தன்னையொக்கச் சிறிதுநாளில் உயர்த்துகை அரிதன்று **எ-று.**

---

* பஞ்சபரமேட்டிகள் இன்னார் என்பது, சக-ஆம் செய்யுளானுணர்க.

† நற்றுதற் றேவரை என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இதனால், 'பாவி! சிறிதும் அறஞ்செய்கின்றிலை' என நெஞ்சைக் கழறிய தாம். அதுவே சாலும் என ஒருசொல் வருவிக்க. சேர்ந்தவர் யாவரையும் என்பதனாலே பகை, நொதுமல், நண்பு வருவித்தாம். இத்தனை என்றது குறிப் பாற் சிறிதுநாள். (௮௫)

கைத்துக் கடுதடுங் காஞ்சிரந் தின்பவன் றீங்கனியைத்
துய்த்துச் சுவைகண்ட பின்விடு மோசுர ராய்நரரோ
டொத்துத் திரிபவர்க் கன்புசெய் வாருமத் தன்மைகண்டால்
வைத்துப் பிரிவர்க ளோபிண்டி நீழலெம் மாமணியே.

இ-ள். பிண்டிநீழலிலிருக்கும் பெரிய மணியொப்பீர்! கசந்து விரைவிற் கொல்லும் எட்டிக்காயைத் தின்று உடனே துன்பமுறுமவன் நோய்நீக்கு மருந்தாகிய நெல்லிக்கனியைத் தின்று இன்பங்கண்டபின் அதனை விடப் பொருந்துவனோ? அதுபோலே, தாமும் தேவராய்வைத்து மக்களின்பந்துய்த்துத் தெய்வத்தன்மைகெடுமவர்க்குப் பத்திசெய்யப்பட்டவர் உள்ளபடியறிந்தாற் பின்னை உம்மைவிட்டுப் பிரிவரோ? எ-று.

இதனால் உம்மையறிந்தவர் பிரியாரென்பதாம். இதனுட் காஞ்சிரம் ஆகுபெயராலே எட்டிக்காயாயிற்று. இன்பமென்றதனாலே துன்பம் வருவித்தாம். கரும்புதுய்த்து என்று பாடமோதுவர்; அதற்கு வேம்பே முரண் ஆதலாலே அது பாடமல்லாமை அறிக. 'இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் - கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று'* என்பதனாலும் அறிக. இதனுட் சுவை - இன்பம். திரிதல் - கெடுதல், சுழலுதலுமாம். அன்பு - பத்தி. (௮௬)

மணியா பரணமு மாசில்வெண் டூசும்வம் பார்மலரு
மணியா தழகிய வண்ணல்கண் டீர்பெண்ணி னாசைவிடாப்
பிணியார் முடையுடற் பேயனை யீர்பிறழ் பூங்கரும்பின்
றிணியார் வரிசிலைத் தேங்கணைக் காமனைச் செற்றவரே.

இ-ள். வடிவுள்ள பேயை ஒப்பீர்! பெண்ணின் ஆசைவிடாதவர் காமனை வென்றவரோ? அன்றன்று; தோற்றவரே: காமமெனும் பெண்ணின் ஆசை விட்டு ஆபரண முதலிய அணியாது அழகர் கண்டீரோ? எ-று.

இதனால் நீர் சொல்வது அழிவழக்கென்பதாம். வடிவுள்ள பேயென்பது தோன்ற முடையுடற்பேய் என்றார். 'உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்—தலகையா வைக்கப் படும்'† என்றாராதலின். இதனுள் செற்றவரே

* திருக்குறள் ௧௦௦.
† ஷை ௮௫௦.

என்பது வினாவேகாரம். வம்பு-புதுமை. முடை-நாற்றம். பிறழ்தல்-விளக்கம். வரிசிலை-அழகிய சிலை. தேங்கணை-தேனையுடைய பூவாளி. (௮௭)

செற்றது காதிக ளோர்ப்பத காதிக டிக்கறியப்
பெற்றது கேவலம் பேசுதல் கேவலம் பெண்முதலாய்ப்
பற்றறு தீர்த்தவெம் பாவனை தீர்த்தவெம் பாவமற்றா
லற்றதுன் மேற்றுதி யாரையு மேற்றுதி யாட்படினே.

இ-ள். எம் பாவனைக்கியைந்த பெண்முதலாகிய பற்றுக்களையெல்லாம் தீர்த்த தீர்த்தனே! உலகமறிய நீ கெடுத்தது யாதென்னில் *காதிகன்மங்கள்; இனிமேற் கெடுப்பது யாதென்னில் அகாதிகன்மங்கள்; நீ பெற்றது யாதென்னிற் கேவலஞானம்; நீ அருளிச்செய்யப்பட்டது யாதென்னில் ஞானம்; இப்பெற்றிப்பட்ட உன்னை எம்போல்பவரும் பாவமறுத்தால் அவரும் நின்னைத் துதிப்பது தவிராநின்றது; நினக்கு அடிமைபுகின் யாவரையும் நின்னுடனே உயரப்பண்ணுவை **எ-று.**

இதனால், ஈசனாகிய பெரியோன் பிரமனுக்கு ஐந்துமுகமாதல் கண்டு பொறாமல், அவன் திலோத்தமைபொருட்டாகத்தோற்றிய மேலாகிய தலையைக் கிள்ளினான் என்பர்; நீ அறியாமையால் யாரையும் உயரப்பண்ணுவை யென்பதுபோலப் புகழ்தலாம். இதனுள் திக்கு—உலகம்; இதனை யெங்குந் திவ மாக்குக. தீர்த்தல்—ஒழிதல். பாவனை—தியானம். யாரையுமேற்றுதி—யாரையுஞ் சமமாக உயரப்பண்ணுவை. (௮௮)

படினும் படார்தவம் பாதகன் பதுமிலர் பார்த்திபரீர்
தடினு மடாதன செய்கையஞ் சாரடி யார்தமன்பு
கெடினுங் கெடாவருட் கேவலி போலயற் றேவர்கள்தார்
விடினும் விடார்கள் †மித் தாக்கள்கர்த் தாக்கள்கொல் வெவ்வினைக்கே.

இ-ள். மிச்சத்தர் தவம்பண்ணுவாரைப்போலே வினைக்கே வேடங் கொள்ளினும் நல்ல தவத்துறை புகார்; நற்றானம்பண்ணார்; அறத்திற்காகா வென்று விலக்கிய கொலை, பொய், களவு, காமம், அவாமுதலிய தீமைசெய் தால் அக்குற்றத்திற்கு ஆசாரமவர் தங்குடலை அரிந்துகொன்றாலும் அத்தீமை

---

*ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் எனப்பட்ட அஷ்டவித கர்மங்கள்.

† "மிச்சத்தர்கள் கர்த்தர்கள் வெவ்வினைக்கே" எனவும் பாடபேதம் உண்டு.

செய்தற்கோ அஞ்சார்; அடியார் தம்மேல் அன்பு கெட்டாலும் கெடாத அருளை யுடைய கேவலஞானியைப்போலே, ஒழிந்த தேவர் பயன்படாவிடினும் அவரைக் கைவிடமாட்டார்; அதனால் அவர் பாபவினைக்குத் தலைவர்போலே இருந்தது எ-று.

இதனால், அவர் பாவவினை நீங்கவேண்டில் அத்தீமை செய்வரோ என்பதாம். வேம்பு பழுத்தாற் காக்கைக்கிரையாம்; அதுபோலே மதுமாங்கிசங்களை நுகர்பவர்க்கல்லது ஸத்பாத்திரதாகம் நிலையாதலிற் பாத்துண்பதுமில்லையென்றார். பார்த்திபரிர்ந்தழினும் என்பதனாலே அவர் குற்றங்கண்டே தண்டிக்க வேண்டலிற் கொலைமுதலிய வருவித்தார். அவர் நூல் கொலைப்பாவம் விலக்காவாதலிற் கேட்டைப்பண்ணுவதுருறித்துப் பயன்படாவிடினும் என்றார். பாத்தல் - பகுத்தல். பார்த்திபர் - அரசர். நல்கல் - பயன்படல். (அக)

வினைவரு மாறு மனைவெல்லு மாறுமித் தாச்சமயத்
தனைவரு மாறு கொளநிற்கு மாறு முலகமெல்லா
நினைவரு மாறு பொருணிற்கு மாறு நிறைந்தநன்னூற்
புனைவரு மாறு புகுகடல் போனும்பெம் பூரணனே.

இ-ள். நல்வினை தீவினை வரும்வழியும் அவற்றைப் போக்கும்வழியும் பரசமயத்துளெல்லாரும் மாறுபடநிற்கும்வழியும் உலோகம் அலோகமெலாம் நினைத்தற்கரிய *சீவாதி முதலாகிய காறுபொருளுள்ளவழியும் ஆகிய இவற்றாலே நிறைந்த நன்றாய பரமாகமமாகிய நூலைமேற்கொண்டு வருவது ஓராறு புகும் ஒருகடலையொக்குமவன் ஆதலாலே பூரணனென்னும் நாமமாயிற்று எ-று.

இதனால், இவனே நிறைந்தவன் என்பதனாலே மற்றுள்ளோர் குறைந்தோரென்பதாம். (கo)

பூரணை யாற்பதி னாற்கயிற் றேக்கப் புவனமெல்லாம்
சீரணை மாருதந் தாங்கிய தொக்கு நிவந்தசிங்கப்
போரணை யார்க்கிணை யாருமில் லாப்பெரி யோர்க்குவிண்ணோர்
பாரணை யாவடி தாங்கச்செந் தாமரை பரித்ததே.

இ-ள். ஒப்பு ஒருவரு மில்லாமையாலே சிங்காசனத்திருந்த பெரியோர்க்கு சிங்காசனத்திருவடிகளைத் தாங்குதற்குத் தேவர்கள் பொற்றாமரைப்பூவைப்

---

* சீவம், புற்கலம், தருமம், அதருமம், ஆகாசம், காலம் என்பன. [illegible] என்ப.

பண்ணினது எப்போலுமென்னிற், பதினாலுகயிற்றின் உயரத்தையுடைய உலகமெல்லாம் முறையிலே கிட்டிக் காற்றான் அவை தரித்தது ஒக்கும் எ-று.

இதனால் வெறுமையில்லை யென்பதாம். இதனுள் பூரணை - நிறைவு. நிவப்பு--உயர்வு. பாராவாயா—*நிலந்தோயா. பாரித்தல்-பண்ணல்; பரப்புதலுமாம். நீரணை-குளம் அணைந்த; குணம்-குளிர்ச்சி, மணம். (கசு)

பாரிடை யீரேழு நூற்றைம்பத் தெட்டெப்பத் தாம்பவணத்
தோரெழு கோடியெண் ணெண்பா னிலக்க முயர்ந்தகற்பத்
தோரிபல் யோனிதொள் ளேழரை யிரச்சின்ன மெண்ணவொண்ணா
சீரிய வந்தரர் சோதிடர் தீசர்நற் சேதியமே.

இ-ள். செய்யப்படாத இயற்கை செயற்கைச் சினாலயம் பூமியிடத்திலே எண்ணூற்றைம்பத்தெட்டு, பத்தங்கக்காயிருக்கின்ற பவணலோகத்திலே எழு கோடியே யெழுபத்திரண்டிலக்ஷமாம்; உயர்ந்த தேவலோகத்தில் எண்பத்து நான்குநூறாயிரத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத் திருபத்துமூன்று; இப்பால் வியந்தரலோகம் சோதிடலோகம் இரண்டினும் எண்ணமுடியா ‡ எ-று.

இதனால் மூவுலகத்தினும் கோவிற்றவிங்கம் இல்லையாதலால் இவனே தலைவன் என்பதாம். இதனுள் யோனி-எண்பத்துநான்குநூறாயிரம்; குறிப்பு மொழி. வந்தரர்-வியந்தரர். சின்னம் என்பது இருபத்துமூன்று என்னுங் குறைந்த எண்ணைக்காட்ட வந்தது. (கஎ)

சேதிய முப்புவ னத்திரு கூற்றமுந் தீர்த்தருள்ளிட்
டேதில் குணத்தர் வணக்கமொ டைந்து பிறப்பெயரோ
டாதி யெழுத்து மருகனு மவ்வுமொன் றாதியைந்தி
லோதி நினைப்பவன் வினைத்தூக ளோடி யொளிந்திடவே.

இ-ள். இயற்கை செயற்கையாய் இருகூறுபட்டு முன்னிற்கவியிற்கூறிய ஆலயந்தோறும் இருக்கப்பட்ட அருகத்தேவருள்ளிட்ட ஒப்பற்ற குணங்களையுடையவர் நமஸ்காரம் ஐந்தும் இயல்பாகிய பெயருள் அருக என்னுந் திருநாமமும் மகர முதலாகிய இவையிற்றை ஒன்றுமுதலாக ஐந்திறுதியாகச் சொல்லி

---

* "காணிலந் தோயாக் கடவுளை" என்பது நாலடி, கடவுள்வாழ்த்து.

‡ இவ்வுலகியல்பெல்லாம் லோகாநி என்னும் நூலுட் காண்க.

நினைப்பன்:* யாதோகாரணமென்னில் எனது வினையாகிய குற்றம் வினை ஒளித்தல் காரணம் எ-று.

இதனால் நிலையில்லாதசெல்வம் வேண்டியல்ல என்பதாம். இதனுள சேதியம்-கோயில். மூப்புவனம் - மூவுலகு. தீர்த்தர்-அருகர். (௯௩

ஒளிவந்த நீழ லுயர்பிண்டி வேந்த னொருத்தனுமே
விளிவந்து வேண்டும் விபூதிக ளாக்குமெய்ப் பொய்யைநம்பிக்
களிவந் தவாவொடு கைவந்த வாசெய்யுங் கையர்பின்போ
யிளிவந்து வாழ வருமந்த வாருயிர்க் கென்வந்ததே.

இ-ள். பிண்டிவேந்தன் ஒருத்தனுமே முன்னின்று தான் விரும்பிய செல்வத்தைத் தருவன்; அவனது நூலைப் பின்செல்லாதே உடம்பாகிய பொய்யை நம்பிச் செருக்கி அவாவுடனே தாம்வேண்டியவற்றைச்செய்கின்ற இருப் பின்னேபோய் இளிவரவுபொருந்திய வாழ்வுபெறுதலாற் பெறுதற்கரிய உயிர்க்கு வந்த பயன் யாது? எ-று.

இதனால் பொய்ப்பொருளைப் போற்றுமுலகம் விடுமது பற்றுமது அரிய என்பதாம். இதனுள் வேறில்லை யென்பது தோன்ற ஒருத்தனுமென்றும், அவ ராமவர் பரியானமாகி யேவல்கேட்பரென் றனர் கூறலின் இளிவந்துவாழ வென்றும் கூறினார். (௯௪

வந்தன வெண்ணரை போயிற்று வாய்மக்கள் யாக்கைபெற்று
நந்தன மாவொன்று நாடிற்றி லம்பிண்டி நாதனைச்சேர்ந்
துய்ந்தன மின்றுபண் டோதனந் தின்றின்சொ லார்தனஞ்சேர்ந்
திந்தன மாகநற் சந்தன வேர்பெற் றெரித்தனமே.

இ-ள். வெள்ளிய நரைபொருந்திய மூப்புவந்து இளமை கழிந்தது; பெறுதற்கரிய மக்கள்யாக்கையைப் பெற்றுவைத்தும் நமக்கு ஒரு பொருளாக ஒன்றைத் தேடிற்றிலேம்; பிண்டிநீழலின்கீழேயிருக்கிற அருகத்தேவனைச் சேர்ந்து இன்று பிழைத்தோம்; சோற்றைத்தின்று அழகிய சொல்லையுடைய மகளிருடைய தனத்தைச் சேர்ந்து நன்றாகிய சந்தனவேரைப்பெற்று விறகாக எரித்துவிட்டேம் எ-று.

---

* "அருகர், அசரீரி, ஆசிரியர் ஆகிய இவ்வியற்கைப்பெயர்களிலே முதலெழுத்துக்களும் உபாத்தியாயரின் முதலெழுத்தாகிய உகரமும் முனிவர்களின் முதலெழுத்தாகிய மகரவொற்றும் எனப்படுகின்ற இவைகளை ஒன்றுமுதலாய் ஐந்து இறுதியாகச் சொல்வதனால் உண்டாகிய ஓங்காரத்தை முச்சந்தியிலுந் துதித்துத் தியானிப்பேன்" என வுரைப்பர்.

விருப்பத்தை மிகுவிக்கின்ற நெய்யோடுகூடிய சோற்றினை ஓதனம் என்
(௬௫)

எரிநின்று போத விழுப்புண்டு போதலின் ஞயொடுபன்
னரிநின்று போதலல் லாண்மெய்நில் லாதமன் றூதர்வந்தா
லரிதின்று போகுத லெண்ணவொண் ணுதத னுக்குமுன்னே
கரிதின்றி டாவரி யேந்தணை யாலறங் கைக்கொண்மினே.

இ-ள். நெருப்புத் தின்றுபோதல் திரண்டவுடனே பல நரிகளுமாக ஒக்க இழுப்புண்டுபோய்த் தின்றுபோதலல்லது யாக்கை நிலைபெறுது; எத்தாலும் கூற்றுவனுடைய தூதர்கள் வந்தகாலத்து இன்று வரத்தகாதென்று சொல்லவொண்ணுது; அந்தக் கூற்றுவனுடைய தூதுவர்கள் வருவதற்கு முன்பே யானையைத் தின்றிடாத சிங்கம் ஏந்தப்பட்ட அணையையுடைய அருகத்தேவனுடைய ஸ்ரீதர்மத்தைக் கைக்கொள்ளுவீர்களாக எ-று. (௬௬)

கொண்மூ வொருபரு வம்பொழிந் தாங்கிரு கொட்பினுட்பா
ருண்மூ விருவகைக் காலத் திடையுல குய்யக்கொள்ளு
மெண்மூ வருமல்ல *தீசரல் லாமைநல் லீசரென்று
திண்மூ டர்கடொழுந் தேவர்மெய் காட்டித் தெளிவிப்பரே.

இ-ள். மேகம் ஒருகாலத்தைக்குறித்துப் பெய்தாற்போல †ஏறுகாலம் இழிவுகாலமாகிய இரண்டு சுழற்சியையுடைய பூமியிடத்து மூவிரண்டாறு காலத்துக்கு நடுவே உலகத்தைப் பாதுகாக்கிற இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கரரு மல்லது இறைவரல்லாமையை நன்றாகிய இறைவரென்று சொல்லித் திண்ணிய மூடராயிருப்பார் வணங்குகிற இறைவர் தம்முடைய மேனியைக்காட்டி அறிவித்துவிடுவர் எ-று. (௬௭)

தெளிக்குந் திருமொழித் திக்குடைத் தொல்சக முக்குடைக்கீ
ழளிக்குந் திருவரு ளாழியெம் மானடி யைம்புலநீர்க்
குளிக்குந் திரிவிதக் குற்றந்து மும்மதத் தெம்மனமாங்
களிக்குஞ் சரமணைக் கும்பணைத் தாளிணைக் கந்துகளே.

இ-ள். தெளிவிக்கிற திருவாக்கினையும், திக்காகிய ஆடையினையும், பழையவுலகத்தை மூன்று குடையின்கீழே பாதுகாக்கிற தருமசக்கரத்தையு முடைய அருகத்தேவருடைய ஸ்ரீபாதங்கள், ஐந்துவிஷயங்களாகிய நீரிலே

---

*தீசரல்லாரை எனவும் பாடம்.

†உத்சர்ப்பிணி, அவசர்ப்பிணியாகிய சுழற்சி எனவும் உரைப்பர்.

...ழுகுகிற காமம் வெகுளி மயக்கமென்கிற குற்றமாகிய மூன்றுமதத்தை உடைய என்னுடைய மனமாகிய களிப்பையுடைய யானையை அணைக்கின்ற பெரிய தாளினையுடைய இரண்டு தம்பங்களாம் எ-று. (க...

கந்தா தியவென்னை கசிந்தநெஞ் சாகக் கடிநறும்பூஞ்
*செந்தா தியைபிண்டி யார்திருப் பாதத்துச் சேர்த்துமின்சொ
லந்தா தியையணி மாமல ராக வணிந்தடியேன்
முந்தா தி வல்வினை வெல்வனெல் லாரினு முற்படவே.

இ-ள். கந்தமுதலாயினவை என்னுடைய கசிவுற்ற மனமாக, மணமிக்க பூவினது சிவந்த தாது பொருந்தப்பட்ட பிண்டிநீழலின்கீழே இருக்கும் அருக தேவனுடைய அழகிய ஸ்ரீபாதத்திலே சேர்த்துச் சொல்லப்படுகிற இனிய சொல்லையுடைய அந்தாதியைப் பூவாக அணிந்து அடியேனாகிய யான் முந் பட்ட பழையவினையைக் கெடுப்பன் எல்லாரினும் முற்பட எ-று.

முந்து என்பதும் ஆதி என்பதும் ஒருபொருட்கிளவி. (கக...

முந்திய பேரன்பின் மூவுல கேத்த முனிந்திரரோ
டெந்தை பிரானங் கெழுந்தரு ளும்பொழு தேறவங்கோர்
தந்தி பொருதென்றும் வாசி பொருதென்றுந் தாழ்வுடையேன்
புந்தி பொருதென்றுந் தேவர்பொற் றாமரைப் பூக்கொண்டதே.

இ-ள். முற்பட்ட பெரிய அன்பினையுடைய மூன்றுலகத்துள்ளவர்களும் புகழ்செய்ய முனிகளும் இந்திரர்களுமாகிய தேவர்களுடன் கூட எம்முடைய சுவாமி அவ்விடத்துத் திருவுலாச்செய்யும்பொழுது ஏறுதற்கு அங்கொரு யானைபெறுமல்லல; குற்றமுடையேனுடைய புந்தி பொருதபடியினாலேயன்றோ தேவர்களாலே நிர்மிக்கப்பட்ட பொற்றாமரைப்பூவின்மேலே எழுந்தருளினது எ-று. (க00)

பூக்கொண்டு நாளும புனிதனை திருவறம் போற்றிநின்று
நாக்கொண்ட செஞ்சொ லவிரோதி நாத னவின்றமெய்நூற்
பாக்கொண்டு நாளும் பணிந்து நினைந்தும் படிக்கவல்லார்
நீக்கொண்ட வல்வினை சேரார் சிவகதி சேர்குவரே.

சிந்தா குலமில்லைத் தீவினை போஞ்செய்ய தாமரையாய்
வந்தா ரகர்க்கு மடநெஞ்ச மேமற வா திருக்கக்
கொந்தா ரலங்கற் குடைபொரு மூன்றுடை யானகுணத்தை
[illegible]ந்தாதி யாக வவிரோதி யோதிய வாசகமே.

திருநூற்றந்தாதி மூலமும் உரையும முற்றின.

---

* "செந்தாதியை" எனவும் பாடம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	[illegible]	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
9.	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	6	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

1.	ஐந்திணைஐம்பது உரையுடன்	0	4	0
2.	[illegible] (5) இனியவைநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	[illegible] (உரையுடன்)	0	12	0
7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	6	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ..	0	8	0
*9.	அநுமான விளக்கம்			
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
12.*	பன்னிருபாட்டியல்			
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சன தீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)			
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	2	0
86.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	0	8	0
28.*	சந்திராலோகம்			
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31	[illegible]யம்	0	4	0

32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2
39.	*பழமொழி மூலமும் பழையவுரையும் (முதல் 100 செய்)	1	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12
43.	மேகவிடுதூது	0	2
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4
46.	இராமோதந்தம்	0	3
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0	6
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10
53.	திருவள்ளுவர்	0	6
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு ...	1	4
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0	12
56.	பாப்பாவினம்	0	10
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6
60.	சங்கரநயினார்கோயில்அந்தாதி	0	6
61.	கலைசைக்கோவை	0	12

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் [illegible] புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்[டும்] (context).

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய வி[ஷயங்]களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்கு வரு[ஷ]ச்சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வரு[ஷ]ச்சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 31 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்[றன] (context). இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பை[ண்டு] செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0-வீதமும், பை[ண்டு] செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—12—0 வீதமும் வி[லை] (context) பெறும். வீ. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அ[தற்கு] (context) மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீட்டின் மறுபதிப்பு

திருக்குருகூர்

சிறிய இரத்தினக் கவிராயர்

இயற்றிய

புலவராற்றுப்படை

வெளியீடு :

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்,

தமிழ்ச் சங்கத் தெரு, மதுரை-1.

விலை 50 காசுகள்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீட்டின் மறுபதிப்பு (எண்: 1)

திருக்குருகூர்

சிறிய இரத்தின கவிராயர்

இயற்றிய

புலவராற்றுப்படை

இது

சேதுசமத்தான வித்துவான்

ரா. இராகவையங்காரவர்களாற்

பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

வெளியீடு:

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்,

தமிழ்ச் சங்கத் தெரு, மதுரை-1.

ஆம் பதிப்பு: 1918.
ஆம் பதிப்பு: மார்ச் 1969.

புலவராற்றுப்படை

இரண்டாம் பதிப்பு முகவுரை

இவ்வாற்றுப்படை இயற்றியவர் திருக்குருகூர் என்னும் ...ழ்வார் திருநகரியிலிருந்த சிறிய இரத்தினகவிராயர் என்பார். ...வர் இற்றைக்கு முந்நூறு வருடங்கட்கு முன் விளங்கிய ...ந்தமிழ்ப் புலவரும், மாறனலங்கார வுரையாசிரியருமாகிய ...ருமேனி. இரத்தின கவிராயரின் வழித்தோன்றலாவர். இவர் ...றுநூறு வருடங்கட்கு முன் கல்வியுஞ் செல்வமும் ஒருங்கெய்தி விளங்கிய வள்ளலும், மச்சபுராணம், நீடூர்த்தலபுராண முதலிய ...ல நூல்களியற்றியோருமாகிய இரசை-வடமலையப்ப பிள்ளை அவர்கள்பேரில் இவ்வாற்றுப்படைபாடினர். இந்நூல் திருச்சிராப் ...ள்ளியிலே கொல்லமாண்டு அசுஅ-இல் அரங்கேற்றப்பட்ட ... அவ்வேட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. வடமலையப்பவள்ளலின் ...னர் திருநெல்வேலியில் இன்றும் சிறப்புற்றிருக்கின்றனர். ...வ்வாற்றுப்படை சொற்சுவை பொருட்சுவை பெரிதுடைத் ... படிப்போர்க்குப் பேரானந்தம் பயப்பது.

பத்திராசிரியர்.
(திரு. நாராயணையங்கார்

திருக்குருகூர்
சிறிய இரத்தின கவிராயர்
இயற்றிய

புலவராற்றுப்படை

—○—

காப்பு

*வேற்றுப் படையை நரிப்படை யாக்கித்தன் வேற்படைக்குங்
கூற்றுப் படைக்கும் விருந்தூட்டும் வீரன் கொழுங்கருணை
யூற்றுப் படைக்கும் வடமலை மால்வரை யூர்ப்புலவ
ராற்றுப் படைக்குமுன் னிற்பான்செந் தூரிலறுமுகனே.

அரச வடமலையே யாதுலர்தம் வாழ்வே
யிரசையர சேயரச ரேறே — முரசப்
புலவராற் றுப்படையும் போர்வேலோய் நின்மேற்
புலவராற் றுப்படைபொற் பூண்.

பாயிரம்

கன்ன னனவரத கல்யாணன் பார்புரக்கு
மன்ன னிரசை வடமலைமேற் — பன்னுதமி
ழேற்றுப் படைக்கு மிரத்நகவிஞன் புலவ
ராற்றுப் படைபாடினான்.

நூல்

பார்புகழ் தெய்வப் பசுந்துழாய் பூத்த
கார்முகில் மேனிக் கருணையங் கடவு
ளண்டமு மகண்டமு மணைத்தும் பூத்த
முண்டக நாபி முளைத்தெழும் பிரம

---

* இச்செய்யுள் 'வடமலையப்பன் கவிராயர் பாடியது' என இவ்வேட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாடலாசிரியர் குறிப்பு :

இப் பாடல் ஆசிரியர் "முத்தமிழ்ச் சேத்திர மதுர பாஸ்கரதாஸ் ஆவார். வள்ளல் பொன். பாண்டித்துரைச்சாமித்தேவர் அவர்களைப் பற்றி 1925-ஆம் ஆண்டில் பாடப்பட்டுள்ள இப்பாடல் "இந்து தேசாபிமானிகள் செந்தமிழ்த் திலகம்" என்னும் நூலில் வெளிவந்துள்ளது. நாடகத் துறைக்குச் சிறந்த தொண்டாற்றியவர் இவர். அவரைப் பெருமைப்படுத்தும் வண்ணம் மதுரை மாநகராட்சி நகர் மத்தியப் பேருந்து நிலையத்திற்கு அருகேயுள்ள ஒரு குடியிருப்புக்கு இவர் பெயரை இட்டு அழைக்கிறது.

பாடலை அளித்து உதவியவர்

இவ்வரிய பாடலை அளித்து உதவியவர் இக் கவிஞரின் மருமகன் திரு. K. S. கருப்பையா ஆவார். அவருக்கு எங்கள் நன்றி.

நிகண்டுகள்

(முதுபெரும்புலவர் ரா. ராகவ ஐயங்கார்)

வடமொழி - தென்மொழிகளிலே, நிகண்டு என்பது சொற்களின் பொருளை விளக்கும் நூல்கட்குப் பெயராக வழங்குகிறது. நன்னூல் விருத்திகாரர் நிகண்டு என்னுஞ் சொல் இடுகுறிப்பெயர் என்பர். இதனைச் (சொற்களின்) கூட்டம், தொகுதி என்னும் பொருளில் வந்த 'நிக்ரந்து' என்பதன்றிரிபு என்று கூறுவாருமுண்டு. இந் நிகண்டுகள் கவிரூபமாகவும், சூத்திரரூபமாகவும் மாணாக்கர் எளிதில் மனப்பாடம் பண்ணுவதற்கு ஏற்றபடி, முன்னோரால் செய்யப்பட்டுள்ளன. பாஷையில் அழுத்தமான ஞானத்தை நம் முன்னோர் இந் நிகண்டுப் படனத்தாலே மிகுதியும் அடைந்து வந்தனர். நச்சினார்க்கினியர் முதலிய புலவர் பெருமக்கள் எந்தச் சதுரகராதி, வின்ஸ்லோ அகராதிகளைக் கொண்டு தம் அருங் காரியங்களைச் சாதித்தார்? அவர்கள் மனத்தில் நின்ற சொற்கடல்முன் அவ்வச்சு அகராதிகள் குட்டங்களே யன்றோ! ஆக்வே நிகண்டு கற்று இலக்கிய இலக்கணந்தொடங்கிய நம்முன்னோரது வழக்கம், அவரது அழுத்தமான பாஷை ஞானத்துக்கு முக்கிய காரணமாயிருந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய நிகண்டு நூல்கள், அந்நிய தேசத்தவர்க்குப் புதியனவாகத் தோன்றினும், நமக்கு அவை இன்று நேற்றுக் கிடைத்தவையல்ல; ஆரியருஷிகள் வேதத்துக்கு அங்கங்களாக வகுத்த ஆறுவகைச் சாஸ்திரங்களுள்ளே நிருத்தம் என்பது ஒன்று. இஃது உலகியற் சொல்லொழித்து, வைதிகச் சொற்களின் பகுதி விகுதி முதலிய உறுப்புக்களைக் காட்டி, பதப்பொருள் முதலியவற்றை விளங்கவுரைக்கும் ஒரு கருவி நூலாம். இச் சாஸ்திரத்தை வேதத்திற்குச் செவியெனப் புனைந்து கூறுவர். "கற்பங் கைசந் தங்கால் எண்கண், தெற்றெ னிருத்தம் செவி சிக்கை மூக்கு, உற்றவியாகரணமுகம் பெற்றுச் சார்பிற் றேன்றும் ஆரணவேதா" என்பது மணிமேகலை.

இந் நிருத்த வகையுள்ளேதான் நிகண்டு நூல்களையும் அடக்கிக் கூறுவர். இதனால், முற்காலந் தொடங்கியே, பதப்பொருள் கூறும் நூல்கள் பூர்வீகரால் கையாளப்பட்டுள்ளவை என்பது வெளியாம். இந் நிருத்தம் வைதிகச் சொல்லையே ஆராய்வதாகலின், அதனுடன் உலகியற் சொல்லையும் ஆராய்கின்ற நிகண்டு நூல்களே யாவர்க்கும் உபயோகமாவன. இந் நிகண்டு நூல்கள்: வடமொழியில் அமரசிங்கம், அமரதத்தம், விசுவம், விஷாமிர்தம், சப்தார்ணவம், சரஸ்வதி விலாசம் முதலிய பலவாகவுள்ளன. தென்மொழியில் திவாகரம், பிங்கலம்,

சூடாமணி, உரிச்சொல், கயாகரம், அகராதி, ஆசிரியம் முதலியன. இந் நிகண்டுகளெல்லாம் தமிழ்மொழியுணர்ச்சிக்கு இன்றியமை-யாதனவாக முன்பிருந்தனவாயினும், அகராதிகள் வெளிவரவே, இவற்றின் பயிற்சி நின்று வருகின்றது. ஏனெனில், அவ்வகராதிப் பிரதியொன்று பக்கத்துக் கிடக்குமாயின் பதப் பொருள்களையெல்லாம் மனனம் பண்ணியதுபோலவே அஃது உதவுவதாகின்றது. ஆகவே, இன்னுஞ் சிலகாலத்துள் நிகண்டுகள் பழைமை பெருமை பற்றி மட்டும் போற்றற்குரிய நூல்களாய், முற்றும் வழக்கு ஒழிந்து விடுமென்றே தோன்றுகிறது. இது பெரிதும் இரங்கத்தக்க சம்பவங்களுள் ஒன்றே.

க. திவாகரம்

தமிழில் வழங்கும் நிகண்டுகள், அவ்வக் காலத்து வழக்குகளைத் தழுவித் தக்கவர்களாற் செய்யப்பட்டன. இவற்றுள் திவாகரமே முன்னது. இதிற் சங்கத்துச் சான்றோர் வழக்குகள் மிகுதியாம். பிங்கலந்தை அதனினும் பிற்பட்டது; பிற சான்றோர் வழக்குகளை இதிற் காணலாம். ஏனைய நிகண்டுகளில் பிற்கால வழக்குகள் பயிலும். இவற்றையெல்லாம் விளக்குவதற்கு இஃது இடமில்லையாயினும், நிகண்டுகளைப்பற்றித் தனித்தனியே பேசும்போது முக்கியமான-வற்றைக் குறித்து எழுதப்படும். இனி, இந் நிகண்டுகளின் ஆதி வரலாறுகள் செந்தமிழ் பக்கட்கு இன்பந் தரத்தக்கனவாதலால், அவற்றை ஒவ்வொன்ருகக் காலமுறைப்படியே வைத்து என் சிற்றறிவிற் கேற்ப ஆராய்வேன்.

இம்முறையில் திவாகரம் முந்தியதென்று முன்னரே கூறினேன். இதற்கு முதனூல் ஆதி திவாகரம் என்பதொன்று எனச் சிலர் கூறுவர். அவ்வாறு ஒன்றுண்டென்பது எதனாலும் பெறப்படாமையால் அஃதீண் டாராய்ச்சியில்லை. இந்நூல் சேந்தன் என்னும் சிற்றரசன் வேண்டுகோளின்படி திவாகர முனிவராற் செய்யப்பட்டது; இது பற்றிச் சேந்தன் திவாகரம் எனவும் வழங்கும். இச் சேந்தன் என்பவன், காவிரிக் கரையிலுள்ள அம்பர் என்னும் நகர்க்கு அதிபதி-யென்பதும், ஆரியகுலத்தவனென்பதும், கல்வி கேள்வி மிக்கவ-னென்பதும் வடமொழி-தென்மொழிகளிற் செய்யுளியற்றும் வன்மை-யுடையவனென்பதும் இரவலர்க்கும் புலவர்க்கும் பெரிய களைகணை-வனென்பதும் திவாகரத்தால் விளங்குகின்றன. அன்றியும், சம்பாபதி எனப்படும் புகார்த்தெய்வத்திற்கு அந்தாதியும்; ஸ்ரீராமபிரானது கோதண்டம், அருச்சுனன் காண்டீபம், முருகக்கடவுள் வேலாயுதம்-

தும் மூன்றிற்கும் புகழ்ச்சிப்பாடலும் பாடினவனென்றும், இத்தகைய குணவிசேடங்களுடைமையால் நல்லிசைப் புலவராகிய ஔவையாற் புகழப்பட்டவனென்றும், அந்நிகண்டின் தொகுதியிறுதிக் கட்டுரைகள் கூறுகின்றன. புறநானூற்றில் 385-ஆம் பாடலாகிய "வெள்ளி தோன்றிய" என்னும் பாட்டுக் கல்லாடனார் இச் சேந்தனைப் புகழ்ந்து கூறியதாம். இவற்றால் திவாகரம் சங்க காலத்தே தோன்றிய பெருமையுடையதென்பது ஐயமின்றிப் போதரும். வேறு விதமாகச் சொல்லின், இற்றைக்கு 1800-வருஷங்கட்கு முந்தியது என்னலாம்.

இனி, திவாகரத்துள்ளே புகுந்தாராயின், அதிற் பிற்கால வழக்-கொன்றும் காணமுடியாதென்பது திண்ணம். பிற்பட்ட நிகண்டுகளிற் போல, தமிழ்வள்ளலார் எழுவர் பெயர் இதிற் குறிக்கப்படவில்லை. இதன் காரணத்தை அறிதல் எளிது. அவ்வெழுவரும் திவாகரம் செய்யப்பட்ட காலத்தும் அதன் பின்னரும் விளங்கியவராதலின், இந் நிகண்டுடையார் அவரை வரையறுத்துத் தொகைகோடல் முடியா-தன்றே? பின்வந்த பிங்கலர் முதலியோர்க்காயின், அவ்வாறு செய்தல் எளிமையும். இவ்வாறே பின்வந்தவராகிய குமணனையும் நல்லியக் கோடனையும் பாடிய புலவர்கள் அவ்வேழு வள்ளல்களையுஞ்* சுட்டித் தொகை கொண்டமை காண்க. இனி, பல்லவரென்னுஞ் சொல்வழக்கம் திவாகரர்க்குத் தெரிய வராதது. பிந்திய நிகண்டுகளில் அது காணப்-படும். ஆனால் சாளுக்கிய வரசரைப் பற்றித் திவாகரம் கூறுகின்றது. அவர் வேள் புலவரசர் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளார். வேள்புலம் என்பது இப்போது பம்பாய் மாகாணத்தைச் சார்ந்த ஒரு பகுதியென்பதும் பிற சாளுக்கிய வரலாறுகளும் முன்னரே என்னால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வசரர் வராகத்துவசம் உடையவரென்பது, திவாகரத்தில், "கேழல் வேள்புல வரசர் கொடியே" என வருவதனால் தெரிகின்றது. பிற்பட்ட சாளுக்கிய சாஸனங்களில், "பாலித்துவசம்" என்பதன்றி இவர்க்கு வராகக் கொடி காணப்படவில்லையாயினும் வராக முத்திரை அவற்றிற் கூறப்படுகிறது. பாலித்துவசமும், பிந்திய சாளுக்கர் கொண்டதேயன்றி பழைய சாளுக்கியரதன்மை சாஸனத்தாலே அறியப்படுவதால், அப் பழையவர்க்கு, முத்திரைபோலக் கொடியும் பன்றி வரைந்ததாகவே இருக்கலாமன்றோ! இனி, பூழியன்என்னும் பெயர்,பாண்டியனுக்கின்றி, சேரனொருவனுக்கே திவாகரத்திற் காணப்படுகிறது. சங்கநூல் முழுதுந் தேடினும் இவ்வாறே அதனைக் காணலாம். பதிற்றுப் பத்துப் பதிக-

---

* புறம் — 158; சிறுபாணாற்றுப்படை.

மொன்றில், களங்காய்க் கண்ணி நார் முடிச் சேரல் என்பவன், "பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ" என்று புகழப்படுவதால், அவன் காலமுதல் 'பூழியன்' என்னும் பெயர் சேரற்கு வழங்கியதாகக் கருதலாம். இப்பெயர் வழக்கம், முத்தொள்ளாயிரமுடையார் திருமங்கையாழ்வார் காலம்வரையிலும் சேரற்கு வழங்கியதென்பது, † "பூழியர் கோக்கோதை" எனவும், "பரனே பஞ்சவன் பூழியன் சோழன் பார்மன்னர் மன்னர்" எனவும் வரும் அவ்விருவர் வாக்காலுந் தெரிகின்றது. பிற்பட்ட நிகண்டுகளிலும் நூல்களிலுந்தான் இப்பெயர் பாண்டியர்க்கு வழங்கத் தொடங்குகிறது. இவை போன்ற சங்க காலத்து வழங்கிய செய்திகள் பல திவாகரத்தில் அறியக் கிடத்தலால், சரித்திர வாராய்ச்சிக்கு இது பெரிதும் உபயோகமான தென்னலாம்.

உ. பிங்கலம்

இனி, அடுத்த பிங்கலத்தைப் பற்றிச் சிறிது ஆராயப்படும். இந்நிகண்டின் பாயிரத்தே இதனாசிரியராகிய பிங்கல முனிவர் திவாகரர் புத்திரர் என்று கூறப்படினும், நூற்கணுள்ள சில வழக்குகளை நோக்கும்போது, இது திவாகரத்திற்கு மிகவும் பிந்தியதாகவே எண்ணப்படுகிறது உதாரணமாக—பல்லவர் என்னும் பெயர் இழிஞர்க்கு இதில் காணப்படுகிறது. இதனால், பல்லவ அரசர்தம் நிலைகுலைந்து இழிவுற்ற காலத்தே பிங்கலந்தை செய்யப்பட்டது போலும் என்று கருத இடமுண்டாம். திவாகரத்தில் இச் சொல் வழக்கமே கண்டதில்லை இவ்வாறே பிற்கால வழக்குகளை அங்கங்கே இதிற் காணலாம் ஆயினும் இற்றைக்கு 725—வருஷங்கட்கு முந்தியதென்று தெளியப்பட்ட நன்னூலுக்கு முற்பட்டதென்பது "பிங்கல முதலா நல்லோருரிச் சொல்" என்பதனாற் றெளிவாம். திவாகரத்திற் கண்ட சாளுக்கியர் முதலிய வழக்கு பிங்கலந்தையிற் காணப்படினும், அவை முந்நூலினின்று தழுவப்பட்டவை எனக் கொள்ளலே பொருத்தம். இதுநிற்க, "குடம்பை தனித் தொழியப் புட்பறந் தற்றே, உடம் போடுயிரிடை நட்பு" என்னுந் திருக்குறட்குப் பரிமேலழகர் கூறிய உரையில் குடம்பை—முட்டை என்றெழுதப்பட்டதை, அவ்வாறு முன்னூல்களிற் பொருள் வழக்கில்லை என்று மறுத்தாருமுளர். 'குடம்பை முட்டையுங் கூடுமாகும்' என்பது பிங்கலந்தைச் சூத்திரமாதலால், பரிமேலழகரை முழுதும் ஆதரவற்றதென்பது பொருந்தாமை காண்க.

இச் சூத்திரம் ஏட்டுப் பிரதியிலுங் கண்டது.

---

† முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள் — 6, 7. (செந்தமிழ்த் தொகுதி — 4) பெரிய திருமொழி 7, 7, 4.

3. சூடாமணி நிகண்டு

இனி, இப் பிங்கலந்தையைக் காலத்தாலடுத்துக் கூறற்குரியது டாமணி நிகண்டு. இது வீரை மண்டல புருடர் என்னும் ஜைனரால் யற்றப்பட்டது. இவர் ஆசிரியர் திருநறுங்குன்றை-குணபத்திரா-ரியர் என்பவர். மண்டல புருடர் கிருஷ்ணராயர் காலத்தவ-ரன்பது 'கிருட்டிணராயன் கைபோற் கொடை மடமென்ப தம்ம ரையாது கொடுத்தலாமே' எனக் கூறுதலால் வெளியாகிறது. இந்-கண்டுடையாரே அருகத் தேவர்க்குப் புராணமொன்றும் இயற்றி-ருந்தார் என்பது பாயிரத்தாலும், தொகுதியிறுதித் தற்சிறப்புப் டலாலும் அறியப்படும்.

இனித் தஞ்சைத் 'தமிழகம்' என்னும் பத்திரிகையிலே ஸ்ரீமத்-ப்புசாமி சாஸ்திரி அவர்கள்,

''ஒருங்குள பொருளு மோர்ந்திட் டுரைத்தனன் விருத்தந் தன்னில்
இருந்தவை நல்லோர்குற்ற மியம்பிடா ரென்ப தெண்ணித்
திருந்திய கமலவூர்தி திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்
பரந்தசீர்க் குணபத்ரன்ருள் பணிந்த மண் டலவன்ருனே'

னும் பாடலில், 'திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்' என்னும் சேடணத்தைக் ''குணபத்திர''னுக்கேற்றி மகாபுராணத்தின் பிற்பாக-கிய உத்தரபுராணத்தைச் செய்தவரும் இரட்டவரசனுகிய அமோக ஷன் காலத்தவருமாகிய குணபத்திராசரியரே மண்டல புருடர் ரியரென்றும், அதனுல் இந் நிகண்டின் காலம் இற்றைக்கு 1000 ருஷத்துக்கு முற்பட்டதாகல் வேண்டுமென்றும் எழுதியிருக்கிருர்கள். ர்கள் ஆராய்ச்சி உண்மையிற் புகழத் தக்கதாயினும் சில விஷ-கள் எமக்கு ஐயந்தருகின்றன. சூடாமணி நிகண்டுப் பாயிரத்திலே ால்லொடு பொருளுணர்ந்தோன்' என்னுங் கலிமுதலாக ''செக-னும் பளிங்குமாட'' என்னுங் கவியீருக மண்டல புருடராசியராகிய ாபத்திரர் புகழப்பட்டிருத்தலும் அவற்றுக்கு அடுத்த கலியிரண்-ும் மண்டல புருடர் கூறப்படுதலும் நோக்குவார்க்கு நன்கு புலப்-ம். இவற்றில் பிற்கூறியதிற்ருன் ''திருந்திய கமலவூர்தி திருப்புகழ்ப் ணஞ் செய்தோன், பரந்த சீர்க்குணபத்ரன்ருள் பணிந்த மண்டல ருனே' எனப் புராணச் செய்தி வருகிறது.

இங்கே கூறிய ''திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்'' என்பது உத்தரமகா புராணஞ் செய்த குணபத்திரராயின், அவரைப் பற்றி பாடலிற் கூறும் விசேடணங்களோடு முக்கியமான இவ்விஷயமும் சேர்க்கப்படுவது முறையன்றோ? மண்டல புருடரைப் புகழுமிடத்து ஐயத்துக்கிடமான நிலையில், அத்தொடர் வைக்கப்பட் நியாயமில்லை; ஆதலால், ''திருப்புகழ்ப்புராணஞ் செய்தோன்'' என்பது மண்டலவனுக்குக் கூறப்பட்ட அடையாகக் கொள்வதே நேரானதாம். சாஸ்திரிகள் சூடாமணி நிகண்டைப் பற்றி எழுதியதற்கு முன்பே வெளிவந்த மணிமேகலைப் பதிப்பில், மஹாமஹோபாத்தியாய-ஸ்ரீ. சாமிநாதையரவர்கள் ''இந் நூலாசிரியர் சைந மதத்தினரும் பெருமண்டூர் என்கிற வீரபுரத்திலிருந்தவரும் அருக தேவன் சரித்திரத்தைப் புராணமாகச் செய்தவருமாகிய மண்டல புருட ரென்பவர்''. (பக்கம் 390) என்றெழுதியிருத்தலால், அத் தொடர்க்கு அவர்கள் கொண்ட கருத்தும் நான் கூறியதேயாதல் காண்க. அன்றியும் சூடாமணி வாக்கையும் போக்கையும் நோக்கும்போது, சாஸ்திரிகள் கூறியபடி, அவ்வளவு பழங்காலத்துக்கு அஃதுரியதா என்ற ஐயம் தமிழறிஞர்க்குத் தோன்றுமலிராது.

ஆயினும் குணபத்திராசாரியர் வேறு யாவர்? என்னுங்கேள்வி இங்கேயுண்டாகலாம். விஜய நகர ராயர் காலத்தில் அப்பெயர் தரித்த ஒருவர் இருந்திருத்தல் கூடாதென்பதற்கு நியாயமில்லை. அன்றே, அமோகவர்ஷன் காலத்துக் குணபத்திரர் தமிழ்நாட்டவரே என்பதற்கேனும் ஆதாரம் உண்டா? இவ்வாறு, குணபத்திரர் இருவராகவேண்டுமென்று நான் கூறுவது சிறிதும் ஆதாரவற்ற விதண்டையன்று. சென்னை ராசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில், (Government Oriental Manuscript Library) ''யதிதர்மம் சாவகதர்மம்'' என்றொரு பிரதியுள்ளது. இதில் ஜைனமத விஷயங்களும் வரலாறுகளும் பரக்க எழுதப்பட்டுள்ளன. முழுதும் வசனநடையில் அமைந்த இக்கிரந்தம் சிறந்தபண்டிதரால்எழுதப்பட்டதாகத் தெரியவில்லையாயினும், தம் சொந்த மத வரலாறுகளை நன்கறிந்த ஜைனரொருவரால் இஃது எழுதப்பட்டதென்று நிச்சயமாய் நம்பலாம். இதில் ''பண்டிதர்வயணம்' என்பதன் கீழ், குணப்பத்திராசாரியர் என்பவர் ஐந்நூற்றுச் சில்லறை வருஷங்கட்கு முன் விஷ்ணு தேவராயர் காலத்தில்,* ஜைன மார்க்கத்திலே நடந்த சில மாறுபாடுகளை நீக்கி அதைக் காத்தற்காகப் ''பண்டிதர்களை'' நியமித்தார் என்னும்

*கிருஷ்ணதேவராயர் என்பது இவ்வாறு பிறழ்ந்தது போலும்.

ஷயங் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால், குணபத்திராசாரியர் என்பவராருவர், பிற்காலத்து ராயர் நாளில் தென்னாட்டிலே விளங்கினரென்று தெரியவருதலால், இரட்டவரசனாகிய அமோகவர்ஷன் லத்தவரை மண்டல புருடர் ஆசிரியராகக் கொள்ள வேண்டிய வசியமில்லையென்றே தோற்றுகிறது.

இனி, சோதிட நூலாகிய "சூடாமணி உள்ளமுடையான்" யற்றியவர் இம்மண்டல புருடரேயென்பது அந்நூற்பதிப்பிலும், வறு சிலரெழுத்துக்களிலுங் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு நியதற்குக் காரணம்:—"சூடாமணி" என்னும் விசேடணம், ண்டுக்கும் உள்ளமுடையானுக்கும் ஒப்ப அமைந்திருத்தலே ாலும்! அவ்வுள்ளமுடையானூலாசிரியர், கடவூராயரின் திருக்—ாட்டி நம்பி என்பது அந் நூலிறுதிச் செய்யுளால் நன்கறியப்-வைதை அன்னோர் பார்த்திலர். "செந்தமிழ்" முதற்றெகுதி 469ஆம் கத்தும் அவ்வாசிரியர் வரலாறு காண்க.

4. உரிச் சொல்

இனிவரும் நிகண்டுகளைக் காலத்தால் ஒருமுறை பெறும்படி மப்பதில் சிறிது இடர்ப்பாடுண்டாயினும், எல்லாவற்றுக்கும் திய ஆசிரிய நிகண்டுடையார் நமக்கு ஒரு வழி காட்டியுள்ளார். நிகண்டுப் பாயிரத்திலே,

> "முந்துள திவாகரம் பிங்கல நிகண்டுசீர்
> முந்துகாங் கயனுரிச் சொல்
> முறைபெறு கயாகரம் பகருமக ராதியிவை
> முற்று மொன்றுத் திரட்டி."

என, நிகண்டுகளின் வரிசை கூறப்பட்ட அடிகள் வருகின்றன. முறைப்படியே, சூடாமணியை யடுத்து உரிச்சொனிகண்டைக்-லாம். இவ்வாறு உரிச்சொனிகண்டைப் பிற்காலத்ததென்று ள்வதற்குச் சிறந்த காரணமொன்றும் உண்டு. வணங்கற் ருளில் சலாஞ் செய்தல் என்னும் சொல்வழக்கம் நம் நாட்டில் ங்கத் தொடங்கியது துருக்கராட்சிக்குப் பிந்தியகாலத்தே என்பது ருக்குந் தோன்றத்தக்கது. இச் சொல்வழக்கு பிங்கலந்தை ாமணி நிகண்டுகளில் காணக்கிடையாதாயினும், உரிச்சொ ண்டில்,

''வந்தனை காணல் வணங்கல் பணிதலே
தந்தலை தாழ்தல் சலாஞ் செய்தல்''

(6-வது செயல் பற்றிய பெயர்த் தொகுதி — பாட்டு. 2)

என வணங்கற் பொருளில் எடுத்தாளப்படுகிறது. இதனால் இந் நிகண்டுடையார்க்குப் பழைமை கூறுதல் சிறிதும் பொருந்தாமை காண்க. இதே சொல்வழக்கை, துருக்கராட்சிக்காலத்து விளங்கிய ஸ்ரீ குமரகுருபரமுனிவர், தம் மீனாக்ஷியம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ் ''குறவர் மகட்குச் சலாமிடற் கேக்கறு குமரனை முத்துக்குமரனைப் போற்றுதும்'' என்னுந்தொடரில் ஆண்டனர். ஆகவே உரிச்சொல் நிகண்டும், அம்முனிவர்காலத்தை யடுத்துச் சிறிது முன்னோ பின்னோ இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்று கருதலே பொருத்தமாகும்.

இனி, இந் நிகண்டியற்றிய காங்கேயரைப் பற்றி விசேடமொன்றும் அறிதல் கூடவில்லை. இவர் பெயரால், இவர் கங்க வம்சத்தவராயிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. ''இம்முடி'' என்னும் பட்டம் இவர்க்குக் கூறப்படுகிறது. இப் பட்டம், கொங்கு நாட்டு வேளாள வகுப்பாராகிய ''கவுண்டரில்'' ஒரு பிரிவினர்க்குரிய குடிப் பெயராக இன்றும் வழங்குவதாகக் கேள்வி. இவர் நிகண்டு 28[illegible] இனிய வெண்பாவில் அமைந்தது.

இவ்வுரிச்சொல் நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டுக்கு முந்தியதென்பது, தொண்டை மண்டல சதகமுடையார் கொள்கை. இதனை:-

''பண்டை நிகண்டு திவாகரம் பிங்கலம் பன்னுரிச் சொ
லெண்டிசையின் சொல்வடமொழிச் செய்யுளெல்லா முணர்ந்தே
தண்டமிழ் கொண்டு நிகண்டு சூளாமணி தானுரைத்த
மண்டலவன் குடிகொண்டது நீடொண்ட மண்டலமே''.

என்பதனாற் காண்க. இப்பாடலால் மண்டலவனிகண்டுக்கு ''நிகண்டு சூளாமணி'' என்பது பெயரென்று தெரிகிறது.

ரு. கயாகர நிகண்டு

முன்கூறிய முறைப்படி இக் காங்கேயனுரிச்சொல்லையடுத்து நிற்பது கயாகர நிகண்டு. இந் நூல் இனிய கட்டளைக் கலித்துறையில் அமைந்தது. இதன் சிதைந்த பிரதியொன்று இச்சங்கத்துப் பாண்டியன் புத்தகசாலையில் உண்டு. இது கயாகரர் என்பவரால் செய்யப்பட்டதாகலின் அப் பெயர் பெற்றது. (கயாகரர் — சொற்கிருப்பிடமானவர்;

சொல்). இக் கயாகரர் — தேவை எனப்படும் இராமேசுவரத்தவ-
பதும், வேதம்வல்ல அந்தணரில் காசிப கோத்திரத்தவரென்பதும்,
கேள்வி மிக்கவரென்பதும், இராமீசுவரர்பேரில் கோவையொன்று
னவரென்பதும் இவர் நூலாலே விளங்குகின்றன. இவற்றை :—

தையர் பித்தர் அறியாத பாலர்சொற் பேதங்கொள்ளார்
றுங் குற்றந் தெரியார் பெரியவ ரோங்கிடப
னன் பற்று மறவாத தேவைக் கெயாத ரன்றேல்
யன் சொற்ற வுரிச்சொற் பனுவலு மேம்படுமே.''

டு மறைபயில் நாவினன் என்னுஞ் செந்தமிழ் நூல்
ட செவியின் கேளா வறிவன் கெயாதரத்துள்''

சிப கோத்திரம் வாழ்வந் தோன்தென் கலைத்தமிழ்தேர்
ல் பெருந்தகை மாரு வறிவன் மலரயனும்
வ னும்புகழ் தேவை நன்னுடன் கெயாதரம்.''

மரும்பொரு ளந்தாதி கேட்டிந்த மேதினியோர்
ம் வினைகெடச் சாற்றிய தென்றமிழ்த் தேவை மன்னும்
வை யிராமீ சுரக்கோவை சொற்ற குருபரன் மற்
த வின்றி மையத் தான்பத் தாவ தொலியியலே.''

வற்றுற் காண்க. இவர் பாடியதாகத் தெரியும் இராமேசுவரக்
வை இப்பொழுது எங்குள்ளதோ தெரியவில்லை. இந்நிகண்டு
ய நிகண்டுச் சொற்களையே கொண்டுள்ளமையால் இதனின்று
விசேடங்கள் என் பார்வையிற்பட்டில. இக் கயாகரத்தின்
மை, தொண்டைமண்டலத்தாராகிய ஆசிரிய நிகண்டுடை
க்கு நன்கு தெரியவந்து அவராற் புகழப்படுதலாலும், அகராதி
ண்டுக்கும் முந்தி இதுவைத்துக் கூறப்படுதலாலும் இஃது
றைக்கு 300-வருஷங்கட்கு முற்பட்டதென்பது திண்ணம்-
ாதி நிகண்டின் காலம் பின்னர்த் தெளியக் காட்டப்படும்.

6. அகராதி நிகண்டு

இக கயாகரத்தையடுத்து அகராதி நிகண்டு என்பது ''முறை
கயாகரம் பகரு மகரா தியிவை'' என்னும் ஆசிரிய நிகண்டுத்
டரால் விளங்கும். இதன் பிரதியிரண்டு இச் சங்கப் புத்தகசாலையில்
ளை. இந்நூல், சிதம்பரமிரேவணசித்தர் என்னும் பெரியவரால்
ற்றப் பெற்றது. ''இரேவணாராத்திரியர் சூத்திர வகராதி'' என்று
ப்படுவதும் இதுவேயாதல் வேண்டும். இச் சித்தர், தொண்டை
டு வேளாளரென்பதும் சிதம்பரத்திலிருந்தவரென்பதும்

கல்வி கேள்வி வல்லவரென்பதும், சிவஞானியென்ப இந் நிகண்டால் அறியப்படுகின்றன. இவ்வகராதி நிகண்டு சகாப் கி. பி. 1594ல் முடிக்கப்பெற்றது. இந் நிகண்டின் தொடக்கத் இவர் பாடியதாகக் காணப்பட்ட அகவலொன்று' இந்நூல் வரலாற்றை நன்கு விளக்குதல் அடியிற் காண்க:-

"உலகினர் பவமற மலைமக டவஞ்செயும்
தேசு கொளும்பட் டீசுரன் பதம்பணிந்
தொலிகெழு கடல்சூ ழுலகினிற் றெரிக்கும்
இயற் சொறிரிசொறி சைச்சொல் வடசொலென்
றுரைதரு சொற்கள் ஒருநான் கதனிற்
றிரிசொலின் பேத மிருவகை யது தான்
ஒருசொற் றுனே பலபொரு ளாகியு
பல சொற் றுனே யொருபொரு ணிலவியும்
வரு மிதி லொரு சொற் பலபொரு ளதனைத்
தெரிதரு பிங்கலந் திவாகர முதலாப்
பரவிய நிகண்டு பலவெடுத் தாராய்ந்து
அதிற்சில திரட்டி அகர முதலா
மதித்தெழு வகர மீருய் மொழி முதல்
எழுத்து நூற்றெரு நாலி னடைவே
எழுதரு சூத்திர முதற்பதந் தோறும்
வருபெய ராதிப் பொருளா வெடுத்தே
ஒருபெயர் முதனற் பத்தா றீரு
நிகழ்தரு வுரைக்குந் தொகை...... ....பெயர்
அடைவினி லங்கங் கமர்ந்துள பெயரும்
இடையிடை யடைவிலங் கில்லாப் பெயரும்
மன்னுசூத் திரமூவாயிரத் துடனே
முந்நூற் றறுபத் தெட்டெனுந் தொகையா
வந்திடுந் தொகுதியீ ரைந்தென வகுத்தே
அரிய சகாத்த மாயிரத் தைஞ்நூற்
றெருபத் தாறெனு வுனாத்திடு மாண்டினில்
ஐந்ததி காரம் அறுபத்து நாற்கலை
உந்திய வறிவா லொருங்குட னுணர்ந்த
நாற்கவி வாணர் நகைதர யானும்
நூற்பா வதனு னுண்ணிய வுணர்வில்
ஆதர வாலக ராதி நிகண்டென
ஓதினன் யாவரு முணர்தர நினைந்தே"

இவ் விரேவணசித்தர் திருமேற்றளிப்புராணம், திருவலஞ்சுழிப் புராணம் திருப்பட்டீச்சுரப் புராணம் என்னும் மூன்று புராணங்கள் இயற்றியவரென்பது:-

"பவமறத் தெளிந்த சிவதரி சனத்தோன்
திருமேற் றளிக்குச் செழுந்தமிழ்ப் புராணம்
தெரிதரு சிதம்பர ரேவண சித்தன்".

"வரமிகு வலஞ்சுழி வாணர்தம் புராணமும்
உரைதரு ரேவணன்".

"திருப்பட் டீச்சுரச் செந்தமிழ்ப் புராணம்
தெரிந்தநற் சிதம்பர ரேவணன்".

என்னும் அடிகளிற் கண்டு கொள்க. திருமேற்றளியென்பது காஞ்சிப்பிரதேசத்தைச் சார்ந்தது. திருவலஞ்சுழியும், திருப்பட்டீசுவரமும் கும்பகோணத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களாம். இவையன்றி சிவஞானதீபம் என்னும் சைவசமய கிரந்தமொன்றும், இவராற் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகிறது. இந்நூல் சுபாநுவருஷம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எ. ஆசிரிய நிகண்டு

இனி, இந் நிகண்டுகளிலெல்லாம் பிற்பட்டது ஆசிரிய நிகண்டு. இஃது ஆசிரிய விருத்தத்தால் அமைந்தமையின் அப்பெயர் பெற்றது. இஃதியற்றியவர் தொண்டை மண்டலத்துச் செஞ்சிச் சீமையைச் சார்ந்த ஊற்றங்காலில், பாவாடை வாத்தியார் குமாரர் ஆண்டிப் புலவர் என்பார். இப்புலவர், இந்நிகண்டுடன், நன்னூற்கு ஓர் உரையும் இயற்றியவரென்றும் தெரியவருகிறது. இச் சங்கத்துப் புத்தகசாலையில் சங்கரநமச்சிவாய ருரையல்லாத வேறோர் உரைப்பிரதியுமுண்டு; ஆனால் அதுவே இந்நிகண்டுடையார் செய்தவுரையென்பது துணியக்கூடவில்லை. இவர் நன்னூற்கு முரைசெய்தவரென்பதை ஆசிரிய நிகண்டுப் பாயிரத்தில்வரும், "இயம்பிய நிகண்டினு மறியன்னூலினு டிரண்டுமே செய்து வைத்தான்" என்னுந் தொடரால் அறிக. இந் நிகண்டின் முதலிரண்டு தொகுதிகள் சில வருடங்களுக்கு முன்பு அச்சிடப்பட்டன.

இவ்வாறு வழங்கும் ஏழு நிகண்டுகளையன்றி வேறு சில நிகண்டுகளும் இந்நாட்டில் வழங்கலாம். ஆனால் பிரசித்தமானவை மேற்காட்டிய நூல்களாகும். ஐந்திணை நிகண்டு என்பதொன்றுள்ளதாகக் கேள்விப்பட்டதுண்டு. இந் நிகண்டுகளெல்லாம் பெரும்பான்மை வழக்கு வீழ்ந்தனவாயினும், தமிழர்க்குப் பெரிதும் அலங்காரந் தருவனவாதலின் அவற்றின் வரலாறுகளை எழுதத் துணிந்தேன். எண்ணத்திலடங்காத செய்திகள் பல இவற்றைக் குறித்திருத்தல் கூடும். அவையெல்லாம் அறிந்தவர்வாய்க் கேட்டு மகிழ்ந்து கொள்க.